

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

شیخ زاید پوهنتون

شیخ زاید علمي - څېړنیز ژورنال

د شیخ زاید پوهنتون علمي - څېړنیزه درې میاشتینۍ خپرونه
(ټولنیز علوم)

د ۱۴۰۴ ل (۱۴۴۷ ق) کال درېیمه گڼه، لیندۍ — پرله پسې ۴۰مه گڼه
(دویم ټوک)

شیخ زاید پوهنتون
علمي څېړنو معاونیت
علمي مجلې آمریت
علمي مجلې عمومي مدیریت

د امتیاز خاوند: شیخ زاید پوهنتون
مسؤول مدیر: پوهنوال دوکتور سبحان الله شهاب
علمي مجلې عمومي مدیر: نور محمد انقلابي
برېښنالیک: journals@szu.edu.af

کتنپلاوی	
پوهاند زرولي صديقي	ټولنيزو علومو پوهنځی
پوهاند عبدالخليل افغاني	کرنې پوهنځی
پوهنوال دوکتور سبحان الله شهاب	ژبو او ادبياتو پوهنځی
پوهنوال محمد شفيق مندوزی	حقوقو او سياسي علومو پوهنځی
پوهنوال محمد الله مندوزی	حقوقو او سياسي علومو پوهنځی
پوهنوال عبدالنواب عزيزي	ښوونې او روزنې پوهنځی
پوهنوال امان الله خدران	حقوقو او سياسي علومو پوهنځی
پوهنوال شفيق گل شفيقي	کرنې پوهنځی
پوهنوال صالح خان صالح	کمپيوټر ساينس پوهنځی
پوهنوال سيد کمال شاه بنوري	شرعياتو پوهنځی
پوهنوال نقيب الله عطيش	ژورناليزم او عامه اړيکو پوهنځی
پوهندوی گوهر شاه گوهری	کمپيوټر ساينس پوهنځی
پوهندوی غازي جان محمدي	ښوونې او روزنې پوهنځی

پته: شیخ زاید پوهنتون، علمي څېړنو معاونیت، د علمي مجلې آمریت خوست - افغانستان

۰۰۹۳۷۷۴۳۰۲۴۷۷ / ۰۰۹۳۷۷۷۹۱۶۵۳

د علمي - څېړنيزې مقاله ليکنې لارښود

د رانه څېړونکي دې د علمي مقالې د ليکلو پر وخت لاندې ټکي په پام کې ونيسي:

- ✓ مقاله بايد مخکې نشر شوې نه وي او نه هممهاله بلې مجلې ته لېږل شوې وي.
- ✓ د کتابتوني مقالې اړين توکي په ترتيب سره دا دي: عنوان، د ليکوال نوم او پته، لنډيز، کليدي کلمې، سريزه، موخې، کړنلاره او کارتوکی، اصلي متن، پايله، وړاندیزونه، اخځليکونه او د طبيعي علومو په علمي مقالو کې مناقشه هم اړينه ده.
- ✓ عنوان بايد مانا لرونکی او له موضوع سره بشپړ مطابقت ولري. د کلمو شمېر يې له (۱۵) څخه زيات نه وي، سايز يې بايد (۱۴) بولډ او د پاڼې په منځ کې وي.
- ✓ د ليکوال پېژندنه دې په دې ډول وي: د ليکوال علمي رتبه، بشپړ نوم، تخلص، پوهنتون، پوهنځی او څانگه. ورپسې دې لاندې بني اړخ ته په (۱۱) سايز کې برېښنالیک راوړل شي.
- ✓ لنډيز دې د (۲۰۰-۲۵۰) کلمو پورې وي او د لنډيز عنوان دې (۱۲) بولډ وي.
- ✓ کليدي کلمې دې د الفبا په ترتيب له (۵-۷) پورې راوړل شي.
- ✓ سريزه دې په بسم الله الرحمن الرحيم او د الله تعالی په ثنا او صفت پيل شي ورپسې دې د موضوع وضاحت، ستونزې، موخې، پخوانيو ليکنو ته کتنه، د څېړنې اهميت او تگلاره راوړل شي.
- ✓ د موخو ليکلو لپاره دې (SMART) ته پاملرنه وشي، يعنې موخې دې مشخصې، د اندازه گيرۍ وړ، د لاسرسي وړ، په واقعيت ولاړې او د وخت مطابق وي.
- ✓ د څېړنې اهميت او تگلاره کې دې واضح شي، چې کومې نيمگړتيا دغه څېړنې ته هڅولې يې؟ په کوم سبب زما څېړنه مهمه ده؟ کومو لوستونکو سره به مرسته وکړي او څه مثبت تغير پېښولی شي؟
- ✓ په تگلاره او کارتوکو کې دې خپل د ليکنې روش او تگلاره څرگنده شي او د ميتود ډول دې واضح شي.
- ✓ په اصلي متن کې دې له امانتدارۍ او د ماخذ ليکلو له سمې طريقې استفاده وشي. د قران کریم او نبوي احاديثو په ژباړه کې دې دقت وشي او په خنجرې لينډيو ﴿﴾ کې دې ونيول شي. د مقالې د کلمو شمېر

دې (۵۰۰۰ - ۶۰۰۰) کلمو پورې وي، لیکنه دې د لیکدود او گرامر له مخې سمه وکښل شي، د پښتو له پاره (Bahij Zar)، د دری له پاره (Bahij) فونټونه، د عربي له پاره (Traditional Arabic) او د انګلیسي متن له پاره دې (Time New Roman) فونټونه وکارول شي .

✓ له منځپانګې بشپړولو وروسته دې پایله، مناقشه او نتیجه ګیري راوړل شي. په پایله کې دې هره نتیجه په ځان ته پراګراف کې راوړل شي.

✓ وړاندیزونه دې د پایلې، مناقشې او نتیجه ګیرۍ څخه په الهام راوړل شي .

✓ د انګلیسي (Abstract) د لیک سایز دې (۱۲) وي، د کلمو شمېر دې یې د (۲۰۰-۲۵۰) وي. د

(Abstract) لاندې دې (Key Words) راوړل شي، چې شمېر یې د (۵-۷) پورې وي او د (Abstract)

سر ته دې په انګلیسي ژبه د لیکوال بشپړ نوم، علمي رتبه، پوهنځی، څانګه، ګرځنده شمېره، برېښنالیک، د تقریظ ورکوونکي بشپړ نوم او د مقالې عنوان ولیکل شي.

✓ مأخذونه باید د الفبا په تورو ترتیب، شمېر یې له اتو کم نه وي، د ټولنیزو علومو مأخذونه دې د (APA style) کې او د طبیعي علومو مأخذونه دې د (Vancouver Style) کې راوړل شي.

ټولنيز علوم			
مخکنه	ليکوال	سرليکونه	گڼه
۱	پوهاند زرولي صديقي پوهنمل سيف الله غروال	د يوې ادارې په اغېزمنتوب کې د انساني سرچينو د مديريت ونډه او ارزښت	۱
۱۵	پوهنوال عبدالرحمن رحيمي	د اسلامي شريعت او وضعي قوانينو پر وړاندې د وگړو د برابرې اصل پېژندنه	۲
۲۷	پوهنوال نقيب الله عطيش	د جعلي خبرونو په پېژندنه کې د رسنيز سواد ونډه	۳
۴۵	پوهندوی ظاهر شاه زهير	په پښتو ادب کې فکري تنوع	۴
۵۷	پوهندوی پاڅون مياخېل	د اسلامي شريعت او وضعي قوانينو له نظره د تأميني او تربيتي اقداماتو پېژندنه	۵
۷۵	پوهندوی دوکتور مفتي عزت نور	په معاصره نړۍ کې د حجاب د تطبيق فقهي تحليل او ټولنيزې پايلې	۶
۹۱	پوهندوی مسيح الله حذيفي	په کورنۍ د ناروا جنسي اړيکو بډې اغيزې	۷
۱۰۵	څېړندوی لطف الله صابر	د روان لوستنې د ارزوونکو وسايلو تشخيصي څېړنه	۸
۱۲۱	پوهنمل فضل احمد حماد	ويژه گۍ هۍ شعر پرتونادری	۹
۱۴۱	پوهنمل مير سبحان مجددي	حس آمیزی در اشعار پرتونادری	۱۰
۱۶۱	پوهنمل فريدالله فريد	د پښتو او سندرې ژبو لغوي پرتلنه	۱۱
۱۷۷	پوهنمل سيدمرجان سروري	په شاعرانه ژبه کې د الفاظو سپېڅلتيا	۱۲
۱۸۷	پوهنمل اکمال ناصر اميري	په کوچنيو کاروبارونو د مالياتو معاف کېدل او د دولت په عوايدو يې اغيزې	۱۳
۲۰۳	پوهنمل غازي پتنگ پوهنمل محمد عثمان شريفی	د تضمين کيفيت پروسې په بهيرود باندې د پوهنتونونو مالي اسقلاليت اغيزې	۱۴
۲۱۵	پوهنمل عبدالوهاب ايوبي	د انساني قاچاق عوامل، اغېزې او حل لارې	۱۵

۲۳۳	پوهنمل فقيرالله اسایش	برسی اهمیت تاریخی عبدالحی گردیزی و تاریخ زین الاخبار	۱۶
۲۴۹	پوهنیار حبیب الرحمن حبیبی	د امنیت او خونديتوب په برخه کې د اسلامي شریعت اغیزې	۱۷
۲۶۵	پوهنیار صفی الله اثر	د اوبستون پړاو منظوم ادب او د نوي نسل اړیکې	۱۸
۲۷۹	پوهنیار محمد نعیم رحمانی عزیزالله تره خېل	په اسلامي فقه او غرب کې د نکاح آثار	۱۹

د یوې ادارې په اغېزمنتوب کې د انساني سرچینو د مدیریت ونډه او ارزښت

پوهاند زرولي صدیقي، شیخ زاید پوهنتون د ټولنیزو علومو پوهنځي، د عمومي تاریخ خانګې استاد
پوهنمل سيف الله غروال، د شیخ زاید پوهنتون د ټولنیزو علومو پوهنځي د عمومي تاریخ خانګې استاد
برېښنالیک: zarwalisediqi@gmail.com

لنډيز

نن ورځ په نړۍ والو سطحه د ټکنالوژۍ په پرمختګ سره ادارو پراختیا موندلې ده او د خدماتو په وړاندې کولو کې زیات بدلونونه رامنځ ته شوي دي، اوس د تیر په پرتله بېلابېلو برخو کې د چټکو او پرمختګ خدماتو وړاندې کول شديده اړتیا ګڼل کېږي. همدا ډول په نړیواله کچه د خدمتونو وړاندې کوونکو ادارو ترمنځ سیمالي روانه ده او ټولې هڅه کوي، چې خپله ټوله او غوښتونکي خوښ وساتي. پورته چارو ته په کتو، د یو سازمان په مخکې بېلابېلې سرچینې خپله ونډه لري، چې یو له خورا مهمو سرچینو یې انساني سرچینې دي. انساني سرچینې د ادارو پرېکړو ته د عمل جامه وراغوندي، ستونزو ته یې د حل لارې پیدا. اړینه ده، چې یاده خورا برخه په سم ډول مدیریت شي او داسې کاري چاپېریال ورته برابر شي، چې ادارې او ټولنې ته غوره خدمات وړاندې کړي او د خپلې ادارې په پرمختګ کې رغنده ونډه ولوبولی شي. په دې څېړنیزه علمي مقاله کې پوښتنه په منطقي دلایلو سره روښانه شوې ده، چې د یوې ادارې په اغېزمنتوب کې د انساني سرچینو ونډه او ارزښت څومره اړین دی؟ یاده اغېزمنتیا هغه مهال څرګندیږي، چې د انساني ځواک د مدیریت اصلي دندې (د انساني ځواک د اړتیاوو تامین، د دې ځواک پېژندنه، ټاکنه، دې ځواک ته پلان جوړونه، د دوی روزنه او ارزونه) په ښه توګه سره ترسره کړي. دا یوه مروړي مقاله ده چې معلومات یې د مدیریت له بېلابېلو علمي سرچینو څخه راټول شوي دي.

کلیدي ټکي: اداره، اغېزمنتیا، انساني سرچینې، رهبري، مدیریت

سریزه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ، الحمد لله رب العلمين والصلاة والسلام على سيد المرسلين وعلى اله واصحابه اجمعين. اما بعد:

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي جَاعِلٌ فِي الْأَرْضِ خَلِيفَةً قَالُوا أَتَجْعَلُ فِيهَا مَنْ يُفْسِدُ فِيهَا وَيَسْفِكُ الدِّمَاءَ وَنَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِكَ وَنُقَدِّسُ لَكَ قَالَ إِنِّي أَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُونَ [البقرة: ۳۰] ژباړه: او (ياد کړه ای محمده!) هغه وخت چې ستا پروردگار پرېستو ته وويل، چې بېشکه زه په ځمکه کې د يوه خليفه پيداکوونکی یم، نو پرېستو وويل: آيا گرځوی (ټاکې) ته په ځمکه کې هغه څوک چې په هغې کې به فساد کوي او (په ناحقه سره) به وينې تويوي، په داسې حال کې چې موږ ستا تسبیح او ثنا وايو او نسبت د پاکي کوو تاته، (الله) وويل: بېشکه زه په هغه څه پوهېرم چې تاسې پرې نه پوهېږئ.

نن ورځ په اداره کې د انساني ځواک او د هغې د مدیریت ارزښت او ونډه د هېڅ چا له سترگو پټه نه ده. د توليدي عواملو له ډلې څخه انساني ځواک هغه ارزښت لرونکی عامل دی، چې هغه ته نه پاملرنه د هرې ادارې اغېزمنتوب او گټورتوب زیانمن کوي. د اوس مهال په رقابتي چاپېريال کې ادارې د عمر، ژبې، باورونو، جنسیت او داسې نورو عواملو ته په نه پاملرنې سره شتون لري. په شلمې او یویشتمې پېړیو کې روانو بدلونونو ته په کتنې سره په ټولو ادارو کې انساني سرچینو ته ډېره پاملرنه شوې او د ټولو ادارو مدیران دې پایلې ته رسيدلي دي، چې د انساني سرچینو مدیریت د ادارو پرمختګ او اغېزمنتوب لپاره خورا فعاله ونډه لري او دا باور ورځ تر بلې د ځواکمنتیا په لور روان دی.

که چېرې دا انساني او اداري ځواک په سم ډول مدیریت شي، د دوی د پرمختګ او ساتنې اړوند کړنې به هم په ښه شکل سره ترسره شي؛ چې په دې سره به پرته له شکه هره اداره په ټولنه کې لوړ مقام او اغېزمنتوب ته رسيدلی شي؛ نو ددې مقالې د څېړنې اصلي مسئله داده چې انساني ځواک څنگه مدیریت کېدای شي او اداره څنگه کولای شي د هغوی له لارې خپل اغېزمنتوب تضمین کړي؟ انساني سرچینې د یوې ادارې لپاره یوه لویه پانګه ګڼل کېږي؛ ځکه چې اداره د یو سیستم نو دی او یاد سیستم د انساني ځواک په لابنووونو او وړتیاوو پورې نه شلیدونکی تړاو لري.

موخه

د انساني منابعو د مدیریت اساسي موخه داده، چې په اداره کې د وړ، نوښتګرو او ژمنو کارکوونکو څخه مطمین شي او داسې ستراتیژي په کار واچوي، چې د دوي له توان څخه د ادارې په پرمختګ کې ګټه واخیستل شي. اداره باید هڅه وکړي چې یو غوره انساني ځواک پیدا او هم هغه په سم ډول سره مدیریت کړي، ترڅو وکولای

شي د ادارې اغېزمنتيا ته لاره هواره کړي. په ټوليزه توگه په دې پوهيدل، چې د انساني سرچينو مدیریت د یوې ادارې په اغېزمنتوب کې څومره ونډه لري؟، په دې پوهېدنه، چې د انساني سرچينو د مدیریت کومې څانگې تياوې د یوې ادارې موثریت لوړولی شي؟، د انساني سرچينو مدیران څنگه کولای شي چې له انساني سرچينو څخه سمه گټه واخلي؟، ددې معلومول، چې په ادارو کې څرنگه اغېزمنتوب رامنځ ته کېدای شي؟، ددې معلومول، چې موثریت لرونکي ادارې څه ډول وي او خپلې چارې څرنگه تنظیموي؟

فرضیه: د څېړنې فرضیه داسې بیانېږي، چې په ټولو ادارو کې د انساني سرچينو شتون او اهمیت خورا څرگند او اړین دی.

کړنلاره او مېتود

دا څېړنه د مروړي څېړنو په چوکاټ کې ترسره شوې ده او په اړه یې له دویمه درجه سرچينو څخه کار اخیستل شوی دی او د راټولو شویو معلوماتو د تحلیل لپاره د منځپانگې موضوعي تحلیل څخه استفاده شوې ده.

د ادارې تعریف او پېژندنه

په دې وروستيو لسيزو کې د څېړونکو پاملرنه په کاري چاپېريال کې د کارکوونکو د کړنو، له دندې خوښي او د هغوی د کړنو اغېزمنتوب او گټورتوب ته جلب شوې ده. ددې څېړنو گټه موخه داده چې هغه کاري کړنې تعریف او وپېژني چې د ادارې له برياليتوب سره مرسته کولای شي؛ ځکه چې هيڅ اداره د کارکوونکو د مرستې پرته نشي کولای اغېزمنتوب او گټورتوب ته ورسېږي. دا چې انساني ځواک يا کارکوونکي په يوه اداره کې راټولېږي او د یوې څانگې موخې لپاره په شریکه کار کوي؛ نو ښه داده چې تر ټولو وړاندې د اداره وپېژنو. اداره د ټولنیز نظام د څانگړو لارو له طرحو څخه عبارت ده، چې ورپکې یو شمېر خلک د یو ټاکلي هدف ته د رسیدلو لپاره یو ځای کار کوي (روحی، ۱۴۰۳، ص. ۸).

اداره له هغه ټولنیز نظام څخه عبارت ده، چې د خپلو څانگړو میتودونو له مخې ورپکې یو شمېر زیات خلک د نسبتاً مشخصو اهدافو د لاسته راوړلو لپاره د یو لړ پیچلو دندو په ترسره کولو بوخت وي.

<https://abedjan.wordpress.com>

همدارنگه په یو لړ تعریفونو کې د ادارې د تعریف په اړه داسې هم ویل شوې دي، چې د یو شمېر کسانو معقولې همغږۍ او همکارۍ ته ویل کېږي، چې د دندو د وېش له مخې په خپلو کې سره منظمه او منطقي اړیکه ولري او په ګډه خپلو ټاکلو اهدافو ته په دوامداره توګه دوام ورکړي (علاقه بند، ۱۳۹۴، ص. ۷).

له دې امله ویلای شو، چې یوه اداره به ځانته مستقلة تگلاره لري او د همدغې تگلارې له مخې به خپله اړونده انساني ځواکيو له بل سره همغږي کوي، چې ټاکل شوو موخو ته په اسانۍ ورسېږي او د یاد بهیر تعقیب به په دوامداره توگه پر مخ وړي، باید لاندې ځانگړتیاوې ولري:

۱- د موخو لړل: له موخو پرته د یوې ادارې شتون گټور نه دی؛

۲- گروپي کار: هره اداره باید په گروپي توگه له انساني قوې څخه جوړه وي؛

۳- دوام: د ادارې اړونده کړنې به دوامداره وي؛

۴- د کار ویش: د دندو له مخې به د کار ویشلو اصل مراعتوي.

۵- همغږي او مرسته: په همغږۍ او پوره همکارۍ سره به په منظمه او منطقي توگه خپل کارونه پر مخ وړي (علاقه بند، ۱۳۹۴، ص ۶).

پورتنۍ پنځگونې ځانگړتیاوې د ټولو ادارو ترمنځ مشترکې دي او پرته له یادو ځانگړتیاوو به یوه اداره مکمله اداره و نه گڼل شي؛ نو له همدې امله اړینه ده، چې د هرې ادارې له جوړېدو وړاندې، لومړی باید د هغې اداري چوکاټ جوړ شي او بیا د ادارې عمومي تعریف ته په کتو د هغې اړونده اړینې برخې رامنځته شي.

اغېزمنه اداره

د یوې اغېزمنې ادارې لپاره ضروري ده چې د خپلو کارکونکو په اړه سمه پېژندنه او درک ولري، لکه د هغوی شخصیت، انگېزې، او شخصي او کاري هدفونه. د خواخوږۍ، مرستې او همغږۍ په څېر چلند له لارې، د افرادو او ډلو ترمنځ گپ او ژور درک رامنځته کېدای شي. دا مهمه ده چې پوه شو چې خلک له یو بل سره توپیر لري او بېلابېلې ځانگړتیاوې او مهارتونه لري. که څه هم نن سبا د معلوماتو د خپرلو او تحلیل لپاره نوې ټېکنالوژۍ شته، خو له خلکو سره وخت تېرول لا هم تر هر څه ډېر ژور درک او بصیرت رامنځته کوي.

د ادارې د بېلابېلو تعریفونو وروسته اوس باید د یوې اغېزمنې ادارې په رابطه یو څه اجمالي معلومات وړاندې شي. د یوې ادارې د اهدافو د ترلاسه کولو پر موخه په سمه توگه د کارونو اجرا کول (مصلح، ۱۳۹۸، ص: ۴) او یا په بل عبارت د کمو سرچینو له استعمال څخه زیاته گټه ترلاسه کول د یوې اغېزمنې ادارې تعریف دی (سټیفن، ۲۰۰۶، ص: ۸)، چې یاد اغېزمنتوب د یوې ادارې په دننه کې د قدرت پلي کولو او په شفاف ډول د نظم او انضباط په راوستلو پورې اړه لري.

کامرون K.S Cameron باور درلود، چې د یوې ادارې اغېزمنتوب هغه وخت ترلاسه کېدلای شي، چې اداره د خپلو ټاکل شوو معیارونو په واسطه د محدودو منابعو په کارولو سره وکولای شي، خپلو موخو ته ورسېږي.

د هوج B.J Hodge په عقیده د یوې ادارې اغېزمنتوب یعنې له چاپېریال سره تعامل کول دي. یو شمېر پوهانو د یوې ادارې اغېزمنتوب له گټې سره معادلوالی گڼلی دی او ځینو نورو هم بیا له دندو څخه د کارکوونکو رضایت او ځینو نورو بیا دا پروسه د یوې ادارې په ټولنیزو گټو پورې تړلی ده (محمدزاده، ۱۳۷۵، ص ۴۰).

پارسونز T. Parson او امیتای انزبوني E. Etzioni وايي: «د ځانگړو موخو ترلاسه کولو سره له موجودو منابعو څخه په سمه توگه گټه اخیستنه د یوې ادارې له اغېزمنتوب څخه عبارت دی». پارسونز بیا د اغېزمنتوب لپاره څلور اړخونه په گوته کوي، چې هر اړخ یې بیا په څلورو نورو عناصر ویشلی دی، چې په ټولیزه توگه ټول ۱۶ عناصر کېږي، چې په لاندې توگه ترې یادونه کېږي:

الف: توافق: چې په دې کې (وړتیا، انطباق، وده او پراخوالی) شامل دی.

ب: د موخې ترلاسه کول: په دې مورد کې (بریا، کیفیت، د گټې ترلاسه کول او په اغېزمنه توگه د کارونو ترسره کول) شامل دي.

ج: تمامیت: په دې مورد کې (رضایت، فضا، اړیکې، او تعارض) شامل دي.

د: دوام: په دې مورد کې (وفاداري، د ژوند اساسي علائق، انگیزه او هویت) شامل دي (میرکمالی، ۱۳۷۳، ص ۴۷).

انساني سرچینې

دا چې په نړۍ کې ټولې سترې او کوچنۍ ادارې د انسانانو په واسطه اداره چارې یې پر مخ وړل کېږي؛ نو له دې امله ټول پوهان، چې په دې برخه کې کار کوي، په دې باور دي، چې انساني ځواک د هرې ادارې لپاره خورا اړینه برخه ده او په نه شتون کې یې اداره نه رامنځته کېږي، په دې اساس پوهان، باور لري، چې د یوې ادارې د بریالیتوب راز مسلکي او غوره کار کوونکو کې نغښتی دی؛ نو اړتیا ده، چې د انساني قوې په استخدام کې له خورا ځېړکتیا او دقت څخه کار واخیستل شي (مصلح، ۱۳۹۸، ص: ۱۲۴).

په دې اساس د هر هېواد د پانگوني لومړۍ او مهمه سرچینه هغه د انساني ځواک دی، چې باید په اړه یې له فرصتونو څخه استفاده وشي او پر وړاندې شته ننگونې یې په فرصتونو تبدیل شي؛ ځکه چې د انساني سرچینو د

مدیریت اصلي دنده داده، چې د کارکوونکو اړوند چارو ته رسیدنه وکړي، په همدې موخه مسؤلین او تشکیلاتي چارو متخصصین د کارکوونکو چارو ته ډېر وخت ورکوي؛ خو دا یوازې د انساني سرچینو د مدیریت دنده نه ده؛ بلکې معمولاً د پرسونل مسؤل هم په مستقیم ډول د یوې ادارې د اغېزمنتوب په لوړوالي کې ونډه لري.

ددې لپاره چې یو اداره په ریښتیني توګه خپل اغېزمنتوب لوړ کړي؛ نو باید انساني ځواک په سمه توګه مدیریت کړي او د انساني ځواک د مدیریت لپاره لاندې موارد خورا اړین دي:

۱- د غیر اړینو اضافه کاريو کموالی؛

۲- د غیر اړینو غیرحاضریو او غیابت څخه د مخنیوي لپاره د تدابیرو نیول؛

۳- د کارکوونکو د وخت د نه ضایع کېدو په موخه د دندو په سم ډول طرحه کول؛

۴- د غوره کاري چاپیریال او د انساني اړیکو مدیریت کول؛ ترڅو په یوه اداره کې د دندې له پرېښودلو څخه مخنیوی شوی وي؛

۵- کارکوونکو اړین مسلکي ظرفیت لوړول؛

۶- په کاري چاپیریال کې د امنیت او روغتیا په موخه د غوره سیستم رامنځ ته کول؛

۷- مستعدو او لایقو کارکوونکو پیدا کول او استخدام کول؛

۸- د کارکوونکو د حقوقو او امتیازونو په اړه د غوره سیستم رامنځ ته کول.

۹- د کارکوونکو تشویق (سعادت، ۱۳۹۵، ص ۶).

مدیریت

د یو مدیر له خوا د خپلو کارکوونکو له کړنو څخه څارنه او په اداره کې همغږي او همکاري رامنځته کول، ترڅو په اداره کې د کار کوونکو کړنې د هماغه ادارې لپاره اغېزناکې او ګټورې واقع شي، مدیریت بلل کېږي (مصلح، ۱۳۹۸، ص: ۳).

یا په بل عبارت له نورو څخه د کار اخېستلو هنر ته مدیریت ویل کېږي (علاقه بند، ۱۳۹۴، ص: ۱۰).

رهبري

رهبري د یو کارکوونکي هغه لارښوونې دي، چې له مخې یې گروپي کړنې د یو ځانگړې موخې په خاطر ترسره کېږي یا په بل عبارت: رهبري په افرادو کې له هغه نفوذ څخه عبارت ده، چې په یو ځانگړې موقعیت کې رامنځته کېږي او د خپلو اړیکو له مخې د یو شمېر ټاکل شوو اهدافو د ترلاسه کولو په موخه پر مخ ځي (مصلح، ۱۳۹۸، ص. ۲۶۶).

په دې اړه یو څو نقاط خورا اړین دي، لکه: د رهبر ځانگړتیاوې او د دې ترڅنگ اطاعت هغه اصل دی، چې د رهبر او رهبرۍ ترمنځ مستقیم تړاو لري. تر دې ځایه مو د ادارې، مدیریت او رهبۍ اړونده مفاهیم روښانه کړل، چې یو له بل سره ژورې اړیکې لري او په حقیقت کې د یوې اغېزمنې ادارې لپاره داسې یو مثلث دی، چې نشتوالی به یې د نن ورځې ادارې اهداف پوره نه کړي.

اوس د دې لپاره، چې په دې پوهه شو، چې د یوې ادارې په اغېزمنتوب کې د انساني سرچینو د مدیریت ونډه څه ده؟ اړتیا ده، چې د یادې برخې لاندې موارد په یوه اداره کې پیاده او تطبیق کړو.

د انساني ځواک روزنه او د هغې مدیریت

د انساني ځواک ښوونه او روزنه د ملتونو د ودې او پرمختګ اصلي عامل دی. هیوادونه او ادارې باید خپلې پانگې، بودیجې او صنعت ته د پاملرنې تر څنګ د انساني ځواک ښوونې او روزنې ته هم ډېره پاملرنه ولري. د شوروي اتحاد د پڼګیدلو څخه وروسته گورباچوف وویل: «موږ باید، چې په یوه نوې لید سره نړۍ ته وګورو او په دې کې انسان ته باید د ټولو شیانو په منځ کې د محور په توګه وکتل شي» (ګریفن، ۱۳۸۳، ص. ۱۵۱).

هند هم په تیره نیمه پېړۍ کې د انساني ځواک په روزنه باندې زیات تمرکز وکړ او نن چمتو دی، چې د نړیوالو بازارونو لپاره خپل انساني ځواک وړاندې کړي. په دې اساس نن ورځ د انساني ځواک روزنه تر هر بل وخت ډېره د اقتصادي او علمي ودې په هر اړخیزه پراخوالي کې ځانگړې ونډه او ارزښت لري. په ۱۹۸۸م کال کې د ملګرو ملتونو ادارې په دې اړه هر اړخیزه څېړنه وکړه، چې د ۴۵ هیوادونو متخصصینو په کې ونډه درلودله او دې څېړنې ثابته کړه، چې د انساني ځواک روزنه اقتصادي ودې په پراخوالي کې تر ټولو مهم او اړین عامل دی. دوی وویل چې د انساني ځواک روزنه د مخ پر ودې هیوادونو لپاره ډېره اړینه ده، تر څو د هغوی انساني ځواک نوي کسبونه زده کړي او د دندو د سرته رسولو مهارتونه ترلاسه کړي. د مدیریت په برخه کې د اتريش هېواد مشهور عالم پیتر دراګر هم په دې نظر دی، چې د اقتصادي او ټولنیزه وده په پیاوړي مدیریت پورې اړه لري. د نوموړي باور، هر چېرې چې د اقتصادي ودې په پراخوالي کې یوازې د سرمایې له عامل څخه ګټه اخیستل شوې، نو هلته

ودې او پرمختګ په واقعي توګه صورت نه دی نیولی؛ خو هر کله چې په دې برخه کې په ښه ډول انساني ځواک په ښه ډول مدیریت شي او د دوی روزنې ته پاملرنه وشي؛ نو بیا اقتصادي او ټولنیزه وده هم رامنځ ته کېږي. له دې امله دراکر ټینګار کوي، چې د انساني ځواک روزنه د مدیریت له مهمو او حساسو دندو څخه ده (طوسی، ۱۳۷۴، ص ۵۶).

په ښوونځیو او پوهنتونونو کې ښوونې او روزنې موخه داده، چې ځوانان په ادارو کې د کار کولو لپاره تیار کړي؛ خو کارکوونکي ددې معلوماتو سربېره ددې اړتیا لري، چې د دندو د ښه سرته رسولو لپاره اړین مهارتونه هم زده کړي. د خدمت پر مهال زده کړه له کارکوونکو سره ددې مرسته کوي، تر څو د یوې ادارې د موخو په لاسته راوړلو کې په موثر ډول چارې پرمخ یوسي. د بیلګې په توګه د آی بی ایم (IBM)^۱ شرکت په کال کې یو میلیارد ډالر او فورد^۲ شرکت بیا نیم میلیارد ډالر د کارکوونکو د زده کړې او روزنې لپاره لګوي. امریکایي شرکتونه (مایکروسافت، ګوګل، امازون او...) په یوه کال کې ټول ټال ۵۸ میلیارد ډالر د کارکوونکو په روزنه لګوي، چې په منځني توګه هر کس ته ۲۵ ساعته رسېږي. خو د فوجون په څیر لوی شرکتونه هر کارګر ته په کال کې ۵۰ ساعته روزنه ورکوي. له دې لګښت څخه ۴۰ سلنه په کارکوونکو او ۶۰ سلنه پر مدیرانو او سرپرستانو لګېږي (قلی پور، ۱۳۹۵ ص ۳۲۴-۳۲۵).

د یادو مطالبو ته په کتو ویلای شو، چې د کارکوونکو روزنه د یوې ادارې لپاره لاندې ګټې او اغېزې لري:

۱- د کارکوونکي فعالیتونو ښه والی: کارکوونکي د پوهنې د مهارت په ترلاسه کولو سره کولای شي، چې په خپله کاري ساحه کې په اغېزمنه توګه کړنې ترسره کړي، ستونزې تحلیل او هغوی ته د حل لارې پیدا کړي.

۲- د مهارتونو او وړتیاوو نوي کېدل: د کارکوونکو د روزنې یوه موخه داده، چې کارکوونکي به ورځني یا نوي مهارتونه او معلومات ولري؛ ځکه چې هره ورځ ټکنالوجي د تغیر په حال کې ده او نوو مهارتونو زده کړې ته اړتیا ده. که چېرې کارکوونکي په خپله کاري ساحه کې نوي مهارتونه ترلاسه کړي د یوې ادارې اغېزمنتیا لوړېږي.

۳- د ارتقا لپاره تیارېدل: نن ورځ ټولې ادارې ددې لپاره د کارکوونکو د روزنې پروګرامونه پرمخ وړي، چې و کولای شي په راتلونکي کې د ادارې لوړ خالي بستونه ډک کړي. په دې کار سره د کارکوونکو رضایت ترلاسه کېږي، هغوی له ادارې سره ځانونه تړلي حسابوي او د ادارې موخو ته ژمن کېږي.

1. International Business Machines

2. Ford Motor Company

۴- د نویو کارکوونکو آشنا کول: اداره باید له کارونو سره د خپلو نویو کارکوونکو د آشنا کولو لپاره د زده کړې او روزنې پروګرامونه په لاره واچوي، ترڅو کارکوونکي د خپلې ادارې له ټولو قوانینو، مقرراتو، دندو، لواړو، پلانونو، د نویو کارکوونکو او اداري موخو څخه خبر شي. په دې کار سره به نوي کارکوونکي د ادارې او د خپلو دندو په وړاندې د مسؤلیت احساس وکړي (کیومرثي، ۱۳۹۵، ص ص ۱۸۴-۱۸۵).

د غوره کاري چاپیریال او انساني اړیکو مدیریت کول

یو څه موده وړاندې د انساني سرچینو د مدیریت په اړه یو مشکوک انځور موجود و او داسې فکر کېده، چې دا مدیریت او پوهه، یوازې د کارکوونکو لپاره د تفریحي او خدماتي فعالیتونه ترسره کول؛ خو اوس دا فکرونه له منځه ولاړل، نن ورځ په ټولو ادارو کې د انساني سرچینو مدیریت یو مهم مدیریت بلل کېږي او اړوند مدیران یې په ادارو کې له ډېر نفوذ څخه برخمن دي. نن ورځ په دې مدیریت کې د کاري ځواک لگښتونه، له کارکوونکي څخه د گټې اخیستنې ښه والی، کارکوونکو ته د هڅونې د حقوقو ورکول، دولتي قوانینو ته پاملرنه، د ادارې په وده او دوام کې د انساني ځواک ونډه او په ټوله کې د غوره کاري چاپیریال په رامنځ ته کولو کې خپلې چارې پرمخ وړي. د یوه غوره کاري چاپیریال په رامنځ ته کولو کې لاندې موضوعات ډېر د ارزښت وړ دي او د یوې ادارې د موثریت سبب کېږي.

۱. د کارکوونکو د ارزښت او احترام مدیریت کول: په یوه اداره کې د غوره انساني اړیکو رامنځ ته کول د ادارې د موثریت د لوړیدو سبب کېږي. که چېرې اداره خپلو کارکوونکو د شخصیت احترام وکړي؛ نو د هغوی وړتیاوې به وروزل شي او زړونه به یې له ادارې سره وتړل شي. د هونډا شرکت یو مدیر وايي: «موږ غواړو، چې د خپلو کارکوونکو له سرونو څخه د هغوی د لاسونو په څیر گټه واخلو. کله چې یوازې د هغوی له لاسونو څخه گټه اخیستل کېږي، دا د دې معنی لري، چې یوازې دوی اخیستل شوي دي. خو که چېرې د دوی له فکرونو او نظرونو څخه گټه واخیستل شي؛ نو د دوی زړونه ترلاسه کېږي» (رابرت، ۱۳۸۷، ص ص ۲۳۹-۲۴۰).

په اداره کې باید د کارکوونکو سپکاوي او پر هغوی د بې ځایه انتقاد کولو څخه پرهیز وکړو. که چېرې په اداره کې کارکوونکي له تېروتنو سره مخامخ کېږي؛ نو په بشپړ ډول دوی هم ملامت نه دي؛ ځکه کېدای شي چې هغوی په سم ډول د ادارې له اصولو سره بلد شوي نه وي او یا هم هغوی ته لازمه روزنه نه وي ورکړل شوې. د کارکوونکي د اصلاح او د هغه د ظرفیتونو څخه د کار اخیستنې مخکې باید د هغه شخصیت ته احترام وشي. که چېرې مدیران دا کار ترسره کړي؛ نو کارکوونکي به اضافي کارونه هم ترسره کړي (ګریفن، ۱۳۸۳، ص ۲۸۱).

۲. له کارکوونکو سره په مهرباني چلند کول: په اداره کې باید د مدیرانو او کارکوونکو تر منځ اړیکه د والدينو او اولادونو په څیر وي. لکه څرنګه چې په کورنۍ کې د کورنۍ د غړو ترمنځ صمیمانه او عاطفي اړیکې موجودې وي، په اداره کې هم باید ورته حالت حاکم وي. د جاپاني مدیریت یوه ځانګړنه داده، چې د کارکوونکو سره لکه د مور او پلار په څېر تعامل ترسره کېږي او حتی د هغوی کورنیو ستونزو ته هم رسېدنه کېږي (رضائیان، ۱۳۸۷، ص. ۲۲۴).

۳. د کارکوونکو د رضایت ترلاسه کول: د ادارې او کارکوونکو ترمنځ د اړیکو درلودل د کار لپاره تر ټولو غوره انگېزه ده. که چېرې کارکوونکي له ادارې او اداره له کارکوونکو سره په خپلو منځونو کې اړیکه ولري؛ نو دا اړیکې د ادارې پر ټولو کارونو مثبت اغېز اچوي او په دې سره د یوې ادارې اغېزمنتوب لوړېږي (ګریفن، ۱۳۸۳، ص. ۱۰۷).

د کارکوونکو رضایت هغه وخت ترلاسه کېږي، چې په اداره کې غوره کاري فضا او چاپیریال رامنځ ته شي. یعنې د ادارې چاپیریال باید له هر اړخه سالم وي. په اداره کې د ناوړه او غیر اخلاقي فضا د شتون له امله د کارکوونکو د نارضیات کچه لوړېږي. په داسې شرایطو کې به کارکوونکي ونه شي کولای، چې خپل ورسپارل شوي کارونه په ښه ډول ترسره کړي؛ بلکې په دې سره له کارونو زړه توري کېږي. برعکس که د انساني سرچینو د مدیریت چارې منظمې وي او وکولای شي یوه غوره سالم کاري چاپیریال رامنځ ته او کارکوونکي و پوهېږي، چې دوی له هر اړخه په حفاظت کې دي؛ نو د هغوی د رضایت کچه لوړېږي او دندې په ښه شکل سره پرمخ بیايي. دا کار د یوې ادارې په اغېزمنتوب کې ډېره ونډه لري (رضائیان، ۱۳۸۷، ص. ۴۲۹).

د کارکوونکو تشویق کول: د انگیزې د ایجادولو یوه بله لاره د کارکوونکو تشویق کول دي. تشویق د حرکت کولو لپاره انرژي ده؛ خو د پاملرنې وړ خبره داده، چې د کار او هڅونې ترمنځ باید نسبي اړیکه موجوده وي، که چېرې دا دوه عامله سره تناسب ونه لري د هڅې او تلاش روحیه له منځه ځي. که چېرته یو کارکوونکی په سم ډول خپله دنده ترسره کړي؛ نو سمدلاسه او د محاسبې پرته باید د هغه هڅونه ونه شي او برعکس که کله یې هم کار په سم ډول ترسره نه کړي؛ نو سمدلاسه او پرته له محاسبې باید ونه رټل شي؛ بلکې په دواړو حالتونو کې د سمې پاملرنې او محاسبې وروسته باید د هغه د کړنې په وړاندې عکس العمل وښودل شي، یعنې تشویق باید د هغه د کار د اغېزمنتوب او د هغه تنبه هم باید هغه ته د احترام او استدلال سره مطابق وي. اداره باید په موقع سره هم د ادارې په داخل او هم د ادارې څخه بهر د خپلو کارکوونکو قدرداني او هڅونه وکړي، که داسې ونه شي نو کارکوونکي

به د دندو په وړاندې بې علاقې شي او د ادارې د تولید سطحه به راټیټه شي. له یوې خوا به په اداره کې د بې تفاوتۍ روحیه حاکمه او له بلې خوا به د ادارې د اغېزمنتوب کچه راټیټه شي (ګریفن، ۱۳۸۳، ص. ۱۸۱).

له دندې څخه د کارکوونکو د رضایت لوړول: د دندې رضایت د کار په وړاندې د کارکوونکي له فکر څخه عبارت دی. یا له دندې او د هغې د مختلفو فکتورونو په وړاندې د کارکوونکي چلند د دندې د رضایت څخه عبارت دی. له دندې څخه د کارکوونکو رضایت ترلاسه کول د ادارې او په ځانګړې ډول د انساني سرچینو د مدیریت له مهمو او اساسي دندو څخه شمېرل کېږي. کله چې کارکوونکی له دندې او د هغې له مزایو څخه رضایت ولري، د کار د اغېزمنتوب اندازه لوړېږي. اداره به خپله وګڼي او د هغې د موخو ترلاسه کولو لپاره به تل په هڅه کې وي. باید یادوونه وشي، چې د کارکوونکي د هڅونې او له دندې څخه د رضایت ترمنځ مستقیمه اړیکه شتون لري. کارکوونکي کېدای شي د انعام، ترفیع، روزنې او د یو کاري چاپېریال د وسایلو د شتون په صورت کې له خپلې دندې رضایت ولري، خو دا رضایت هغه وخت د یو کارکوونکي د هڅونې سبب کېږي، چې کله د نوموړي د دندې د ګټورتوب او اغېزمنتوب سطحه لوړه شي (رحماني او ناصري، ۱۳۹۶، ص. ۱۶۴).

د انساني سرچینو د مدیریت ګټې

په یوه اداره کې د نورو ګټو او لاسته راوړنو ترڅنګ د انساني ځواک او سرچینو د مدیریت ګټه دا ده، چې د اداره په حاکم فرهنگ باندې د خپل نظارت دنده ترسره کوي یا په بل عبارت د یوې ادارې د ټولو کارکوونکو د اړونده چارو ترمنځ همغږي او همکاري رامنځته کوي، د هغې څار او تنظیم پر مخ وړي او د یوې ادارې د موخو په ترلاسه کولو کې ترې ګټه اخلي. په ټولیزه توګه ویلای شو، چې د انساني سرچینو مدیریت په هره اداره کې پرمختګ، د کارونو غوره انسجام او د کارکوونکو سالمه هڅونه رامنځته کوي.

پایله

د انساني سرچینو مدیریت د یوې ادارې له مهمو کړنو څخه شمېرل کېږي. اداره یو داسې ټولګه ده، چې په هغې کې انسانان په شریکه سره د یو شمېر ځانګړو موخو لپاره په موثر ډول هڅې او فعالیتونه کوي. که څه هم مدیریت د پلان جوړونې، تنظیمونې، رهبرۍ او څارنې دندې په غاړه لري؛ خو دا ټولې دندې هغه وخت ترسره کېدای شي، چې په اداره کې یو ښه کاري ځواک شتون ولري. دا کاري ځواک هغه وخت ګټور کېدای شي، چې تر سالم مدیریت لاندې ونېول شي. د انساني سرچینو د مدیریت په اړه ټول هغه تړلي موضوعات چې دا ځواک پرې مدیریت کېدای شي او هم د دوی د ښه مدیریت له امله د ادارې د ګټورتوب او اغېزمنتوب سبب ګرځي، باید په پام کې ونیول شي. د انساني سرچینو مدیریت ډېرې دندې لري. د بیلګې په توګه: د انساني سرچینو تامین،

د هغوی د اړتیاو تامین، د غوره کارکوونکي موندنه، انتخاب، گمارنه، د انساني سرچینو لپاره پلان جوړونه، د انساني سرچینو روزنه او د یوه غوره کاري چاپیریال رامنځ ته کول. که چېرې یوه اداره د انساني سرچینو د مدیریت پورتنی ټول موارد په پام کې ونیسي؛ نو په باوري توګه ویلای شو، چې د هغې د ګټورتوب او اغېزمنتوب کچه به ډېره به لوړ شي.

وړاندیزونه

- ۱- د دندې لایحې که داسې ډیزاین شي، چې جذابیت ولري او کارکوونکي ورڅخه زړه توری نه شي بهتره به وي.
- ۲- د مکافاتو او مجازاتو برخه دې، په خپل وخت او په دقیقه توګه پلې شي.
- ۳- د یوې ادارې عمومي پالیسي دې داسې جوړه شي، چې د انساني سرچینو د وقار او احترام ساتنه وکړي.
- ۴- د انساني سرچینو ښونې روزنې او ظرفیت لوړونې برخې ته دې، ځانګړې پاملرنه وشي.
- ۵- دنده دې زیاته ګټوره نه وي؛ بلکې یو څه خپلواکي دې ولري، چې کارکوونکي ځانونه محض بنديان احساس نه کړي.
- ۶- مدیران او رهبران دې خپلو کارکوونکو کاري انگېزه او د راتلونکي ضمانت په اړه ډاډ ورکړي.

The Role of Human Resources in the Effectiveness of an Organization

Professor Zarwali Siddiqi, Faculty of Social Sciences, Shaikh Zayed University,
Department of General History

Senior Teaching Assistant: Saifullah Gharwal, Faculty of Social Sciences,
Shaikh Zayed University, Department of General History

Email: zarwalisediqi@gmail.com

Abstract

With the rapid advancement of technology at the global level, organizations have expanded, and significant changes have occurred in the delivery of services. Compared to the past, the provision of fast and timely services in various sectors is now considered a critical necessity. Likewise, there is intense competition among service-providing organizations worldwide, and all strive to ensure the satisfaction of their clients and beneficiaries. Considering these circumstances, multiple resources contribute to the progress of any organization, among which human resources stand as one of the most essential. Human resources translate organizational decisions into action and provide solutions to emerging challenges. Therefore, it is necessary that this vital sector be managed effectively and that an enabling work environment be created, so it can deliver high-quality services to society and play a constructive role in the development of the organization. This scholarly review article logically examines and explains the fundamental question: To what extent are human resources important and influential in the effectiveness of an organization? This effectiveness becomes evident when the core functions of human resource management—such as identifying human resource needs, recruitment, selection, planning, training, and evaluation—are carried out properly. This is a review-based article, and its information has been gathered from various academic sources in the field of management.

Keywords: Effectiveness, Human Resources, Leadership, Management, Organization

منابع

- رحماني، عبدالطيف او ناصري، حشمت الله. (۱۳۹۶). مدیریت منابع انساني. چاپ اول، کابل: انتشارات سعيد.
- رضائیان، علي. (۱۳۸۷). مباني مدیریت رفتار اداري. تهران: انتشارات سمت.
- روحي، افغان. (۱۴۰۳). د ادارې اړوند معلومات، جلال آباد، مومند خپرندويه ټولنه.
- زارعی متین، حسن. (۱۳۹۳). مدیریت منابع انسانی. چاپ چهارم، انتشارات: مرکز تبلیغات اسلامی حوزه علمیه قم.
- سعادت، اسفندیار. (۱۳۹۵). مدیریت منابع انساني. چاپ بیست و یکم، تهران: اداره مطالعه و تدوین کتب علوم انساني دانشگاه (سمت).
- شوگ، رابرت ال. (۱۳۸۷). داستانی از مدیریت ژاپنی در امریکا. مترجم: ایرج پاد، تهران: دفتر نشر فرهنگ اسلامی.
- طوسي، محمدعلي. (۱۳۷۴). آموزش و پرورش و بالنده سازی نیروی انساني د نظام دولتي. فصلنامه پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی.
- علاقه بند، علي. (۱۳۹۴). مدیریت عمومي، تهران: نشر روان.
- قلي پور، آرین. (۱۳۹۵). مدیریت منابع انساني (مفاهيم، تيوريها و کاربردها). چاپ دهم، تهران: اداره مطالعه و تدوین
- کیومرثي، فیروز. (۱۳۹۵). مباني اداره و مدیریت. چاپ اول، تهران: انتشارات علم استادان.
- گريفن، مورهد. (۱۳۸۳). رفتار سازماني، ترجمه: مهدی الوانی و غلام رضا معمار زاده، تهران: انتشارات میوند.
- محمدزاده، عباس، مهر وژان، آرمن. (۱۳۷۵). رفتار ادارهي نگرش اقتضايي. چاپ اول، تهران: انتشارات علامه طباطبایی.
- مصلح، نثار احمد. (۱۳۹۸). د مدیریت پېژندنه، جلال آباد: زیار خپرندويه ټولنه.
- میرکمالي، سید محمد. (۱۳۷۳). رهبری و مدیریت آموزشی. تهران: نشر رامین.
- Stephen P Robbin and Coulter Mary. (2006). Management. Newjersey, USA.

د اسلامي شريعت او وضعي قوانينو پر وړاندې د وگړو د برابرې اصل پېژندنه

پوهنوال عبدالرحمن رحيمي د شيخ زايد پوهنتون د حقوقو او سياسي علومو پوهنځي، د حقوقو څانگې استاد.

برېښنالیک: Abdurahmanrahimi636@gmail.com

لنډيز

د اسلامي شريعت او وضعي قوانينو پر وړاندې د وگړو د برابرې اصل معنا داده چې د اسلامي شريعت او قانون پر وړاندې ټول وگړي مساوي حقوق او مکلفيتونه لري او يو پر بل باندې غوره والی نه لري. دا اصل د قانون حاکميت تضمینوي او د ټولنیز نظم د ټینګښت لپاره اساسي شرط بلل کېږي. نوموړی اصل نه يواځې د افغانستان د لغوه شوي اساسي قانون د مهمو موضوعاتو څخه شمېرل کېږي بلکې د اسلامي شريعت او نړيوالو بشري حقوقو له مهمو اصولو څخه هم دي. د مقالې په ترڅ کې پر دې بحث شوی، چې دا اصل څنگه په اسلامي فقه، د افغانستان د لغوه شوي اساسي قانون او نړيوالو تقنيني اسنادو کې مطرح شوی او علمي بڼه يې څومره خوندي ده. دغو موخو ته د رسيدا او د موضوع د ښه وضاحت په منظور له معتبرو علمي او ديني د کتابونو او مقالو څخه د کتابتوني تحقيق په توګه استفاده شوې ده او په پايله کې دا څرګنده شوی چې د وضعي قوانينو په پرتله د اسلامي شريعت حکمونه، د قانونو پر وړاندې د وگړو د برابروالي اصل په هکله ډېر لرغونی، هر اړخيز او جدي دي. او د بشپړ تطبيق په صورت کې کولای شي عملاً په بشري ټولنو کې د عدالت، نظم او ثبات او د انسانانو ترمنځ د نژادي، نسبي، ژبني، مذهبي، توروالي او سپينوالي او دنديزو و موقوفونو پر بنسټ د توپيريزو چلندونه مخه ونيسي او ټول انسانان د قانون پروړاندې د خپلو حقوقو او مکلفيتونو له مخې په برابرې توګه مسؤول وګڼل شي.

کلیدي ټکي: شريعت، وگړي. د برابرې اصل، وضعي قوانين، د قانون لغوي معنا، د قانون اصطلاحي معنا، پارلمان.

سریزه

بسم الله الرحمن الرحيم، الحمد لله رب العلمين والصلاة والسلام على سيد المرسلين وعلى اله واصحابه اجمعين !

انسانان په ټولنه کې اوسېږي او دا واقعیت دی چې د ټولنیز ژند پرته له ستونزو سره مخامخ کېږي، ځکه انسانان فطرتاً ټولنیز دي او د ژند ټول پرمختگونه او سهولتونه یې د ټولیز ژند سره تړلي دي. که له یوه پلوه انسانان د الله جل جلاله اشرف المخلوقات دي، خو د بله پلوه الله جل جلاله د همدغه اشرف المخلوقاتو لپاره د ټولنیز ژوند د تیږولو او له هغې څخه د خوندونو او مزایاوو په موخه معیارونه او اصول وړښودلي دي، که چیرې انسانان له دغو معیارونو او اصولو څخه گټه واخلي او په خپل ژند کې یې عملي کړي، نو طبیعي خبره ده چې د انسانانو په ژند کې به خوند او لذت پیداشي او د انسانانو د ژوند ټولې اړیکې او مراودات به انساني شي او خپلې ټولې دندې او مکلفیتونه به په ښه توګه ترسره کړي. له دغو اصولو څخه یو هم د وګړو د برابرۍ اصل دی چې اسلامي شریعت یې په ګڼو شرعي نصوصو کې یادونه کړې ده. که چېرې په انساني ټولنه کې همدا یو اصل په سمه توګه پلي شي او د خپل ژوند معیار یې وګرځوي، اوسنۍ بشري ناخوالې، بشریت دښمنه سیاستونه او کړنې به، چې هره ورځ یې بې دریغه انسانان قربان ورکوي، له منځه لاړې شي او بشري ټولنې به د یوه واقعي، انساني، او با عزته ټولنیز ژوند پر لورې یون پیل کړي.

موخې

- ۱- د قانون پر وړاندې د وګړو د برابرۍ اصل حقوقي او شرعي تحلیل.
- ۲- د وګړو د برابرۍ اصل په هکله د اسلامي شریعت، ملي او نړیوالو تقنیني اسنادو ترمنځ د توپیرونو څرګندول.
- ۳- په افغانستان کې د دې اصل د تطبیق د وضعیت ارزول
- ۴- د هغو خنډونو څېړنه چې د قانون د برابر تطبیق مخه نیسي (لکه تبغیض، فساد سیاسي مداخله...).
- ۵- د عدالت د تامین لپاره د نوموړي اصل د پیاوړتیا لارې چارې وړاندیزول.

د کار مواد او میتود

د مقالې په ترتیب کې د معتبرو علمي کتابونو، مقالو او قوانینو څخه ګټه اخیستل شوې ده او همدارنګه د مقالې مواد د کتابتوني څېړنې په ښه راټول شوي دي. لیکنه تر ډېره حده د موضوع د اړونده موادو څخه د عمومي

برداشت په اخيستنې سره په روانه ژبه او د صفحې د منځنيو ماخذونو په ذکر کولو سره د توصيفي تحليلي څېړنې په بڼه ترتيب شوې ده.

د قانون لغوي او اصطلاحي معنا

د قانون لغوي او اصطلاحي معناوې په لاندې توگه جلا، جلا د بحث لاندې نيسو.

د قانون لغوي معنا

قانون په عربي ژبه کې اصل، مقياس، اندازې ته وايي (عميد، ۱۳۸۶، ص. ۱۸۷۳). د قانون د کلمې اصلي منشا له رومي او يا فارسي ژبو څخه اخيسل شوې ده او په لاتيني ژبه کې د کنيسا مجلس او ټولو هغو شيانو ته قانون ويل کيدل چې د کنيسا په مجلس کې وضع کيدل (دريز، ۱۳۸۶، ص. ۲۰).

د قانون اصطلاحي معنا

قانون هغه حقوقي قاعده ده چې د قانون جوړونې د مرجع له خوا وضع کيږي (لنگرودی، ۱۳۸۱، ص. ۲۸۴۶).

يا په بل عبارت قانون د هغو صريحو او معقولو قواعدو څخه عبارت دی چې د حاکمه پلاوي له خوا د ټولنې د ساتنې او وگړو د حقوقو د تامين لپاره وضع کيږي او تطبيق يې جبري وي (حقوقي اصطلاحاتو قاموس، ۱۳۸۷، ص. ۲۲۵).

ددې لپاره چې د وگړو د برابرې اصل په اصل بڼه پوه شو لومړی يې په اسلامي شريعت او بيا يې په وضعي قوانينو کې تر بحث لاندې نيسو.

په اسلامي شريعت کې د وگړو د برابرې اصل څرنگوالی

هر قانون په يوه مشخصه جغرافيه کې پلی کيږي او د دغې جغرافيه د وگړو حقوق، امتيازات، غوښتنې او مکلفيتونه تنظيموي او د هغوي ترمنځ هر ډول متمايز برخورد د قانون د اصولو له مخې مردود وي. اسلامي شريعت يو نړيوال قانون دی او په کومه مشخصه جغرافيه پورې تړلی نه دی او د ټول بشریت لپاره يې يو ډول حکمونه وضع کړي دي، خو له دې امله چې ټول انسانان پرې ايمان نه لري د هغې د حکمونو د تطبيق ډگرونه يوازې اسلامي هيوادونه دي. اسلامي شريعت يوازينی قانون دی چې، د قانون پر وړاندې د وگړو د برابرې اصل اصل يې په کامله او واقعي معنا منلی دی او حتی نه يوازې د مسلمانانو د رئيس او د يوه عادي مسلمان ترمنځ يې پر مساوات حکم کړی، بلکې هغه انسانان چې ايمان ور باندې نه لري، خو په دارالاسلام کې اوسيري په حقوقي او قضايي مسايلو کې د مسلمانانو سره برابر حقوق لري.

په اسلامي شریعت کې د وگړو د مساوات اصل په لاندې شرعي دلیلونو ثابتولی شو:

الف- قراني ایتونه: الله جل جلاله فرمایي: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ [د الحجرات سورت ۱۳ ایت]. ژباړه: آی خلکو! بېشکه مونږ تاسو له یوه سړي او له یوې ښځې پیدا کړي یی او مونږ تاسو ځانگې او قبیلې گرځولي یی، د دې لپاره چې تاسو یو بل سره وپېژنئ، بېشکه د الله په نېز په تاسو کې ډېر عزتمن، ستاسو زیات پرهېزگار دی (عثماني، ۱۳۸۶، ج ۱۳، ص ۱۶۴).

ب- نبوي حدیثونه

عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا: أَنَّ قُرَيْشًا أَهْمَهُمْ شَأْنُ الْمَرْأَةِ الْمَحْزُومَةِ الَّتِي سَرَقَتْ، فَقَالُوا: مَنْ يُكَلِّمُ فِيهَا رَسُولَ اللَّهِ ﷺ؟ فَقَالُوا: وَمَنْ يَجَرِّئُ عَلَيْهِ إِلَّا أُسَامَةُ بْنُ زَيْدٍ حِبِّ رَسُولِ اللَّهِ ﷺ؟ فَكَلَّمَهُ أُسَامَةُ، فَقَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: أَتَشْفَعُ فِي حَدٍّ مِنْ حُدُودِ اللَّهِ؟ «ثُمَّ قَامَ فَاخْتَطَبَ، فَقَالَ: إِنَّمَا أَهْلَكَ الَّذِينَ قَبْلُكُمْ، أَهْمُ كَانُوا إِذَا سَرَقَ فِيهِمُ الشَّرِيفُ تَرَكُوهُ، وَإِذَا سَرَقَ فِيهِمُ الضَّعِيفُ أَقَامُوا عَلَيْهِ الْحَدَّ، وَإِنَّمَا اللَّهُ، لَوْ أَنَّ فَاطِمَةَ بِنْتَ مُحَمَّدٍ سَرَقَتْ، لَقَطَعْتُ يَدَهَا (البخاري، ۱۴۲۲، ج ۸، ص ۱۶۰، رقم ۶۷۸۸).

ژباړه: له حضرت عائشه رضی الله تعالی عنها څخه روایت دی: د مکې د فتحې په وخت کې د مخزوم قبیلې یوې ښځې غلا کړې وه چې، قوم یې وغوښتل چې له رسول الله صلی الله علیه وسلم سره د هغې په اړه خبرې وکړي، نو اسامه د زید زوی سره یې د هغې د سفارش په اړه خبرې وکړې چې هغه له رسول الله سره وغږېږي، کله چې اسامه له رسول الله صلی الله علیه وسلم سره وغږېده نو رسول الله صلی الله علیه وسلم په غوصه شو او ویې فرمایل: آیا تاسو د الله تعالی په حدودو کې شفاعت او سفارش کوئ؟ او بیا یې خطبه وویل او ویې فرمایل: له شک پرته پخواني خلک دې خبرې هلاک کړي ول چې کله به یو شریف سړي غلا وکړه نو هغه به یې خوشې کړ او کله به چې کمزوري سړي غلا وکړه حد به یې پرې قائم کړ، بیا یې وویل: قسم په هغه ذات چې زما نفس د هغه په لاس کې دی، که فاطمه د محمد لور غلا وکړي زه به یې خامخا لاس قطع کوم.

عَنْ الْمَعْرُورِ بْنِ سُوَيْدٍ، قَالَ: لَقِيتُ أَبَا ذَرٍّ بِالرَّيْدَةِ، وَعَلَيْهِ حُلَّةٌ، وَعَلَى غُلَامِهِ حُلَّةٌ، فَسَأَلْتُهُ عَنْ ذَلِكَ، فَقَالَ: إِنِّي سَابَيْتُ رَجُلًا، فَعَبَّرْتُهُ بِأَمِّهِ، فَقَالَ لِي النَّبِيُّ ﷺ: يَا أَبَا ذَرٍّ، أَعَبَّرْتَهُ بِأَمِّهِ؟ إِنَّكَ أَمَرُو فَبِكَ جَاهِلِيَّةٌ، إِخْوَانُكُمْ حَوْلُكُمْ، جَعَلَهُمُ اللَّهُ تَحْتَ أَيْدِيكُمْ، فَمَنْ كَانَ أَخُوهُ تَحْتَ يَدِهِ، فَلْيُطْعِمْهُ مِمَّا يَأْكُلُ، وَلْيَلْبِسْهُ مِمَّا يَلْبَسُ، وَلَا تَكْلِفُوهُمْ مَا يَغْلِبُهُمْ، فَإِنْ كَلَّفْتُمُوهُمْ فَأَعْيُونُوهُمْ (البخاري، ۱۴۲۲، ج ۸، ص ۱۶، رقم ۶۰۵۰).

ژباړه: د معرور ابن سويد رضي الله عنه څخه نقل دي چې زه د ابوذر غفاري رضي الله عنه سره په ربذه مقام کې مخ شوم په داسې حال کې چې مريې (غلام) يې هم ورسره و او دواړو يو شان چينې اغوستې وې، ما ترې په تعجب پوښتنه وکړه چې خپل غلام ته دې ولې د ځان په شان چينه وراغوستې ده؟ بيا يې راته قصه وکړه، چې د رسول الله صلى الله عليه وسلم په زمانه کې مې يو سړي ته کنخل وکړل او د مور پيغور مې ورکړ (دا سړی بلال حبشي رضي الله عنه و، د هغه مور تور رنگې وه) کله چې رسول الله صلى الله عليه وسلم خبرشو ماته يې وويل: ای ابو ذره تا ورته د مور پيغور ورکړ؟ ته داسې سړی يې چې اوس درپکې هم د جاهليت خوی شته، دا خو ستاسو وروڼه دي، ستاسو چارې درسموي (غلامان مودي) الله تعالی ستاسو د لاس لاندې روستلي دي، د چاچې يو مسلمان ورور د لاس لاندې و؛ نو له هغه څه دې خوراک ورکوي چې دی يې کوي او هغه لباس دې ورته ورکوي چې دی يې د ځان لپاره کوي، په داسې کار يې مه مکلف کوئ چې د دوی له توان څخه پورته وي او که پرې مکلف مو کړل؛ نو بيا ورسره مرسته کوئ

بېلگې: په اسلامي شریعت کې په دې هکله ډېر دليلونه شته، خو ددې لپاره چې موضوع ډېره اوږده نه شي په اسلامي شریعت کې د وگړو د واقعي برابرې يا مساوات د څو بېلگو يادونه کوو.

کله چې حضرت عمر رضي الله عنه خليفه وټاکل شو منبر ته پورته شو او د خطبې په پيل کې يې د وگړو د برابروالي پر اصل ټينگار وکړ او داسې يې وفرمايل: (اې خلکو زه پر تاسو خليفه مقرر شوی يم، خو تر تاسو غوره نه يم که نیک کار مې کاوه زما مرسته وکړئ او که بدې راڅخه وشي، نو ماسم کړئ. د خطبې د پای په شیبو کې يې يو ځل بيا پر اصحابو غږ وکړ چې هر هغه چا چې زه د خليفه په توگه مقرر کړی يم هغوی زما د عزل حق هم لري داسې يې وفرمايل: (تر څو پورې چې د الله او د هغه د رسول اطاعت کوم نو زما اطاعت وکړئ او که د الله او د هغه د پيغمبر له فرمان څخه مې نا فرماني وکړه نو زما اطاعت پر تاسو لازم نه دی. يوه ورځ يې غازيانو ته د وينا په ترڅ کې داسې وفرمايل: (دا مې خوښه وه چې له تاسو سره د بحر د څپو په منځ کې په يو بېړۍ کې ناست وای او د ختيځ او لوديځ لورته يې وپلې او خلکو په خپله خوښه له خپل منځ څخه يو کس د امارت لپاره ټاکلی وای که په سمه لاره تللی، نو د هغه اطاعت به يې کولای او که کېږدلی نو هغه به يې قتل کولی. عبدالرحمن بن عوف رضي الله عنه وويل چې څه کيدل که د ويلی وای چې که منحرف کيدلی، نو هغه يې عزل کولی. حضرت عمر رضي الله وويل نه د هغه وژل د هغه کسانو لپاره چې وروسته ترې راځي ډېر عبرتناک دي.

حضرت علي رضي الله عنه د خپل خلافت په دوره کې خپله زغره ورکه کړې وه، وروسته يې د يوه يهودي سره وموندله په هغه يې دعوی وکړه موضوع يې د هغه وخت قاضي ته وړاندې کړه حضرت علي خپل زوی او خپل غلام د شهادت لپاره حاضر کړل. قاضي د امير المؤمنين د زوی شهادت قبول نه کړ او د يهودي په

گټه یې پریکړه وکړه ځکه امیرالمؤمنین سره له دې چې حق په جانب وه، خو د خپل ملکیت د اثبات لپاره یې دلیل نه درلود او د قاضي حکم ته یې غاړه کیښوده (حوا، ۱۳۹۰، ص. ۳۱۶). حضرت عمر رضی الله عنه ابو موسیٰ اشعري ته د قضا په هکله اوږد لیک واستوه، چې بېلابېل موارد یې درلودل د لیک په پیل کې یې دا سې ورته لیکلي و: (په خپله ناسته پاسته او خبره کې د خلکو ترمنځ برابري او مساوات قایم ساته، ترڅو د هیڅ ځواکمن کس سره دا غلطه هیله پیدا نشي چې ته ورسره د چا پر خلاف مرسته کوې او یا د عدل او انصاف په قایمولو کې کوم کمزوری کس له تا څخه ناهیلی یا وډار شي (غازي، ۱۹۹۹، ص. ۱۶۴).

په وضعي قوانینو کې د قانون پر وړاندې د وگړو د برابري اصل څرنگوالی

د معاصرې نړۍ په ټولو هېوادونو کې د وگړو د برابروالي اصل د یوه مهم اصل په توگه منل شوی دی. له دې امله نوموړی اصل نه یوازې د هېوادونو په اساسي قوانینو، جزایي قوانینو کې تسجیل شوی دی، بلکې په نړیوالو تقنیني سندونو کې هم ځای پر ځای شوی دی. د افغانستان د ۱۳۹۲ لمریز کال لغوه شوي اساسي قانون (۲۲) ماده د وگړو د تساوي یا برابروالي اصل په هکله داسې لیکي: (د افغانستان د اتباعو ترمنځ هر راز تبعیض او امتیاز منع دی. د افغانستان اتباع ښځې او نارینه د قانون پر وړاندې مساوي حقوق او وجاهت لري) (اساسي قانون، ۱۳۸۲، ماده، ۲۲، ۵).

همدارنگه د افغانستان د ۱۳۹۶ لغوه شوي جزا کوډ شپږه ماده داسې لیکي: (که مظنون، تورن (متهم) او محکوم د مليتي، نژادي، ژبني، قبيلوي، ديني يا مذهبي، سياسي عقيدې، جنس، تحصيل، شغل، نسب شتمی، ټولنيز موقف، د اوسيدنې او مېشتيدو د ځای د تعلقاتو له په پام کې نيولو پرته د قانون پر وړاندې د بشپړ تساوي څخه برخمن دی) (جزا کوډ، ۱۳۹۶، ماده، ۶، ص. ۷۱).

استثنائات: که څه هم د معاصرې دنيا په وضعي قوانینو او نړیوالو تقنیني سندونو کې د وگړو د برابروالي پر اصل ډېر ټینگار کېږي او د ډیموکراسۍ تر پوښښ لاندې تل همدغه غږ اوریدل کېږي، خو هغه ډول چې د وگړو د برابروالي اصل په اسلامي شریعت کې په پام کې نیول شوی دی په بل هیڅ وضعي قانون کې نه دی نیول شوی. په وضعي قوانینو کې د دولت د رئیس، وزیرانو، پارلمان غړو ډیپلوماتانو لپاره ځانگړي امتیازات په پام کې نیول شوي دي په دې معنا چې له یوه پلوه ځینې عملونه د دوی لپاره جرم نه گڼل کېږي یا د جرم د ارتکاب په هکله د تعقیب څخه خوندي دي او د بله پلوه د هغوی جرمونو ته د عامه محکمو له خوا رسیده گي نه کېږي، بلکې د هغوی لپاره ځانگړي محکمې شته او د ځانگړیو تشریفاتو له مخې ورته رسیده گي کېږي، که د دولت په رئیس باندې د بشري ضد جرمونو، ملي خیانت یا جنایت د ارتکاب تور ولږيږي د عامه محکمو له خوا ورته رسیده گي

نه کيږي بلکې د هغه د تعقيب لپاره د عامو وگړو پر خلاف په وضعي قوانينو يو ځانگړی د تعقيب پروسيجر په پام کې نيول کيږي. د افغانستان د ۱۳۸۲ لغوه شوی اساسي قانون نهه شپيتمه ماده په دې هکله داسې يادونه کوي (جمهور رئيس د ملت او ولسي جرگې پر وړاندې د دې مادې د احکامو مطابق مسؤول دی. پر جمهور رئيس د بشري ضد جرمونو، ملي خيانت يا جنايت د ارتکاب تور لگول د ولسي جرگې د ټولو غړو د درېيمې برخې لخوا غوښتل کېدی شي. که چېرې دا غوښتنه د ولسي جرگې د ټولو غړو له درېيو څخه د دوو برخو د رايو لخوا تاييد شي ولسي جرگه د يوې مياشتې دننه لويه جرگه دائره وي. که لويه جرگه منسوب شوی اتهام د ټولو غړو له درېيو څخه د دوو برخو د رايو په اکثريت تصويب کړي جمهور رئيس له وظيفې څخه گوښه او موضوع ځانگړې محکمې ته سپارل کېږي. ځانگړې محکمه د ولسي جرگې له درېيو غړو د سترې محکمې له درېيو غړو چې لويه جرگه يې ټاکي او د مشرانو جرگې له رئيس څخه جوړېږي. د دوی د هغه شخص لخوا چې د لويې جرگې له خوا ټاکل کېږي اقامه کېږي، په دې حالت کې د اساسي قانون په اوه شپيتمه ماده کې راغلي حکمونه تطبيقيږي. د دغو استثنائو بېلگې په لاندې عنوانونو کې ليدلای شو.

الف- د پارلمان غړي: په وضعي قوانينو کې په هغو هيوادونو کې چې پارلماني نظامونه لري، د خلکو استازي په پارلمان کې د بشپړې آزادۍ څخه برخمن دي. د دوی ځينې عملونه چې د عادي وگړو لپاره جرم گڼل کيږي د دندې د اجرا پر مهال جرم نه دي لکه: توهين، وهل ټکول او دسې نور. ددې څخه موخه داده چې په ښه توگه دندې ترسره کړي (حوا، ۱۳۹۰، ص ۳۱۹).

ب- ډيپلوماتان او د هغې په خبر کسان (د دولت رئيسان، وزيران، د پارلمان غړي): ډيپلوماتان هغو کسانو ته وايي چې د خپل متبوع هيواد په استازيتوب په بهرني هيواد يا نړيوال سازمان کې سياسي دندې ترسره کوي (دانش، ۱۳۹۳، ص ۵).

ډيپلوماتان د ۱۹۶۹ ميلادي کال د وينا کنوانسيون د حکمونو له مخې د عادي وگړو پر خلاف خونديتوب لري چې هيڅ کله هم عادي وگړي له دغو خونديتوبونه څخه برخمن کيدلی نه شي. ډيپلوماتان په بهرني هيواد کې له تلاشي څخه خوندي دي. اداري ارگانونه او قضايي ضبط پوليس نشي کولی ډيپلومات، د دوی بکسونه او کورونه تلاشي کړي. همدارنگه د ځينو ځانگړيو حالتونو پرته قضايي مقامات نه شي کولای د جرم يا مدني تخلف په صورت کې هغوی تعقيب کړي (دانش، ۱۳۹۳، ص ۵۸-۵۹).

د افغانستان د جزا کوډ (۴) مادې (۷)، بند هغه کسان چې ډيپلوماتيک خونديتوب لري داسې تعريف کړي دي: بين المللي مصؤونيت لرونکي اشخاصو، له جمهور رئيس، د جمهور رئيس له مرستيالانو، صدراعظم، وزير،

سفیر، د بهرنیو دولتونو نورو سیاسي استازو، د بین المللي او بین الحکومتي سازمانونو له استازو، او نورو هغو اشخاصو څخه عبارت دي چې د ډیپلوماتیک مصونیت په هکله د ویانا له ۱۹۶۹ کنونسیون او تر بین المللي ملاتړ لاندې اشخاصو پر خلاف د جرمونو د مخنیوي او مجازاتو په هکله ۱۹۷۳ کنوانسیون سره سم د بین المللي مصونیت لرونکي دي، د هغو د کورنیو د غړو په شمول (جزا کوډ، ۱۳۹۶، ماده، ۴، ص، ۶۹).

وضعي قوانین د هغوی د خونديتوب لپاره ځینې دلایل وړاندې کوي چې ډېر منطقي او علمي بنسټ نه لري.

۱- وضعي قوانین وايي چې د ډیپلوماتیک خونديتوب اساس د میلمه هیواد درناوی او د هیوادونو ترمنځ د متقابل احترام اصل دی. دا دلیل ډېر منطقي نه ښکاري ځکه چې ډیپلومات په کوربه (مقیم فیها) هیواد کې د خپل متبوع هیواد استازی دی، نو دا احترام د خپلو متبوع هیواد پر بنسټ کسب کوي او له جزایي تعقیب څخه یې خوندي کوي. که چېرې واقعاً د ډیپلوماتیک خونديتوب دلیل د میلمه هیواد درناوی وي، نو لومړي، خو په خپله میلمه هیواد د کوربه (مقیم فیها) هیواد درناوی نه دی مراعات کړی او هغه یې تر خپو لاندې کړی دی او ډیپلومات یې د کوربه هیواد ټولنیز نظم مختل کړی. دا به ډېره غیر عادلانه او غیر منطقي وي، چې څوک د چا متقابل احترام نه ساتي ولې د هغه څخه د متقابل احترام هیله کوي.

۲- همدارنګه وضعي قوانین وايي چې د ډیپلوماتیک خونديتوب دلیل دادی چې د ډیپلوماتانو دندې ډېر حساسې دي او هغه باید د جزایي تعقیب پر بنسټ څرګندې نه شي. دا دلیل هم د نیوکو څخه خالي نه دی ځکه چې که رښتیا هم د ډیپلومانو دندې ډېرې حساسې وي، نو دا حساسیت ولې ډیپلومات په خپله نه ساتي، دوی خو په خپله دا حساسیت له منځه وړي او پر جرم مرتکب کیږي، کله نو ولې به په مقیم فیها هیواد کې د قضایي تعقیب لاندې راځي.

پایله

د قانون پروړاندې د وگړو د برابري اصل خورا مهم اصل دی. د دې اصل معنا داده چې ټول وگړي د هغوی د قوم، مذهب، جنس، ژبې، ټولنیز مقام، اقتصادي حالت په پام کې نیولو پرته د قانون پروړاندې یو شان حقونه، آزادۍ او مسؤلیتونه لري او هیڅوک د قانون څخه لوړ نه دی. نوموړی اصل بشري حقونه او عدالت تضمینوي او په ټولنه کې د تبعیض، تعصب او ناروا چلند مخه نیسي. د دې اصل سم تطبیق په ټولنه کې د وگړو د حقه حقونو د لاسته راوړلو لامل ګرځي او د ټولنیز انسجام، پرمختګ او په دولتي نظام باندې د خلکو بار د زیاتوالي لامل ګرځي. برعکس که نوموړي اصول په ټولنه کې په سمه توګه عملي نشي، نو دغه حالت به د بې عدالتیو، ټولنیزې بې امنۍ او په نظام باندې د خلکو ترمنځ د باور د کمېدو لامل وګرځي. له همدې امله دا ډېره اړینه ده

چې حکومتونه، تقنیني ارګانونه، عدلي او قضايي ادارې بايد د قانون پروړاندې د برابرې اصل بشپړه ننگه وکړي او عملي يې کړي، ترڅو د هر ډول انديښنو، تربگنيو او بې عدالتيو څخه پاکه، متحده، پرمختللي ټولنه ولرو.

وړاندیزونه

۱- د قانون د پلي کونکو ادارو (قضايي، اداري او امنيتي ارګانونو) د مسلکي ظرفيتونو لوړول ترڅو قانون د برابر تطبيق يقيني شي

۲- د عامه پوهاوي لوړول ترڅو خلک د قانونو پروړاند د خپلو حقونو څخه خبر شي

۳- د فساد ضد بنسټونو پياوړتيا ترڅو د قانون له مخې د افرادو پروړاندې چلند يو شان وي.

۴- په دې هکله د رسنيو د رول پياوړي کول ترڅو د قانون پر وړاندې د وگړو د نه برابرې پېښې ثبت او خپرې کړي.

۵- د قومي، ژبني، سمي، سياسي او نورو ملاحظاتو د پاللو او د قانون پر وړاندې د وگړو د نه برابرې اصل د زيانونو او د هغې پر ځای د اسلامي شريعت د حکمونو د حاکميت د ترويجولو او د هغې د گټو په منظور سيمينارونو جوړول.

۶- د قومي، ژبني، سمي سياسي او نورو ملاحظاتو د پاللو او د قانون پر وړاندې د وگړو د نه برابرې اصل د ناوړه دوديزې پديدې د ختمولو په منظور د مسؤلو ارګانونو تشکيلول.

۷- د قومي، ژبني، سمي او نورو سياسي ملاحظاتو د پاللو او د قانون پر وړاندې د وگړو د نه برابرې اصل په تور د تورنو کسانو جدي تعقيب او د ثبوت په صورت کې د شديدو اداري مؤبداتو تطبيق او رسنيز کول.

The Principle of Equality of Individuals before the Law

Associate Professor Abdurahman Rahimi, Lecturer of Law Department, Faculty of Law and Political Science

Email: Abdurahmanrahimi97@gmail.com

Abstract

The core meaning of this principle is that all individuals have equal rights and obligations based on Islamic Sharia and the law, and no one holds superiority over another. This principle ensures the rule of law and is considered a fundamental condition for maintaining social order. It is not only one of the key values enshrined in the Constitution of Afghanistan but also one of the fundamental principles of Islamic Sharia and international human rights law. The article discusses how this principle is addressed in Islamic jurisprudence, Afghanistan's Constitution, and international legislative instruments, and examines the extent to which it is academically established. To achieve the above goals and to provide a clearer understanding of the topic, a library-based research method was used, drawing from reputable scholarly and religious books and articles. The findings reveal that compared to modern statutory laws, Islamic Sharia offers a more ancient, comprehensive, and serious approach to the principle of equality before the law. If Islamic Sharia is fully implemented, it can practically promote justice, order, and stability in human societies, and prevent discriminatory behavior based on race, lineage, language, religion, skin color, or professional status. It ensures that all individuals are equally responsible before the law in terms of their rights and duties. To better understand this principle, the article explores the following topics:

ماخذونه

البخاري، محمد بن اسماعيل. (۱۴۲۲هـ). صحيح البخاري. ج ۸، تحقيق: محمد زهير بن ناصر الناصر. دار طوق النجاة. مصر.

البخاري، محمد بن اسماعيل. (۱۴۲۲هـ). صحيح البخاري. ج ۸، السلطانية مطبعة الكبرى الأميرية. مصر.

حوا، سعيد. (۱۳۹۰ش). اسلام د فطرت دين. ژباړن: امان الله، امني او عبدالواسع، صابر. لومړۍ چاپ، انتشارات اصلاح افکار.

دانش، حفيظ الله. (۱۳۹۳ش). نړيوال جزا حقوق. لومړۍ ټوک، مستقبل خپرندويه ټولنه.

دریز، غلام محي الدين. (۱۳۸۶ش). اساسات حقوق اسلام. انتشارات فيضي.

عثماني، محمد شفيع. (۱۳۸۶هـ). تفسير معارف القرآن، ج ۱۳، چ ۲. انتشارات شيخ الاسلام احمد جام.

عدليې وزارت. (۱۳۸۲ش). اساسي قانون، رسمي جريده (۸۱۸) گڼه. کابل: عدليې وزارت.

عدلي وزارت. (۱۳۹۶ش). د جزا کوډ. رسمي جريده، ۱۲۶۰ گڼه. کابل: عدليې وزارت.

عميد، حسن. (۱۳۸۶ش). فرهنگ عميد. جلد اول، تهران: موسسه انتشارات امير كبير.

غازي، محمود احمد. (۱۹۹۹م). آدب القاضي. مطبع اداره تحقيقات اسلامي. اسلام اباد.

کابل پوهنتون د حقوقو او سياسي علومو پوهنځی. (۱۳۸۷ش). د حقوقي اصطلاحاتو قاموس. چاپوونکې اداره: (USAID).

لنگرودی، محمد جعفر. (۱۳۸۱ش). ترمینولوژی حقوق. جلد چهارم، چاپ دووم. کتابخانه گنج دانش.

نذیر، داد محمد. (۱۳۸۹ش). اساسات حقوق اسلام. چاپ سوم، انتشارات نعماني.

د جعلي خبرونو په پېژندنه کې د رسنيز سواد ونډه

پوهنوال نقيب الله عطيش، شيخ زايد پوهنتون، د ژورنالېزم او عامه اړيکو پوهنځی، د ژورنالېزم څانگې استاد

برېښنالیک: naqib.atish@gmail.com

لنډيز

د ټولنيزو رسنيو د کارونې پراختيا د اطلاعاتي بهير د چټکتيا ترڅنگ، د افرادو ترمنځ د اړيکو په ټينگولو کې هم زياتې اسانتياوې رامنځته کړې دي. د يادو او نورو فرصتونو په خوا کې ټولنيزو رسنيو په ملي او نړيواله کچه يو شمېر ننگونې هم رامنځته کړې، چې يو له هغو د جعلي خبرونو خپرول دي. د هېوادونو ترمنځ خپلمنځي رقابت، اپوزيسيون او مغرضه اشخاص په مجازي فضا کې د خپلو گټو په خاطر، د حقايقو په تحريفولو سره عامه افکار د دولت په مقابل کې راپورته کوي. د ټولنيزو رسنيو ټاکلي اړخ په نړيواله کچه يو لړ انديښنې رامنځته کړې، چې د هېوادونو ترمنځ دغه انديښنې د دې لامل شوې چې د يادې پديدې د مخنيوي او مهارولو لپاره، څېړنو ته لاره هواره کړي. د دې څېړنې موخه د جعلي خبرونو په مخنيوي کې د رسنيز سواد رول ته خلکو د پام اړول دي. ټاکلي مقاله ښيي چې څنگه رسنيز سواد د خلکو د معلوماتو تحليل او ارزونې وړتيا لوړوي، ترڅو هغوی د جعلي يا غلطو خبرونو سره مبارزه وکړي. په دې مقاله کې د اړوندې موضوع په تړاو د موجوده څېړنو په تحليل تمرکز شوی او په دې اړه د څېړونکو لخوا د وړاندې شويو نظرونو په رڼا کې کتنه شوې. د جعلي خبرونو مخنيوي کې د رسنيز سواد ونډه دا ده، چې دا افرادو ته د معلوماتو ارزونې او تحليل وړتيا ورکوي، ترڅو د گمراه کوونکو خبرونو په وړاندې هوښيار او پياوړي شي. په ټولنه کې د جعلي او ناسمو خبرونو خپرېدل، په ټولنيزو رسنيو کې د کاروونکو لخوا د دغه ډول خبرونو په استفادې او بيا خپرولو پورې تړاو لري. د څېړنې پايلې ښيي چې د افرادو د باور او منطق سره د جعلي خبر ورته والی، د ټولنيزو رسنيو د بېلابېلو کاروونکو لخوا د جعلي خبر لايک او نشرول، په ټولنه کې شته اطلاعاتي خلا او په رسمي رسنيزو بنسټونو د خلکو بې باوري هغه لاملونه دي، چې په ټولنه کې د جعلي خبرونو مصرف او باور کولو ته زمينه برابروي. د جعلي خبرونو په مخنيوي کې د رسنيز سواد اهميت په دې کې دی، چې دا افرادو ته د معلوماتو د سمې ارزونې او تحليل وړتيا ورکوي، ترڅو د درواغو او گمراه کوونکو معلوماتو په وړاندې هوښيار و اوسي.

کلیدي ټکي: ټولنيزې رسنۍ، جعلي خبر، خبر، خبري سازمانونه، رسنيز سواد.

سریزه

بسم الله الرحمن الرحيم، الحمد لله رب العلمين والصلاة والسلام على سيد المرسلين وعلى اله واصحابه اجمعين !
د انټرنیټ پیدایښت او د ټولنیزو رسنیو منځته راتگ، اطلاعاتو ته د خلکو لاسرسی خورا اسانه کړی دی. د بشري تاریخ په اوږدو کې انسانان هېڅکله هم د اطلاعاتو له دې ډول پراخ حجم سره نه و مخ شوي. پخوا به ورځپاڼې او راډیو تلویزیون د محدودو اسانتیاو په لرلو، د اطلاع رسنۍ چاره پرمخ وړه خو اوس مهال ټولنیزو رسنیو په اطلاعاتي بهیر کې، د ډله ییزو رسنیو د انحصار کچه راټیټه کړې او یادې رسنۍ خپلو کاروونکو ته په چټک ډول د اطلاعاتو د لېږد اسانتیاوې په واک کې ورکوي.

ډله ییزې رسنۍ د ښوونیزو او تفریحي خپرونو په خوا کې، د ورځنیو مهمو پېښو په اړه د مخاطبانو د خبرونې دنده هم په غاړه لري. له همدې امله ډله ییزې رسنۍ باید په مسلکي او قانوني لحاظ خپل مسئولیت ته ژمنې وي. که چیرې په دې برخه کې لږه بې پروايي وشي، دا به د مخاطبانو په وړاندې د رسنیو د اعتبار کمېدو او له قانوني او حقوقي چلند سره د مخ کېدو لامل شي. د ټولنیزو رسنیو کاروونکو سره د قانوني سرغړونو په صورت کې بیا تر ډېره د ډله ییزو رسنیو په څېر د قانوني چلند سره د مخ کېدو وېره نه وي، او په ټاکلو رسنیو بشپړ قانوني څار هم د افغانستان په څېر هېواد کې، یو څه ستونزمن بریښي.

ټولنیزې رسنۍ لکه څرنګه چې په اطلاعاتي دوران او د خلکو په خبرونه کې اغېزمن رول ترسره کوي، ځینې مهال کېدای شي یو لړ ستونزې هم رامنځته کړي. له ټولنیزو رسنیو څخه د جعلی او ناسمو خبرونو خپراوي، د هرډول سیاسي او ټولنیز بدلون او نورو بحرانونو مدیریت ټکنۍ کوي او د مسلکي ورځپاڼه لیکنې او ټولنیز ارتباطي نظام په تخریبولو سره، په لویه کچه د ټولنې عیني او رواني امنیت له منځه وړي. کله چې بشري ټولنه په ټولنیز، اخلاقي او کلتوري لحاظ له دغه ډول حالت سره مخ شي، په علمي ژبه کې ورته پوسټ تروټ Post Truth وایي. دا اصطلاح هغه حالت ته کارول کېږي، چې د عامه افکارو په جوړښت کې د عیني واقعیتونو په نسبت د شخصي باور او احساساتو اغېز زیات شي (ساعی، ۱۴۰۰). په دې ډول حالت کې احساسات، شخصي رایې او غیري منطقي نظرونه پر استدلال او منطق برلاسي مومي، او کاذب ځواک د هغه چا لاس ته ورځي چې په ټولنیزو رسنیو کې د نفوذ خاوند وي. په ټولنیزو رسنیو کې جعلی او واقعي خبرونه دواړه په یوه پلاټفورم کې وړاندې کېږي، چې دا موضوع په مجازي فضا کې د واقعي او جعلی خبر پېژندنه ستونزمنه کوي. په ټولنیزو رسنیو کې د اطلاعاتو تبادله او دوران د هغې په کیفیت او څرنگوالي برتري لري. اوس د دې پرځای چې د یو مطلب مسلکي جوړښت او تولید ته پاملرنه وشي، د هغې د خپرېدو سرعت او د خلکو غبرګون ته پاملرنه کېږي. رسنۍ او په لویه کچه ژورنالیزم، په انساني ژوند کې د یوې اړتیا او ضرورت له مخې رامنځته شوی، چې د چاپېریال

ورځنۍ مهمې پېښې په خبري او نورو بېلابېلو ژانرونو کې مخاطبانو ته وړاندې کوي. په رسنيز کاري بهير کې د اطلاعاتو صحت خورا ارزښت لري، او د معلوماتو ټاکلی اړخ د مخاطبانو په وړاندې خبر او رسنۍ ته اعتبار وربښي. د ژورناليزم د اصولو له مخې خبريال دا حق نه لري چې په خبر کې د واقعيتونو پرځای خپل نظر شريک کړي. په خبريالي کې خبر او حقيقت يو له بل سره لازم او ملزوم دي، داسې چې مخاطب د خبر په اورېدو او لوستلو سره پرې باور کوي. ناسم او جعلي خبرونه د حقيقت مانا او مفهوم خرابوي او په هغې کې لاسوهنه کوي. همدارنگه، ځينې کمپيوټري پروگرامونه چې پخوا يوازې د سينمايي فلمونو په جوړولو کې کارېدل، د اړوند بهير له ودې سره د پام وړ مرسته کړې. اوس مهال، د اړوندو سافټويرونو د عامې کارونې په نتيجه کې، د پېژندل شويو او مشهورو شخصيتونو له وډيوگانو څخه خبري اړتياوې لکه د پېښې په غږ، وډيو او متن کې په لاسوهنې سره، ناسم او جعلي خبرونه جوړېږي، چې بيا يې عادي کاروونکو ته پېژندنه او تشخيص ستونزمن شي. د جعلي خبرونو په مخنيوي کې د رسنيز سواد رول يوه مهمه موضوع ده، چې په وروستيو کلونو کې د پراخې څېړنې او بحث لاندې راغلې ده. رسنيز سواد د دې وړتيا لري چې وگړي د معلوماتو د ارزونې او تحليل په برخه کې غوره پوهه ولري، ترڅو د معلوماتو اصالت او صداقت و ارزوي. د رسنيز سواد زياتوالی خلکو ته دا توان ورکوي چې د دغه ډول معلوماتو څخه ځان وژغوري، د معلوماتو سرچينې وپېژني او د هغوی صداقت و ارزوي.

موخې

- ۱- د رسنيز سواد او جعلي خبر پېژندنه.
- ۲- د جعلي خبر په پېژندنه کې د رسنيز سواد رول او اهميت څرگندول.
- ۳- په ټولنه باندې د جعلي خبرونو ناوړه اغېزې روښانه کول.
- ۴- په جعلي خبرونو باندې د خلکو د باور کولو د لاملونو ښودل.
- ۵- د رسنيز سواد زده کړې ته د ښوونيزو بنسټونو توجه جلبول.

جعلي خبر

د «جعلي خبر» مفهوم د امريکا متحده ايالاتو د ۲۰۱۶ کال د ټاکنيزو سياليو په بهير کې د اړوند هېواد په ټولنيزه، سياسي او حقوقي برخه کې رواج شوه، چې د ځينو نظر خاوندانو په اند هغه مهال جعلي خبرونو د ټاکنو په پايلو کې، ټاکنونکی رول لاره (مرادی، ۱۴۰۰). د ځينو پوهانو په اند د جعلي خبر د سمې او دقيقې پېژندنې لپاره تر دې دمه يو هر اړخيز او جامع تعريف نه دی وړاندې شوی او په دې برخه کې د څېړونکو لخوا بېلابېلې پېژندنې وړاندې شوي دي، د آکسفورډ ډيکشنري د جعلي کلمه ((ساختگي، غبري واقعي او تقلبي)) مانا کړې ده. په اصطلاح کې جعلي خبر هغو اطلاعاتو ته ويل کېږي، چې د خلکو د بېلاره کولو او غولونې په موخه توليد او

خپریږي. په جعلي خبر کې هڅه کېږي، چې مخاطبانو ته ناسم باور ولېږدوي او یا یې هم په وړاندینیو سمو باورونو کې، شک او تردید رامنځته کړي.

د جعلي خبر کلمه د هغو ناسمو اطلاعاتو د پېژندنې لپاره مطرح شوه، چې په اصلي رسنیو او په ځانگړي ډول په ویب پاڼې پورې تړاو لري. نو په دې اساس جعلي خبرونه هغه خبري مقالې په برکې نیسي، چې ډېری د لوستونکو د گمراه کولو او د هغوی څخه د ناوړه گټه اخیستنې لپاره لیکل کېږي خو کولی شو له نورو سرچینو یې تائید کړو (متقي، ۱۴۰۰).

د ځینو څېړونکو په اند د جعلي خبر پدیده د ټولنیزو رسنیو د دوران اړوند ده، چې نوې رامنځته شوې او په رسنیزه برخه کې له وړاندې کارېدونکو کلمو، لکه پروپاگنډ او شایعې سره بشپړ ډول توپیر لري. د انساني ټولنو په هره تاریخي دوره کې د هغه مهال مروجو ارتباطي وسیلو ته په کتو، په مختلفو بڼو ټولنیز دروغ او ناسم اطلاعات وړاندې شوي دي، د بېلگې په ډول هغه مهال چې د بشري ټولنو ترمنځ اړیکې په شفاهي بڼه په مخامخ ډول نیول کېدې، ټولنیز دروغ به د شایعاتو په بڼه راڅرگندېدل او اوس مهال، چې ټاکلی عصر د اړیکو په نوم نومول شوی او خلک په ډیجیټلي بڼه اړیکه ټینګوي، دروغ د جعلي خبر په مفهوم او قالب کې وړاندې کېږي (ساعی، ۱۴۰۰). په لویه کچه د جعلي خبر د څرنگوالي د پېژندنې لپاره دوه مفاهیم کارول کېږي چې یو یې میس اینفورمیشن (په غیري قصدي توګه د ناسمو اطلاعاتو وړاندې کول) او بل یې ډیس اینفارمیشن یعنې په قصدي ډول د غلطو او ناسمو اطلاعاتو د تولید او وړاندې کولو په مانا دی (طالیشی، ۱۴۰۲). همدارنګه په یوه بله پېژندنه کې جعلي خبر هغه خبري مقالې بولي، چې په قصدي او دقیق ډول ناسمې او د لوستونکو د گمراه کولو وړتیا ولري. د ژانګ او قرباني په نوم څېړونکي د جعلي خبر د پېژندنې په اړه وایي «جعلي خبر هغه دروغ او ناسم خبرونه او روایتونه په برکې نیسي، چې ډېری په انټرنیټ کې خپریږي، ترڅو د لوستونکو د غولونې له لارې د مولفانو سیاسي، مالي او نورو موخو ته رسیدګي وکړي» (Ghorbani, 2020).

وروستۍ څېړنې جعلي خبر هغه خبر بولي چې د تائید وړ نه وي او لوستونکي گمراه کوي. جعلي خبر د بیان د ازادۍ او د ژورنالیزم او رسنیز ډګر لپاره یو لوی ګواښ شمېرل کېږي او په دولت او رسنیو خلک یې باوره کوي. د جعلي خبرونو د اغېز په اړه ویل کېږي چې د امریکا د ۲۰۱۶ کال په ټاکنو کې، ۲۰ خپاره شوي جعلي خبرونه ۹ میلیونه ځلې په فیسبوک پاڼه شریک شوي وو او تر ۷ میلیونه ډېرو خلکو پرې کومینټونه او خپل نظر څرګند کړی (شعبانی، ۱۴۰۱).

د رسنيز سواد پېژندنه

د رسنيز سواد د پېژندنې لپاره د پوهانو لخوا بېلابېل تعريفونه شوي، چې ټاکلي تعريفونه په خپل منځ کې مشترک ټکي لري او هره پېژندنه د رسنيز سواد يوه برخه روښانه کوي. د جيمز پاتر په اند اکثره خلک د سواد کلمې ته له چاپي رسنيو سره رابطه ورکوي او د لوستنې او ليکنې د وړتيا لرلو معادله يې بولي. همدارنگه ځينې نور يې د رسنيو د نورو ډولونو لکه فلم او تلويزيون سره د مخ کېدلو له امله، ټاکلې مفهوم بصري سواد ته پراخه وي. ځينې نور ليکوالان بيا د اطلاعاتي سواد او کمپيوټري سواد اصطلاحگانې کاروي په داسې حال کې چې په يواځې ډول يوه اصطلاح هم د رسنيز سواد معادله کېدې نشي بلکې هره اصطلاح د رسنيز سواد يوه برخه جوړوي. يا په بل عبارت رسنيز سواد ټول ياد شوي موارد او وړتياوې په برکې نيسي د بيلگې په ډول که له لوستلو سره بلدتيا ونه لرو نو له چاپي رسنيو نه استفاده نشو کولی او که د بصري آدابو په درکونه کې ستونزه ولرو، نشو کولی چې له تلويزيوني خپرونو څخه څه درک کړو او د کمپيوټر سره د نابلدتيا په صورت کې به له هغو مهمو پېښو او مسايلو ناخبره و، کوم چې د انټرنېټ په پاڼه خپريري (امينی، ۱۴۰۰).

همدارنگه جين تالين رسنيزه پوهه داسې راپېژني: رسنيزه پوهه د رسنيو د هغو پيغامونو د تحليل او تجزيې کولو له وړتيا څخه عبارت ده، چې هره ورځ د موږ د اطلاع او بوختونې په موخه وړاندې کيږي او همدارنگه رسنيز سواد د خپرونو، وېديو، مجازي نندارې او د ټولو رسنيو په وړاندې د انتقادي فکر کولو له وړتيا څخه عبارت دی.

د يونس شکرخوا په اند رسنيزه سواد د درکونې له هغې وړتيا څخه عبارت ده، چې د هغې په اساس کولی شو د رسنيو د مختلفو ډولونو ترمنځ امتيازي توپير او د رسنيزو توليداتو بېلابېل ډولونه تفکيک او وپېژنو.

د زېل په نوم يو بل کارپوه وايي چې رسنيز سواد د رسنيو د پيغام په جوړښت او عمل او د هغو سازمانونو پېژندل دي چې ټاکلي پيغامونه ايجادوي (رجبې، ۱۴۰۰).

د رسنيز سواد په اړه چې د پوهانو له خوا کوم تعريفونه وړاندې شوي دي په خپل منځ کې مشترک ټکي لري چې په مخاطب کې د بېلابېلو رسنيزو متونو په وړاندې د اړوندو مطالبو د تحليل، ارزونې او د انتقادي فکر کولو وړتيا پياوړې کوي.

رسنيز سواد له هغې پوهې او وړتيا څخه عبارت ده، چې د هغې له امله د رسنيزو متونو څخه د استفادې پرمهال د اړوندو مطالبو د درکونې او ډېرې گټې اخيستنې په خوا کې، د مخاطب د تېروتنې کچه راټيټوي (امامی، ۱۴۰۰).

د رسنیز سواد درې اړخونه

الف: د رسنیز رژیم د مصرف په اړه د خپلې پوهې لوړل: په دې برخه کې د رسنۍ مخاطب په رسنیزې محتوا تمرکز کوي او د بېلابېلو رسنیزو سرچینو څخه د رسنیز خوراک اندازه او د مصرف ډول تعینوي.

ب: په دویمه مرحله کې مخاطب د رسنیزې محتوا د انتقادي مطالعې او لیدنې مهارت او وړتیا ترلاسه کوي.

ج: په دریمه مرحله کې مخاطب اړوندې رسنۍ په ټولنیز، سیاسي او اقتصادي لحاظ تجزیه کوي کوم چې په لومړي لید کې د مشاهدې وړ نه وي (البرزی دعوتی، ۱۳۹۸).

ټولنیزې رسنۍ

ټولنیزې شبکې د هغو آنلاین کانالونو ټولگې ته وايي، چې کاروونکو ته د اړیکو ټینګولو او د محتوا شریکولو اسانتیا برابروي. ټولنیزې رسنۍ د نویو رسنیو هغه ډول دی، چې تر ډله ییزو رسنیو وروسته رامنځته شوي او د انټرنیټ په مټ د پیغام تولیدونکي او ترلاسه کوونکي ترمنځ د تعامل زمینه برابروي.

د ټولنیزو شبکو ځانګړتیاوې

په عمومي ډول ټولنیزې شبکې لاندې ځانګړتیاوې لري:

د لاسرسي لرلو وړتیا

د ټولنیزو شبکو له مهمو ځانګړتیاوو څخه یو هم دا ده، چې د نړۍ په هره برخه کې د لاسرسي لرلو وړتیا لري. کاروونکي د خپلې خوښې شبکې ته د داخلېدلو لپاره یواځې کمپیوټر او انټرنیټ ته اړتیا لري.

➤ کم لګښت

ټولنیزو شبکو ته د لاسرسي لپاره کاروونکي زیات لګښت ته اړتیا نه لري. په حقیقت کې زیاترو ټولنیزو پاڼو لکه، Facebook، YouTube، Twitter، Myspace او داسې نورو ته لاسرسي لرل وړیا دي، چې همدا کار د دې لامل شو، چې انټرنیټ د زیاتو خلکو پاملرنه ځان ته را واړوي.

➤ د کارونې اسانتیا

د ټولنیزو شبکو کارونه تخصصي زده کړې او مهارت لرلو ته اړتیا نه لري. استفاده کوونکي کمپیوټر او انټرنیټي اسانتیاو ته په لاسرسي لرلو سره کولی شي، چې د خپلې خوښې محتوا په اسانۍ سره ترلاسه او استفاده ترې وکړي.

➤ چټکه اړيکه

د ټولنيزو شبکو په کارونې سره کاروونکي کولی شي، چې په ډېره دچټکۍ يوله بل سره په اړيکه کې شو او اړين معلومات سره شريک کړي.

➤ استعمار

د ټولنيزو شبکو يوه مهمه ځانگړتيا دا ده، چې د يوې مقالې، مجلې، وېديو او پيغام تر خپرېدو وروسته هم په فوري ډول د بدلون راوستلو وړتيا لري او خپرونکي هروخت چې و غواړي کولی شي، چې بدلون په کې رامنځته کړي.

په ټولنيزو رسنيو کې پيغام اخيستونکي د پيغام د لېږونکي سره تعامل کولی شي او په لېږل شوي پيغام کې د بدلون راوړلو او بيا نشرولو وړتيا لري. د ټولنيزو رسنيو کم لگښت، اسانه لاسرسي او له دې لارې د اطلاعاتو چټک لېږد او خوراوي، د ډېرو خلکو پاملرنه ځانته اړولې او له دې لارې د جعلي خبرونو خپرول هم شوني شوي دي. په ټولنيزو رسنيو کې هر فرد کولی شي چې په چټکۍ سره خبر نشر کړي، چې د ټولنيزو رسنيو دغې ځانگړنې د خبري سرچينو او د جعلي خبرونو د ژر خپراوي په تړاو اندېښنې راپورته کړي دي. داچې په انټرنېټ او ټولنيزو رسنيو باندې قانوني څار لږ څه ستونزمن دی، له همدې امله يې کاروونکو د يو کليک په کولو پرته له کومې قانوني وېرې، ناسم او تخريبونکي مطالب له نورو سره شريکوي. په دغه ډول فضا او چاپېريال کې د خوندي پاتې کېدلو لپاره، چې د جعلي خبر نشرونکي د ناسمو اطلاعاتو په وړاندې کولو خلکو ته سرخوړی جوړوي، رسنيز سواد لرل له مخاطبانو سره د جعلي خبر په پېژندنه کې ډېره مرسته کوي. د رسنيز سواد په مرسته مخاطبان کولی شي چې د واقعي او جعلي خبرونو ترمنځ توپير وکړي.

په جعلي خبر د خلکو دباورو کولو لاملونه

د خلکو له باور او منطق سره د جعلي خبرونو مطابقت : د جعلي خبر توليدونکي په دې پوهيږي چې په يو ځانگړي وخت او مهال کې څه ډول جعلي خبر توليد کړي. د جعلي خبر د باوري کولو لپاره بله مهمه کړنه د يو واقعيت په بڼه د هغې ښودنه ده، د دې ډول خبر توليدونکي مخاطبانو ته خبر په داسې ډول وړاندې کوي، چې د يوه واقعي خبر ټول عناصر او ځانگړنې په ځان کې لري او يو عادي شخص له ځيرتيا پرته پرې غولېدلی شي. په جعلي خبر د باورو کولو دريم لامل په خبر کې د عامه اړخ او لوري پلوي ده. په جعلي خبر کې د خبر توليده ونکی په ظاهره ډېری د عامو خلکو پلوي کوي او خپل ځان د حکومت په مقابل کې ښيي، له همدې امله دغه ډول خبرونه د عامو خلکو د مننې وړ گرځي.

د جعلي خبرونو تولید څه وخت زیاتېږي؟

جعلي خبرونه هغه مهال زیاتېږي کله چې په هېواد کې ځانگړې پېښې رامنځته شي، لکه د توکیو د نرخونو لوړوالی، زلزلې او داسې نورې امنیتي او ټولنیزې پېښې چې خلک د اړوندو پېښو په تړاو د رواني فشار کمولو په هدف د لاروچارو د موندلو په لټه کې وي.

ځینې وخت یو جعلي خبر له غیروي رسمي رسنیو څخه رسمي رسنیو ته لار پیدا کوي، چې د رسمي رسنیو د تائید له امله د جعلي خبر د خورېدو دایره پراخېږي، نو له همدې امله د هېواد رسمي رسنۍ باید د جعلي خبرونو تر اغېز لاندې رانه شي. د خبرونو په وړاندې کولو کې باید هڅه وشي چې د خبر ټولو عناصرو ته ځواب وویل شي. کله چې د خبرونو په وړاندې کولو کې د خبر اړوند ټولو پوښتنو ته ځواب ونه ویل شي، مخاطبان د ټاکلې خلا د ډکولو لپاره جعلي خبرونو ته مخه کوي. همدارنګه، په واکمن نظام د خلکو بې باوري هم غیر رسمي سرچینو او رسنیو ته د خلکو میلان زیاتولی شي. په هره اندازه چې په حکومت د خلکو د باور کچه راټیټېږي، په هماغه اندازه خلک غیر رسمي رسنیو ته ډېره مخه کوي.

د جعلي خبر په نشرولو کې د ټولنیزو رسنیو رول

د ډله ییزو رسنیو د منځته راتګ په لومړیو کې د راډیو تلویزیون او مطبوعاتو سره د مخاطبانو اړیکه یو اړخیزه او دوی به یواځې له دغو رسنیو څخه خبرېدونکي مطالب تعقیبول. د رسنیو هغه مخاطبان چې یواځې یې د رسنیو له لارې نشر شوي مطالب لوستل هغوی ته یې Lurker لرګر ویل. د دوی په خوا کې د ټولنیزو رسنیو هغو کاروونکو ته چې د مطالبو په لوستلو سربېره یې له یادو رسنیو پوښتونه هم خپرول پوسټر (البرزی دعوتی، ۱۳۹۸). د ټولنیزو رسنیو د منځته راتګ په لومړیو کې د «پوسټر» په پرتله د «لرګر» شمېر زیات و او هغه مهال ډېری مخاطبان یواځې د رسنیو لیدونکي او لوستونکي ول او تر ډېره یې د رسنیزې محتوا په تولیدولو کې رول نه لاره. خو د ټولنیزو رسنیو په ودې او پرمختګ سره اړوندو رسنیو د خپلو کاروونکو لپاره داسې اسانتیاوې رامنځته کړې، چې د تېر وخت غیر فعال کاروونکو هم په فعالو کاروونکو واوښتل. د ټولنیزو رسنیو کاروونکو اوس کولی شول چې د «لایک»، «ډیس لایک» او «شیر» بټنو په لمس او کېکارلو سره، د نشر شویو مطالبو په اړه خپل غبرګون څرګند کړي او د ټولنیزو رسنیو یادې وړتیا هم په ټولنه کې د جعلي خبرونو له نشرولو سره مرسته وکړه.

خپرونکو د ټولنیزو رسنیو کاروونکو د جعلي خبر سره د برخورد په تړاو په څلورو برخو ویشلي دي (البرزی دعوتی، ۱۳۹۸):

۱. **قانع کوونکي:** دا هغه اشخاص په برکې نیسي چې د ځانگړو موخو لپاره د نورو د ترغیب او اغېز لپاره جعلی خبرونه نشروي.

۲. **زرباور کوونکي:** د ټولنیزو رسنیو هغو کاروونکو ته وایي چې په جعلی خبرونو ژر باور او اعتماد کوي.

۳. **زړور کاروونکي:** چې د جعلی خبر سره د مخ کېدو په صورت کې لږ اغېزمن کېږي خو نورو ته لارښوونه نه کوي.

۴. **روشنفکره کاروونکي:** چې ژر باور نه کوي او د جعلی خبر په وړاندې مشکوک او سخت لیدلوري لري. له جعلی خبر څخه په نه اغېزمن کېدو سربېره نور هم د یو خبر په ناسم والي خبروي.

د ټولنیزو رسنیو د کاروونکو پورته وېش ته په کتو، د کاروونکو د رسنیزې پوهې د لوړولو لپاره د یوې هر اړخیزې طرحې جوړول به په لویه کچه، د ټولو رسنیزو کاروونکو او په ځانگړې ډول د زرباورکونکې طبقې لپاره ډېر اهمیت لري.

د ټولنیزو رسنیو د کاروونکو د پورته ویش په ځواکې ځینو څېړونکو په یوه بله وېشنه کې د ټولنیزو رسنیو هغه کاروونکي په گوته کړي، چې په قصدي ډول د جعلی خبرونو په نشرولو لاس پورې کوي. د ټولنیزو رسنیو په یادو کاروونکو کې ځینې یې واقعي انسانان نه دي خو د جعلی او ناسمو خبرونو په نشرولو کې مهم رول ترسره کوي.

الف: اتومات کمپیوټري حسابونه social bots: ټولنیز یا اجتماعي بوټونه هغه پروگرامونه یا اتوماتیک سیستمونه دي، چې په ټولنیزو شبکو کې کارول کېږي او موخه یې ممکن، د معلوماتو خپرول، تبلیغاتو کول او یا د خلکو د نظرونو جوړول وي. دغه سیستم د تبصرې کولو، پوستونو شریکولو او له محتویاتو سره د تعامل کولو په برخه کې د انسان په څېر عمل کوي. ټاکلی سیستم په ټولنیزو رسنیو کې هغه حسابونه به برکې نیسي، چې د یو کمپیوټري الګوریتم له لارې کنټرولېږي. دغه الګوریتم د دې وړتیا لري چې په یواځې سر له وړاندې تعین شوې محتوا تولید او د ټولنیزو رسنیو له ټولو کاروونکو سره اړیکه ټینګه کړي. دغه بوټونه ممکن د ورکړل شوې برنامې له مخې د ټولنیزو رسنیو په فضا کې مثبت یا منفي اغیزې ولري. دوی د هغې وړتیا له مخې چې لري یې، کېدای شي چې د جعلی خبرونو په خپرولو کې هم ترې استفاده وشي.

ب: انټرنېټي پاروونکي trolls: د "ترول" اصطلاح د هغو کسانو لپاره کارول کېږي چې په انټرنېټ کې په قصدي توګه د نورو په خبرو، نظرونو او بحثونو کې ګډوډي رامنځته کوي. ترولونه ډېری وخت د نورو په خبرو کې د تېروتنو یا غصې پیداکولو لپاره دا ډول چلند کوي، دهغوی احساسات ازاروي او غبري ضروري او بې اساسه

تبصرې کوي. دا هغه واقعي او ریښتیني کاروونکي په برکې نیسي چې غواړي په ټولنه کې ګډوډي رامنځته کړي. د دوی اصلي موخه د ټولنیزو رسنیو د کاروونکو ترمنځ منفي احساسات لکه وېره او غوسه رامنځته کول دي، چې په دې ډول د هغو ترمنځ شک او بې باوري رامنځته کړي. په دې ډول حالت کې کاروونکي په دې نه پوهېږي چې څه وکړي، په پایله کې له حقیقت څخه تېرېږي او په دروغو باور کوي. ترولونه یواځې د جعلی خبرونو په تکرار خپراوي بسنه نه کوي، بلکې په تهاجمي بڼه داسې عمل کوي چې لومړی د کاروونکو د هڅونې په موخه هغوی ته پیغام لېږي، لېږل شوي پیغام ته د مخاطبانو د نه غبرګون په صورت کې، ترول د درېیم شخص له ادرسه لېږل شوي پیغام ته غبرګون ښيي او د موضوع په تړاو موافق او مخالف نظرونه څرګندوي ترڅو نور خلک په بحث کې ښکېل او ګډون ته وهڅوي. ترول په بحث کې د ټولنیزو رسنیو د کاروونکو په ښکېلولو سره بحث ته دوام ورکوي او د بېلابېلو مخالفو، موافقو او توهین آمیزه نظرونو په وړاندې کولو بحث غځوي.

ج: نیم اتومات آنلاین حسابونه (Cyborg): دا اصطلاح هغو کسانو ته کارول کېږي چې خپله دنده، ژوند او نورو فعالیتونه د تکنالورژۍ سره د ژورې اړیکې له لارې ترسره کوي. سایبرګ هغه شخص ته وايي چې د انسان او تکنالورژۍ ترمنځ یو ډول ګډ ژوند یا اړیکه لري، کاروونکي د کمپیوټر او انټرنیټ له لارې خپلې ټولنیزې، مسلکي او شخصي اړیکې او فعالیتونه ترسره کوي. ټاکلی حساب په ټولنیزو رسنیو کې د فعالیت کولو په موخه داسې جوړېږي چې واقعي او جعلی حسابونه دواړه په کې برخه لري. لومړی د واقعي اشخاصو څخه د یو فرد په وسیله په ټولنیزو رسنیو کې یو حساب ثبت او جوړېږي، ترهغې وروسته په ټولنیزو رسنیو کې د یوې ځانګړې کمپیوټري برنامې په مټ فعالیت ترسره کوي او په دې ډول انسان او ربات په ګډه د جعلی خبرونو د خپراوي لپاره زمینه برابروي.

د تصمیم نیونې سیستمونه

د ټولنیزو رسنیو کاروونکو عکس العمل او تصمیم نیونه هغه وخت خورا مهمه کېږي کله چې دوی د جعلی خبرونو سره مخ کېږي. د دې موضوع د پوهیدو لپاره، د "لومړی او دویم سیستم" مفکوره ډېره ګټوره ده. دغه مفکوره د روانشناس دانیل کانمن له څېړنو څخه سرچینه اخلي او د انسانانو د فکر کولو دوه مختلف ډولونه تشریح کوي (آزادی، ۱۳۹۸):

لومړی سیستم: د فکر کولو دا سیستم چټک او اتوماتیک دی. کله چې د یو کار یا موضوع سره مخ شي، انسان پرته له تفکر او په ډیر کم وخت کې ځواب ورکوي. لومړی سیستم د احساساتو او داخلي تجربو پراساس عمل کوي او ډېری وخت د چټکې تصمیم نیونې لپاره کارول کېږي. دا سیستم معمولاً لږې انرژي او هڅې ته اړتیا

لري، خو په دې کې د تعصب او سیستماتیکو تېروتنو احتمال زیات وي. که څوک د جعلی خبر سره د لومړي سیستم پر اساس تعامل وکړي، نو د دې امکان شته چې په دې خبر باور وکړي، ځکه چې ټاکلی سیستم د ژور تحلیل پرته ګړندي ځواب ورکوي.

دویم سیستم: د لومړي سیستم په مقابل کې د تصمیم نیونې دویم سیستم، د فکر کولو یو ساده او کنټرول شوې بڼه وړاندې کوي. ټاکلی سیستم انرژي ته اړتیا لري او پرته له توجه او پاملرنې کار نه کوي، د فعالیت په صورت کې د لومړي سیستم د تصمیمونو د فیلتر کولو وړتیا هم لري. له جعلی خبر سره د پورته توضیحاتو اړیکه په دې کې ده چې جعلی خبر هغه مهال اغېز کوي کله چې د مخاطب لخوا ومنل شي. د مخاطب لخوا د یو شي منل تر ډېره د هغه په تصمیم نیونه پورې ارتباط پیدا کوي، مخاطب د جعلی خبر سره د مخ کېدو په صورت کې نشي کولی د لومړي سیستم په مرسته جعلی خبر تشخیص کړي او په دې ډول په جعلی خبر ژر باور کوي. خو کله چې مخاطب د جعلی خبر سره د مخ کېدو په صورت کې د تجزیې او تحلیل له لارې هغه ارزوي، نو بیا کاروونکي د رسنیز سواد په لرلو د جعلی خبر په دام کې نه راګیري او په دې ډول د ټولنیزو رسنیو دیو ځواکمن کاروونکو په توګه راڅرګندېږي. د دانیل کانمن د څېړنو له مخې جعلی خبرونه په وړاندې غېږون د فکر کولو له لومړي سیستم څخه اغېزمن کېږي په داسې حال کې چې مهم او غټ تصمیمونه په دویم سیستم کې صورت مومي. لومړی سیستم د فردي خاطرو، عقایدو او تجربو له مخې په تصمیم نیونه کې چټک عمل کوي او د داخلي احساساتو په بڼه راڅرګندېږي. دویم سیستم بیا لږ په ځنډ عمل کوي او تصمیم نیونه یې د عقل او منطق په ملتیا د هغو اطلاعاتو پر اساس چې د پنځه ګونو حواسو له لارې ترلاسه کېږي صورت مومي. د یادونې وړده چې په تصمیم نیونه کې دواړه سیستمونه یوله بل سرمرسته هم کوي، خو په هره اندازه چې دویم فکر پیاوړي وي د لومړي فکر تر اغېز لاندې نه راځي، کوم چې ډېری د نورو تابع وي.

د فلټر ببل تیوري (The Filter Bubble Theory)

ټاکلې اصطلاح په ۲۰۱۱ کال کې د «الی پاریزر» په نوم د انټرنیټ یوه فعال د «حباب فیلتر: هغه څه چې انټرنیټ له تاسې پټوي» په کتاب کې مطرح کړه. د دې تیوري له مخې د لټون انجنونه او د ټولنیزو رسنیو په پلاټفورمونو کې کارېدونکي الګوریتمونه، یو کاروونکي ته د هغه د انتخابونو، تېرو کړنو او خوښوونې پر اساس هغه ته شخصي شوی مواد وړاندې کوي او هغه له داسې معلوماتو ګوښه کوي چې د ده د باورونو خلاف او یا د موضوع په تړاو مختلف لیدلوری وړاندې کړي. د دې نظریې له مخې، الګوریتمونه هغه محتویات فیلتر کوي چې د یو کاروونکي د پخوانیو تعاملاتو او خوښو پر اساس ورته وړاندې کېږي. په دې توګه، افراد یوازې هغه محتویات ویني چې د هغوی سره سمون لري، چې دا د نړۍ په اړه یو محدود یا غلط درک رامنځته کولی شي. د ایلي پایزر په اند که

څه هم شخصي کول کولی شي د کاروونکي تجربو ته وده ورکړي، خو له بل لوري مختلفو افکارو ته د لاسرسي مخه نیسي، او د یو اړخیزو نظرونو د پراختیالامل کېږي. په ټولیزه توګه، "فلتر بیل" د معلوماتو جریان محدودوي، او د کاروونکو لپاره د بدیلیدلو رو او معلوماتو ترلاسه کول سختوي.

ټاکلې تیوري هغه فکري انزوا څرګندوي چې کله ویبپاڼې له داسې الګوریتم څخه استفاده کوي، چې د هغې له مخې انټرنیټ خپلو کاروونکو ته هغه اطلاعات وړاندې کوي کوم چې دوی خوښوي. ویبپاڼې ټاکلې فرضیې د کاروونکو د اړوندو اطلاعاتو له مخې راټولوي لکه په انټرنیټ کې د هغه د وړاندینې پلټنې مخینه، هغه مطالب چې دې پرې کلک کړی وي او همدارنګه په ګوګل او انسټاګرام ترسره شوې پلټنې.

د ډیجیټل رسنیو له منځته راتګ وړاندې خبري رسنیو خپلو ټولو کاروونکو ته یو ډول محتوا ښودله خو اوسمهال رسنیزه محتوا شخصي شوې او د یادې تیورۍ له مخې خبري ویبپاڼې کولی شي خپل هر کاروونکي ته په خپلواک ډول خپله شخصي شوې محتوا ښکاره او وړاندې کړي. د کاروونکو له لوري د اطلاعاتو شخصي کول د حباب فلتر لامل کېږي او په پایله کې د تعصب، افراطیت او د بېلابېلو لیدلوریو د نه زغملو په لامل تمامېږي. په دغه ډول فضا کې د همفکره اشخاصو لخوا په نشر شویو جعلی خبرونو باور ډېرېږي په ځانګړي ډول هغو کسانو ته چې خبرونه له ټولنیزو رسنیو څخه ترلاسه کوي. په دغه صورت کې خلک له دغه ډول حالت څخه را ایستل او هغوی ته له رسنیو څخه سمې استفادې کولو لارښوونه کول، کولی شي چې په جعلی خبرونو د باور کچه راټیټه کړي.

د شاهدۍ پر بنسټ پوهه (Epistemology of Testimony)

ټاکلې څېړنه په دې اړه بحث کوي چې څنګه موږ د نورو د شاهدۍ له لارې پوهه ترلاسه کوو. دا څېړنه په دې تمرکز کوي چې څرنگه معلومات یا پوهه له یوه شخص (ویناوال) څخه بل شخص (اورېدونکی) ته انتقالېږي او ټاکلې معلومات څنګه باوري او معتبر ګڼل کېږي. په ورځني ژوند کې، ډېر خلک د خپلې پوهې په ترلاسه کولو کې د نورو پر ویناوو تکیه کوي، او له همدې امله شاهدۍ د پوهې یوه مهمه سرچینه ګڼل کېږي. د شاهدۍ ایپسټیمولوژي د نورو له لارې د پوهې ترلاسه کولو لارې چارې څېړي او دا روښانه کوي، چې څه شی ټاکلې پوهه توجیه او معتبره کوي. ټاکلې نظریه موږ ته د هغو اطلاعاتو اعتبار راپېژني، چې د نورو څخه ترلاسه کېږي. لکه څرنګه چې وړاندې یادونه شوه، رسنیزسواد له مخاطبانو سره له رسنیو څخه د ترلاسه شویو اطلاعاتو په ارزونه کې مرسته کوي، ټاکلې نظریه هم همدغه لیدلوری تعقیبوي. د بېلګې په ډول کله چې د ټولنیزو رسنیو کاروونکي د خپلې پاڼې څخه کومه ویډیو یا خبر نشروي په حقیقت کې د نشر شوې محتوا په تړاو د مننې او تائیدی عمل

ترسره کوي. په همدې ډول که د ټاکلي مطلب لوستونکي د نشر شوې محتوا د ريښتينولي په اړه قضاوت کوي، په حقيقت کې د اړوندې محتوا په اړه يو ډول د پېژندنې (تائيدې) عمل ترسره کوي. لکه څرنگه چې محکمه د قضیې د دواړو لوريو د وړاندې شويو گواهانو د شاهدي پر اساس پرېکړې ته رسېږي، په همدې ډول په ټولنيزو رسنيو کې کاروونکي هم اصلي حقيقت ته لاسرسی نه لري، خو د نورو لخوا محتوا ته ورکړل شوي لايک او کومينټونه او د بېلابېلو ادرسو يې خپرېدل د نشر شوي جعلي خبر د تصديق او گواهانو تله درنوي. د ټاکلي تيوري له مخې له کره شواهدو پرته د يو څيز له تائيدولو بايد ډډه وشي او د نورو لخوا د يو مطلب د تائيد په اړه هم بايد مشکوک نظر ولرو او په دې توگه له تحقيق پرته، د هر ډول مطالبو په تائيدلو سره د جعلي محتوا په نشرولو کې ونډه وانخلو.

د جعلي خبرونو په مخنيوي کې د رسنيز سواد ارزښت

د جعلي خبرونو سره د مقابلې يوه اغېزمنه لار د رسنيز سواد زده کول دي. دا زده کړه د ټولنيزو رسنيو کاروونکو ته وړتيا ورکوي ترڅو د جعلي خبرونو څخه اغېزمن نه شي او د غلطو يا ناسمو معلوماتو له خپرولو څخه ځان وساتي. د ټولنيزو رسنيو کاروونکي د رسنيز سواد له لارې په دې پوهېږي، چې څنگه د معلوماتو د صحت او اصالت په اړه دقيقه ارزونه وکړي او په دې ډول د غلطو خبرونو د خپرولو او باور کولو په پروسه کې ونډه واخلي. د ټولنيزو رسنيو عام کاروونکي د جعلي خبرونو په لوستنې او له نورو سره يې د شريکولو له لارې د دغه ډول خبرونو له توليدوونکو سره، موخې ته په رسېدو کې مرسته کوي. په ټولنه کې د رسنيز سواد ترويجول يو له هغو مهمو او اغېزمنو لارو څخه دی، چې د ټولنيزو رسنيو کاروونکو ته د اصلي او جعلي خبرونو د توپير کولو وړتيا وربښي. د جعلي خبرونو سره د مقابلې يوه اغېزمنه لار د رسنيز سواد زده کړه ده. دا زده کړه د ټولنيزو رسنيو کاروونکو ته وړتيا ورکوي، ترڅو د جعلي يا ناسمو معلوماتو له خپرولو څخه ځان وساتي. رسنيز سواد له کاروونکو سره مرسته کوي ترڅو په ټولنيزو رسنيو کې د يو خبر په اصالت کې د شک پرمهال، د حقيقت موندلو هڅه وکړي. نو له دې امله په اوږد مهال کې د تخريبوونکو او جعلي خبرونو د مخنيوي لپاره د خلکو د رسنيزې پوهې او سواد کچه لوړول يوه مهمه اړتيا ده.

د رسنيز سواد ځينې مهم ټکي

۱. د سرچينو تحليل: د رسنيز سواد لرونکي کسان د رسنيو له لارې خپرو شوو معلوماتو د صحت او سموالي په اړه تحليل کوي. دوی پوهېږي چې کومې سرچينې د معلوماتو لپاره معتبرې او کومې نه دي، او د دې تحليل په مرسته د جعلي خبرونو په وړاندې حساسيت پيدا کوي. رسنيز سواد مخاطبان په دې پوهوي چې سرچينې په

خبرونو څنگه اغیز لرلی شي او د دې تر شا ممکن ځانگړې گټې یا اجنداگانې شتون ولري. دوی د سرچینو په مختلفو اړخونو لکه د خبریال یا موسیسي د سیاسي او اقتصادي گټو په اړه هم فکر کوي.

۲. د معلوماتو پراخه کتنه: رسنیزسواد لرونکي کسان په یوه موضوع باندې یوازې د یوې سرچینې په اساس قضاوت نه کوي، بلکې د یوې موضوع په اړه مختلفې سرچینې او نظرونه مطالعه کوي ترڅو بشپړ او دقیق معلومات ترلاسه کړي. رسنیزسواد خلک هڅوي چې د رسنیو څخه د ترلاسه شویو اطلاعاتو په اړه سطحې قضاوت ونه کړي او د معلوماتو په تحلیلولو سره د احتمالي تحریف او لاسوهنې په اړه دقت او فکر وکړي.

۳. د بیلابیلو ژانرونو پېژندنه: رسنیزسواد د خلکو سره مرسته کوي چې بېلابېل رسنیز ژانرونه وپېژني. مخاطبان باید د دې وړتیا ولري چې د سرمقالې، خبر، راپور او طنز ترمنځ توپیر وکړای شي. د دې پوهې له لارې، خلک کولی شي چې د بېلابېلو ژورنالېستیکو ژانرونو د لیکنې چوکاټ او موخې وپېژني او په دې ډول د جعلی خبرونو ښکار نه شي.

۴. د ټولنیزو رسنیو په اړه پوهه لرل: د ټولنیزو رسنیو کاروونکي باید د ټولنیزو او ډله ییزو رسنیو ترمنځ توپیر وکړي. په ننني عصر کې ټولنیزې رسنۍ خورا اغیزناکې دي، رسنیزسواد د خلکو سره مرسته کوي چې څنگه د ټولنیزو شبکو له لارې د خپرو شویو معلومات ارزونه وکړي، ځکه چې ډېری جعلی خبرونه د ټولنیزو رسنیو له لارې خپرېږي.

۵. د انتقاد وړتیا لرل: رسنیزسواد د خلکو سره مرسته کوي چې د شخصي یا ټولنیزو نظریاتو پرته، د خبرونو او اصلي معلوماتو پر اساس خپل قضاوتونه وکړي. د انتقاد وړتیا د دې لامل کېږي چې کاروونکي یوازې د احساساتو په اساس قضاوت ونه کړي او د حقیقت په اړه فکر وکړي. دا وړتیا لرل هم د جعلی خبرونو په مخنیوي کې یوه مهمه وسیله ده.

پایله

د جعلی خبرونو د ممکنه اغېز په تړاو د څېړونکو له لیدلورو دې پایلې ته رسېږو، چې په مخاطبانو د جعلی خبر اغېز تر ډېره د هغوی په برداشت او پوهې پورې اړه لري. کله چې خبر د مخاطبانو ترمنځ خپل دوران طی نه کړي او په لومړي پړاو کې د جعلی یا ناسم په توگه وپېژندل شي، نو د هغې د خپرېدو بهیر درېدلې شي. خو که خبر د مخاطبانو له لوري د واقعیت په توگه ومنل شي، نو دا به په پراخه کچه د یوې ریښتینې او معتبرې پېښې په توگه نشر شي. په دې توگه، د جعلی خبرونو د خپرېدلو مخنیوي لپاره ضروري ده، چې خلک د رسنیز سواد په زده

کړه سمبال شي. په لویه کچه کې د هېواد په کچه او په ځانګړې ډول په ښوونیزو بنسټونو کې د رسنیز سواد په ترویجولو سره، په رسنیزو مخاطبانو کې د واقعي او جعلی خبر ترمنځ د توپیر کولو وړتیا غښتلې کېږي.

همدارنګه د خلکو له باورونو سره د جعلی خبر ورته والی، د حاکم ځواک په مقابل کې د عامو خلکو لوری نیول او په لیکنه کې د رابښکونکو کلمو کارونه هغه نور لاملونو دي چې د دې ډول خبرونو په خپرېدو کې مهم رول لري.

جعلی خبرونه ډېری د غیري رسمي رسنیو له لارې خپرېږي، خو کله چې ټاکلي خبرونه رسمي رسنیو ته لار پیدا او په اړه یې خلک او مشهور اشخاص لیدلوری څرګند کړي، د باور کچه یې نوره هم زیاتېږي. همدارنګه له بېلابېلو سرچینو څخه د یو جعلی خبر خپرېدل هم د هغې د ریښتینولۍ اړخ پیاوړي کوي. د دې ترڅنګ له دوستانو او هم فکره کسانو څخه د جعلی خبر ترلاسه کول هم په جعلی خبر د باور کولو لامل کېدلی شي. په ټولنیزو رسنیو کې په هره اندازه چې یو خبر د کاروونکو لخوا ډېر کومینټونه، تایید او لایکونه ترلاسه کوي په همغه اندازه یې د باور کچه ډېرېږي. په دې سربېره په ټولنه کې شته سیاسي، قومي او مذهبي تعصب او په رسمي خپرو او رسنیو د خلکو د باور کچه راتېټېدل هم د جعلی خبرونو نشرېدلو ته زمینه برابروي. په ټولنه کې اطلاعاتي او رسنیزه خلا هم د ناسمو خبرونو خپرېدو لامل کېږي او خلک د خپلې اطلاعاتي اړتیا د پوره کولو لپاره غیري رسمي رسنیو ته مخه کوي. په په ټوله کې، رسنیز سواد د افرادو لپاره یو اړین مهارت دی چې هغوی ته د جعلی خبرونو په وړاندې د مقاومت کولو وړتیا ورکوي. کله چې خلک د رسنیو او اطلاعاتو په ارزونه کې مهارت ولري، دوی کولی شي غوره تصمیم ونیسي او د ریښتینو معلوماتو په رڼا کې سمې پرېکړې وکړي. په پایله کې ویلی شو چې حاکم نظامونه په ټولنه کې د جعلی خبرونو د مخنیوي او د ممکنه زیانونو د لمنځه وړلو لپاره باید ریښتینو اطلاعاتو ته د خلکو لاسرسی اسانه کړي او د دې ترڅنګ په ښوونیزو بنسټونو کې د رسنیز سواد زده کړې ته عملي زمینه برابره کړي.

وړاندیزونه

۱- ملي رسنۍ باید په ټولنه کې د جعلی خبرونو سره د مقابلې لپاره د رسنیز سواد زده کړې برنامې پیل کړي. دې ته اړتیا ده چې رسنۍ د خپلو مخاطبانو د پوهې کچه لوړه کړي، ترڅو دوی وکولای شي د جعلی او ریښتیني خبرونو ترمنځ توپیر وکړي. دا برنامې باید د ښوونځیو، پوهنتونونو، او عامه غونډو له لارې اجرا شي، ترڅو هر فرد په دې برخه کې ښه پوهه ترلاسه کړي.

۲- ملي رسنۍ د بېطرفۍ اصل ته په پاملرنې سره، د ټولو مهمو پېښو په اړه د خپلو مخاطبانو اطلاعاتي اړتیا پوره کړي، او رسمي رسنۍ باید داسې اطلاعاتي خلا رامنځته نه کړي چې مخاطبان غیري رسمي سرچینو ته مخه کړي.

۳- په رسنیزو ټولو پروگرامونو کې باید د خلکو غوښتنو، ستونزو او خبرې لومړیتوب ته پاملرنه وشي او مخاطبانو ته هغه څه وړاندې شي چې له دوی سره په ورځیني ژوند او اړتیاو کو مرسته کوي.

The Role of Media Literacy in Identifying Fake News

Associate Professor Naqibullah Atish, Sheikh Zayed University, Faculty of Journalism and Public Relations, Lecturer in the Department of Journalism

Email: naqib.atish@gmail.com

Abstract

The expansion of social media usage, along with the speed of information flow, has also created greater opportunities for building connections between individuals. Alongside these and other opportunities, social media has also introduced a number of challenges at both national and international levels, one of which is the spread of fake news. Competition between countries, opposition groups, and malicious individuals distort facts in the virtual space to manipulate public opinion against governments for their own benefit. The specific aspects of social media have raised various concerns globally, leading countries to take steps towards research aimed at preventing and controlling this phenomenon. The purpose of this research is to highlight the role of media literacy in combating fake news. The article demonstrates how media literacy enhances individuals' ability to analyze and evaluate information, enabling them to fight fake or misleading news. This paper focuses on analyzing existing research related to the topic and provides an overview of the views presented by researchers. The role of media literacy in preventing fake news is to equip individuals with the ability to evaluate and analyze information, making them more alert and resilient against deceptive news. The spread of fake and misleading news in society is linked to the use and sharing of such news by social media users. The findings of the study indicate that the similarity of fake news to individuals' beliefs and logic, the liking and sharing of fake news by various social media users, the existing information gap in society, and people's mistrust of official media institutions are the factors that facilitate the consumption and belief in fake news in society. The importance of media literacy in preventing fake news lies in its ability to equip individuals with the skills to accurately assess and analyze information, making them more cautious and aware in the face of false or misleading information.

Keywords: Social media, fake news, news, news organizations, media literacy.

ماخذونه

امامی، حسین. (۱۳۹۴)، سواد رسانه ای در تئوری وعمل، فصلنامه نقد کتاب، اطلاع رسانی و ارتباط: سال دوم، شماره ۵ بهار.

امینی، فهیمه. (1393). ضرورت آشنایی با سواد رسانه ای در خانواده. اولین کنفرانس بین المللی سواد رسانه ای در ایران 30 مهر 13.

البرزی دعوتی، محمدحسین. (۱۳۹۸). تفاوت های خبرجعلي و شایعه ازمنظر اسناد علمی، کارشناسان و نظریه پردازان ژورنالیسم، خبر و علوم ارتباطی. مطالعات میان رشته ای ارتباطات و رسانه، ۲(۳).

آزادی، محمد حسین. (۱۳۹۸). راهکارهای مقاله با خبر جعلی برای معاونت سیاسی سازمان صدا و سیما ایران. پایاننامه کارشناسی ارشد علوم ارتباطات، دانشگاه صداوسیما تهران.

ساعی، محمدحسن، (۱۴۰۰)، راهکارهای مقابله با اخبار جعلی در سازمانهای خبری و رسانه های ایران: فصلنامه علمی وسایل ارتباط جمعی رسانه سال سی و دوم، شماره ۲.

طالشی، سیدمحمد مهدی زاده، (۱۴۰۲)، رسانه های اجتماعی و اخبار جعلی در تصر پساحقیقت: فصلنامه پژوهش های ارتباطی، سال سی ام، شماره ۱ (پیاپی ۱۱۳).

متقی، وحید (۱۴۰۰)، ارایه رویکرد تنسور سه بعدی برای طبقه بندی و تشخیص اخبار جعلی: علوم وفنون مدیریت اطلاعات دوره ۷، شماره ۴ زمستان.

مجید رجبی، (۱۳۹۲)، سواد رسانه ای مدیران و کارکنان روابط عمومی های وزارتخانه ها و سازمان های دولتی کشور و عوامل مرتبط با آن. پایان نامه کارشناسی ارشد رشته ارتباطات گرایش تحقیق، دانشگاه صداوسیما جمهوری اسلامی ایران دانشکده ارتباطات.

Zhang, X., & Ghorbani, A. A. (2020). An overview of online fake news: Characterization, detection, and discussion. Information Processing & Management, 57(2), 102025.

په پښتو ادب کې فکري تنوع

پوهندوی ظاهر شاه زهیر، شیخ زاید پوهنتون، ژبو او ادبیاتو پوهنځی، پښتو خانګه

ایمیل ادرس: zahirzaheer123@gmail.com

لنډیز

انسان په فطري توګه داسې پیدا شوی دی، چې فکر یې په زماني جریان کې پراخېږي او د خپلې کنجکاوی پر مټ د نویو پېښو او شیانو په هکله فکر کولو ته اړ کېږي. د انسان په ژوند کې فکري تنوع له دوو خواوو سپړلی شو، چې یوه خوا یې په مادي شیانو کې د ژوند د ضرورتونو له مخې را منځ ته کېږي او بله خوا د انسان په معنوي ژوند پورې اړه لري. په ټولنیزو علومو کې، په ځانګړې توګه په شعر او ادب کې فکري تنوع د شاعر او لیکوال په فکري او خیالي لید پورې تړلې ده، څومره چې د شاعر یا لیکوال فکري او خیالي لید پراخ او تېز وي په همغه کچه یې په شعر او لیکنه کې فکري تنوع ځای نیسي. په پښتو ادب کې ډېری داسې بېلګې شته، چې یوې موضوع ته شاعرانو او لیکوالانو له څو زاویو کتلي دي او یو زوړ فکر او خیال ته یې له نوي لیدلوري کتلي دي. په دې مقاله کې له تشریحي مېتود څخه استفاده شوې ده او د دې مقالې څخه یو هدف دا دی، چې که موږ په پښتو ادب کې پر دغو بېلابېلو لیدونو پوه شو او فکر پرې وکړو، نو د شاعرانو او لیکوالانو د سبکونو په پېژندنه کې له موږ سره ډېره مرسته کولی شي.

کلیدي ټکي: پښتو، ادب، فکري تنوع، شننه او سپړنه

سریزه

بسم الله الرحمن الرحيم، الحمد لله رب العلمين والصلاة والسلام على سيد المرسلين وعلى اله واصحابه اجمعين !
په شعر او ادب کې فکري تنوع یو مهم بحث دی، ځکه چې د یو شاعر یا لیکوال علمي او ادبي شخصیت له همدې لارې څرگندېږي. بله دا چې د فکري تنوع پر بنسټ یو ادبپوه کولی شي، چې د شاعر یا لیکوال سبک مشخص کړي او د سبکونو په پېژندنه کې له موږ سره مرسته کوي. تر ټولو مهمه خبره دا ده، چې په شعر او ادب کې فکري تنوع هرې موضوع ته د شکل او منځپانګې له مخې ښکلا ورکوي او یوې زړې موضوع او مطلب ته نوبت ورکوي.

په دې لنډه مقاله کې د فکري تنوع په هکله بحث شوی دی، لومړی برخه یې د فکري تنوع په پېژندنه را ټوله او دویمه برخه یې د فکري تنوع په بېلګو را ټوله ده. په بېلګو کې د کلاسیکې او معاصرې شاعرۍ د ځینو مشهورو شاعرانو ځیني بیتونه سره پرتله شوي دي او دغه بیتونه بیا د شکل او معنا له مخې تشریح شوي دي، چې له تشریح وروسته پکې د فکري تنوع د څرګندولو هڅه شوې ده. د فکري تنوع د څرګندولو لپاره د دوو شاعرانو هغه بیتونه سره پرتله شوي دي، چې د موضوع او مطلب له مخې سره نږدې دي، خو د الفاظو او موضوعي تنوع له مخې له یو بل سره توپیر لري او هر شاعر د موضوع د افادې لپاره یوه بېله او ځانګړې زاویه کارولې ده.

د څېړنې موخې

۱. د پښتو ځانګړې محصلان به د دې مقالې په لوستلو سره د کلاسیکې او معاصرې دورې د شاعرانو د فکري تنوع له مخې سبکي ځانګړنې وپېژني.
۲. لوستونکي او محصلان به په شعر او ادب کې د فکري تنوع له اهمیت څخه خبر شي او د کره کتنې پر وخت به د تکراري او نوې پنځونې ترمینځ توپیر وکړای شي.
۳. د پښتو ادب محصلان او لوستونکي به د دې مقالې په لوستلو سره د ادبي غلا، توارد او فکري تنوع پر توپيرونو پوه شي.

کېناره او کارټوکی

په دې لیکنه کې له تشریحي مېتود (Descriptive method) څخه استفاده شوې. تشریحي مېتود د څېړنې هغه مېتود دی، چې موضوعات په تشریحي توګه وړاندې کوي او د موضوع ناڅرګندې خواوې راسپړي. د څېړنې ډول کتابتوني دی، په دې لیکنه کې له علمي او ادبي اثارو استفاده شوې ده او ډېر تمرکز د شعر او ادب په موضوعي خوا شوی دی.

۱.۱. تېرو اثارو ته کتنه

په ادبیاتو کې فکري تنوع دې ته ویل کېږي، چې لیکوالان، شاعران او څېړونکي د مختلفو فکرونو، نظریو، کلتورونو او ژبنيو سبکونو له لارې خپل افکار په قلم لیکي او پر ژبه یې بیانوي. فکري تنوع له ډېرو اړخونو په انسانانو کې وده کوي او د انسان په ورځني ژوند کې ډېر رول لري. د فکري تنوع اساس د انسان عقل دی او د ژوند ډېرې پدیدې د عقل په قوت مني، تغییر پکې راوړي او د ځان په ګټه یې کاروي. عقل د انسان وجودي ودې سره سم پرمخ ځي او ورو ورو وده کوي. کله چې انسان له ماشومتوب مرحلې څخه ووځي، نو فکر یې لا پراخېږي او په ژوند کې یې مسوولیتونه او صلاحیتونه ډېرېږي. د ژوند تېرولو لپاره یې چاپېریال پراخېږي، په دې معنا، چې له کوره تر کلي، له کلي تر ښاره، له ښاره تر هېواده او له هېواده تر نورې نړۍ پورې رسېږي. په دې مرحله کې د خپل باور، علم او مسلکي مهارتونو له لارې د ژوند تېرولو مسیر ټاکي او د خپل فکري تنوع پر مټ د ژوند په چارو کې بدلون راولي. فکري تنوع د شاعر او لیکوال په فکر او خیال دواړو پورې اړه لري. (ازمون، ۱۳۹۷ل، ص: ۱۹۱)

په هنر او ادب کې فکري تنوع ډېره مهمه موضوع ده، ادب څېړونکو فکري تنوع ته د ادب زړه وايي، که دا نه وي نو د یوې ټولنې ادب پرمخ تګ نه شي کولی، حتی چې ادب د رکود حالت ته ځي او بالاخره مري او له منځه ځي. فکري تنوع یوې پدیدې ته له څو اړخونو کتل دي، کله چې یوې پدیدې ته له ډېرو اړخونو وکتل شي، نو د هغه شي یا عمل اصلي هدف موږ ته څرګندېږي او هغه هدف ته د رسیدو لارې چارې اسانېږي. د بېلګې په توګه الله ج په ځمکه کې اوسپنه پیدا کړې ده، انسان په اوایلو کې اوسپنه وپېژنده او دا یې درک کړه، چې له لرګیو، ډبرو او فلزاتو کلکه ده، بیا یې په متواتره توګه له اوسپنې د ژوند د هوساینې لپاره ډېرې الې جوړې کړې او دغه لړۍ جاري ده. اوسمهال که موږ پام وکړو، په ډېریو شیانو کې د اوسپنې پر ځای له پلاستیک کار اخیستل کېږي، یوه وجه یې دا ده چې د اوسپنې وزن دروند دی او له یو ځای نه بل ته یې نقلول ګران دي. دې ته وايي فکري تنوع، چې په مادي شیانو کې یې انسانان د خپلې کنجکاوی او فکري رنګارنګۍ له مخې استفاده کوي. همدا ډول که موږ اوسنۍ تکنالوژۍ ته پام وکړو، چې له ورځې نه بلې ته یې نوښتونه ډېر ګړندي کېږي او ډېرې اسانتیاوې رامنځ ته کوي.

په ټولنیزو علومو او په ځانګړې توګه په هنر او ادب کې فکري تنوع دې ته وايي، چې لیکوال او شاعر له بهرني چاپېریال نه په تاثر او د ټولنې اړتیاوو ته په کتو د انساني ژوند ارزښتونو ته له نویو زاویو وګوري او د خپل اسلامي قانون او عقیدې په چوکاټ کې دننه په ادب او هنر کې داسې سوږې او پیغامونه وړاندې کړي، چې له موږ څخه پټې خواوې هم څرګندې او روښانه شي. یا په هنر او ادب کې یو شي، یو مطلب یا یوې موضوع ته د ژبې په

چوکاټ کې رنګارنګي او ښکلا ورکول د فکري تنوع برخه ده. د پښتو ادب پخواني اثار تر ډېره د حماسیت په رنګ رنګ شوي ول او د نظم یا نثر عمومي مفکورې به په حماسیت ولاړې وې، خو وروسته پکې دیني، تصوفي، اخلاقي، ټولنیز او سیاسي موضوعات هم مخې ته راغلل، چې دې ته په عموم کې فکري تنوع ویل کېږي. «د لسمې هجري پېړۍ د پای تر وختونو پورې مضمون د یوه متن د پیغام، محتوا او معنا په مفهوم استعمالېږي، تر هغې وروسته په یوه فني کلمه بدلېږي» (درمل، ۱۴۰۳ ل ص: ۲۰۲)

فکري تنوع له فرده واخله تر یوې ډلې او له ډلې واخله تر یوې ټولنې همداسې روان وي. د فرد په توګه فکري تنوع دا ده چې د خپلې خیالپردازی او ژور فکر پرمټ یوې پدیدې ته له نورو څخه په جلا انداز کې وګوري او یوه نوې زاویه انتخاب کړي. دلته به د پښتنو شاعرانو څو بېلګې وړاندې کړو، ترڅو موضوع په ښه ډول څرګنده شي.

۲.۱. د کلاسیکې او معاصرې دورو شاعرانو د ځینو شعري بېلګو پرتله

د رحمان بابا دوه مشهور نظمونه چې په یو کې یې دا دنیا (جهان) ستایلی دی او بل کې یې غندلی دی، همدا رنگه د خوشحال خان خټک د دوو بیتونو مفاهیم له یو بل سره تکرار لري:

ښه ده ښه ده دا دنیا
چې توبښه ده د عقبا
په دنیا کې بدي نشته
که بدي نه وي له تا
په دنیا کې لوی حکمت دی
پرې پوهېږي حکما
دا دنیا ده بې وفا
بې وفا ده بې بقا
نه یې مخ شته نه یې خټ شته
لکه لوټه د صحرا
په ساعت کې یې خندا ده
په ساعت کې یې ژړا
(ع، بڼوا، ۱۳۸۲: ۴۷)

چې له دوسته له دوښمنه ښه سلوک کا
د هغو سړیو ښه زندگاني ده
خو وا ناخلي له غليمه انتقام
مرد نه خوب کا نه خوږه کا نه ارام
(ز، مشواڼی. ۱۳۸۴: ۳۰۴)

تاسو گورئ چې رحمان بابا په لومړیو بیتونو کې دنیا ښه بللې ده او په ورپسې بیتونو کې یې د دنیوي ژوند منفي اړخونه ښودلي دي او د دنیا بدیدو او بد بختیو ته یې په ښه سترګه نه دي کتلې. خوشحال خان خټک د هغو خلکو زنده گي ښه بولي چې د دوست ترڅنگ له دوښمن سره هم ښه سلوک کوي، خو په دویم بیت کې د پښتني جذباتو پلوي کوي او له دوښمنه انتقام یې ارزو ده.

د رحمان بابا بیتونه که له یو بل سره مقابله کړو، پوهیږو چې رحمان بابا که دنیا ښه بللې ده د یو بل مقصد لپاره یې بللې ده، چې هغه د آخرت ژوند دی او د رحمان بابا په نظر په دې دنیا کې حکمت دا دی چې د آخرت لپاره پکې توبه تیارېږي. همدا مقصدیت په هغو بیتونو کې هم موندلی شو چې دنیا پکې بده گڼل شوې ده، ځکه په دې بیتونو کې رحمان بابا دا جهان بې وفا او بې بقا بللی دی، ځکه یې بللی چې دی د هغه بل جهان (آخرت) ژوند وفاداری او ابدیت ته قایل دی. دا دنیا یې د هغه ابدی ژوند لپاره د کار او مزدوری یو ښه فرصت بللی او ځکه یې ورته ښه ویلې ده، خو د آخرت په مقابل کې یې د انساني ژوند غوښتنو د پوره والي له مخې نیمگړې بللې ده. د خوشحال خان خټک لومړي بیت ته که څیر شو د ده له بزمي ادب سره تړاو لري او دویم یې بیا د رزم ولولې را ښيي، چې دا ظاهراً یو ټکر معلومېږي، خو په حقیقت کې دا ټکر نه دی او د دواړو بیتونو موارد سره بېل بېل دي. خوشحال خان خټک د خپلې فکري تنوع او تېزاندازی له مخې دا کار په یو بیت کې هم کړی، چې لومړی نیم بیت یې له رزم او دویم یې له بزم سره تړاو لري:

توره چې تېرېږي خو گزار لره کنه
زلفې چې ول ول شي خو خپل یار لره کنه

پایله

۳.۱. د فکري تنوع لپاره دوې لارې

د فکري تنوع يا رنگارنگۍ له مخې د دوو يا څو شاعرانو د پنځونو پرتله په دوو لارو کولی شو:

يوه - که شاعران د بېلو بېلو دورو وي، (فرض کړئ محمد صديق پسرلی له ټاکلېم خان شيدا سره پرتله کوو) څرگنده ده چې د دوی د ژوند شرایط سره توپیر لري او سره له دې چې دواړه د هندي سبک شاعران دي، خو د ټاکلېم خان شيدا شاعرۍ ځينې ځانگړنې داسې دي چې د پسرلي صيب له شاعرۍ سره څرگند توپيرونه لري، د بېلگې په ډول د عربي او فارسي ژبو لغتونه يا ځينې گړنې دا سې دي چې دواړه شاعران يې سره بېل کړي دي. همدا رنگه که د شعر منځپانگه په نظر کې ونيسو، ټولنيزو ارزښتونو ته په پام سره، کيدی شي د دواړو شاعرانو فکري تومنه په نسبي ډول يو بل ته نږدې وي، خو په ځينو ځايونو کې هغه فلسفي فکر چې د پسرلي په شاعرۍ کې شته، د شيدا په شاعرۍ کې يې نه شو پيدا کولی. دلته خبره د شاعر د بهتری او کمتری نه ده، ځکه د هر شاعر ځانگړی مقام وي، بلکې دلته خبره يوازې د پرتلې ده. لاندې دوه بيته د عمومي مفهوم له مخې سره نږدې دي او په دواړو کې مدعا مثل صنعت کارول شوی، خو د الفاظو او اصلي هدف له مخې سره توپیر لري.

نه خلاصېږي پُړگويان له گوشمالیه

رامعلوم شول د رباب له قیل و قاله

(خلیل، ۱۳۹۳ ل. ل. ص: ۹۷)

اوږې هوښیارانو ته تل خپل خلک

پوخ چې شي پر ځانگه ثمر پېټی شي

(پسرلی، ۱۳۹۰ ل. ل. ص: ۳۴۷)

شيدا وايي هغه خلک چې پُړگويان (با علمه او با هنره خلک يا هغه څوک چې ښکلې او منظمې خبرې کوونکي) دي، له يو ډول اذیت سره مخ دي. يا هغه څوک چې د علم او هنر لوړو پوړيو ته رسېږي، هغه ته هر ورو په ابتدا کې د تربیت لپاره سزا ورکول کېږي، چې شاعر دغه رنگ خلک د (گوشمالیه) په کنایې سره ښودلي دي. گوشمال اسم مفعول دی، يعني هغه څوک چې د سزا ورکولو په موخه يې غوړ تاوېږي. د دې ادعا لپاره شاعر په دویم نیم بيتي کې مثال وړاندې کوي او پُړگويان له رباب سره تشبیه کوي، چې د پوره او ښکلې نغمې لپاره يې لومړی غوړونه تاوېږي (تارونه يې تینگېږي) او له هغه وروسته د پوره نغمې جوگه گرځي.

پسرلی صيب د پښتنو عمومي ژوند ته په کتو په ټاکلېم خان شيدا لومړی بيت کې ادعا کوي چې هوښیارو خلکو ته لومړی خپل خپلوان يا رشته داران د لارې خنډ جوړېږي او هوښیاري يې نه شي زعملی او په ټاکلېم خان شيدا دویم بيت کې د خپلې ادعا د

ثبوت لپاره د ځانګې او مېوې مثال وړاندې کوي. مېوه چې له ځانګې پیدا شوي وي، یعنې لومړۍ ځانګه ګل شوې وي او بیا یې مېوه نېولې وي، نو مېوه له هرشي نه ځانګې ته ډېره نېرېدې وي. کله چې مېوه پوخوالي ته رسېږي، د ګټې او خوراک جوګه کېږي، نو پرځانګه پټې شي او ځانګه ښکته ځان واچوي، ترڅو مېوه ځني وغورځېږي.

دواړه شاعران د با کماله او با هنره خلکو په هکله خبره کوي او هغه هم په مدعا مثل صنعت کې، چې دغه عمومي یوشانوالی مونږ ته د بیتونو نېرېدې والی ښيي، خو کله چې د دواړو بیتونو اصلي مفاهیم په نظر کې نیسو، نو په هغه صورت کې د بیتونو ترمنځ معنوي توپیر رامنځ ته کېږي. کاظم خان شیدا وايي، هغه څوک چې غواړي د علم او کمال خاوند شي، نو په ابتدا کې به تکلیف ته غاړه ږدي، وروسته به د پُړګویی توان پیدا کوي، چې د داسې خلکو تشبیه یې له رباب سره ورکړې ده او رباب چې په گویایۍ کې کامیاب دی، علت یې د غوږونو تاوول دي چې وړاندې له غږولو یې مزي (تارونه) ټینګېږي. پسرلي صیب بیا په پښتني ټولنه کې هغه خلک چې په خپله هوښیاری کې کمال ته رسېدلې وي، له مېوې سره تشبیه کړي دي او هغه کسان چې همدغه باکماله شخص ته په خپلو کې نېرېدې دي، له ځانګې سره تشبیه کړي دي، چې په خپل ځای کې ښه تشبیه ده.

دوه: که شاعران د یوې دورې کسان وو، نو پوهېږو چې دوی نسبتاً په یو ډول شرایطو کې ژوند کړی وي او له ټولنیز ژونده اخیستي تأثرات یې سره ورته دي. دغه شاعران کیدی شي د سبک له مخې سره توپیر ولري، خو د عمومياتو له مخې به یې شاعري سره نېرېدوالی لري. دلته پوښتنه پیدا کېږي چې د یوې دورې شاعرانو د شاعرۍ پرتلنې ته اړتیا څه ده؟ ځواب څرګند دی، شاعران که د یوې دورې هم وي، خو د شاعرۍ سبک یې سره بېل وي او دغه بېلوالی یوازې په ټولنیزو شرایطو پورې نه محدودېږي، بلکې د شاعر ذاتي ځانګړنې هم پکې داخلي وي. په معاصره دوره کې دوه مشهور شاعران، دروېش دراني او پیرمحمد کاروان که په نظر کې ونیسو، دغه دواړه شاعران په عموم کې د تغزل ترڅنګ د یوې ګډې تراژیدۍ شاعران دي، چې هغه د افغان وطن سیاسي او جنګي حالات دي، خو دوی د خپل ځانګړي سبک له مخې له یو بله بېل دي.

چې بیا نه توره پورته شي، نه سر په وینو رنګ شي

باداره دغه جنګ دې د وطن اخري جنګ شي

(دروېش ل، ل، ص: ۱۳۹۶)

تم پکې لښکر چې د غاټولو د ریډیو شي

دا خزان وطن دې بیا پاچا د پسرلیو شي

(کاروان ل، ل، ص: ۱۳۹۵: ۱۲۳)

ډېر کم کسان به وي چې د پورتنیو دوو شاعرانو شاعري يې نه وي لوستې او له ادب سره تړلې کسان د دغو شاعرانو د شاعرۍ پر اهميت او بېلوالي واقف دي. بايد ووايو چې دغه بېلوالی هم د يوې پرتلې له مخې کېږي، که له دواړو مو يو پوره او بل نیمگړی لوستی وي؛ نه شو کولی چې د دوی د شاعرۍ مناسبه پرتلنه وکړو او د سبکونو پر ځانگړنو يې ځانونه پوه کړو، ځکه په ځینو مواردو کې د دوی شاعري ډېر باریک توپیرونه سره لري.

همدا ډول که مونږ په پښتو کې د هندي سبک د دوو شاعرانو، حمید مومند او کاظم خان شیدا (چې دواړه د یوې دورې شاعران دي) د شاعرۍ په هکله گپ وکړو، نو د دوی ترمنځ د شعر باریکۍ له لاندې دوو بیتونو معلومولی شو.

چې په تورو سترگو تور رانجه شي پورې

له یوې تورې بلا پاڅي سل نورې

(صمیم، ۱۳۸۷ ل، ل، ص: ۸۹)

په خلاف د خپل تأثر سرما سایي شوه

چې د سترگو یې لا زیاته گویایي شوه

(حنیف، ۱۳۹۳ ل، ل، ص: ۹۷)

دواړه شاعران په عموم کې یوه خبره کوي، چې هغه د تورو سترگو د ښکلا او تأثیر خبره ده، خو یو یې په یو او بل یې بیا په بل انداز کې کوي. حمید بابا وایي چې کله د معشوق پر تورو سترگو تور رانجه پورې شي، نو یوه بلا خو په خپله د یار تورې سترگې دي، خو کله چې تور رانجه ورسره هم یو ځای شي، نو د یوې تورې بلا نه سل نورې پیدا شي، یعنې د یار تورې سترگې لا پسې ښکېلې او نازولې شي. د حمید مومند خبره د شیدا په پرتله ساده ده او د لوستونکي ذهن په اسانۍ ور رسېږي. شیدا همدغې خبرې ته له بېلې زاوېې گوري او په لومړي سر کې د رانجو اصلي حیثیت ته متوجه کېږي او وروسته یې د یار د تورو سترگو له ښکلا سره یو ځای کوي، چې خوند او رنگ یې لا سېوا کېږي. د رانجو یو حیثیت دا دی چې کله یې انسان ژبې ته یوسي، نو اواز ورسره خپ کېږي یعنې د انسان اواز له منځه ځي، خو د شیدا په نظر، رانجه د ژبې پر ځای له سترگو سره لگېدلي، نو رانجو د خپل تأثیر (اواز بندۍ) خلاف کار کړی او تورې سترگې یې د ښکلا د اغېز له مخې گویانې کړې دي، یا لا ښکېلې کړې دي.

د کلاسیکې دورې دوه نور مشهور شاعران چې دواړه یې د بېلابېلو مکتبونو خاوندان دي، خوشحال خان خټک او رحمان بابا، لومړی یې د رزم او بزم شاعر دی، دویم یې تصوفي. د خوشحال په شعر کې مونږ ته د رزم او بزم

مفاهیم او پیغامونه له ورايه سترگونه وهي، خو د رحمان بابا په شعر کې له دې دنیا بې رغبتې او حقیقت ته میلان زموږ په فکر کې راتداعي کېږي. دغه بېلوالی مونږ په لاندې دوو بیتونو کې روښانولی شو.

که طالع او هنر دواړه سره کېږدي

زه خوشحال به پکې ونیسم هنر

(مشوانی، ۱۳۸۴ ل، ل، ص: ۲۵۷)

دا هنر نه دی چې خاورې څوک سره زر کا

چې زر خاورې کا رحمانه هنر دا دی

(بېنوا، ۱۳۸۲ ل، ل، ص: ۴۷)

تاسو پوهیږئ چې د خوشحال خان خټک په پوهه او فکر کې (هنر) کلمه ډېر پراخ مفهوم لري او د هنر تر چتر لاندې یې ډېر شیان راوستلي دي، چې ښه بېلگه یې د دستارنامې شل هنره دي، چې مونږ ته یې یو په یو ښودلي دي. دی ځکه هنر خوښوي چې د دنيوي ژوند د سمون لپاره په هر څه کې هنر او کمال ته اړتیا ده. خوشحال خان خټک پوهیږي چې هر وخت په بخت کار نه کېږي، ځکه دی لومړیتوب هنر ته ورکوي او غواړي چې هرڅوک په خپل ژوند کې د هر کار لپاره له دې ځان سره یو هنر ولري، چې د هغه په مرسته خپل کارونه په ښه توګه ترسره کړي او دنيوي ژوند د هنر او کمال پر مټ ښکلی او متمدن کړي.

رحمان بابا بیا وایي چې که دا هنر وي چې سړی په خپل ژوند کې د ځان لپاره خپله شتمني ولګوي، خو اصل هنر دا دی چې د بل چا لپاره خپله شتمني مصرف کړي، چې د دې ذخیره ابدی ده او نه ځمبېږي. که حقیقت ته پام وکړو له دې نړۍ پرته یو بل ژوند شته او د هغه حقیقت له موږ څخه پټ دی، چې هغه د آخرت ژوند دی، نو د آخرت ژوند د دې دنیا په مقابل کې ډېر لوی دی، چې د هغه خوښي او غم دواړه همېشه دي، نو رحمان بابا اصل هنر دا گڼي چې په دې ژوند کې هغه زر او شتمني چې ته یې لرې، خاورې وگڼه یا ورته د خاورو په ارزښت قایل شه، چې د بل چا د خیر لپاره یې ورته مصرف کول اسان شي. د رحمان بابا ادعا که موږ دا ډول توجیه کړو چې ده د ټینګار له مخې د دنيوي ژوند د گټې څټې هنر نفی کړی دی، سمه نه ده، ځکه په حقیقت کې دی له دې هنره منکر نه دی، خو د دې لپاره، چې د دویم هنر (زر او مال ته د خاورو په سترګه کتل) په خلکو ومني، لومړی یې نفی کړی. د بلاغت اصول همدا ایجابوي، چې کله یو کار یا یوه خبره د خلکو په نظر کې ناممکنه برېښي، نو د منلو لپاره یې مبلغ هڅه کوي چې د خپل منطق په زور ناممکنه خبره خلکو ته ممکنه کړي. که مونږ د خوشحال خان خټک او رحمان بابا په هکله غږېږو، یا یو چا ته په دې قناعت ورکړو، چې رحمان بابا تصوفی او خوشحال خان خټک رزمي او بزمي شاعر دی، نو ښه لاره یې د دوی د شاعرۍ پرتله ده. له پاسنیو بیتونو مونږ

ته څرگندېږي چې رحمان بابا یو تصوفي شاعر دی، چې د دنیوي ژوند پرځای د آخرت ژوند ته په ډېر ارزښت قایل دی، خو خوشحال خان خټک د دنیوي ژوند لپاره د هنر او کمال سپارښتنه کوي.

له پورته بېلگو څخه موږ دې پایلې ته رسېږو، چې په هنر او ادب کې فکري تنوع د شاعر یا لیکوال په سبک کې ډېر رول لري او د هر شاعر او لیکوال سبک ته تشخیص ورکوي. سبک پېژندنه په پوهنتونونو کې د یو ځانګړي مضمون په توګه تدریس کېږي، چې هغه یوازې تیوريکي بحثونه دي، خو د سبک پېژندنې دویمه او مهمه برخه په عملي توګه د سبکونو معلومولو لپاره ځینې لارې چارې دي، چې دغه برخه د لومړۍ برخې پایله ده. که موږ دویمه برخه زده نه وي، لومړۍ هغه بې ګټه نه کوي، د همدې لپاره اړینه ده، چې د سبکونو د بېلوالي او ورته ځینې لارې چارې وپېژنو. د دې لارو څخه یوه ښه لاره په شعر او ادب کې د فکري تنوع پېژندنه ده، ځکه موږ کولی شو، چې له دې لارې سبکونه کټګوري کړو او بالاخره موږ دې ته رسېږو، چې په معاصره دوره کې د مشهورو شاعرانو سبکونه په فردي تونګه وپېژنو.

وړاندیزونه

۱. د ژبو او ادبیاتو پښتو او دري ځانګړو محصلان دې یاده موضوع ولولي او د ادبي موضوعاتو په تحلیل کې دې ورڅخه ګټه پورته کړي.

۲. هغه استادان چې د سبکپوهنې مضمون تدریسوي او یا د ادبپوهنې اړوند نور مضمونونه تدریسوي، دغه مقاله دې ولولي او د سبکونو د ورتهوالي او بېلوالي دواړو مواردو کې ترې استفاده کولی شي.

۳. د ادبیاتو استادان دې پردې موضوع نور کار وکړي، تر څو پښتو ادب د منځپانګې او سبکي ځانګړتیاوو له مخې یوې چوکاټ بندۍ ته ننوځي او په راتلونکي کې د پښتو ادب منځپانګه د نوي او زاړه فکر او خیال له مخې راوسپړل شي.

۴. هر هغه څوک چې د شعر او ادب په تحلیل او تجزیه کې پخه تجربه لري، په دې برخه کې دې پر فکري رنګارنګۍ او تنوع نوره لیکل وکړي او د هر لیکوال او شاعر ادبي تشخیص ته دې د همغو شرایطو له عینکو وګوري، په کومو کې یې چې ژوند کړی دی، چې دا کار به په راتلونکي کې د منځپانګې له مخې د سبکونو په کټګوري کې ډېره مرسته وکړي.

Intellectual diversity Pashto Literature

Assistant Professor Zahir Shah Zaheer, Sheikh Zayed University, Faculty of Languages and Literature, Pashto Department
zahirzaheer123@gmail.com

Abstract

A human being is naturally created in such a way that their thinking expands over the course of time, and through their curiosity, they are inclined to reflect on new phenomena and things. In human life, intellectual diversity arises from two sources: one side originates from material things and the necessities of life, and the other side is connected to the spiritual dimension of human existence. In the social sciences, especially in poetry and literature, intellectual diversity is directly related to the poet's and writer's intellectual and imaginative vision. The broader and deeper their intellectual and imaginative perspective is, the greater the intellectual diversity that appears in their writing and poetry. In Pashto literature, there are many examples in which poets and writers have viewed a single topic from various angles and have approached one idea with a fresh perspective and new imagination. If we understand and reflect on these diverse viewpoints in Pashto literature, it can greatly help us in identifying the styles of poets and writers.

Keywords: Pashto, literature, intellectual diversity, analysis, and exploration

مأخذونه

۱. ازمون، لعل پاچا. (۱۳۹۷ ل.ل). پښتو نظم پوهنه. جلال اباد: د ختيځ خپرندويه ټولنې تخنيکي خانگه
۲. پښوا، عبدالروف. (۱۳۸۲ ل.ل). د رحمان بابا ديوان. پېښور: يونيورسيتي بک ايجنسي
۳. پسرلی، محمد صديق. (۱۳۹۰ ل.ل). غزلين. ميدان وردگ: افغان مسلکي مطبعه
۴. تراپي، محب الله. (۱۳۹۶ ل.ل). د غزلين عظمت. کندهار: غرغان خپرندويه ټولنه
۵. درمل، احسان الله. (۱۴۰۳ ل.ل). سل بهاره حسن. کابل: سروش خپرندويه ټولنه
۶. درانی، دروېش. (۲۰۱۸ م). دا بوټي به لونگ شي. کوټه: صحاف نشراتي مؤسسه
۷. خليل، حنيف. (۱۳۹۳ ل.ل). د کاظم خان شيدا ديوان. کابل: دانش خپرندويه ټولنه
۸. صميم، آصف. (۱۳۸۶ ل.ل). د عبد الحميد مومند کليات. کابل: دانش خپرندويه ټولنه
۹. کاروان، پيرمحمد. (۱۳۹۵ هـ ش). زرزي وزرې. کابل: دانش خپرندويه ټولنه
۱۰. مشواني، زاهد عبد القیوم. (۱۳۸۴ هـ ش). د خوشحال کليات. کابل: اسد دانش مطبعه.

د اسلامي شريعت او وضعي قوانينو له نظره د تأميني او تربيتي اقداماتو پېژندنه

پوهندوی پاڅون مياخېل، د شيخ زايد پوهنتون، د حقوقو او سياسي علومو پوهنځي، د حقوقو څانگې استاد

برېښنالیک: pasoonwafamiakhil@yahoo.com

لنډيز

د مجازاتو تطبيقول له جرمونو سره د مبارزې لپاره يوازینی وسيله انگېرل کېده، خو د وخت په تېریدودو سره وليدل شول چې مجازاتو دا وسيله په يوازې ډول مطلوبې موخې ته د رسيدو لپاره کافي نه ده او په ډېرو مواردو کې د جرمونو په مخنيوي کې اغېزناکه نه واقع کېږي، نو له دې امله حقوقپوهان او قانون جوړوونکي په دې لټه کې شول، ترڅو د جرم له تکرار او د هغو له خطرونو څخه د ټولنې د ملاتړ، له جرمونو سره د مبارزې، د مجرم او د هغه د بياځلي جرمي اقداماتو د احتمال تر کنټرول لاندې راوستو او د کابو کولو په موخه بدیلې لارې وپلټي. له همدې کبله د وقایوي وسايلو په توگه د تأميني تدبيرونو تر لاس لاندې نيول د هیوادونو په قوانينو کې له هغې جملې د افغانستان په قانون کې درج شول او د دې ترڅنگ د اسلامي فقهي له نظره تأميني او تربيتي اقدامات په مشخص شکل نه دي واضح شوي؛ مگر په جامع شکل د دغو اقداماتو په اړه بحث شوی دی، لکه په اسلامي فقه کې د فرد اصلاح، په ټولنه کې د فساد مخنیوی او نور هغه اقدامات چې د تأميني او تربيتي اقداماتو په ډله کې يې گڼلای شو. په دغې څېړنيزه مقاله کې د اسلامي فقهي او وضعي قوانينو له نظره تأميني او تربيتي اقدامات تر څېړنې لاندې نيول شوي دي.

کلیدي کلمې: اصلاح او روزنه، امر بالمعروف او نهی عن المنکر، تأميني اقدامات، تربيتي اقدامات، د فساد مخنیوی، سلبوونکي تدابير.

سریزه

بسم الله الرحمن الرحيم، الحمد لله رب العلمين والصلاة والسلام على سيد المرسلين وعلى اله واصحابه اجمعين !
 دا چې د اسلام مبارک دين يو جامع او کامل دين دی او د انسانانو لپاره پکې د ژوند کولو ټول امورات او کړنې
 ښودل شوې دي، له همدې مخې يې مسلمانانو ته د ښکو اعمالو د اجرا کولو امر کړی او د بدو اعمالو له ترسره
 کولو يې منعه کړې دي؛ لېکن که بيا هم څوک جرمي اعمال ترسره کوي، په مقابل کې يې ورته جزاگانې هم
 تعيني کړې دي. همدا شان اسلامي شريعت د جرمونو د ارتکاب د مخنيوي او د مجرمينو د اصلاح لپاره خاص
 اصول او قواعد پېښيږي کړي دي، چې نن ورځ ورته په حقوقي اصطلاح کې تاميني اقدامات وايي.

په اوسني عصر کې دا غبرگون کيدای شي د جزا يا د حبس د بدیل او يا تاميني تدبironو په بڼه څرگند شي،
 سربيره پر دې په ډېرو هيوادونو کې له ترميمي عدالت څخه گټه اخيستل کېږي. د قوانينو د انفاذ او تطبيق څخه
 پخوا جزاگانې سغې او بې رحمانه وې، په قانون کې نه اټکل کيدې، له جرم سره يې تناسب نه درلود، په مجرم
 سربيره يې د هغه نور خپلوان هم هدف گرځول او ډېری له مجرم څخه د غچ اخيستو په موخه تعين او
 تطبيقيدلي.

خو د وخت په تېریدو سره عدالت غوښتونکې بشري ټولنې بريالۍ شوې، ترڅو د جزا ټاکنه او د هغې تطبيق
 قانوني، عادلانه، متناسب، انساني او د مجني عليه، مجرم او ټولنې لپاره گټور کړي، د مجرم اصلاح کول او د
 ټولنې غېږې ته د هغه بيرته ستونول، د مجازاتو د خورا مهمو موخو په څېر وگڼل شول. د اعدام جزا ډېره محدوده
 شوه، د حبس جزاگانې هم په ډېری مواردو کې په نغدي جزاگانو واړول شوې او تاميني تدبironه، د حبس
 بدیلونه او ترميمي عدالت د عدلي او قضايي نظامونو د ډېرې پاملرنې وړ وگرځيدل، چې د دې څېړني پام وړ
 موضوعات دي.

د څېړنې ارزښت

د دې څېړنې اساسي ارزښت دا دی چې د تاميني او تربيتي اقداماتو په اړه روښانتيا وړاندې کېږي. همدارنگه د
 اسلامي شريعت او قانون له مخې د ټاکل شوو تاميني اقداماتو او تربيتي لارو چارو د تطبيق د شرايطو راسپړنه يې
 بل د ارزښت وړ ټکی دی.

د څېړنې ستونزه

هره څېړنه د يوې ستونزې د حل په موخه ترسره کېږي، په دې څېړنه کې د جرم د مخنيوي او يو سالم ژوند ته د
 مجرم د ورگرځولو په برخه کې د يو اساسي عنصر يعنې د تاميني او تربيتي اقداماتو او تدابيرو وضاحت د اسلامي

شريعت او وضعي قوانينو په رڼا کې وړاندې شوی دی چې وړاندې يې د دغسې مقاييسوي وضاحت نه شتون يوه ستونزه وه.

د څېړنې موخې

اصلي موخه

۱ - د اسلامي شريعت او وضعي قوانينو په رڼا کې په تأميني او تربيتي اقداماتو پوهېدل.

فرعي موخې

۱ - په شخص باندې د تأميني او تربيتي اقداماتو د تطبيق وخت؛

۲ - د تأميني او تربيتي تدابيرو د تطبيق په لاسته راوړنو پوهېدل؛

۳ - د تأميني او تربيتي تدابير د تطبيق پر شرايطو پوهېدل.

د څېړنې پوښتنې

اصلي پوښتنه

اسلامي شريعت او وضعي قوانينو د مجرم د اصلاح په موخه کوم تأميني او تربيتي اقدامات په پام کې نيولي دي؟

فرعي پوښتنې

۱ - تأميني او تربيتي اقدامات کله په يو شخص د تطبيق وړ دي؟

۲ - په تأميني او تربيتي تدابيرو کې د مجرم په تړاو کوم موارد په نظر کې نيول کېږي؟

۳ - د تأميني او تربيتي اقداماتو د تطبيق شرايط کوم دي؟

د ليکنې کړنلاره

د دغې موضوع د څېړنې او وضاحت لپاره هڅه شوې ده، چې له کتابتوني ډول څخه گټه واخيستل شي، که څه هم د موضوع د شرحې لپاره د بېلابېلو علمي کتابونو، علمي ليکنو، په حقايقو باندې د ولاړو منابعو، نوو علمي رسالو او څه ناڅه انترنيټي ويبپاڼو له مطالبو څخه استفاده شوې ده، چې د څېړنې له تشرېحي ميتوده گټه اخيسته رانښيي. د دې ترڅنگ د ليکنې ټول اصول او اساسات پکې مراعات شوي دي.

لومړی مطلب: د اسلامي فقهي له نظره د تاميني او تربيتي اقداماتو مفهوم

د دې لپاره چې په تاميني او تربيتي اقداماتو باندې سم پوه شو، ښه دا ده، چې لومړی د دغو کليمو په لغوي شننه لاس پورې کړو. نو لومړی د تامين لغوي مفهوم وړاندې کوو او بيا د تربيتي په لغت بحث کوو، له دواړو وروسته په اقدام هم رڼا اچوو، ترڅو په پای کې د دغو اصطلاحاتو په دقيقه معنا پوه شو او ورپسې د دغو اقداماتو په اړه بحث وکړای شو.

لومړی جز: د تامين لغوي مفهوم

(أَمَّنْ يَوْمُنْ) له کليمې څخه اخيستل شوی او د تفعیل له باب څخه دی، چې د مصدر صيغه يې (تأمیناً) ده او لاندینی معناوې لري:

۱ - د ساتنې او حفاظت په معنا، لکه چې وايي: (أَمَّنْ مَصَالِحَهُ) يعنې په خپل سامان يې ساتونکی او محافظ مقرر کړي. (عمر، ۲۰۰۸م).

۲ - د پوره کولو په معنا، لکه چې وايي: (أَمَّنْ حَاجَاتِ بَيْتِهِ) يعنې د خپل کور ضروريات او حاجتونه يې پوره کړل. (عمر، ۲۰۰۸م).

۳ - د تړون په معنا، لکه چې وايي: (أَمَّنْ عَلَى حَيَاتِهِ) يعنې په خپل ژوند يې امين وگرځوه او د تامين تړون يې ورسره د مال په مقابل کې وکړ، چې د مشکل په وخت کې به يې ورکړي. (عمر، ۲۰۰۸م).

همدارنگه په قرانکريم کې د امانت کليمه داسې استعمال شوې ده، د الله تعالی قول دی: {إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا الْإِنْسَانُ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا} (سورت الاحزاب: آيت ۷۲). ژباړه: بيشکه مونږ وړاندې کړ مونږ امانت (ثواب - عقاب) پر آسمانونو او پر ځمکه او غرونو (کله چې مو پيدا کړ په دوی کې فهم او نطق) پس منع راوړه دوی له دی چې پورته کړی هغه (د امانت بار) او ويريدل دوی له هغه (امانت) او پورته کړ هغه (د امانت بار) انسان بيشکه چې دغه (انسان) دی ظالم ډير بې ویری نادان (په عاقبت خپل) (القرآن الکريم، ۱۹۹۸) تفسير کابلي. جلد: ۲، آيت شمېره: (۷۲).

نو دا ويلای شو، چې د تامين کليمه د حفاظت، ساتنې او امانت په معنا ده.

دویم جز: د تربیې کلیمې لغوي مفهوم

تربیت د (رَبِّ) (يُرَبِّي) له باب څخه اخستل شوی او د مصدر صیغه ده، رَبِّ ماضي کلیمه ده او یربې یې مضارع ده، د فاعل صیغه یې (مُرَبِّ) ده. له همدې مخې د رب مختلفې معناگانې شوې دي:

۱- د پالنې او روزنې په معنا، لکه عربان چې وايي: (رَبِّي الأَب ابنه) یعنې پلار د خپل زوی پالنه وکړه.

دغه راز په همدې معنا د (رب) کلیمه په قرانکریم کې هم استعمال شوې ده: {وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَمَا رَبَّيَانِي صَغِيرًا} (سورت اسرئیل: آیت ۲۴). ژباړه: او دا دعا کوه، اې پروردگاره! پر دوی رحم وکړه، لکه څنگه چې یې له زړه سوي او خواخوږۍ سره ماشومتوب کې زه پاللی یم (القرآن الکریم، ۱۹۹۸) تفسیر کابلي. جلد: ۲، آیت شمېره: ۲۴).

۲- د زیادت او رشد په معنا، لکه عربان چې وايي: (رَبِّي الشَّخْصُ الْمَالُ) یعنې شخص خپل مال زیات کړ.

۳- د ساتلو په معنا، لکه عربان چې وايي: (وَالشَّاةُ تُرَبَّى فِي الْبَيْتِ لِلْبَنِيهَا) یعنې مېړه په کور کې د شیدو په خاطر ساتل کېږي (عمر، ۲۰۰۸م).

د رب کلیمه په ګڼو معناگانو راغلې ده، خو د تربیې معنا روزنه او پالنه ده، له همدې مخې تربیه د روزنې او پالنې په معنا اخلو.

درېیم جز: د اقدام لغوي مفهوم

د اقدام کلیمه له (أَفْعَمَ) (يُفْعِمُ) څخه اخيستل شوې ده او خپله د مصدر صیغه ده، چې په لاندې ډول یې معناگانو ته اشاره کوو:

۱- د برید کولو په معنا، لکه چې وايي: (أَفْعَمَ عَلَى الْعَمَلِ) یعنې د کار په ترسره کولو یې بې له ځنډه شروع وکړه (عمر، ۲۰۰۸م).

۲- اقدام د قدم په معنا، چې قدم له (قَدَمَ، يُقَدِّمُ) څخه اخيستل شوی دی او د مخکې والي په معنا راځي، لکه الله تعالی چې په قران کریم کې فرمایلي دي: {أَنْتُمْ وَأَبَاؤُكُمْ الْأَقْدَمُونَ} (سورت شعرا: آیت ۷۶). ژباړه: تاسې او ستاسو مخکیني پلرونه او نېکونه (القرآن الکریم، ۱۹۹۸) تفسیر کابلي. جلد: ۲، آیت شمېره: ۷۶).

نو ویلاى شو، چې اقدام د مخکې والي او د یو کار د پیلولو په معنا راځي.

دویم مطلب: د اسلامي فقهي په رڼا کې د تامیني او تربیتي اقداماتو اصطلاحي مفهوم

لکه څرنگه چې د تامیني او تربیتي اقداماتو اصطلاح یوه نوې اصطلاح ده، نو له همدې مخې په پخوانیو فقهي کتابونو کې د دې اصطلاح لپاره کوم جامع تعریف شتون نه لري؛ لېکن مفهوم یې په جامع او کوتلي ډول موجود دی، چې په لاندې ډول ورته اشاره کوو.

دا چې اسلامي شریعت د جرمونو د ارتکاب د مخنیوي او د ټولنې او د مجرمینو د اصلاح لپاره خاص اصول او قواعد پیشیني کړي دي، چې نن ورځ ورته په حقوقي اصطلاح کې تامیني اقدامات وایي او د ښه وضاحت لپاره یې په څو مواردو کې په لاندې ډول تر بحث لاندې نیسو.

لومړی جز: امر بالمعروف او نهی عن المنکر

امر بالمعروف او نهی عن المنکر، د اسلام د سپېڅلي دین له مهمو فرایضو څخه دی او همدارنگه د اسلام یو مهم رکن هم دی، چې نور فرایض پرې اتکا لري او د اسلام سپېڅلي شریعت د هغه په قایمولو ډېر زیات اهتمام کړی دی، تر دې چې پرېښودنکی یې غندلی او څوک چې ترې منکرېږي، هغه د کفارو له ډلې څخه حسابېږي. اسلامي فقهاوو دغه فریضه د عمومي دفاع د حق او په عین حال کې د انحراف، فحشاء او فساد په وړاندې د ټولنیز مکلفیت په توګه شمېرلې ده (عوده، ۲۰۰۶م).

د دې مکلفیت نه رعایت د الهي برکاتو د بندېدلو او د ټولنې پر برخلیک او تقدیراتو باندې د ناصالحو افرادو د مسلط کېدو سبب ګرځي، له همدې مخې د احادیثو په کتابونو کې په دې ارتباط د صحابه کرامو له خوا خورا زیات احادیث را نقل شوي دي.

قران کریم په مختلفو ځایونو کې د دې مهمې فریضې پر اداء کولو ټینګار کړی دی او کومو امتونو چې دا واجب ترک کړی، هغوی ملامته شوي دي. د مؤمنانو له عمده دندو څخه یوه د نوموړي کار د سرته رسولو په نسبت بشپړ اهتمام دی (محمد بن الحسن، ۱۴۱۲هـ.ق).

الله تعالیٰ په خپل سپېڅلي کتاب قران کریم کې په دې ارتباط داسې فرمایلي دي: {وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ} (سورت آل عمران، ایت ۱۰۴). ژباړه: په تاسې کې باید څه داسې خلک هرومرو وي، چې د ښې لور ته بلنه وکړي، په ښو امر وکړي او له بدو منعه وکړي، کوم خلک چې دا کار وکړي، همغوی به بریالي شي (القرآن الکریم، ۱۹۹۸) تفسیر کابلي. جلد: ۱، آیت شمېره: ۱۰۴).

د آل عمران سورت په بل ځای کې راغلي دي، الله تعالی فرمایي: {كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ آمَنَ أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِنْهُمُ الْمُؤْمِنُونَ وَأَكْثَرُهُمُ الْفَاسِقُونَ} (سورت آل عمران، ایت ۱۱۰). ژباړه: اوس په نړۍ کې هغه غوره ډله تاسې یاست، چې د انسانانو د اصلاح او لارښونې لپاره منځته راوړل شوې ده، تاسې د نېکۍ امر کوئ او له بدیو منعه او پر الله ایمان لرئ. که دغو کتابیانو ایمان راوړی وای، نو د همدوی لپاره به ښه وه، که څه هم په هغوی کې ځینې د ایمان خاوندان شته؛ خو د دوی زیاتره کسان له فرمان څخه سرغړونکي دي (القرآن الکریم، (۱۹۹۸) تفسیر کابلي، جلد: ۱، آیت شمېره: ۱۱۰).

د پورتنیو ایتونو په استناد دا ویلای شو، چې څوارلس کاله مخکې قران کریم د اصلاح او ارشاد په برخه کې پراخ احکام ذکر کړي دي؛ لېکن په داسې حال کې چې وضعي قوانین تقریبا له دوو پېړیو را پدېخوا د امر بالمعروف او نهی عن المنکر له نظریې سره اشنا شوي او د امنیتي او تامیني اقداماتو په نوم یې ځینې احکام رامنځته کړي دي. همدارنګه په وضعي قوانینو کې تامیني اقدامات تر ډېره پورې د اسلام د مبارک دین له تامیني اقداماتو څخه په اقتباس رامنځته شوي دي، چې د ټولنې د امنیت او هوساینې په خاطر د ډېر پام وړ دي.

دویم جز: اصلاح او روزنه

بله مهمه مسئله چې د اسلام د سپېڅلي شریعت د اهتمام وړ ده، هغه د بشري نفوسو د اصلاح او روزنې اړتیا ده او په قران کریم کې دې مسئلې ته په مختلفو تعبیرونو اشاره شوې ده، د الهي احکامو او د پیغمبرانو د رسالت اصلي موخه د خلکو اصلاح او نېکو اعمالو ته د هغوی لارښونه ده، دلته د مثال په ډول د قران کریم یو څو ایتونه رانقلوو.

۱ - الله تعالی د خلکو د اصلاح او روزنې په اړه فرمایلي دي: {وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ} (سورت الاعراف: آیت ۵۶). ژباړه: او په ځمکه کې فساد مه کوئ، چې کله په هغې کې اصلاحات راغلي دي او هماغه الله تعالی له وېرې او امېد سره وبلئ، په یقیني توګه د الله تعالی رحمت نېکانو ته نژدې دی (القرآن الکریم، (۱۹۹۸) تفسیر کابلي، جلد: ۱، آیت شمېره: ۵۶).

دلته الله تعالی له اصلاح وروسته د فساد په نه کولو مطلق امر کړی دی او مسلمانان یې هغه وخت له فساد کولو څخه منعه کړي دي، کله چې په ځمکه کې اصلاح رامنځته شوې وي.

۲ - په بل ایت کریمه کې د شعیب علیه السلام د رسالت مقصد داسې بیان شوی دی، الله تعالی فرمایي: {وَإِلَىٰ مَدْيَنَ أَخَاهُمْ شُعَيْبًا قَالَ يَا قَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ قَدْ جَاءَتْكُم بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ فَأَوْفُوا الْكَيْلَ وَالْمِيزَانَ وَلَا تَبْخَسُوا النَّاسَ

أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ} (سورت الاعراف: آیت ۵۸). ژباړه: او د مدين اوسېدونکو ته موږ د هغوی ورور شعیب علیه السلام ولېږه، هغه وویل: ای زما قومه! د الله تعالی بندگي وکړئ، له هغه پرته ستاسې هېڅ بل رب نه شته، تاسې ته د رب څرگنده لارښونه راغلې ده، نو تله او پیمانې پوره کوئ، خلکو ته د هغو په شیانو کې تاوان مه اړوئ او په ځمکه کې فساد مه کوئ، چې کله د هغې اصلاح شوې ده، په همدې کې ستاسې ښېگڼه ده، که تاسې په رښتیا مؤمنان یاستئ (القرآن الکریم، ۱۹۹۸) تفسیر کابلي. جلد: ۱، آیت شمېره: ۵۶.

د ټولنې د اصلاح او روزنې د اړتیا په باب د قران کریم ایتونو ته په پام دا ویلی شو، چې اصلاح او روزنه د تربیتي او تامیني اقداماتو مهم فکتورونه دي او په کلي ډول دې موخې ته د رسېدو لپاره قران کریم د مختلفو طریقو په وسیله له منل شوو عقلاڼي روشنو څخه استفاده کړې ده.

درېم جز: د فساد مخنیوی

یو له هغو مهمو موضوعاتو څخه چې اسلامي شریعت پرې ټینګار کوي، هغه د فساد د مخنیوي او دفعې مسئله ده، چې د قران کریم په مختلفو ایتونو کې ورته اشاره شوې ده، چې په لاندې توګه ترینه یادونه کوو.

۱ - الله تعالی فرمایلي دي: {... کُلُوا وَاشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ} (سورت البقره: آیت ۶۰). ژباړه: ... د الله له لوري درکړای شوې روزي وخورئ، وڅښئ او په ځمکه کې وړانۍ مه کوئ (القرآن الکریم، ۱۹۹۸) تفسیر کابلي. جلد: ۱، آیت شمېره: ۶۰.

۲ - همدارنګه په بل ځای کې الله تعالی فرمایي: {... فَادْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ وَلَا تَعْتُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ} (سورت الاعراف: آیت ۷۴). ژباړه: ... نو د هغه د قدرتونو له ځلاوو (نعمتونو) څخه مه غافل کیږئ او په ځمکه کې فساد مه راولاړوئ (القرآن الکریم، ۱۹۹۸) تفسیر کابلي. جلد: ۱، آیت شمېره: ۷۴.

۳ - سربېره پر دې په بل ځای کې فرمایي: {... وَلَا تُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ بَعْدَ إِصْلَاحِهَا وَادْعُوهُ خَوْفًا وَطَمَعًا إِنَّ رَحْمَتَ اللَّهِ قَرِيبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِينَ} (سورت الاعراف: آیت ۵۶). ژباړه: او په ځمکه کې فساد مه راوړئ، چې کله په هغې کې اصلاحات راغلي دي او هماغه الله تعالی له وېرې او امېد سره وبلئ، په یقیني توګه د الله تعالی رحمت نېکانو ته نژدې دی (القرآن الکریم، ۱۹۹۸) تفسیر کابلي. جلد: ۱، آیت شمېره: ۵۶.

د پورتنیو ایتونو د مفهوم پر اساس دا ویلای شو، چې د جرمونو د مخنیوي او د فساد د دفعې له مهمو اسبابو څخه یو چې په قران کریم کې ورباندې ټینګار شوی، د روزنیزو او تربیتي اقداماتو مسئله ده، چې په پراخه اندازه ورڅخه ذکر شوی دی.

څلورم جز: له ځینو اجتماعي حقوقو څخه محرومیت (سلبوونکي تدابیر)

د دې لپاره چې په ټولنه کې د جرمونو سطحه راټیټه شي، اسلامي شریعت د جرم مرتکبین له یو شمېر حقوقو څخه محروم کړي دي، یعنې هر کله چې کوم شخص جرم ترسره کړي، اسلامي شریعت د هغه د تنبیه لپاره نوموړی له ځینو حقوقو څخه محروموي، ترڅو د دغو حقوقو د سلب له لارې پر نوموړي فشار راشي او له خپل کار او جرمي عمل څخه پښېمانه او لاس په سر شي، همدارنګه مجرم د ملامتیا احساس وکړي او د خپلو ځینو حقوقو د سلب په پایله کې نورو ته هم د عبرت او هم د الګو سبب وګرځي. نو د موضوع د ښه وضاحت لپاره دغه موضوع په لاندې ډول تر مطالعې لاندې نیسو.

لومړۍ جز: د شهادت یا د گواهي له حق څخه محرومیت

د اجتماعي حقوقو له جملې څخه د یو حق محرومیت د شهادت د حق سلبېدل دی، چې د دغه حق د سلب په پایله کې نوموړی په ټولنه کې داغداره کېږي او خلک یې د شهادت نه منلو له مخې منفور او رټلی ګڼي. په دې اړه په قرانکریم کې ډېر مثالونه راغلي دي، په ځانګړې ډول د هغو کسانو په اړه چې په پاک لمنو ښځو باندې د زنا او نامشروع اړیکو تورونه پورې کوي، په اسلامي شریعت کې دغسې کسانو ته چې په خلکو تهمت لګوي، اتیا درې مجازات ټاکل شوی دی او د دې ترڅنګ د هغوی شهادت هم نه منل کېږي.

د تور او تهمت پورې کولو او د تور پورې کوونکي شخص د شهادت او شاهدۍ د نه منلو په اړه الله تعالی فرمایلي دي: **﴿وَالَّذِينَ يُزْمُونُ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَا يَأْتُوا بَأْرَبْعَةِ شَهَدَاءَ فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ﴾** (سورت النور: آیت ۴). ژباړه: او څوک چې په پاک لمنو ښځو باندې تور ولګوي، بیا څلور شاهدان تېر نه کړي، هغوی اتیا درې ووهی او د هغوی شاهدي هېڅکله مه منی او هغوی خپله فاسقان دي (القرآن الکريم، (۱۹۹۸) تفسیر کابلي، جلد: ۱، آیت شمېره: ۴).

دلته د شهادت د حق نه مراد هغه شهادت دی، چې په محاکمو کې اعتبار لري، یعنې دغه شخص چې تور یې پورې کړی دی، د شهادت ورکولو حق نه لري او د شهادت صلاحیت یې د (ابد) لفظ ته په پام سره له لاسه وځي او د عمر تر پایه پورې شهادت نه شي ورکولای. که څه هم په ورپسې ایت کې د توبې او اصلاح په صورت کې نوموړی له دې ډول محرومیت څخه معاف کېدی شي (ابو علي فضل بن الحسن، ۱۹۸۸).

د دې لپاره چې په پاک لمنو ښځو د تور لگونې مخنیوی وشي، ټولنه له دا ډول فساد څخه پاکه شي او د ښځو او مېرمنو حرمت او درناوی وشي، الله تعالی دغه ډول مجرمینو ته اتیا درې او تر ابده پورې د شهادت نه قبولول وضعه کړي دي (ابو علي فضل بن الحسن، ۱۹۸۸).

دویم جز: هجر

په اسلامي شریعت کې د تعزیري جزاگانو په سلسله کې یوه جزا هجر دی، یعنې د معاشرت ترک، چې په دې ارتباط د الله تعالی دا قول د ثبوت په حیث رانقلولی شو: **وَاللَّائِي تَخَافُونَ نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَاهْجُرُوهُنَّ فِي الْمَضَاجِعِ** ... (سورت النساء: آیت ۳۴). ژباړه: او تاسې چې د کومو ښځو له سرغړونې څخه اندېښمن یاست، هغوی (لومړی) پوه کړئ، (بیا) د خوب ځایونه ورڅخه جلا کړئ (القرآن الکریم، ۱۹۹۸) تفسیر کابلي. جلد: ۱، آیت شمېره: ۳۴.

همدارنگه رسول الله صلی الله علیه وسلم دغو درې کسانو کعب بن مالک، مرارة بن ربیع العامري او هلال بن امیه ته چې د تبوک په غزا کې یې د رسول الله صلی الله علیه وسلم له امر څخه مخالفت کړی و، همدا جزا ورکړه. له دغو درې کسانو سره پنځوس ورځې خبرې اترې او ناسته ولاړه ممنوع وه تر هغې چې الله تعالی دوی په هکله دا آیت نازل کړ: **وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خُلِفُوا حَتَّى إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَنْ لَا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ لِيَتُوبُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ** (سورت التوبه: آیت ۱۱۸). ژباړه: او (خصوصاً) پر هغو درېو تنو چې بېرته پاتې شوي وو (د توبې له قبولېدو) تر هغه پورې چې تنگه شوه پر دوی ځمکه (په سبب د بې التفاتۍ د خلقو) سره له ارتوالي د دې (ځمکې) او تنگ شو پر دوی زوړنه د دوی (له ډېره غمه) او یقین یې وکړ چې نه شته ځای د پناه له (قهره د) الله (هېچا ته) مګر هم ده ته دي، بیا رجوع وکړه (الله) پر دوی (په توفیق د توبې سره) له پاره د دې چې توبه وباسې دوی، بېشکه چې همدا الله دی ښه توبه قبولونکی ډېر رحم والا (په انعام د اجر او ثواب سره) (القرآن الکریم، ۱۹۹۸) تفسیر کابلي. جلد: ۱، آیت شمېره: ۱۱۸.

دربیم جز: مصادره

مصادره د مالونو او وسایلو له ضبط او اخیستو څخه عبارت ده، په دې ډول جزا کې د هغو وسایلو چې جرم پرې واقع کېږي او د هغو شیانو مصادره شامل دي، چې ساتل یې ممنوع دي (عوده، ۲۰۰۶م).

څلورم جز: تشهير (خلکو کې مشهورول)

په اسلامي شریعت کې د تعزیري جزاگانو له جملې څخه یوه جزا تشهير هم ده. د تشهير مقصد دا دی، چې محکوم علیه د مجرم په حیث وپېژندل شي. د تشهير جزا په هغو جرمونو مرتبېږي، چې څوک د خلکو له اعتماد څخه ناوړه استفاده وکړي او د خلکو په اعتماد باندې تېری وکړي، لکه د دروغو شهادت (گواهي)، له خلکو سره ټگي او په معامله کې غش یا دوکه کول، یا غولول. په موجوده عصر کې په اخبارونو، رسنیو او په عامو ځایونو کې په محکوم علیه باندې د صادر شوي حکم اعلان د تشهير ځینې وسایل دي (عوده، ۲۰۰۶م).

پنځم جز: تغريب (تبعید)

رسول الله صلی الله علیه وسلم د تبعید جزا هم ځینو مخنښنو نر بنځیو ته ورکړې او له مدینې څخه یې د هغوی په وتلو باندې امر کړی دی. همدا شان عمر فاروق رضي الله تعالی عنه ضبیع ته د دورو وهلو جزا ورکړې ده او بیا یې بصرې یا کوفې ته تبعید کړی دی، خلکو ته یې امر کړی دی، چې خبرې اترې او ناسته ولاړه ورسره پرېږدي، ترڅو توبه وباسي او هر کله چې د هغې منطقې د حاکم له خوا عمر فاروق رضي الله عنه ته د هغه د اصلاح اطمینان حاصل شو، بیا یې خلکو ته اجازه ورکړه، چې خبرې اترې ورسره شروع کړي (عوده، ۲۰۰۶م).

شپږم جز: مجرد اعلام

مجرد اعلام په دې معنا دی چې قاضی د مجرم پر محکومیت باندې د حکم له صادرېدو وروسته هغه ته یو شخص واستوي او ورته ووايي چې اورېدیل مې دي چې فالفی عمل دې تررسه کړي، چې مجرم پوه یش چې د عمل څخه نور خلک هم خبر شوی او احساس د رشمندگی وکړي (الکاساني، ۱۹۸۶م).

اووم جز: توبیخ (رتل)

توبیخ او رتل هم په اسلامي شریعت کې د تعزیري مجازاتو څخه گڼل کېږي، توبیخ او رتل معنوي او روحي جزا ده، قاضي په هغه صورت کې چې د شخص په اصلاح کې دا جزا مؤثره وي او اهانت پورې ونه رسېږي، کوالی شي تطبیق یې کړي؛ مگر که د شخص اهانت پکې وو او یا هم د شخص اصلاح نه وه بیا نو نه شي تطبیقېدای (ابن فرحون، ۱۳۰۱هـ ش).

همدارنگه عبدالرحمن رضي الله عنه د کوم عادي شخص سره د رسول الله صلی الله علیه وسلم په حضور کې دعوه درلوده او هغه ته یې وویل چې ای د تورې زویه رسول الله صلی الله علیه وسلم ددې جملې په اورېدو سخت خفه شو او په قهر سره یې وفرمایل: د سپینې زوی او تورې زوی هېڅ فرق او حاکمیت نه لري مگر هلته

چې حق یې ورباندې وي عبدالرحمن په دې توبیخ خجالت شو غاړه یې په ځمکه کېښوده او هغه ته یې وویل تر هغې مې وهه څو دي زړه غواړي (عوده، ۱۳۷۴ هـ ش).

پورتني ذکر شوي موارد په اسلامي فقه کې د شر او فساد د مخنیوي او د ټولنې د اصلاح لپاره وضعه شوي دي، چې معاصر حقوق پوهان ورته د تامینې او تربیتي اقداماتو اصطلاح کاروي.

دویم بحث: د افغانستان اسلامي امارت نافذ شوي قوانینو کې تامینې او تربیتي اقدامات

د افغانستان اسلامي امارت نافذ شوي قوانینو کې تامینې او تربیتي اقدامات اصطلاح یوه نوې اصطلاح ده، نو له همدې مخې په نافذ شوی قوانینو کې د دې اصطلاح لپاره کوم جامع تعریف شتون نه لري. خو په عام ډول ورته داسې تعریف کولای شو: تامینې تدبیرونه له هغو اقداماتو څخه عبارت دي، چې د ذیصلاح محکمې له خوا د تورن یا محکوم د تربیت یا اصلاح، له ټولنیز ژوندانه سره د هغه د بیا انطباق یا د تورن یا محکوم د خطرناک والي حالت ته په پام سره، د جرم له پېښېدو او تکرار څخه د مخنیوي لپاره نیول کېږي او په فیصله کې ذکر کېږي، چې د ښه وضاحت لپاره یې په څو مواردو کې په لاندې ډول تر بحث لاندې نیسو.

لومړۍ جز: امر بالمعروف او نهی عن المنکر

امر بالمعروف او نهی عن المنکر، د اسلام د سپېڅلي دین له مهمو فرایضو څخه دی او همدارنګه د اسلام یو مهم رکن هم دی، چې نور فرایض پرې اتکا لري او د اسلام سپېڅلي شریعت د هغه په قایمولو ډېر زیات اهتمام کړی دی، تر دې چې پرېښودنکې یې غندلې او څوک چې ترې منکرېږي، هغه د کفارو له ډلې څخه حسابېږي. اسلامي فقهاوو دغه فریضه د عمومي دفاع د حق او په عین حال کې د انحراف، فحشاء او فساد په وړاندې د ټولنیز مکلفیت په توګه شمېرلې ده (عوده، ۲۰۰۶م).

د افغانستان د اسلامي امارت نظام امیر المؤمنین شیخ القرآن والحديث مولوی هبة الله اخندزاده حفظه الله د (۱) گڼه ۱۴۴۶/۱/۳ هـ ق گڼه فرمان په اساس د امر بالمعروف او نهی عن المنکر قانون نافذ دی، چې ذکر شوی فرمان دوه مادې لري چې عبارت دي له: لومړۍ ماده: (د امر بالمعروف او نهی عن المنکر قانون په (۱) مقدمه، (۴) فصلونو او (۳۵) مادو کې توشیح کوم). دویمه ماده: (دغه فرمان د توشیح له نېټې څخه نافذ او د یاد قانون له متن سره یو ځای دې په رسمي جریده کې خپور شي) (د افغانستان اسلامي امارت د عدلي وزارت، رسمي جریده، ۱۴۴۶ هـ ق).

په دې کې شک نشته چې امر بالمعروف او نهی عن المنکر په اسلام کې تر ټولو غټ او لوی کار دی او دا هغه مهم کار دی چې الله تعالی د هغه لپاره ټول انبیاء علیهم الصلوٰة والسلام را لېږلي دي. که د امر بالمعروف او نهی عن المنکر کمبله ټوله شي او دا کار پریښودل شي، سستی پکې وشي، دیانتداري به ولاړه شي، په عموم کې به په دین کې سستی راشي او گمراهي به ډېره شي، ناپوهي به زیاته شي، فساد به ډېر شي، سرغړونې به پراخې شي، ښارونه به ویجاړ شي، بنديگان به هلاک شي او په خپل هلاکت به خبر نه شي، مگر په ورځ د قیامت کې. متأسفانه چې همداسې شوي دي، ځکه چې د دې قطب علم او عمل دواړه زاړه شوي دي، رسم او حقیقت یې په بشپړ ډول له منځه تللی دی او د مخلوق پر زړونو باندې چاپلوسي او غوړه مالي غالبه شوې ده، د خالق تعالی له مراقبت او مراعت څخه پاک شوي دي او خلک د ځناورو په څېر د خپلو نفسي خواهشاتو او شهواتو په تعقیب کې دي، د ځمکې پر مخ باندې رېښتني مؤمنان چې د الله تعالی په لاره کې د چا د ملامتیا څخه وېره نه لري، ډېر کم دي، نو هر څوک چې د دې سستی د مخنیوي هڅه وکړي او غواړي چې دا تشه ډکه کړي، چې هغه یا د دې کار مسؤلیت پر غاړه واخلي، یا د دې کار پلي کول ترسره کړي او وغواړي چې دا زوړ شوی سنت بیا را تازه کړي او دروند بار یې پر اوږو واخلي، د ژوندي کولو لپاره یې خپلې پایڅې را پورته کړي، نو هغه د ټولو خلکو له منځه څخه د یو داسې سنت ژوندي کول خوښ کړه چې زمانه د هغه سنت مرگ ته رسېدلې ده او داسې درجه یې الله پاک ته د نږدې کیدو لپاره خوښه کړه چې الله پاک ته د نږدې کېدو ټول درجات د دې درجې د لوړوالي په نسبت کښته دي، (په نیکۍ امر کول او له بدیو منعه کول د مهمو واجباتو او د اسلام له سترو احکامو او شعائرو) څخه دي او د هر چا د نیکۍ او نجات لامل دی او ضایع کول یې د هر چا د هلاکت یو لامل دی (د افغانستان اسلامي امارت د عدلیې وزارت، رسمي جریده، ۱۴۴۷هـ.ق).

لکه څرنګه چې پورته ذکر شول چې د افغانستان اسلامي امارت امر بالمعروف او نهی عن المنکر قانون یوه (۱) مقدمه، څلور (۴) فصله او پنځه دیرش (۳۵) مادې دی، چې په ذکر شوی قانون کې تأمیني او تربیتي اقدامات د جرم د وقوع نه مخکې پېښې شوې، مخکې له دې چې جرم واقع شي، د جرم د واقع کېدو مخه نیسي او د ټولنې افرادو ته په نېکۍ کولو امر کوي او له بدیو یې منعه کوي د افغانستان اسلامي امارت امر بالمعروف او نهی عن المنکر قانون څلور ویشتمه (۲۴) ماده، لومړۍ (۱) فقره داسې صراحت لري: (هغه شخص چې په ښکاره ډول منکر عمل تر سره کوي، معصیت او کوونکي ته یې په کتو سره، په لاندې ډول د محتسب په واسطه تعزیر ورکول کېږي:

۱: توصیه

۲: د الله تعالی له عذاب څخه تخویف (ویرول).

۳: په قهر جنو الفاظو تنبیه او تهدید.

۴: منکر عمل کوونکي ته په تلف د مال سره تعزیر ورکول.

۵: له یو ساعت څخه تر څلور ویشتو ساعتونو پورې حبس په عمومي محابسو کې.

۶: له یوې ورځې څخه تر درې ورځو پورې حبس په عمومي محابسو کې.

۷: هغه سزا چې محتسب یې مناسبه وگڼي او په محکمو پورې خاص نه وي (د افغانستان اسلامي امارت د امر بالمعروف او نهی عن المنکر قانون (۲۴) ماده، (۱) فقره).

همدارنگه دویمه (۲) فقره داسې صراحت لري (محتسب مکلف دی، د امر بالمعروف او نهی عن المنکر په وخت کې د دې مادې په (۱) فقره کې مندرج تعزیر مراتب رعایت کړي (د افغانستان اسلامي امارت د امر بالمعروف او نهی عن المنکر قانون (۲۴) ماده، (۲) فقره).

د پورته مادې څخه داسې معلومېږي چې تاميني او تربيتي اقدامات د جرم د وقوع نه مخکې پېښې کېږي او واضح کېږي او مرتکب ته د احوالو سره سم مجازات ورکوي، خو ددې باوجود که یو شخص اصلاح نشي نو محتسب کولای شي چې سرغړونکی شخص محکمې ته معرفي کړي، چې پدې اړه د افغانستان اسلامي امارت د امر بالمعروف او نهی عن المنکر قانون (۲۵) ماده، (۳) فقره داسې صراحت لري (که سرغړونکی شخص د دې مادې په (۱) او (۲) فقرو کې د درج شوي حکم له تطبیق څخه وروسته اصلاح نه شي، محکمې ته ورپېژندل کېږي (د افغانستان اسلامي امارت د امر بالمعروف او نهی عن المنکر قانون (۲۵) ماده، (۳) فقره).

لومړی مطلب: د تاميني تدابيرو موارد

تاميني موارد له هغو مواردو څخه عبارت دي، چې د جزا کوډ د تاميني مواردو يا حالتونو په توگه په گوته کړي وي. په دې اړه د افغانستان اسلامي امارت د محاکمو جزايي اصولنامې (۱۹) ماده داسې صراحت لري (په مباحو امورو کې چې کله امام یې د کولو حکم وکړي د يادو امورو عملي کول واجب او مخالفت کوونکی یې د تعزیر مستحق دی) (د افغانستان اسلامي امارت د محاکمو جزايي اصولنامې (۱۹) ماده).

همدا راز د افغانستان اسلامي امارت د محاکمو جزايي اصولنامې (۵۴) ماده (۱) فقره داسی صراحت لری (هغه شخص چې د قاضي د نهائي حکم د منلو څخه د اصولو خلاف سرغړونه وکړي مجرم دی، قاضي دې په یو میاشت حبس محکوم کړي) د افغانستان اسلامي امارت د محاکمو جزايي اصولنامې (۵۴) ماده (۱) فقره).

دویم مطلب: د ازادی سلبونکي تدبیرونه

د ازادی سلبونکي تدبیرونه هغه تدبیرونه دي، چې له مخې یې د مجرم یا محکوم ازادي سلبیږي او هغه له خپل ازاد حالت څخه بې برخې کېږي. چې د افغانستان اسلامي امارت د محاکمو جزايي اصولنامې (۷۶) ماده داسې صراحت لری (قاضي کولای شي، نظري (عائن) د حسد څخه په نصیحت کولو سره منع کړي، د انکار په صورت کې دې پخپل کور کې تر یو کال پورې تعزیر آ نظر بند کړي) (ستري محکمي متحد المال څانګه، ۱۴۴۷ هـ.ق).

له پورتنۍ مادې څخه دا په ډاګه کېږي، چې د ازادی سلبونکي تدبیرونه په نظري (عائن) شخص لپاره وضعه کېږي او پر هغه پلي کېږي. همدارنګه دغه تدبیرونه پر هغه چا عملي کېږي، څوک چې نظري (عائن) اشخاص وي.

درېیم مطلب: اقتصادي تدبیرونه یا د شیانو هلاک کول

اقتصادي تدبیرونه یا د شیانو مصادره هغه تدبیرونه دي، په کومو کې چې په مجرم باندې اقتصادي بندیز لګول کېږي او یا د هغه مالونه او توکي هلاک کېږي، که چېرې ضبط شوي شیان د هغو شیانو له جملې څخه وي، چې د هغو جوړول، استعمال، ساتل، واردول، وړاندې کول، پېر یا پلور په خپل ذات کې جرم وي، نو محکمه د هغو په هلاک حکم کوي، چې د افغانستان اسلامي امارت د محاکمو جزايي اصولنامې (۱۲) ماده (۱) فقره داسی صراحت لری (تعزیر د مال په اخیستلو سره منع دی) (د افغانستان اسلامي امارت د محاکمو جزايي اصولنامې (۱۲) ماده (۱) فقره).

او همدارنګه د افغانستان اسلامي امارت د محاکمو جزايي اصولنامې (۱۲) ماده (۲) فقره داسی صراحت لری (قاضي کولای شي، مجرم ته لاندې دوه ډوله تعزیر ورکړي: ۱- باهلاک المال.

۲- بحبس المال په غیر منقول کې (د افغانستان اسلامي امارت د محاکمو جزايي اصولنامې (۱۲) ماده (۱) فقره). او همدارنګه د افغانستان اسلامي امارت د محاکمو جزايي اصولنامې (۱۳) ماده داسی صراحت لری (د مفسدینو، شرپرو او فساقو هغه ځایونه چې دوی پکې د عادت له مخې فسادې کړنې تر سره کوي، قاضي دې تعزیر آ ونړوي) (د افغانستان اسلامي امارت د محاکمو جزايي اصولنامې (۱۳) ماده).

پایله

د پایلې په برخه کې ویلی شو، چې په اسلامي شریعت او وضعي قوانینو کې د تاميني تدابرو یو هدف تعقیب شوی دی، چې هغه د مجرمینو اصلاح او د جرم د تکرار مخنیوی دی. دا چې په اسلامي شریعت کې (امر بالمعروف او نهی عن المنکر) یو داسې اساس او بنسټ دی، چې مخکې له دې چې جرم واقع شي، د جرم د واقع کېدو مخه نیسي او د ټولنې افرادو ته په نېکۍ کولو امر کوي او له بدو یې منع کوي، چې د افغانستان اسلامي امارت د امر بالمعروف او نهی عن المنکر قانون (۲۵) ماده، (۳) فقره داسې صراحت لري (که سرغړونکي شخص د دې مادې په (۱ او ۲) فقرو کې د درج شوي حکم له تطبیق څخه وروسته اصلاح نه شي، محکمې ته ورپېژندل کېږي) دلته مخکې له دې چې جرم واقع شي او شخص مجرم وپېژندل شي لومړی ورته د تخلف د مخنیوی امر کوي او که چېرې متخلف شخص اصلاح نشي بیا محکمې ته واک ورکړل شوی، چې د مجرم په اړه حکم وکړي. بله موضوع دا ده، که څه هم مصادره په اسلامي شریعت کې په واضح توګه ذکر کړی، لیکن په وضعي قوانینو کې بیا مصادره نشته، د مصادري پر ځای هلاک المال، بحبس المال په غیر منقول کې ذکر شوی، چې د افغانستان اسلامي امارت د محاکمو جزايي اصولنامې (۱۲) ماده (۱) فقره داسې صراحت لري (تعزیر د مال په اخیستلو سره منع دی) او همدارنګه د افغانستان اسلامي امارت د محاکمو جزايي اصولنامې (۱۲) ماده (۲) فقره داسې صراحت لري (قاضي کولای شي، مجرم ته لاندې دوه ډوله تعزیر ورکړي: ۱- باهلاک المال. ۲- بحبس المال په غیر منقول کې، همدا زار د جرم د تکرار په مخنیوي کې اسلامي شریعت او وضعي قوانین یو شان درېځ لري.

وړاندیزونه

د اسلامي شریعت او وضعي قوانینو له نظره تاميني او تربیتي اقداماتو څېړنې پر مهال بنده یو څه اړتیاوې درک کړې، هیله ده، چې اړوند اشخاصو ته ورسېږي او غور پرې وکړي.

- ۱- په ټوله کې د افغانستان اسلامي امارت او بیا په خاص ډول د لوړو زده کړو وزارت ته وړاندیز کوم، چې د هیواد د ټولو پوهنتونونو په درسي نصاب کې شرعي تاميني او تربیتي اقدامات ځای پر ځای کړي.
- ۲- د حقوقو او شریعاتو پوهنځیو محصلان دې د علمي سوبې د لوړاوي په خاطر د قوانینو او اسلامي شریعت په رڼا کې د تاميني او تربیتي اقداماتو په پرتله او مقارنه کار وکړي.
- ۳- دا چې عربي ژبه د حقوقو او شریعاتو محصلانو ته ډېره اړینه او ضروري ده، نو محصلین باید په تاميني او تربیتي اقداماتو د ښه پوهېدو په خاطر په ښه توګه له عربي آثارو استفاده وکړي.
- ۴- د فقهې ډیر کتابونه لیکل شوي او اکثره یې په عربي ژبه دي، د مجربو او په عربي ژبې له حاکمو استادانو څخه تقاضا کوم، چې د پښتو ژبې د غني کېدو لپاره دې د عربي ژبې کتابونه پښتو ته راوژباړي.

ماخذونه

القران

ابن فرحون، ابو عبدالله محمد. (۱۳۰۱ هـ ش). تبصرة الحکام فی اصول الاقضیه و منهاج الحکام، بیروت: دار الکتب العلمیه.

ابو علي فضل بن الحسن. (۱۹۸۸ ز). مجمع البيان فی تفسير القرآن. دار المعرفة. بیروت.

د افغانستان اسلامي امارت د محاکمو د جزايي اصولنامه، د سترې محکمې قضايې معاونیت د متحد المال څانگه. (۱۴۴۷ هـ ق). گڼه: ۲۲.

د عدلي وزارت رسمي جريده. (۱۴۴۶ هـ ق). د افغانستان اسلامي امارت د امر بالمعروف او نهی عن المنکر قانون. پر له پسې نمبر (۱۴۵۲).

د عدلي وزارت رسمي جريده. (۱۴۴۷ هـ ق). د افغانستان اسلامي امارت د امر بالمعروف او نهی عن المنکر د قانون د تفیذ د هیئتونو طرز العمل. پر له پسې نمبر (۱۴۷۴).

عوده، عبدالقادر. (۲۰۰۶ م). التشريع الجنائي الاسلامي مقارنا بالقانون الوضعي. ټوک ۱. دار الکتب العربي. بیروت.

عوده، عبدالقادر. (۱۳۷۴ هـ ش). د اسلام جنایي تشريع او وضعي قوانين: ژباړه. عبدالهادی هدایت. پېښور: پیغام نشراتي مرکز.

القرآن الکریم، (۱۹۹۸) تفسیر کابلي، پښتو ژباړه. ج: ۲. (ب ط) خپرندوی: فهد ال سعود سعودي.

الکاساني، ابوبکر علاؤ الدين. (۱۹۸۶ م). بدایع الصنائع فی ترتیب شرايع. بیروت: دارالکتب العلمیه. دوهم چاپ.

محمد بن الحسن. (۱۴۱۲ هـ ق). وسائل الشیعة. ټوک ۱۱. دار الاحیاء التراث العربي. بیروت.

مختار، عبدالحمید عمر. (۲۰۰۸ ز). معجم اللغة العربية المعاصرة. ټوک ۲. عالم الکتب. پاکستان.

مودودي، سید ابو الاعلی. (۲۰۱۷ م). تفهیم القرآن تفسیر. ژباړه: قیام الدين کشاف. عالم الکتب. پاکستان.

په معاصره نړۍ کې د حجاب د تطبیق فقهي تحلیل او ټولنیزې پایلې

پوهندوی دکتور مفتي عزت نور د شیخ زاید پوهنتون، شریعاتو پوهنځي د فقه او قانون څانګې استاد

ایمیل ادرس: shabzalmi@gmail.com

لنډیز

د حجاب موضوع د اسلام له نظره د ښځې د کرامت، عفت، او ټولنیز ثبات له مهمو ارکانو څخه ده. اسلام حجاب یوازې د جامو د پوښنې په معنا نه، بلکې دحياء، وقار او د ټولنیز اړیکو د تنظیم یوه الهي فریضه ګرځولي ده. د دې څېړنې اهمیت په دې کې نغښتی چې په معاصره نړۍ کې د حجاب په اړه فکري مغالطې او ناسم تعبیرونه زیات شوي، نو اړینه وه چې دا موضوع دقرآن کریم او د احادیثو په رڼا کې علمي او په فقهي توګه وڅېړل شي. د څېړنې ضرورت د دې لپاره څرګند شو چې د حجاب حکم الهي امر دی، د ټولنې د اخلاقي سلامتي او د ښځې د شخصیت د ساتنې له پلوه واضح او مستند وپېژندل شي. د څېړنې میتود استقرایي او تحلیلي دی، یعنې د قرآن کریم آیتونه، د نبی کریم - صلی الله علیه وسلم - احادیث، او د فقهاوو اقوال په ترتیب سره راټول او د فکري او فقهي تحلیل له لارې تشریح شوي دي. د څېړنې پایلې څرګندوي چې حجاب د مسلمانې ښځې لپاره یو فرضي حکم دی، چې د ایمان او تقوی نښه ګڼل کیږي، د عفت، حیاء او ټولنیز نظم ساتنه کوي، او د ټولنې د فساد د مخنيوي مهمه وسیله ده. څېړنې وموندله چې حجاب د ښځې د ازادۍ بند او مخنیوی نه، بلکې د کرامت ساتنې ضمانت دی، او دهغه مراعت د امت د اخلاقي بیدارۍ نښه ده.

کلیدي ټکي: اواز، حجاب، زیور، ښځه، لباس

سریزه

بسم الله الرحمن الرحيم، الحمد لله رب العلمين والصلاة والسلام على سيد المرسلين وعلى اله واصحابه اجمعين !
حجاب د اسلام له اساسي او مقدسو ارزښتونو څخه يو ارزښتمن اصل دی، چې د عفت، پای، وقار او اسلامي هویت څرگندونه کوي. اسلام د انسان د فطرت له غوښتنو او د ټولنې د اخلاقي سلامتې له اصولو سره سم، د ښځې او سړي ترمنځ د تعامل حدود ټاکلي دي، خو انساني کرامت خوندي، د فتنو دروازې بندې، او د ټولنې عفت او طهارت ساتل شوی وي. حجاب نه يوازې د جامو يو ډول پوښ دی، بلکې يو معنوي او اخلاقي نظام دی چې د مومني ښځې د شخصيت، عقيدې او اطاعت د نښې په توگه يادېږي.

قرآن کریم د حجاب حکم ډیر په صراحت او وضاحت سره په زیاتو آیاتونو په مختلفو ځایونو کې بیان کړی دی، کله د سورة النور په (۳۱) آيت کې الله تعالی فرمايي: **﴿وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ إِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا﴾**.

ژباړه: او مومنو ښځو ته ووايه چې خپلې سترگې ټيټې کړي، خپل شرمگاه ځايونه دې وساتې، او خپله ښکلا دې نه څرگنده وي، مگر هغه چې څرگنده وي.

همدارنگه د سورة الأحزاب په (۵۹) آيت کې الله تعالی فرمايي: **﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ يُعْرَفْنَ فَلَا يُؤْذَيْنَ﴾**.

ژباړه: ای پيغمبره - عليه الصلاة والسلام - خپلو مېرمنو، لویو او د مومنانو ښځو ته ووايه چې د خپلو ټېکريو (بهرنيو پوښونو) يوه برخه پر ځان راکش کړي، دا د دې لپاره ښه ده چې وپيژندل شي او ازار ونه ويني.

د دغو قرآني اياتونو او د زيات شمير احاديثو (چې دلته ته يې د اختصار په بنياد نشو راوړلي) په رڼا کې څرگنديږي چې حجاب د مسلمانې ښځې لپاره يوازې يو عرفي عادت نه، بلکې يو الهي امر دی، چې دهغې ايمان، عزت او سپڅلتيا څرگندوي. د حجاب فلسفه د ښځې د محرميت او د ټولنې د اخلاقي توازن د ساتنې لپاره ده، نه د ښځې د محروميت لپاره. له فقهي پلوه د امت علماوو په اتفاق سره حجاب واجب گڼلې، او د هغه پرېښودل د کبيره گناهونو له جملې گڼل کيږي. امام ابوحنيفه، امام مالک، امام شافعي او امام احمد رحمهم الله ټول په دې متفق دي چې د ښځې ټول بدن بايد له پردیو نارينه وو پټ وي، پرته له مخ او لاسونو، خو که د فتنې ويره وي، نو مخ پټول واجب گرځي.

په معاصره ټولنه کې، چې فحشا، بې حيايي او اخلاقي زوال څپې ډيري شوي دي، د حجاب ارزښت لا زيات مهم گرځيدلی دی. حجاب د ايمان د ساتنې، د عزت د دفاع، او د اسلامي هویت د ژوندي ساتلو يوه ظاهره ده. نو د شرعې له نظره حجاب د ښځې لپاره د بنديز علامه نه، بلکې د کرامت، امن، عفاف او عزت نښه ده. هره مومنه

ښځه چې د خدای تعالی امر د تمیل په نیت حجاب اغوندي، هغه د جنت د وعدې وړ ګرځي او د فاسقانو نظرونو څخه د الهي ساتنې ترسیوري لاندې راځي.

له بده مرغه چې په تیر جمهوري او فاسد نظام کې چې د غرب د مفکورې پر اساس جوړ شوی وو، اسلام او شرعي احکام پلي کول د جومات او مدرسې تر حدودو مربوط وو، ډیره پرېښودل، پرنځو ستر کول، د چا کور ته په اجازې غوښتلو سره ننوتل، دا هرڅه د ملایانو او اهل تصوف دنده ګرځیدلي وه، عوام او د وخت حاکمان ورڅخه مستثنی شوي وو.

که تیر شلکلن جمهوري نظام ته د عقل سلیم له رویه نظر وشي، نو دښځو حقوق او حجاب په مدني سطحه په مکمل ډول سره پایمال شوي وو، په ښارونو کې دزده کړو په پلمه له ښځو او نجونو څخه د مشغولاو سات تیری نانځکې جوړې کړل شوي وې، په دفترونو، کارخونو او نورو کار ځایونو کې د ګډ کار کولو په نوم او د ښځو د آزادۍ په نوم د مامورینو د سات تیری وسیله ګرځول شوي وې، بلکې د ښځو په توهین کې د غربي کلتور په تقلید او پیروی په افغانستان کې د وخت بې شرمه حاکمانو څو ګامه نور هم وړاندې تللي وو، کله به چې له غربي او نورو کفري هېوادونو څخه حاکمان او هیئتونه افغانستان ته په دوره راغلل، زمونږ بې ناموسه، بې ننگه حاکمانو به د هغوی دخوشالتیا او له هغوی څخه د بېدینۍ د کرډیټ اخېستلو په خاطر د معارف ښکلي ښکلي نجونې په زور او رضا راغونډې کړې، د ګلاتو ګلپۍ به یې په لاسو کې ورکړې او په هوايي ډګرونو او لویو لارو کې یې دهغوی د هرکلي لپاره درولي.

د غو بې ناموسه حاکمانو په همدې هم بسنه ونکړه، بلکې د خپلو محفلونو د رنگین ګرځولو لپاره یې نجونو ته ګډا او نڅاګانې ور زده کړې، ګډیدل او نخیدل یې د تعلیم یوه برخه ورته ګرځولي وه. همدارنګه د دغو پیغلو او ځوانانو د غولولو او تشویق په خاطر یې د «هنرمند» لقب ایجاد کړو او هغه څوک به چې زیات په دې فحشاوو کې ډوب شو، نو هنرمند به بلل کیده. له اسلام څخه د ملت د نوې توکم د بې لارې کولو په خاطر یې په راډیو، تلوېزیون او تیاترونو کې د نارینه وو په پرتله زیاتې ښکلي پیغلې او ښځې په کارونو ګومارلي وې.

لکه څرنګه چې اسلام د ښځو د حقوقو په ساتلو او ورکړې باندې زیات تاکید او ټینګار کړی دی، همدا رنگه یې د ښځو لپاره د ژوند کولو بنیادي اصول هم بیان کړي دي، چې د هغو اصولو څخه یو هم حجاب دی، حجاب د الله تعالی له طرفه د ښځو لپاره لوی نعمت او سعادت دی. نو دې بې سترۍ او فحشاوو د مخنيوي، او د حجاب د مراعت کولو او عامه پوهاوي په خاطر، او خپلې ټولنې ته د خدمت په پار مې دا مختصره رساله ولیکله چې د نبي کریم - صلی الله علیه وسلم - څخه د حجاب اړوند د روایت شویو تریبې او ترغیبي احادیثو مجموعه ګڼل

کیري، چې د حجاب اړوند ضروري مسائل په ډیر لنډه او مدلل ډول د قرآني آیاتونو او احادیثو په رڼا کې تشریح شوي دي.

د څېړنې موخه

دا چې هېواد مو تازه د غرب او نورو کفری هېوادونو د استعمار او اشغال څخه ازاد شوی، او د کفری یرغل لمن ټوله شوي ده، نو لازمه ده چې د اخلاقي، فکري او فرهنګي استعمار څخه مو هم ټولنه په پشپړ ډول خلاصه شوي وي، او د تل لپاره مو ټولنه د فحشا او بې حیايي څخه پاکه او د عزت، عفت او پاکدmani په زیور خايسته شوي وي. د دې څېړنې موخه هم د دې مسلماني ټولنې په اخلاقي او ديني زیور سمبالول دي.

د څېړنې گړنلاره او دکار توکي

په دې علمي مقاله کې مو څېړنې میتود او گړنلاره استقرایي او تحلیلي ده، یعنې د قرآن کریم آیتونه، د نبی کریم - صلی الله علیه وسلم - احادیث، او د فقهاوو اقوال په ترتیب سره راټول او د فکري او فقهي تحلیل له لارې تشریح شوي دي. او د معتبرو حنفي مذهب متونو څخه حوالې راوړل شوي دي.

دښځو لپاره ترټولو ښه او غوره حجاب

دښځو لپاره ترټولو بهترین حجاب او پرده په کور کې پاتې کیدل او په کور کې اوسیدل دي، الله تعالی په قرآن کریم کې ښځو ته خطاب کوي او فرمایي: (وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ). (سورة الأحزاب: ۳۳) ژباړه: پاتې دې شي دوی په خپلو کورونو کې. یعنې په خپلو کورونو کې دې پاتې شي بغیر له ضرورته دې بهر ته نه را وځي. الله تعالی په قرآن کریم کې په یو بل آیت کې فرمایي: (وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَاسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ). (سورة الأحزاب: ۵۳).

ژباړه: کله چې تاسو (له امهات المؤمنین څخه) د کوم شي پوښتنه کوئ، نو د پردې تر شا یې ترې کوئ، دا ستر ستاسو د زړونو او د دوی (امهات المؤمنین) د زړونو لپاره ډیر ښه او پاک دی.

سبحان الله! یو طرف صحابه - رضي الله عنهم - دي بل طرف امهات المؤمنین - رضي الله عنهن - دي او د خیر القرون زمانه ده، بیا هم الله تعالی صحابه - رضي الله عنهم - د امهات المؤمنین - رضي الله عنهن - سره د مخامخ خبرو څخه منعه کړي دي او امهات المؤمنین یې په حجاب مکلفې گرځولي دي نو زمونږ د زمانې به څه حال وي؟! او ولې به زمونږ د زمانې ښځې حجاب نکوي ایا دوی تر امهات المؤمنین - رضي الله عنهن - زیاتې دینداره او غوره دي؟ نه په هیڅ صورت سره هم نه، په هرحال او هره زمانه کې به ښځې حجاب کوي او په حجاب کولو باندي به مجبورېږي.

په بل آیت کې الله تعالی فرمایي: (لَا تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ وَلَا يُخْرِجَنَّ) (سورة الطلاق: ۱). ژباړه: تاسو (خپلې طلاقې شوي) ښځې له کورو څخه مه باسي، او نه دې دوی په خپله له کورو وځي.

بغير له سخت ضرورت څخه د ښځې بهر ته وتل سخت جرم دی

- ابن مسعود رضي الله عنه - فرمایي: چې رسول الله - صلى الله عليه وسلم - وفرمايل: چې ښځه عورت ده او کله چې د کور څخه بهر ځي نو شیطان یې خلکو ته ښکاره کوي. (سنن الترمذي: ۴/۴۶۸). یعني کله چې ښځه د کور څخه بهر ځي نو شیطان یې خلکو ته حسن، زینت ښکاره کوي او دخلکو په زړو کې د ښځې محبت او د هغې دلیدلو شوق پیدا کوي چې دا ټول د گمراهۍ اسباب دي.

- حضرت جابر - رضي الله عنه - څخه روایت دی چې رسول الله - صلى الله عليه وسلم - وفرمايل: چې ښځه د شیطان په شکل کې له کور څخه ځي او د شیطان په صورت کې بېرته راځي. (صحیح مسلم: ۱/۱۲۹). مطلب د حدیث دا دی چې شیطان د ښځې په ذریعه سره خلک گنهگار او په گناه کې مبتلا کوي.

حضرت عبد الله بن عمر - رضي الله عنهما - روات کوي، چې نبی کریم - صلى الله عليه وسلم - وفرمايل: چې د ښځو لپاره د کور څخه بهرته د وتلو هیڅ اجازه نشته، البته د سخت ضرورت په وخت کې وتلی شي. (کنز العمال: ۸/۲۶۳). یعني بغير له سخت ضرورت څخه بهر ته د ښځو د وتلو اجازه نشته. د دې حدیث په آخر کې راځي چې، د ښځو لپاره په لاره باندې د تگ او راتگ حق نه جوړیږي، البته د سخت ضرورت په وخت به د لارې په یو طرف او کناره باندې تگ او راتگ کوي.

حضرت عائشه - رضي الله عنها - روایت کوي چې که چېرته نبی کریم - صلى الله عليه وسلم - زمونږ د زماني ښځې لیدلي وی چې کوم ډول لباس کوي، نو خامخا به یې مساجدو ته له تگ څخه منعه کړي وی. (صحیح البخار: ۱/۱۷۳، باب خروج النساء الى المساجد بالليل والغسل).

د دې حدیث څخه ښکاري چې د صحابه - رضي الله عنهم - په زمانه کې هم حضرت عائشه - رضي الله عنها - ښځې بهرته ته د وتلو څخه منعه کولې.

د سخت ضرورت په وخت کې د ښځو بهرته د وتلو شرطونه

دا ښکاره خبره ده چې ښځې هم انساني مخلوق دی او په ورځني ژوند کې ورته د کور څخه د وتلو اړتیا او ضرورت پیدا کیږي. لکه څرنگه چې په مقدمه کې تېرشول چې اسلام د ښځې د عزت، عفت او حجاب د ساتنې ترټولو پشپړه تگلاره وړاندې کړې ده. لکه څرنگه چې حضرت رسول الله - صلى الله عليه وسلم - ام المؤمنین سوده بنت زمعه - رضي الله عنها - مخاطبه کړه او داسې یې ورته وفرمايل: «قد أذن لکن أن تخرجن لحاجتکُن»

(صحيح مسلم: ۱۷۰۹/۴، باب اباحه الخروج للنساء لقضاء الحاجة). ژباړه: الله تعالى تاسو ته د دې اجازه درکړي ده چې خپل حاجت او ضرورت پوره کولو لپاره بهر ولاړې شئ. هر مسلمان په دې باندې پوهيږي چې، د اسلام مقصد دا نه دی چې ښځه له ټولو ټولنيزو چارو او مشروع فعاليتو څخه محرومه پاتې شي، بلکې د هغې د کرامت، امن او اخلاقو د ساتنې لپاره يې ځانگړي حدود او اصول ټاکلي دي چې په لاندې ډول سره يې بيانوو:

۱ - شرعي حجاب په مکمل ډول رعايتول

اول شرط دا دی چې د سر څخه تر پښو پورې به يې مکمل شرعي حجاب کړی وي، او د بدن هيڅ برخه به يې نه وي ښکاره.

الله تعالى فرمايي: (يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ وَنِسَاءِ الْمُؤْمِنِينَ يُدْنِينَ عَلَيْهِنَّ مِنْ جَلَابِيبِهِنَّ). (سورة الأحزاب: ۵۹). ژباړه: ای پيغمبره - عليه الصلاة والسلام - خپلو مېرمنو، لورنو او د مؤمنانو ښځو ته ووايه چې د خپلو ټپکړيو (بهرنيو پوښونو) يوه برخه پر ځان راکش کړي.

مفسرينو د «جلباب» تفسير د ټول بدن په پتوالي سره کړی دی. حضرت عبد الله بن عباس - رضي الله عنهما - فرمايي: د جلباب څخه د سر نه تر پښو پورې د ټول بدن پتوالی او ستر مراد دی، په داسې ډول سره چې مخ او څيره يې هم ښکاره نشي، بغير له يوې سترگې څخه. (تفسير ابن جرير: ۴۶/۲۲. تفسير روح المعاني: ۸۹/۲۲). په قرآن کریم په بل آيت کې الله تعالى وايي: (وَلْيَضْرِبْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلَىٰ جُيُوبِهِنَّ). (سورة النور: ۳۲). ژباړه: ښځې دې خپل څادرونه په خپلو سينو باندې واچوي.

اگر چې وړاندې له دې آيت څخه په نورو آيتونو کې د ټول حجاب ذکر کړی دی، خو الله تعالى د سينو د پټولو خصوصي حکم ځکه وکړو چې سينه د ښځو د زينت او ښايست ځای دی، او په دې کې زياته د فتنې ويره موجوده ده.

۲ - د سنگار او د زينت لباس به نکوي

کله چې ښځې بهرته د سخت ضرورت په وخت کې ځې نو حجاب او لباس يې بايد زینتي نه وي چې د خلکو پام ځان ته رواړه وي، الله تعالى فرمايي: (وَلَا يُبْدِينَ زِينَتَهُنَّ). (سورة النور: ۳۲).

ژباړه: او نه دې ښکاره کوي ښځې خپل زينتونه.

نو کله چې لباس او یا حجاب زینتي وي، د خلکو توجه او نظر ور اوړي نو مقصود نه ورباندې حاصلیږي، چې هغه د خلکو د فتنې او گناه څخه ساتل دي، نو بناء حجاب او لباس به هم زینتي نه وي. بل ځای په قرآن کریم کې الله تعالی وايي: (وَلَا يَضْرِبْنَ بِأَرْجُلِهِنَّ لِيُعْلَمَ مَا يُخْفِينَ مِنْ زِينَتِهِنَّ). (سورة النور: ۳۲).

ژباړه: ښځې دې خپلې پښې په زور سره په ځمکه نه وهي، د دې لپاره چې خلک د ښځو په پټ زینت باندې خبر نشي او هغه وانه نوري.

د هغه زیوراتو او زینتي شیانو څخه چې اواز پورته کیږي په دوه قسمه دي: یو یې هغه دي چې په خپله اواز کوي، د داسې قسم زیوراتو استعمال د ښځو لپاره جائز ندی. حدیث شریف کې راځي «مع کل جرس شیطانا». ژباړه: د هر اواز کونکي زیور (زنگ) سره شیطان وي.

دوهم قسم هغه زیورات دي چې په خپله اواز نه کوي، بلکې یو د بل سره په لگیدلو او یا په زوره سره په ځمکه باندې په وهلو اواز کوي، چې پاس په ذکر شوي آیت کې هم د دې اړوند حکم شوی دی، د دې استعمال روا دی خو په دې شرط چې ښځې په قصدي ډول سره اواز ترې ونه باسي.

– حضرت عائشه- رضي الله عنها - روایت کوي، چې رسول الله- صلی الله علیه وسلم - یوه ورځ په مسجد کې ناست وو، چې د مزینه قبلې یوه ښځه په داسې حال کې راغله چې ځان یې سېنگار کړی وو او دزینت لباس یې اغوستی وو، نبي کریم - صلی الله علیه وسلم - خلک مخاطب کړل، او ویې فرمایل: ای خلکو په مساجدو کې ښځې د زینتي لباس او تکبري لباس څخه منعه کړئ؛ ځکه بني اسرائيل هغه وخت لعنتي شول چې ښځې یې د زینتي او تکبري لباس څخه منعه نکړې. (ابن ماجه: د حدیث شمیره: ۴۰۰۱).

د ښځې اواز

د پاس ذکر شوي مسئلې څخه یوه بله مهمه مسئله واضحه شوه چې کله الله تعالی ښځې د زیوراتو د اواز څخه منعه کړي دي نو د ښځو اواز به د غیر محرمو څخه پټول څومره ضروري او لازمي وي؟! ځکه اواز هم د ټولو څخه زیات د فتنې او گمراهۍ سبب جوړیږي، او په فتنه کې د واقع کېدلو د لویو دواعي وو څخه ده.

فقهاء کرامو په دې مسئله باندې پوره تحقیق او څېړنه کړي ده چې خلاصه یې همدا ده چې کله د ښځو په اواز کې تکلف او نرمي وي د نارینه وو سره په نرمه لهجه خبرې کوي، او یا د ښځو څخه اشعار او نورې خبرې اوړي چې سبب د فتنې گرځي، نو په دې وخت کې د ښځې اواز عورت دی، اوریدل یې حرام دي، ځکه خو شریعت ښځې د اذان، په لوړ اواز د تلاوت او په لمانځه کې په زوره د تکبیر ویلو څخه منعه کړي دي (رد المحتار: ۴۰۶/۱، مطلب في ستر العورة).

۳- د سترگو حفاظت به کوي

کله چې د ضرورت او اړتیا په صورت کې ښځه بهرته ځي نو ضروري ده چې د سترگو حفاظت به کوي او غیر محرم به نه گوري. الله تعالی فرمایي: (وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ). (سورة النور: ۳۱). ژباړه: ای د الله تعالی رسول - علیه الصلاة والسلام - ته مسلمانانو ښځو ته اوایه چې سترگې د ټیټې ساتې او د خپلو شرمگاوو حفاظت دي کوي.

ام سلمه روایت کوي، چې زه او حضرت میمون - رضي الله عنهما - د نبي کریم - صلی الله علیه وسلم - په خدمت کې وو چې نابینا او یو پوند صحابي حضرت عبد الله بن ام مکتوم راغی، نبي کریم - صلی الله علیه وسلم - مونږ ته اوایل چې پرده وکړئ! مونږ ورته اوایل چې ای دالله رسول - علیه الصلاة والسلام - هغه خو پوند دی، ده مبارک ورته اوایل چې که ابن ام مکتوم پوند دی، تاسو خو نه یی ږنډې، ایا تاسو دی نه وینئ؟ (سنن ابوداود: ۶۳/۱، باب ما جاء في قوله تعالى «وقل للمؤمنات» د دې حدیث څخه څومره واضح د ستر او حجاب اهمیت او لوزمیت معلومیږي، یو طرف ته ازواج مطهرات دي او بل طرف ته لوی صحابي دی او د دوی په منځ کې د الله تعالی رسول دی چې هیڅ د فتنې ویره او خوف نشته بیا هم ازواج مطهرات په حجاب کولو باندې مکلفې گرځول کیږي، په دې کې امت ته لوی درس او تعلیم ورکول کیږي، چې په هر حالت کې باید ښځې د ستر په کولو باندې مجبورې کړل شي که د فتنې ویره وي او کنه وي.

۴- خشبويي او عطر به نه لږه وي

له څرنگه چې وړاندې په نورو شرطونو کې بیان وشو چې هر هغه شی چې د سړیو توجه جلب کوي او سبب د فتنې گرځي د هغه استعمال رواندی. په عطرو او خوشبو سره د خلکو توجه په لوړه کچه را اړوي، کله چې خلک د عطرو بوی حس کوي نو د فتنې او شهوت د تحریک لامل جوړیږي. حضرت ابو موسی اشعري څخه روایت دی چې نبي کریم - صلی الله علیه وسلم - وفرمایل: چې کومه ښځه د عطرو په استعمال سره په نارینه وو باندې تېره شي، او دا نارینه د خوشبو بوی حس کړي، نو دا ښځه زنا کار ده. (سنن ابوداود: ۷۵ / ۴، کتاب الترجل). حضرت ابو هريره - رضي الله عنه - روایت کوي چې، رسول الله - صلی الله علیه وسلم - وفرمایل: کله چې کومه ښځه مسجد ته ځي نو د خوشبو او عطرو څخه دې داسې غسل وکړي، لکه څنگه یې چې د جنابت څخه کوي. (سنن النسائي: ۱۵۳/۸، اغتسال المرأة من الطيب). که په دې مبارکو حدیثونو کې لږ سوچ هم وشي، دې نتیجه ته سړی رسېدلی شي چې د رسول الله - صلی الله علیه وسلم - په زمانه کې چې ټول صحابه وو، بیا هم ښځې مسجد ته د تلو پړوخت د عطرو د استعمال څخه په کلکه منع کېدلې، د دې زمانې به کوم حال وي چې فتنې او فساد آخري حد ته رسېدلی دی.

د ښځې لپاره بغير له محرمه د سفر کولو حکم

دا چې ښځه د عفت، عزت، عصمت او پاکۍ نښه ده، نو د هغې د تگ راتگ او سفر لپاره شریعت ځانگړې لارښوونې ټاکلي دي. حضرت عبد الله بن عمر رضي الله عنهما روایت کوي چې نبی علیه الصلاة والسلام فرمایي: هغه ښځې چې په الله تعالی او په ورځ د آخرت ایمان لري، روا نه ده چې د دریو شپو د سفر په اندازه سفر وکړي، مگر دا چې له هغې سره یو محرم وي. (صحیح مسلم: ۹۷۵/۲، باب سفر المرأة مع محرم..).

زمونږد حنفي فقهواوو په نیز باندې ښځه د شرعي سفر په اندازه چې (۴۸) میله او یا له دې زیات بغير له محرمه سفر نشي کولی. (تبیین الحقائق: ۳/۲، کتاب الحج). کله چې د شرعي سفر د اندازې څخه سفر کم وي، خو خوف او ویره د فتنې وي، او یا د ښځې سفر ته ضرورت نه وي، نو په دې صورت کې هم روا نه دي چې ښځه دکور څخه بهر لاړه شي.

د ښځې او نارینه یوځای کیدل حرام دی

په اسلامي ټولنه کې د ښځو او نارینه وو یوځای کیدل نه یوازې د اخلاقو د کمزوری لامل کیږي، بلکې د فتنې، بې حیایۍ او د فحشا د خپرېدلو سبب هم جوړېږي. په زیاتو آیاتو او احادیثو کې نارینه او ښځې د یوځای کېدلو څخه منعه شوي دي، الله تعالی فرمایي: (وَإِذَا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتَاعًا فَاسْأَلُوهُنَّ مِنْ وَرَاءِ حِجَابٍ ذَلِكُمْ أَطْهَرُ لِقُلُوبِكُمْ وَقُلُوبِهِنَّ). (سورة الأحزاب: ۵۳) ژباړه: کله چې تاسو (له امهات المؤمنین څخه) د کوم شي پوښتنه کوئ، نو د پردې تر شا یې ترې کوئ، دا ستاسو د او د دوی (امهات المؤمنین) د زړونو لپاره ډیر ښه او پاک دی.

حدیث شریف کې نبی کریم - صلی الله علیه وسلم - فرمایي: «إياكم والدخول على النساء» (صحیح البخاري: ۳۷/۷، باب لا یخلون رجل بامرأة الا ذو محرم). ژباړه: تاسو ښځو ته له ورتلو او داخلېدو څخه ډډه وکړئ.

په یو بل حدیث شریف کې نبی علیه الصلاة والسلام فرمایي: «لَا يَخْلُونَ رَجُلٌ بِامْرَأَةٍ إِلَّا كَانَ ثَالِثَهُمَا الشَّيْطَانُ». (سنن الترمذي: ۴۶۶/۳، باب ما جاء في كراهية الرجال على المغيبات). ژباړه: نه یوازې کیږي سړی د ښځې سره مگر د ریم یې شیطان وي.

د همدې لپاره شریعت ښځې ته امر کړی چې د خپل عزت، عصمت او حیا ساتنه وکړي، او له نارینه وو څخه ځان جلا وساتي، ترڅو د پاکۍ او صالحې ټولنې بنسټ ټینګ پاتې شي.

د نرم او تنګ لباس اغوستونکو ښځو سزا

دا چې شریعت د ښځې د حیا او عفت ضامن دی، او د دوی د عزت او عصمت لپاره یې گڼ شمیر اصول ټاکلي دي یو هم له دغو اصول څخه د تنګ او په بدن پسې چسپېدلې لباس دی. په زیاتو احادیثو کې د اسې لباس

څخه په کلکه ښځې منع شوي دي. د دې په خاطر چې ټولنه د فساد او بې حیايۍ څخه وژغورل شي او د فتنې مخه ونیول شي. حضرت ابو هریره - رضي الله عنه - روایت کوي چې رسول الله - صلى الله عليه وسلم - فرمایي: دوه ډوله خلک دوزخیان دي، دا خلک به هیڅ کله هم جنت ته داخل نشي او نه به د جنت بوی حس کړي: یو هغه ښځې چې دومره نرم، لنډې او په بدن پسې چسپېدلې لباس اغوندي، د زیات نرموالي له امله داسې ښکاري لکه لوڅې او برنډې ښځې، او د زیات تکبر له امله په تگ راتگ کې یو بل طرف ته مایله وي، او د نارینه وو توجه یې ځان ته اړولي وي، او د سر ویښتان یې دومره په سر باندې را ټول او غونډه کړي وي لکه د خراساني اوسنیانو کېونه (بوک). (صحیح مسلم: ۱۶۸۰/۳، باب النساء الکاسیات العاریات).

په یو بل روایت کې راځي رسول الله - صلى الله عليه وسلم - فرمایي: «لَعَنَ اللَّهُ الْكَاسِيَاتِ الْعَارِيَاتِ» (المبسوط: ۱۵۵/۱۰، النظر الى الأجنبية). ژباړه: الله تعالی لعنت ویلی دی په هغه ښځو باندې چې اغوستونکي او برنډې وي. یعنې کله چې ښځه دومره نرم لباس واغندي چې د هغې اندامو انسان ته معلومېږي او د انسان د شهوت د تحریک لامل گرځي، داسې ده لکه برنډه، گوډه بلکل یې لباس نه دی اغوستی. د فقهاوو په نزد باندې هم د زیات نرم او په بدن پسې چسپېدلې لباس اغوستل جایز نه دي. (المبسوط: ۲۱۹/۱، فصل، بیان مایستحب في الصلاة وما یکره).

د نامحرمو ښځو د لېدلو سره فوراً نظر بل اړخ اړول ضروري دي

چونکې انسان په طبعي ډول کمزوری پیدا شوی دی، او شریعت هم د خپل وس مطابق انسانان مکلف گرځولي دي. نو کله چې په ورځني ژوند کې په کومه نا محرمه ښځه باندې په غیر قصدي ډول نظر پېږي، نو ضروري ده چې فوراً نظر بل اړخ واپول شي ترڅو د فتنې او بې حیايۍ مخنیوی شوی وي. حضرت جابر بن عبد الله روایت کوي، چې ما د رسول الله - صلى الله عليه وسلم - څخه پوښتنه وکړه چې په نا پامۍ کې په ښځه باندې د نظر لېږدو سره باید څه وشي؟ رسول الله - صلى الله عليه وسلم - راته اوږل چې فوراً د نظر بل اړخ ته واپول شي. (صحیح مسلم: ۱۶۹۹/۳، باب النظر الفجأة).

په یو بل حدیث شریف راځي، نبي علیه السلام حضرت علي ته وایي: «يَا عَلِيُّ لَا تُتْبِعِ النَّظْرَةَ النَّظْرَةَ فَإِنَّ لَكَ الْأَوَّلَ وَلَيْسَتْ لَكَ الْآخِرَةُ» (سنن الترمذي: ۱۰۱/۵، باب ماجاء في النظر الفجأة). ژباړه: ای علي، په یو ځل کتلو پسې بل ځل کتل مکوه، ځکه اول ځل ستا لپاره شته، او دوهم ځل نشته. یعنې په اول ځل کتلو کې گناه ځکه نشته چې په غیر قصدي ډول شوی دی، او په دوهم ځل بیا په قصدي ډول کتلو باندې گناه شته.

حضرت علي ؓ روایت کوي چې رسول الله - صلى الله عليه وسلم - چې د حج په مراسمو کې نبي کریم - صلى الله عليه وسلم - ته یوه ځوانه ښځه راغله، د حج اړوند یې پوښتنه وکړه، نو په دې وخت کې فضل بن عباس د

نبي کریم - صلی الله علیه وسلم - سره په سوارلی باندې ناست وو، نبي کریم - صلی الله علیه وسلم - د حضرت فضل بن عباس مخ بل طرف ته تاو او واړه ولو، حضرت عباس پوښتنه وکړه چې ولې دې د فضل مخ بلې خوا واړه ولو؟ نبي کریم - صلی الله علیه وسلم - جواب ورکړو چې ما ځوان او ځوانه ولیدل نو زه په دوی باندې د شیطان د فتنې څخه ووریدم. (سنن الترمذي: ۲۲۳/۳، کتاب الحج، باب ماجاء أن عرفة کلها موقف).

د لېور څخه ستر کول واجب دی

عقبة بن عامر ؓ فرمایي چې د رسول الله ص څخه د لېور اړوند پوښتنه وشه؟ نبي کریم - صلی الله علیه وسلم - وفرمایل: چې لېور د ښځې لپاره مرگ دی. «(صحيح البخاري: ۳۷/۷، باب لا یخلون رجل بامرأة الا ذو حرم). لېور د ښځې لپاره ځکه مرگ او هلاکت دی چې د لېوره سره راشه درشه زیاته کړي، او په فتنه کې د واقع کېدلو ویره زیاته وي، له دې امله د لېوره څخه ستر کول واجب دي او ضرورت څخه د لوره سره یوځای کیدل حرام دي.

د نارینه وو سره مشابهت کول لویه گناه ده

اسلام د نارینه او ښځو ترمنځ طبیعي توپیر ته ډیر اهمیت ورکړی دی، ځکه دا توپیر د فطرت، نظام او ټولنیز تعادل اساس جوړوي. د ښځو د نارینه وو سره په جامو، بڼه، خبرو یا چلند کې مشابهت کول نه یوازې د فطرت خلاف عمل دی، بلکې شرعاً هم سخت منع شوی عمل دی.

حضرت ابن عباس - رضي الله عنه - روایت کوي چې نبي کریم - صلی الله علیه وسلم - لعنت ویلی دی په هغه ښځو باندې چې د نارینه وو سره مشابهت کوي، او په هغه نارینه وو باندې چې د ښځو سره مشابهت کوي. (سنن الترمذي: ۱۰۵/۵، باب ما جاء في المتشبهات بالرجال من النساء). د بخاري شریف د یو روایت په آخر کې رځي «أخرجهم من بيوتكم». (صحيح البخاري: ۱۵۹/۷، باب المتشبهون بالنساء والتشبهات بالرجال). ژباړه: تاسو یې له خپلو کورو څخه وباسئ!، یعنی کله چې ستاسو په کور کې داسې څوک پیدا شول چې د بل جنس سره مشابهت کوي، نو دا بد خلک دي په دوی باندې لعنت ویل شوی دی، په خپلو کورو کې یې مه پریردئ.

عبد الله بن عمر - رضي الله عنهما - روایت کوي چې نبي کریم - صلی الله علیه وسلم - وفرمایل: درې کسان به جنت ته کله هم داخل نشي: د مور او پلار عاق شوی. د سړیو سره مشابهت کونکي ښځې. او دیوث سړی. دیوث هغه کس ته ویل کیږي چې د ده کور ته خلک ځي او راځي او دی یې هیڅ پروا نکوي. (طبراني معجم الکبير: ۳۰۲/۱۲).

دغه مشابهت د ټولنې د اخلاقي توازن د پنگېدلو، د حیا د له منځه تلو او د فطري حدودو د ماتېدو سبب ګرځي. کله چې ښځه د نارینه وو په څیر لباس، غبر، حرکات یا طرز ژوند غوره کوي، نو د خپل فطري او شرعي مقام څخه تنازل کوي، او د اخلاقو، کورنۍ او ټولنې د بربادۍ لامل ګرځي، له همدې امله شریعت د ښځې لپاره ځانګړی طرز او لباس ټاکلی، ترڅو د ښځو عفت او عزت ساتنه وشي. او د نارینه وو او ښځو ترمنځ د الله تعالی فطري توازن وساتل شي.

د فاجرو او فاسقو ښځو څخه حجاب کول

له څنګه چې د نارینه وو څخه حجاب لازمي ګرځول شوی وو، په همدې ډول دینداره ښځه شریعت مکلفه ګرځولې ده ترڅو د فاسقو او فاسد ښځو څخه هم حجاب وکړي، د فاسقو او فاجرو ښځو په مخ کې خپل بنایست او زینت څرګند نکړي. د دې حکم موخه داده چې دینداره ښځه د هغو ښځو له ناوړه، فاسدو خبرو او بدو عادتو څخه وساتل شي، او هم د نورو نارینه وو د فتنې څخه وساتل شي، ځکه فاجرې او فاسقې ښځې نارینه وو ته د دیندارې ښځې صفت او دهغې زینت او زینت بیانوي چې په دې سره مسلمانان او دینداره ښځه د فاسقو له طرفه په فتنه کې واقع کيږي. (رد المحتار: ۳۷۱/۶، فصل في النظر واللمس).

یه نبوي دور کې د صحابیاتو ښځو د حجاب پابندي

د رسول الله - صلی الله علیه وسلم - په مبارکه زمانه کې کله چې د حجاب د فرضیت دا مبارک آیتونه نازل شول نو د صحابه وو ښځو ورته لیک اوویل، په هر حالت کې یې د حجاب پابندې وکړه، نه یې غم او مصیبت ته وکتل، نه یې فقر او غربت ته وکتل، بلکې په هر وخت او په هر حال کې یې حجاب او پرده کوله، او د الله تعالی د حکم پرځای کول یې خپله واجبه وګڼله. ځکه خو ام المؤمنین حضرت عایشه - رضي الله عنها - ویل: الله تعالی دې په اولنیو مهاجرو ښځو باندې رحم وکړي، کله چې د حجاب آیتونه نازل شول، نو خپل ځادرونه یې پرې واچول، او ځانونه یې ورباندې پټ کړل. (صحیح البخاري: ۱۰۹/۶، باب وليضربن بخمرهن علی جیوبهن).

حضرت ام المؤمنین ام سلمه فرمایي: کله چې د حجاب آیتونه نازل شول، نو د انصارو ښځو به دومره د ارامۍ او وقار په حالت کې رواتلې لکه په سرو باندې یې چې مرغان ناست وي، او په تورو ځادرو باندې به یې ځانونه پټ کړي وو. (روح المعاني: ۲۴۶/۱۱).

د کومو خلکو څخه حجاب کول ضروري نه دی

په قرآن کریم کې الله تعالی مسلمانې ښځې په حجاب باندې مکلفې ګرځولي دي، وروسته بیا الله تعالی هغه خلک ذکر کړي دي چې دهغوی څخه حجاب کول ضروري ندي، دا خلک چې ورڅخه حجاب ضروري

محارم دي. محرم هر هغه کس ته ویل کیږي چې د ښځې د همیش لپاره ورسره نکاح جائز نه وي، هغه که د نسب له امله وي، یا د سبب او یا د زنا له امله.

محرم کسان الله تعالی په لاندې ترتیب سره ذکر کړي

- ۱- پلار، نیکه، جد او پورته نور تر آخره پورې.
 - ۲- خواصر (د خاوند پلار).
 - ۳- ځامن، لمسي او لاندې نور تر آخره پورې.
 - ۴- د خاوند ځامن (د خاوند هغه اولاد چې د بلې ښځې څخه وي).
 - ۵- ورور.
 - ۶- د ورور ځوی.
 - ۷- د خور ځوی.
 - ۸- ماما (د مور ورور).
 - ۹- تره (چاچا د پلار ورور).
 - ۱۰- مسلماني ښځې، وینځې او یا هغه کوچني ماشومان چې شوق نه لري.
- بغیر له پاس ذکر شویو کسانو څخه نور ټول غیر محرم دي او حجاب ورڅخه ضروري او فرض دی،

پايلې

- ۱- حجاب د الهي امر يوه څرگنده نښه ده: د قرآن کریم د آیتونو (لکه دسورة النور: ۳۱، او سورة الأحزاب: ۵۹) له مخې، حجاب د مسلماني ښځې لپاره یو شرعي حکم دی، نه یوازې یو عرفي یا فرهنګي عمل؛ بلکې دا دایمان یو برخه ده.
- ۲- حجاب د عفت او پاکدامنۍ سمبول دی: له احادیثو څخه څرګندېږي چې رسول الله - صلی الله علیه وسلم - د ښځې عفت او حیاء د هغې د ایمان پشپړتیا سره تړلي ګڼلي. حجاب د ښځې شخصیت، وقار او عفت ساتلو یوه قوي وسیله ده.
- ۳- حجاب د ټولنې د اخلاقي سلامتۍ ضمانت کوي: کله چې د ښځې د حجاب احکام مراعت کړي، د ټولنې د فحشا، زنا او اخلاقي فساد کچه ښکته راځي، ځکه حجاب د نارینه وو د نظر کنټرول او د ښځو د عزت ساتلو سبب کیږي.

۴- حجاب دښځې لپاره بندیز نه بلکې د ښځو کرامت دی: اسلامي تاریخ ثابتوي چې صحابیاتو ښځو، د حجاب تر سیوري لاندې د علم، طبابت، جهاد، تعلیم او نورو ډگرونو کې گډون درلود. نو حجاب بندیز نه، بلکې د کرامت او عزت ساتنې نظام دی. او د غرب دظاهري ازادي پر خلاف اسلامي حجاب د ښځې واقعي عزت او فطري ازادي ساتي.

۵- بې حجابي د مسلمه امت لوی ضعف دی: د امتونو د زوال یو علت د حیاء له منځه تلل دي. کله چې ښځې واقعي بې حجابې شي د فحشاء دروازې پرانستل کیږي او ټولنه له اخلاقي انحطاط سره مخ کیږي.

وړاندیزونه

۱- د اسلامي تعلیماتو پراخ تدریس: په ټولو تعلیمي مراکزو کې باید د حجاب اهمیت او فلسفې په اړه مفصل درسي مواد تدریس شي، خطیبان د منبرونو له لارې عامه پوهوی وکړي ترڅو ښځې او نارینه دواړه د دې حکم شرعي او اخلاقي بنسټ وپېژني.

۲- د کورنۍ د روزنې رول پیاوړی کول: مور او پلار او باید دخپلو لوڼو لپاره د حجاب عملي نونه وي. د کور چاپیریال باید داسې جوړ شي چې حیاء او عفت پکې د اخلاقو برخه شي.

۳- د ټولنیزو رسنیو اصلاح او نظارت: په دې برخه کې د اسلامي امارت اړوند مکلفیت لرونکي ادارات باید د رسنیو د هغو خپرونو مخه ونیسي چې د بې حجابۍ، فیشن او اخلاقي بې پروایۍ تبلیغ کوي، او د حجاب ارزښت ته وده ورکونکي پروگرامونه باید په دوامدار ډول جوړ کړل شي.

۴- اسلامي امارت مسئولین دې اړوند ادارات مکلفې کړي ترڅو د حجاب په عام کولو او د حجاب د موانعو په له منځه وړولو کې دخپل توان مطابق کوشش او هڅې وکړي، او اړوند ادارتو ته دې د پوره صلاحیت ترڅنګ هر قسم امکانات هم برابر کړي.

Jurisprudential Analysis of the Implementation of Hijab in the Contemporary World and Its Social Consequences

Assistant Professor Dr. Mufti Ezzat Noor, Faculty of Sharia, Department of Fiqh and Law, Shaikh Zayed University

Email Address: shabzalmi@gmail.com

Abstract

From the Islamic perspective, the concept of hijab is one of the essential foundations of a woman's dignity, modesty, and social stability. In Islam, hijab is not merely a matter of clothing; rather, it is a divine obligation that represents modesty, honor, and the proper regulation of social interactions. The importance of this research lies in the fact that, in the contemporary world, intellectual misconceptions and distorted interpretations regarding hijab have become widespread. Therefore, it was necessary to examine this subject academically and jurisprudentially in the light of the Qur'an and the Hadith. The need for this research arises from the reality that the ruling of hijab is a divine command, which must be clearly and authentically understood—both for the moral well-being of society and for the protection of a woman's personality and dignity. The research follows an inductive and analytical methodology: Qur'anic verses, Prophetic traditions, and the statements of jurists were collected, organized, and explained through scholarly and jurisprudential analysis. The findings of the study indicate that hijab is an obligatory ruling for Muslim women, regarded as a sign of faith and piety. It preserves chastity, modesty, and social order, and serves as a vital means to prevent moral corruption in society. The research concludes that hijab is not a restriction on women's freedom; rather, it is a safeguard for their honor and a symbol of the moral awakening of the Muslim community.

Keywords: voice, hijab, adornment, woman, clothing.

اخځليكونه

- ۱ - القرآن الكريم
- ۲ - البخاري، محمد بن اسماعيل البخاري (المتوفى: ۲۵۶)، صحيح البخاري، الناشر: دارالطوق النجاة.
- ۳ - مسلم بن الحجاج القشيري (المتوفى: ۲۶۱)، صحيح مسلم، الناشر: دارالاحياء التراث العربي.
- ۴ - الترمذي، محمد بن عيسى (المتوفى: ۲۷۹)، سنن الترمذي، الناشر: مطبعة مصطفى الحلبي.
- ۵ - ابوداود، سليمان بن أشعث السجستاني (۲۷۵)، سنن أبي داود، الناشر: المكتبة العصرية.
- ۶ - النسائي، أحمد بن شعيب (المتوفى: ۳۰۳)، سنن النسائي، الناشر: مكتب المطبوعات الاسلاميه.
- ۷ - ابن ماجه، أبو عبد الله محمد يزيد القزويني (۲۷۳)، سنن ابن ماجه، الناشر: دارالحياء الكتب العربيه.
- ۸ - الهندي، علي بن حسام الدين المتقي (المتوفى: ۹۷۵)، كنز العمال في سنن الأقوال والأفعال، الناشر: مؤسسة الرسالة.
- ۹ - الامام مالك بن أنس (المتوفى: ۱۷۹)، موطأ لامام مالك، الناشر: مؤسسة زايد بن سلطان.
- ۱۰ - حنبل، أحمد بن محمد بن حنبل (المتوفى: ۲۴۱)، مسند أحمد، الناشر: مؤسسة الرسالة.
- ۱۱ - البيهقي، أحمد بن الحسين (المتوفى:)، شعب الايمان، الناشر: دار الكتب العلميه.
- ۱۲ - الطبراني، سليمان بن أحمد (المتوفى: ۳۶۰)، المعجم الكبير، الناشر: مكتبة ابن تيميه.
- ۱۳ - الطبري، محمد بن جرير (المتوفى: ۳۱۰)، جامع البيان في تأويل القرآن، الناشر: مؤسسة الرسالة.
- ۱۴ - اسماعيل حقي بن مصطفى الحنفي (المتوفى: ۱۱۲۷)، روح المعاني، الناشر: دارالفكر.
- ۱۵ - الزيلعي، عثمان بن علي فخر الدين (المتوفى: ۷۴۳)، تبين الحقائق، الناشر: المطبعة الكبرى الأميريه.
- ۱۶ - السرخسي، محمد بن أحمد شمس الأئمة (المتوفى: ۴۸۳)، المبسوط، الناشر: دارالمعرفه.
- ۱۷ - ابن عابدين، محمد بن أمين بن عابدين الشامي (المتوفى: ۱۲۵۲)، رد المحتار على در المختار، الناشر: دار الفكر.

و صلى الله تعالى على خير خلقه محمد وعلى آله و أصحابه أجمعين

وآخر دعوانا أن الحمد لله رب العالمين

په کورنۍ د ناروا جنسي اړیکو بدې اغیزې

پوهندوی مسیح الله حذیفی، لغمان پوهنتون، شریعاتو پوهنځی، اسلامي تعلیماتو خانګه

برېښنالیک: masihullahhozifi@gmail.com

لنډيز

د شهوت په اساس د ښځې او سړي ترمنځ پيوستوالی او جنسي پارونې ته جنسي اړیکې ویل کیږي، اوس که دغه شهواني جنسي اړیکه په شریعت کې روا وي هغې ته روا جنسي اړیکه وایې او که د شریعت لخوا ناروا وي او شریعت ترې منع کړي وي، دغه اړیکې ته ناروا جنسي اړیکه وایې، باید ووايم چې د ناروا جنسي اړیکو څخه مراد، زنا، نکاح المتعه، لواطت، سحاق او استمناء بالید، دی دا هغه کارونه دي، چې په ناروا جنسي اړیکو سره نومول کیږي او اسلامي شریعت دغه اړیکې ناروا بللي دي، په کورنۍ باندې ناروا جنسي اړیکې مختلفې بدې اغیزې لري لکه: تاو تريخوالي او وژنې رامنځ ته کوي، همدا رنگه ناروا جنسي اړیکو په نتیجه کې زنا رامنځ ته کیږي او په زنا سره د ښځې بکارت له منځه ځي او کله چې داسې ښځه واده شي د دې او د خاوند اړیکه یې تر مرګه پورې نشي رغیدلای، د نسب د ورکیدو لامل کیږي، په کورنۍ کې نور فسادونه رامنځ ته کوي، ځېنې تناسلي امراض او ناروغۍ ترې رامنځ ته کیږي، همدا رنگه له امله یې د ډېرو کورنیو غړي بې تعلیمه پاتې کیږي، همدارنگه له امله یې په ټولنه کې جرمونه زیاتېږي.

په کورنۍ باندې د ناروا جنسي اړیکو بدې اغیزې بیانولو سره د فساد، فحشاء او بد ناموسی مخه نیول کیږي، چې د دې موضوع د اهمیت څرګندوی کوي، د څېړنې موخې د ناروا جنسي اړیکو معنا او مفهوم پېژندنه، د ناروا جنسي اړیکو ډولونو پېژندنه او په کورنۍ باندې د ناروا جنسي اړیکو بدې اغیزو څېړنه، د کار توکي او کړنلاره کتابتوني تحقیق دی.

کلیدي کلمات: بدې اغیزې، جنسي اړیکې، ډولونه، کورنۍ.

سریزه

بسم الله الرحمن الرحيم، الحمد لله رب العلمين والصلاة والسلام على سيد المرسلين وعلى اله واصحابه اجمعين ! أما بعد:
قال الله عزوجل: إِنَّ الَّذِينَ يُحِبُّونَ أَنْ تَشِيعَ الْفَاحِشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ (النور: ۱۹).

هر مسلمان، چې عاقل او بالغ وي، بايد د ژوند په ټولو چارو کې پدې باندې وپوهيږي، چې څه روا او څه ناروا دي؛ ځکه اسلام د ژوند د ټولو برخو لپاره يو چوکاټ جوړ کړی دی او د هغه چوکاټ دننه به مسلمان خپله زندگي تيروي او هر څوک چې پدې لاره باندې لاړه؛ نو د کاميابۍ تر بريده رسيږي او څوک چې خپل سړی ژوند يې پيل کړ؛ نو د غه خلک د تاوان او هلاکت په لار روان شو؛ نو اسلامي چوکاټ کې د جنسي غريضي د پوره کولو لپاره ځانگړي اصول او قوانين جوړ شوي دي او په دغو اصولو باندې تلل اړين دي، تر څو د ناروا جنسي اړيکو څخه انسان ځان وژغوري او د حلالې لارې څخه، چې شرعي نکاح ده خپله غريزه خړوب او شرعي مقاصد پوره کړي، داچې ټولنه مو د فساد او ناروا جنسي اړيکو څخه پاکه پاتې شي، د دې اهميت په نظر کې نيولو سره مې وغوښتل، په دې موضوع کې څېړنه وکړم.

موخې

لوستونکي به په دې وتوانېږي چې:

- ۱- د ناروا جنسي اړيکو معنا او مفهوم به وپېژني.
- ۲- د ناروا جنسي اړيکو ډولونه به وپېژني.
- ۳- په کورنۍ باندې د ناروا جنسي اړيکو بدې اغيزې به وپېژني.

مېتود او کړنلاره

ما د خپل تحقيق په بهير کې دا تگلاره غوره کړې ده، چې د هرې موضوع د څېړنې په موخه مې د الله تعالی کتاب قرآن کریم ته مراجعه کړې ده، يعنې هڅه مې کړې، چې اساس يې لومړی په قرآن کریم کې پيدا کړم ورپسې مې نبوي سنتو ته مراجعه کړې ده. همدا راز د څېړنې په بهير کې مې د قرآن کریم او نبوي سنتو کې د پلټنې وروسته د فقهي مستندو، معتمدو او د اعتبار وړ مأخذونو ته مراجعه کړې ده يعنې د ليکنې کړنلاره مې کتابتوني تحقيق دی، د قرآن کریم آيتونو ژباړه مې د کابلي تفسير څخه کړې ده، دا چې مقاله په پښتو ژبه ده؛ نو د پښتو ژبې ټول معيارونه مې په نظر کې نيولي او تطبيق کړي دي.

د ناروا جنسي اړیکو پېژندنه

په عربي ژب دود کې ناروا لپاره حرام لفظ استعمالیږي؛ نو (محرم) اسم مفعول دی له (حرم) څخه اخستل شوی دی، حرام او ناروا د حلالو نقيض دی ویل کیږي دا حلال دي او دا حرام دي، لکه چې الله عزوجل فرمایي: ﴿وَلَا تَقُولُوا لِمَا تَصِفُ أَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هَذَا حَلَالٌ وَهَذَا حَرَامٌ﴾ (النحل: ۱۱۶).

ژباړه: او دا چې ستاسې ژبې د دروغو حکمونه صادروي چې دا حلال او دا حرام دي.

په اصطلاح کې حرامو تعريف دادی: (فهو: ما طلب الشارع تركه على وجه الحتم والإلزام) (جديع، ۱۴۱۸هـ، ج ۱، ص ۴۳).

ژباړه: دا هغه څه دي چې شارع الله عزوجل یې په حتمي او لازمي طريقه باندې د پرېښودلو غوښتنه کړې وي.

ځېنوي داسې تعريف کړی دی: (ما ذم فاعله شرعاً واستحق العقاب) (جديع، ۱۴۱۸هـ، ج ۱، ص ۴۳).

ژباړه: هغه چې شرعاً یې ترسره کونکي ته بد ویل کیږي او د عذاب مستحق گرځي حرام گڼل کیږي.

د جنسي اړیکو پېژندنه

د جنسي اړیکو تعريف علماوو داسې کړی دی: (اتصال شهواني بين الذكر والأنثى "جاذبية الجنس") (احمد مختار، چاپ کال نه لري، ج ۱، ص ۴۰۵).

ژباړه: د شهوت په اساس د ښځې او سړي ترمنځ بیوستوالی او جنسي پارونې ته جنسي اړیکې ویل کیږي.

اوس که دغه شهبواني جنسي اړیکه په شریعت کې روا وي هغې ته روا جنسي اړیکه وایي او که د شریعت لخوا ناروا وي او شریعت ترې منع کړي وي، دغه اړیکې ته ناروا جنسي اړیکه وایي.

د ناروا جنسي اړیکو رامنځ ته کېدل

دا چې په لومړیو کې مسلماني میرمنې ساتلې شوې ملغلرې وې، د قیمتي کاینو په څېر یې ساتنه کېدله، که د حاجت او اړتیا په موخه به له کوره وتلې؛ نو پاک دامنې به وې او د پردې خیال به یې ساتلو او په حیا او په ابرو کې به بېرته خپلو کورنو ته راستنېدلې، همدا سلسله د تابعینو او تبع تابعینو د زمانې پورې روانه وه، له هغې څخه وروسته هم چې تر څو اسلامي نظام قائم وو، حیا پاک لمني او پیغلې د عزت په جامو کې پټې وې؛ خو وخت په وخت چې اسلامي دولتونه له منځه تلل پاک لمنی او عفت هم ورسره لږ لږ په کمېدو شو، بیا هم ځېنې هیوادونه په حیا، پرده عزت او ابرو مشهور وو، بیا فتنې ډېرې شوې، خواش پرستي شوه خلک د غرب تک تور تمدن ته لېواله شو، مخکې له دېنه چې د بې حیايۍ مرض په عامو او خاصو خلکو باندې یو شان اغېزه وکړي د استشراف نېوالې مدرسې خلاصې شوې او دا عنوان یې ورکړ چې دلته دمریضانو علاج کیږي، چې په دې وخت کې څلورمه پېړۍ روانه وه، د دغو مدارسو بچي لا پنځوس کلن شوي نه وو پېړۍ لا نیمایي ته نه وه رسیدلې چې، د

اسلام په بچیانو هلاکونکی طوفان راوالوته، غربي فکر عام شو، اسلامي ډېوې په مړه کېدلو شوې، د شریعت څخه ناخبري رامنځ ته شوه، د نارینه وو او ښځېنو وو ترمنځ ناروا اختلاط او گډون رامنځ ته شو، عربو هم د عجمو په څېر بې لارۍ ته سوق شو، د میرمنو بې حجابي رامنځ ته شوه، دا د غربي تمدن د خپرېدو لپاره زرین چانس شو، هغو بې حیا خلکو ته موقع په لاس ورغله چې د حیا او پاک لمنۍ په نوم یې څه نه پېژندل، د شریعت هغه احکام شاته او غورځیدل خصوصاً چې د میرمنو پورې اړوند وو؛ نو په نتیجه کې یې نا مشروع اړیکې رامنځ ته شوې او مسلمانان هم په دې ناوړه مرض باندې اخته شو، چې لا به تر کومه دوام کوي (شحاته، ۱۴۳۲هـ، ج ۱، ص ۱۲۵).

د ناروا جنسي اړیکو ډولونه

غواړم دلته د ناروا جنسي اړیکو د پنځوو ډولونو، زنا، نکاح المتعة، لواطت، سحاق او استمناء بالید، څخه په لنډه توگه یادونه وکړم.

لومړۍ: زنا

په لغوي لحاظ زنا عربي کلمه ده د لیکلو ښې یې دوه دي (زنی) او (زنا) دواړه د رسم الخط موافق دي، اصل کې زنا فحاشۍ خاصې ناروا جنسي اړیکې او فجور ته وايي، د تنگسيا په معنا باندې هم لکه حدیث کې راځي: لَا يُصَلِّيَنَّ أَحَدُكُمْ وَهُوَ زَنَاءٌ (ربیع، ۱۴۱۵هـ، ج ۱، ص ۱۲۴).

ژباړه: په تاسو کې دې یو کس لمونځ په داسې حالت کې نه کوي چې هغه تنگ وي (اودس ماتې تنگ کړی وي). او ناروا جنسي خاصه اړیکه په دې نوم ځکه ونومول شوه، چې دا په داسې لنډ تنگ وخت کې ترسره کیږي چې انسان باندې پکې تنگسيا او ویره وي، یا دا چې حکم کې یې تنگسيا ده، عربي کې ویل کیږي (فلان الزانی) فلاني زنا کار دی خپله نطفه یې داسې ځای کې استعمال کړه، چې ده ته یې نسبت نه کیږي، یا دا چې په ځان یې تنگسيا راوسته؛ ځکه زنا په داسې ځای او وخت کې ترسره کیږي تنگ وي (ابن منظور، ۱۴۱۴هـ، ج ۱۴، ص ۴۶۰). په اصطلاحی لحاظ زنا تعریف دادی: (فَهُوَ كُلُّ وَطْءٍ وَقَعَ عَلَى غَيْرِ نِكَاحٍ، وَلَا شُبْهَةِ نِكَاحٍ، وَلَا مِلْكٍ يَمِينٍ) (ابن رشد، ۱۴۲۵هـ، ج ۴، ص ۲۱۵).

ژباړه: دا هر هغه نزدېکت دی چې بغیر د نکاح نه یې صورت نیولی وي، مشابه د نکاح سره هم نه وي او وینزې سره هم نه وي.

د زنا حرمت

زنا حرامه ده او له کبیره گناهونو څخه ده، د حراموالي په اړه یې الله عزوجل په قرآن کریم کې فرمایلي دي: ﴿وَلَا تَقْرَبُوا الزَّانَا إِنَّهُ كَانَ فَاحِشَةً وَسَاءَ سَبِيلًا﴾ (الاسراء: ۳۲).

ژباړه: زنا ته مه نږدې کړئ، بېشکه دا بې حیايي ده او بده لار ده.

دویم: نکاح المتعة (موقتہ نکاح)

بل د ناروا جنسي اړیکو له جملې څخه د متعې نکاح ده، چې په لغوي لحاظ متعه، فائدي او خوند اخېستلو ته وايي (فیروز آبادي، ۱۴۲۶هـ، ج: ۴، ص ۴۳۳).

په اصطلاح کې متعه نکاح دیته وايي: (أَنْ يَقُولَ الرَّجُلُ لِمَرْأَةٍ خَالِيَةٍ مِنَ الْمَوَانِعِ أَتَمَّعَ بِكِ كَذَا مُدَّةً بَكْدًا مِنَ الْمَالِ) (مرغیناني، ۱۲۱۸هـ، ج: ۲، ص ۳۸۴).

ژباړه: چې یو کس یوې ښځې ته چې د موانعو څخه خالي وي ووايي چې زه له تانه دومره وخت لپاره په دومره اندازه مال نفع اخلم.

او طریقه یې دا ده چې یو سړی یوې ښځې ته ووايي: چې د دومره پیسو په بدل کې به زه له تا څخه تر فلانې نېټې پورې ګټه اخلم.

د امت مسلمه ټولو علماوو په دې اجماع کړې ده، چې دا د اسلام په پیل کې روا وه او روسته بیا منسوخه شوې ده او په حرمت باندې یې اجماع د امت ده په صحابه کرامو کې عمر، علي، ابن مسعود، ابن الزبیر رضي الله عنهم څخه یې په حرمت صراحت ذکر دی، امام مالک، امام ابو حنیفه، امام اوزاعي، لیث، امام شافعي، داود ظاهري رحمهم الله ټول یې په حرمت متفق دي تر منځ یې اختلاف نشته دی (عبدالملک، ۱۴۱۰هـ، ج: ۱، ص ۱۱۰).

درېیم: لواطت

لواطت په لغوي لحاظ (لاط الرجل لوطا ولواط) څخه اخېستل شوې دی معنا یې ده فلاني د لوط علیه السلام د قوم عمل وکړ، او لوط علیه السلام د انبیاوو څخه یو نبي وو، دې عمل ته د لواطت نوم ځکه ورکړل شو چې د لوط علیه السلام قوم به دا کار ډېر کاوه (ابن منظور، ۱۴۱۴هـ، ج: ۷، ص ۳۹۶).

په اصطلاح کې، له شا طرف نه د سړي نږدېکت بل سړي ته، او یا د یو نارینه بل نارینه ته د شا له طرف څخه نږدېکت ته لواطت وايي (قلعجي، ۱۴۰۸هـ، ج: ۱، ص ۳۹۴).

د لواطت حکم

لواطت له شا له طرفه د نارینه سره یا د خپلې میرمنې سره یا د پردۍ مېرني سره نږدېکت کول حرام دي، د حرمت په اړه یې الله عزوجل په قرآن کریم کې فرمایلی دي:

﴿وَلَوْطًا إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَاحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ (۸۰) إِنَّكُمْ لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِنْ دُونِ النِّسَاءِ﴾
 بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿(الأعراف: ۸۰، ۸۱).

ژباړه: او لوط عليه السلام چې كله خپل قوم ته وويل: تاسو داسې يو بې حيايي ته راتگ كوي، چې ستاسو نه مخكې په ټول عالم كې ورته هيڅ چا راتگ ندی كړی، تاسو له زنانه وو نه وراخوا سړو ته په شهوت سره راتگ كوي؛ بلكې تاسو يو زياتی كونكى قوم ياست.

همدرانگه د ابن عباس رضی الله عنهما څخه روايت دی هغه وايي: رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: «مَنْ وَجَدْتُمُوهُ يَعْمَلْ عَمَلُ قَوْمِ لُوطٍ، فَاقْتُلُوا الْفَاعِلَ وَالْمَفْعُولَ بِهِ (ابن ماجه، ۱۴۳۰هـ، ج ۸، ص ۷۳).

ژباړه: څوك چې مو اومندل، چې د لوط عليه السلام د قوم عمل يې كاوه فاعل او مفعول دواړه ووژني.

څلورم سحاق(د يوې ښځې بل ښځې سره سوليدل)

په لغوي لحاظ، سحاق په لغت كې سوليدلو ته وايي.

په اصطلاح كې، سحاق دېته وايي (أَنْ تَفْعَلَ الْمَرْأَةُ بِالْمَرْأَةِ مِثْلَ صُورَةٍ مَا يَفْعَلُ بِنَا الرَّجُلِ) (البهوتي، ۱۴۲۱هـ، ج ۱، ص ۱۴۳). ژباړه: چې يوه ښځه د بلې ښځې سره هغسې كار وكړي كوم چې يو نارينه يې د بل نارينه سره كوي.

د سحاق حكم

دا چې دوه زنانه د يو بل سره د جنسي اور د مړ كولو په موخه سوليري راسوليري دا كار شرعا حرام دی؛ ځكه د بل چا عورت ته لاس وروړل كه نارينه وي او كه زنانه وي پخپله حرام دی او خپل عورت ته د چا لاس يا د بدن يوې برخې د شهوت په نيت لگيدل حرام دي لكه الله عزوجل فرمايي: ﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ﴾ (المؤمنون: ۵). ژباړه: مؤمنان هغه كسان دي چې د خپلو عورتونو ساتنه كوي.

حديث كې راځي: عَنْ أَبِي مُوسَى الْأَشْعَرِيِّ قَالَ: قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: «لَا تُبَاشِرُ الْمَرْأَةَ الْمَرْأَةَ إِلَّا وَهْمَا زَانِيَتَانِ، وَلَا يُبَاشِرُ الرَّجُلُ الرَّجُلَ إِلَّا وَهْمَا زَانِيَانِ (هيتمي، ۱۴۱۴هـ، ج ۸، ص ۱۰۲).

ژباړه: د ابو موسى اشعري رضي الله عنه څخه روايت دی فرمايي: رسول الله صلى الله عليه وسلم فرمايلي دي: ښځه د ښځې سره نه يوځای كيږي؛ مگر دا دواړه زنا كارې حسابيږي او سړی د سړی سره نه يو ځای كيږي؛ مگر دا دواړه زنا كار حسابيږي

پنځم: استمناء بالید (د لاس نه جنسي گټه اخېستل)

استمناء بالید د پته وايي: (إِخْرَاجُ الْمَنِيِّ بِغَيْرِ جِمَاعٍ، مُحَرَّمًا كَانَ، كِإِخْرَاجِهِ بِيَدِهِ اسْتِدْعَاءً لِلشَّهْوَةِ...) (رملی، ۱۴۰۴ هـ، ج ۳، ص ۱۶۹). ژباړه: پرته د جماع څخه د ځان نه د مني خارجول، گویا که هغه ناروا وي لکه د خپل لاس په ذریعه باندې.

د استمناء بالید حکم

په لاس باندې مني ویستل حرام عمل دی؛ ځکه چې شریعت د شهواني غریزي د خړوبولو لپاره شرعي لار ښودلې ده، چې هغه نکاح ده او دغه لاره شریعت نه ده خودلي بل دا چې په دې سره د فرج حفاظت لمنځه ځي او الله عزوجل د مومنانو په صفاتو کې داسې فرمایلي دي: ﴿وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ﴾ (المؤمنون: ۵).

ژباړه: مؤمنان هغه کسان دي چې د خپلو عورتونو ساتنه کوي

په کورنۍ باندې د ناروا جنسي اړیکو بډې اغیزې: دلته غواړم په کورنۍ باندې د ناروا جنسي اړیکو بډې اغیزې د مختلفو حیثیتونو څخه په جلا جلا توگه ذکر کړم.

لومړۍ: د وژنې او تاوتریخوالي له حیثیه

ناروا جنسي اړیکې تاو تریخوالې او وژنې رامنځ ته کوي: په اسلامي ټولنو کې یواځې کورنۍ دا بد نه گڼي چې د کورنۍ غړی نارینه یا ښځینه یې ناروا جنسي اړیکې ولري؛ بلکې ټول قوم او ټولې کورنۍ دا غواړي، چې د کورنۍ غړي او په ځانگړې توگه انجونې دې په ټوله کې د سړو د اختلاط څخه ځان وساتي.

همدارنگه د ناروا جنسي اړیکو په پایله کې نور ډېر جرمونه منځ ته راځي؛ ځکه هره کورنۍ غواړي، چې کوم هلک یا جلۍ د یوې کورنۍ د شرم او عار سبب گرځیدلي وي؛ نو هغه کورنۍ غواړي چې دغه شرم د پلار، ورور، ځوی، کاکا او یا ماما په توسط له منځه یوسي، لومړی د هغه پیغلې او ځوان په خلاف سخت دریځ نیول کیږي، چې ناروا جنسي اړیکې لري؛ تر دې چې د دوی د قتل او وژنې لپاره لارې چارې کتل کیږي او بغیر د محکمې څخه د هغوی د وژنې لارو چارو باندې غور کیږي او د کورنۍ د یو فرد د ناوړه عمل په پایله کې ټوله کورنۍ په ناروا او قتل کې اخته کیږي؛ ځکه د یو انسان د وژلو لپاره شریعت اصول او مقررات ټاکلي دي؛ خو دغه اصول او مقررات په پام کې نه نیول کیږي، قانون او شریعت ته رجوع نه کیږي او د شرم نه د خلاصې په موخه موضوع تر قتل رسېږي او تاو تریخوالی رامنځ ته کیږي، چې د دې پېښو څېړنه هیومن رایتس کړېده او پایله یې په لاندې ډول اعلان کړې ده:

په (۱۹۹۷ م) کال کې په مصر کې د جنسي اړیکو د درلودلو له امله (۵۲) مېرمنې د خپلو کورنیو لخوا وژل شوي دي.

په (۱۳۹۸ م) کال کې په اردن کې (۳۰) ښځې وژل شوي دي، په (۲۰۰۲ م) کې (۲۲) ښځې وژل شوي دي او په (۲۰۰۳ م) کې (۱۷) ښځې وژل شوي دي.

په (۱۹۹۶ م) کال کې په لبنان کې (۳۶) ښځې وژل شوي دي.

په فلسطين کې له (۲۰۰۱ م) څخه تر (۲۰۰۴ م) پورې (۳۳) ښځې وژل شوي دي.

په يمن کې (۱۹۹۹ م) (۲۱)، په (۲۰۰۰ م) کال کې (۱۵)، په (۲۰۰۱ م) کال کې (۱۸) ښځې وژل شوي دي.

په (۱۹۹۸ م) کال کې (۸۵۰) ښځې وژل شوي دي او په (۱۹۹۹ م) کال کې د (۵۶۰) ښځې په اور سوزول شوي دي.

او په (۱۹۹۶ م) کال کې په بنگلاديش کې (۲۰۰) ښځې د خوټکيدلو او يو په توسط سوزل شوې او وژل شوي دي.

په مصر کې (۱۹۹۶ م) کال کې (۱۲۵) پېښې رامنځ ته شوي دي (هشام، ۲۰۰۶ م، ج ۱، ص ۲۰۱).

دويم: د کورنۍ له حيثته

دويم د ناروا جنسي اړيکو په کورنۍ بله بده اغېزه دا ده، چې د دې اړيکو د رامنځ ته کېدلو څخه زنا رامنځ ته کيږي، که بلکل دا اړيکه پټه وساتل شي او څوک ترې خبر نه شي؛ نو د الله عزوجل ذات خو ترې خبر دی او بل دا چې په زنا سره د ښځې بکارت له منځه ځي او کله چې داسې ښځه چې بکارت يې زايله شوي وي او واده شي، د دې او د خاوند اړيکه يې تر مرگه پورې نه شي رغيدلای؛ ځکه هغه تل په خپل ميرمن شکمن اوسي او فکر کوي چې زما ميرمنې به د پيغلنوب په دوران کې زنا کړي وي؛ ځکه خو يې د بکارت پرده د لاسه ورکړې ده؛ نو ژوند به يې تريخ او د جنجالونو او ستونزو څخه ډک وي؛ اگر چې د بکارت د پردې د منځه تللو نور لاملونه هم شته؛ خو په پراخه کچه د ناروا جنسي اړيکو شتون د خلکو تر منځ بې باوري رامنځ ته کړې ده (هشام، ۲۰۰۶ م، ج ۱، ص ۲۰۱).

درېيم: د نسب له حيثته

ناروا جنسي اړيکې، چې په کورنۍ ډېره بده او لويه اغېزه کوي او لويه ستونزه ده، هغه د نسب اثبات دی، کله چې د يو نارېنه د يوې انجلۍ سره ناروا جنسي اړيکه وي او په پايله کې يې ماشوم پيدا شي؛ نو پلار د دغه ځوی د ځوی ولی څخه انکار کوي؛ تر دې که زېږونکي مور په محکمه کې د دعوی اقامه هم وکړي، هغه يې د دفعې لپاره بېلابېل دلائل لټوي او په شريعت کې د نسب د اثبات لپاره اصل پلار ته نسبت دی، لکه په دې اړه الله عزوجل فرمايي:

﴿ادْعُوهُمْ لِآبَائِهِمْ هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ فَإِنْ لَمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فَاِخْوَانُكُمْ فِي الدِّينِ وَمَوَالِيكُمْ ...﴾ (الأحزاب: ۵).

ژباړه: د پخپلو پلارانو پر نوم يې راوبلئ دا د الله عزوجل په نزد ډېر د انصاف خبره ده، که پلاران يې نه پېژنئ؛ نو بيا په اسلام کې ستاسو وروڼه او مريان دي

سړی ته د هغه ماشوم نسبت کیږي، چې د روا جنسي اړیکې له امله یې میرمنې زیږولی وي او ښځې ته د هغه ماشوم نسبت کیږي: چې دې زیږولی وي برابره خبره ده چې جنسي اړیکه شرعي وي او که غیر شرعي وي، اسلامي شریعت د نسب له انکار څخه منعه کړې ده رسول الله عزوجل فرمایي: **أَيُّمَا رَجُلٍ جَحَدَ وَلَدَهُ وَهُوَ يَنْظُرُ إِلَيْهِ اخْتَجَبَ اللَّهُ مِنْهُ وَفَضَّحَهُ بِهِ عَلَى رُءُوسِ الْخَلَائِقِ بَيْنَ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ** (أبوداود، ۱۴۰۳هـ، ج ۲، ص ۲۴۶).

ژباړه: هر سړی چې د خپل بچي څخه انکار وکړي او دې ورته گوري (پیژني یې چې دا زما بچی دی) دا (بچی) به ترېنه الله عزوجل په پرده کې کړي او دی (پلار) به یې د قیامت په ورځ باندې د مخکنو او روستنو خلکو په وړاندې وشمروي.

د ناروا جنسي اړیکو نه چې کوم ماشومان پیداشي؛ نو هغه خلک په عامو لارو، او د جوماتونو مخو ته غورځوي، هڅه کوي چې خپلې ناروا جنسي اړیکې پټې وساتي او په راز یې څوک خبر نه شي؛ نو په پایله کې دغه ماشومان د ډېرو خطرونو سره مخامخ شي، کله یې ځناور لکه: سپي، پیسوگان او خوري او ژوند له لاسه ورکړي، ځینې نور چې د دولت یا عامو خلکو لاس ته ورشي هغوي یې په یتیم خانو کې واچوي او بې موره بې پلار د ژوند شپې او ورځې تېروي؛ نو په یوه ناروا اړیکه مکمله کورنۍ بې بنسټه او بې بنیاده شوي.

څلورم: د فساد له حیثه

د ناروا جنسي اړیکو په پایله کې په کورنۍ کې ډیرې نور فسادونه رامنځ ته کوي د مثال په توګه:

الف: کومه جلی چې ناروا جنسي اړیکه ولري؛ نو د خپلې کورنۍ څخه ویښګي، چې که زما په دې اړیکه خبره شي؛ نو به وژل شم؛ نو له دغه ډار او وېرې له امله له خپل کور څخه وتښتي، ځان لپاره د خویندې ځای په لټه کې وي، چې د زڼۍ خانو په شبکو پېښه شي او بیا د تل لپاره د جنس بازی یو ارزان بیه سامان وگرځي، خپله کورنۍ هم وشمروي د تل لپاره دا میرمن دغې کورنۍ ته درد سر وي او د ځان لپاره هم د یوې غښتلې او شرعي کورنۍ د بنسټ ایښودنې څخه هم د تل لپاره بې برخې شي.

ب: کله هغه ماشومان چې دناروا جنسي اړیکو له امله زېږېدلې وي، د یتیم خانو څخه وتښتي خصوصاً ښځېنه د فحاش خانو ښکار شي او تل لپاره د جنسي غیزږې د خړوبولو یو ناروا وسیله وگرځي (هشام، ۲۰۰۶م، ج ۱، ص ۱۲۰).

پنځم: د امراضو له حیثه

د ناروا جنسي اړیکو له امله ځېنې تناسلي امراض او ناروغۍ رامنځ ته کېږي او دا ساري ناروغۍ وي له یو څخه بل ته انتقالیږي؛ تر دې چې ټوله کورنۍ په دغه ناروغۍ اخته شي او بیا سرایت د خپلو خپلوانو کورنۍ وو ته وکړي بالاخره ټوله ټولنه په دغو ناروغیو اخته شي، چې ځېنې له دغه ناروغیو څخه په لاندې توگه دي:

- د ښځې د عقامت او شنډوالي لامل کېږي.
- ایډز.
- حرقان یا زیری.
- فم، خارخ او د تناسلي الې دانه کیدل زخمي کیدل، چې په پای کې ترېنه نور بېلابېل مرضونه رامنځ ته کېږي.
- د تناسلي افرازاتو زیاتوالي بد بوی او غیر طبعي رنگ پیدا کول.
- د خټې دردونه، د رحم سرطان او بېلابېل دردونه (هشام، ۲۰۰۶م، ج ۱، ص ۱۲۱).

شپږم: د تعلیم سره د عدم علاقې له حیثه

کله چې ناروا جنسي اړیکې زیاتې شي؛ نو له امله یې د ډېرې کورنیو غړي بې تعلیمه پاتې کېږي لامل یې دا وي، چې د دې زیاته فیصدي په تعلیمي چاپیریال کې رامنځ ته کېږي؛ نو بیا خلک دېته زړه نه ښه کوي چې پخپلو اولادونو تعلیم وکړي، چې د بېلگې په ډول به یې د مصر هیواد یوه څېړنه راوخلو هغه څېړنه داسې وایي: چې د نامشروع جنسي اړیکو زیاته فیصدي په ځانگړې ډول هغه ناروا جنسي اړیکې چې حمل ترېنه رامنځ ته شوې ده د مصر پوهنتونونه دي، چې د ۲۵۵ زره نارینه او ښځینه محصلینو له جملې څخه ۱۷٪ یې ناروا جنسي اړیکې لرلې او عرفي ودونه یعنې د مور او پلار له اجازې پرته یې خپل منځ کې ودونه سره وکړل، د ازهر پوهنتون په (۲۰۰۶م) کال کې یوه مجله خپره کړې ده ده او په هغې کې یې یوه څېړنه راخېستې ده، چې څلور لاکه محصلینو او محصلاتو پخپل منځ کې په ناروا جنسي اړیکو درلودلو سره د مور او پلار له اجازې پرته یو بل د ژوند ملگري گرځولو لپاره یې مظاهره کړې دي او د ناروا جنسي اړیکو د جوړولو پلویتوب یې کړي دی، چې په دې سره په ټوله کې خلک د پوهنتونو علم او تعلیم سره فاصله پیدا کوي او لامل یې په ښوونیز ډگر کې د ناروا جنسي اړیکو د پیدا کیدلو وېره او ډار وي؛ نو په دې سره کورنۍ او ټولنه د دومره لوی بدبختۍ سره مخ کېږي.

د امریکا یوې څېړنې ښودلې ده، چې په امریکا کې په ښوونیز چاپیریال کې د ناروا جنسي اړیکو په پایله کې په سلو کې ۳۳٪ فیصده ښځې حامله شوي دي او ښوونیز تسلسل یې سر ته رسولی دی؛ نو د هغو میرمنو شمېر به څومره وي چې تعلیم ترېنه پاتې شوی دی او یا یې دا جنسي اړیکې پټې ساتلي دي.

د ناروا جنسي اړیکو بل لوی زیان دا دی چې کوم ماشومان چې له دې اړیکې نه پیدا شي او لوی شي د هغوی د زده کړې او د فهم قوه ډېره کمزوري وي په نسبت د هغو باندې چې د حلالې اړیکې په پایله کې تولد شوي وي؛ ځکه دغه بې پلاره او بې موره بې سرپرسته اولادونه د کمتری احساس کوي د بېلابېلو ستونزو، ننگونو او پیغورونه سره مخ کیږي چې ذهن یې تل په دې متمرکز وي چې زه ولې یو بې پلاره او بې موره بچې یم، ډېر یې تعلیم پریر دي، همدا رنگه هغه وگړي چې په ناروا جنسي اړیکو کې ښکیل وي د دوی ذهني ځواک ډېر کمزوری وي که نارینه وي او که زنانه وي د پاک لمنو نارینه او مېرمنو په نسبت ډېر کمزوری وي تل یې ذهن په بد کارۍ راڅرخي او اصلي هدف یې هیر وي، جسمي او ذهني کمزوری سره مخ وي او د جهل په تیارو کې ورک وي (هشام، ۲۰۰۶م، ج ۱، ص ۱۲۱).

اووم: د جرائمو د زیاتوالي له حیثه

د ناروا جنسي اړیکو د شتون له امله په ټولنه کې جرمونه زیاتېږي، چې خلاصه یې په لاندې ډول ده:

- د جنۍ وژل کیدل.
- د هلک وژل کیدل.
- د ماشوم وژل کیدل.
- د جنۍ له کور څخه تښتېدل او فاحشه خانو سره وصل کیدل او د هغې په پایله کې د نورو فحشاوو او بې حیایۍ رامنځ ته کیدل.
- د یتیم خانو څخه د دغه ماشومانو تېښته او بیا په ناروا جنسي اړیکو کې ښکیل تیا، قاتل او غل جوړېدل، د مخدره توکیو قاچاقچري او په دې روگدي کیدل او د داسې نورو جرائمو مرتکبین اکثره هغه خلک وي، چې یا د جنسي اړیکو د لرلو له امله د ځان ساتلو په موخه بې لارې شوي وي، یا هغه ماشومان وي چې د ناروا جنسي اړیکو له امله زېږدلي وي بې تربیته پاتې وي او بې لارۍ وو ته یې مخه کړي وي (هشام، ۲۰۰۶م، ج ۱، ص ۱۲۲).

پایله

۱- د جنسي اړیکو تعریف علماوو داسې کړی دی: د شهوت په اساس د ښځې او سړي ترمنځ پیوستوالی او جنسي پارونې ته جنسي اړیکې ویل کیږي، اوس که دغه شهواني جنسي اړیکه په شریعت کې روا وي هغې ته روا جنسي اړیکه وایي او که د شریعت لخوا ناروا وي او شریعت ترې منع کړي وي، دغه اړیکې ته ناروا جنسي اړیکه وایي.

- ۲- د ناروا جنسي اړیکو څخه مراد، زنا، نکاح المتعة، لواطت، سحاق او استمناء بالید، دی.
- ۳- زنا، دا هر هغه نژدېکت دی چې بغیر د نکاح نه یې صورت نیولی وي، مشابه د نکاح سره هم نه وي او وینزې سره هم نه وي او په شریعت کې حرامه گرځولی شوې ده.
- ۴- متعه نکاح د یته وایي چې یو کس یوې ښځې ته چې د موانعو څخه خالي وي ووايي چې زه له تانه دومره وخت لپاره په دومره اندازه د مال، خوند اخلم او دا نکاح حرامه ده.
- ۵- د لواطت د شا طرف نه د سړي نژدېکت بل سړي ته، او یا د یو نارینه بل نارینه ته د شا له طرف څخه نژدېکت ته وایي او د شریعت له آنده دا یو حرام عمل دی.
- ۶- سحاق د یته وایي، چې یوه ښځه د بلې ښځې سره هغه کار وکړي، کوم چې یو نارینه یې د بل نارینه سره کوي او شریعت دا کار حرام بللې دی.
- ۷- استمناء بالید د یته وایي، پرته د جماع څخه د ځان څخه د مني خارجول، گویا که هغه ناروا وي لکه د خپل لاس په ذریعه باندې، چې دا حرام عمل دی.
- ۸- په کورنۍ باندې ناروا جنسي اړیکې مختلفې بدې اغېزې لري، چې د څېړنې په متن کې په تفصیل سره ذکر شوي دي.

وړاندیزونه

- ۱: دولت ته مې وړاندیز دادی چې د تلویزیون، راډیو گانو، انټرنېټ، ټولنیزو شبکو او د مختلفو پروگرامونو د دایرولو له لارې د ناروا جنسي اړیکو پېژندنې او حرمت په اړه د هیواد افرادو ته پوهاوی ورکړي؛ ترڅو مو هیوادوال، ځوانان او وگړي د ناروا جنسي اړیکو څخه ځان وژغوري.
- ۲: د امر بالمعروف او نهی عن المنکر محترم وزارت ته مې وړاندیز دادی چې د ناروا جنسي اړیکو پېژندنې او حرمت په اړه د هیواد افرادو ته پوهاوی ورکړي ترڅو مو هیوادوال، ځوانان او وگړي ده د ناروا جنسي اړیکو څخه ځان وژغوري.
- ۳: د محترمو استادانو، پوهانو، علماو او خطیبانو او ټولنیزو رسنیو ته مې وړاندیز دادی چې د ناروا جنسي اړیکو پېژندنې او حرمت د هیواد افرادو ته د درسونو او خطابت له لارې بیان کړي؛ ترڅو مو هیوادوال، ځوانان او وگړي د ناروا جنسي اړیکو څخه ځان وژغوري.

الآثار السلبية للعلاقات الجنسية المحرمة على الأسرة

مسيح الله حذيفي، استاذ المشارك في جامعة لغمان، كلية الشريعة، قسم التعليمات الاسلامية

ملخص البحث

إنّ الاتصال القائم على الشهوة بين الرجل والمرأة وإثارة الغريزة يُسمّى علاقةً جنسية. فإن كانت هذه العلاقة جاريةً في إطار ما أباحه الشرع، فهي علاقة جنسية مشروعة، أمّا إذا كانت خارجةً عمّا حده الشرع ومنع منه، فتُسمّى علاقة جنسية محرمة. ويقصد بالعلاقات الجنسية المحرّمة: الزنا، نكاح المتعة، اللواط، السِّحاق، والاستمناء باليد؛ فهذه الأفعال كلّها تدخل في إطار العلاقات التي حرّمها الشرع الإسلامي وعدّها من كبائر الذنوب. وتترك العلاقات الجنسية المحرّمة آثاراً خطيرة ومتنوّعة على الأسرة، من أبرزها: نشر العنف والمشاجرات وقد يصل الأمر إلى القتل، حدوث الزنا وما ينتج عنه من ذهاب بكاره المرأة، الأمر الذي ينعكس سلباً على حياتها الزوجية المستقبلية وقد يلازمها أثره مدى الحياة، ضياع الأنساب واختلاطها، تفشي الفساد في محيط الأسرة وبيئتها، انتشار بعض الأمراض التناسلية الخطيرة، حرمان عدد من أفراد الأسرة من التعليم بسبب ما تخلفه هذه الممارسات من اضطرابات وظروف اجتماعية قاسية، ازدياد الجرائم في المجتمع نتيجة انحرافات تبدأ غالباً من داخل الأسرة. وإن بيان هذه الآثار السلبية يهدف إلى الحدّ من الفساد والفاحشة وسوء السمعة داخل الأسرة والمجتمع، مما يؤكّد أهمية هذا الموضوع وخطورته. أما أهداف هذا البحث فتتمثّل في: التعريف بمعنى ومفهوم العلاقات الجنسية المحرّمة، بيان أنواع هذه العلاقات، دراسة الآثار السلبية للعلاقات الجنسية المحرّمة على الأسرة، أما ادوات العمل ومنهجه فهي الدراسة المكتبية التحقيقية.

الكلمات المفتاحية: الآثار السلبية، العلاقات الجنسية، الأنواع، الأسر.

مأخوذه

القرآن الكريم.

ابن رشد، أبو الوليد محمد بن أحمد بن محمد بن أحمد بن رشد القرطبي الشهير بابن رشد الحفيد. (١٤٢٥هـ). بداية المجتهد ونهاية المقتصد. (ج: ٤). القاهرة. دار الحديث.

ابن ماجه، أبو عبد الله محمد بن يزيد القزويني. (١٤٣٠ هـ). سنن ابن ماجه. (ج: ٨). مصر. دار الريان للتراث. ج ٨، ص ٧٣.

١. ابن منظور، محمد بن مكرم بن علي، أبو الفضل، جمال الدين ابن منظور الأنصاري الرويفعي الإفريقي. (١٤١٤ هـ). لسان العرب. (ج: ٧). دار صادر.

۲. ابن منظور، محمد بن مكرم بن علي، أبو الفضل، جمال الدين ابن منظور الأنصاري الرويفي الإفريقي. (١٤١٤ هـ). لسان العرب. (ج: ١٤). دار صادر.
۳. أبو داود، سليمان بن الأشعث بن إسحاق بن بشير بن شداد بن عمرو الأزدي السجستاني. (١٤٣٠ هـ). سنن أبي داود. (ج: ٢). دار الرسالة العالمية.
۴. أحمد مختار، عبد الحميد عمر. (چاپ کال نه لري). معجم اللغة العربية المعاصرة. (ج: ١). بيروت. عالم الكتب.
۵. جديع، عبد الله بن يوسف بن عيسى- بن يعقوب يعقوب الجديع العنزي. (١٤١٨ هـ). تيسير علم أصول الفقه. (ج: ١). لبنان. بيروت. مؤسسة الريان للطباعة والنشر والتوزيع.
۶. ربيع، بن حبيب بن عمر الأزدي البصري. (١٤١٥ هـ). الجامع الصحيح مسند الإمام الربيع بن حبيب. (ج: ١). بيروت. دار الحكمة. مكتبة الاستقامة.
۷. رملي، شمس الدين محمد بن أبي العباس أحمد بن حمزة شهاب الدين. (١٤٠٤ هـ). نهاية المحتاج إلى شرح المنهاج. (ج: ٣). بيروت. دار الفكر.
۸. شحاتة، محمد صقر، (١٤٣٢ هـ). الاختلاط بين الرجال والنساء، أحكام وفتاوى ثمار وقصص مخزیه، كشف الشبهات لدعاة الاختلاط. (ج: ١). بيروت. دار اليس.
۹. عبد الملك، عبد الرحمن. (١٤١٠ هـ). العلاقات الجنسية غير الشرعية وعقوبتها. (ج: ١). دار النيل.
۱۰. فيروزآبادی، مجد الدين أبو طاهر محمد بن يعقوب. (١٤٢٦ هـ). القاموس المحيط. (ج: ٤). بيروت. مؤسسة الرسالة للطباعة والنشر والتوزيع.
۱۱. قلعجي، محمد رواس - حامد صادق قنيبي. (١٤٠٨ هـ). معجم لغة الفقهاء. (ج: ١). دار النفائس للطباعة والنشر والتوزيع.
۱۲. مرغیناني، برهان الدين علي بن أبي بكر بن عبد الجليل الفرغاني الحنفي. (١٢١٨ هـ). الهدايه في شرح البداية. (ج: ٢). بيروت. دار احياء التراث العربي.
۱۳. منصور بن يونس البهوتي الحنبلي، (١٤٢١ هـ). كشف القناع عن متن الاقناع. (ج: ١). المملكة العربية السعودية. دار وزارة العدل.
۱۴. هشام، عبد الحميد الفرج. (٢٠٠٦ م). توابع العلاقات الجنسية الغير المشروعة. (ج: ١). القاهرة. دار الفجر للنشر والتوزيع.
۱۵. هيثمي، أبو الحسن نور الدين علي بن أبي بكر بن سليمان. (١٤١٤ هـ). مجمع الزوائد ومنبع الفوائد. (ج: ٨). القاهرة. مكتبة القدسي.

د روان لوستنې د ارزوونکو وسایلو تشخیصې څېړنه

څېړندوی لطف الله صابر د افغانستان د علومو اکاډمي د پښتو ژبې او ادبیاتو انستیتیوت غړی

رېښلیک: lutfullah.saber@gmail.com

لنډیز

د روان لوستنې د ارزوونکو وسایلو تشخیصې څېړنه هغه د پام وړ موضوع ده، چې ښايي زموږ په ژبه کې پرې ډېر کم او د نشت تر بریده کار شوي وي. په روان لوستنه کې د متن سم لوستل، چټکتیا یا سرعت او موزون والی ټول د پام وړ عناصر دي. خو له لوستلو سربېره باید دا هم څرگنده شي، چې آیا یو تن روان لوستونکی دی او که نه؟ که روان لوستونکی دی؛ نو تر کومه بریده او که ستونزې لري؛ نو سپارښتنې مو ورته څه دي. همدې پوښتنې ته د ځواب ورکولو لپاره دا څېړنیزه مقاله په پام کې نیول شوې ده.

د دې څېړنیزې مقالې په پای کې مو وکولای شول، چې د روان لوستنې ارزوونکي توکي څرگند کړو او په عملي بڼه پرې بېلابېل انتخاب شوي متنونه ټسټ کړو. دا څېړنیزه مقاله موږ ته ګام په ګام لارښوونې وړاندې کوي. په یاد مو وي، چې ښايي موضوع د څېړنیزو مقالو د چاپ د محدود چوکاټ په پام کې نیولو له امله هر اړخیزه نه وي څېړل شوي. یو دلیل یې ښايي په پښتو ادب کې د دې څېړنیز کار لومړی ګام وي. د دې لپاره چې دا موضوع ډېره په زړه پورې او د نورو څېړنو د ترسره کېدو گنجایش په ځان کې لري؛ نو له راتلونکو څېړونکو څخه مو هیله ده، چې لا ژورې څېړنې او سپړنې پکې ترسره کړي.

کلیدي کلیمې: روان لوستنه، ارزوونکي وسایل، تشخیصې څېړنه

سریزه

بسم الله الرحمن الرحيم، الحمد لله رب العلمين والصلاة والسلام على سيد المرسلين وعلى اله واصحابه اجمعين !
روان لوستنه زموږ د ټولنې په ښوونيز نظام کې يوه له پامه لوېدلې موضوع ده. هر څومره چې ورته ژر پاملرنه وشي، د ښوونکو او زده کوونکو دواړو ډلو گڼ شمېر ستونزې به پرې هوارې شي. روان لوستنه نه يوازې د ادبياتو پوهنځي زده کوونکو لپاره بلکه د هرې علمي څانگې لپاره يو اړين عنصر دی. يوازې د يو متن لوستل بسنه نه کوي؛ بلکې اړينه ده، چې مفهوم او انځور يې ذهن ته وسپارل شي. په روان لوستلو کې د سم لوستل، سرعت يا چټکتيا او موزون والی ټول عناصر بايد په پام کې ونيول شي. که چېرې په ياد هر عنصر کې کومه تشه رامنځته کېږي؛ نو روان لوستل به حتما له ځنډ او ځنډ سره مخ کېږي.

د روان لوستنې لپاره تمرين کولو ته اړتيا ليدل کېږي. دا هغه مهمه موضوع ده، چې له ډېر پخوا راهيسې ورته په هر هېواد کې پاملرنه شوې ده؛ خو په ارزښت يې له پوهېدلو سربېره لا هم زموږ په هېواد کې ورته پاملرنه نه کېږي. که چېرې وغواړو، روان لوستونکی نسل وروزو؛ اړينه ده چې د پوهنې وزارت په نصاب کې ورته جدي پاملرنه وشي او سمونه له همغه ځايه رامنځته شي.

د څېړنې اهميت او مېرمنيت

لکه څنگه چې د مخه يادونه وشوه روان لوستنه د خپل ارزښت له مخې په هره علمي څانگه کې يوه مهمه موضوع ده. که يو تن روان لوستونکی نه وي؛ نو نه شي کولای خپلې علمي ستونزې هوارې کړي. گڼ شمېر موضوعات په تيوريکي ډول وړاندې کېږي، د دې څېړنيزې مقالې ارزښت په همدې کې دی، چې دلته يې د تيوريکي بڼې سربېره عملي بڼه هم وړاندې شوې او گام په گام لارښوونه وړاندې شوې. د دې مقالې په پای کې به لوستونکي وکولای شي، چې يو متن د روان لوستنې د عنصر په پام کې نيولو سره څنگه وارزوي او په دې پوه شي چې روان لوستونکی دی او که نه.

د څېړنې موخه

هره څېړنيزه موضوع د يوې موخې له مخې تر څېړنې لاندې نيول کېږي. د دې څېړنيزې موضوع موخه دا ده، چې لوستونکي يې د لوستلو په پای کې وکولای شي، د يو شخص د روان لوستنې کچه معلومه کړي او په پای کې ورته لازمي سپارښتنې کړي.

د څېړنې پوښتنې

د دې څېړنې په پایله کې به لاندې پوښتنو ته ځواب وویل شي:

- ۱- د متن لوستل، د نمر وړکولو اجزاوې او روان لوستنې اصول باید څنگه په پام کې ونیول شي.
- ۲- د یو شخص د روان لوستنې کچه څنگه معلومه کړو؟
- ۳- د یو متن روان لوستنې ته څنگه نمرې ورکړو؟

د څېړنې میتود

په دې مقاله کې له تحلیلي-توصیفی میتود سر بېره تطبیقي میتود هم کارول شوی. هره پوښتنه متن د روان لوستنې په اصولو بنا دی او له اړتیا سره سم تشریح شوی دی.

د روان لوستنې ارزوونکي توکي یا وسایل

روان لوستنه د هر لوستونکي لپاره یو بنسټیز اصل دی. کله چې دا اصل د یو زده کوونکي په وړتیا بدلېږي؛ نو ارزونه یې هم یو مهم اصل ګرځي. د ګلاتورن^۳ (۱۹۹۹) په وینا، د ښوونځي لاسته راوړنه یوه داسې دایروي بهیر دی، چې د معیارونو پر بنسټ د رامنځته شوي نصاب، د فعالیت ارزونې، د ارزونې پر بنسټ لارښوونې، او مستندې زده کړې ترمنځ د متقابل اړیکو په توګه تعریف شوې ده. یعنې:

³ Glatthorn

له همدې امله، ارزونه د ښوونځي د لاسته راوړنو یوه نه بېلېدونکې برخه ده، ارزونه یعنې د معلوماتو سیستماتیک راتلول. (۳:۲۰ مخ)

د mksendlocaloffer له معلوماتو سره سم ارزونه څو ډوله ترسره کېدای شي.

- د یو ماشوم له خوا د رامنځته کېدونکو غلطیو په تحلیل کې مرسته کول.
- معیاري ارزونې کارول
- د تشخیصی معلوماتو سربیره د دقت اندازه کول (۴:۲ مخ)

the Academy for the science of instruction – five from five په ویب پاڼه کې د روان والی په لوستنه کې ولې اړین دی تر سرلیک لاندې مقاله کې د هودسن او ملگرو، ۲۰۱۲ کال نظر رااخلي او وایي: «د لوستلو روان والی د لوستلو د مهارت یوه مهمه برخه ده او روان والی د لوستونکي متن د پوهیدو لپاره خورا مهم دی». Hudson et al (2012) page 484.

همداراز په یو بل ځای کې د کوهن او ملگرو نظر یې رااخلي او زیاتوي چې: «روانی دقت، د اتوماتیکیت او د شفاهي لوستلو هغه عروض (اوزان) سره یوځای کوي، کوم چې په ګډه سره د لوستونکي لپاره د معنی په جوړولو کې مرسته کوي. دا چار د شفاهي لوستلو په جریان کې د کلمو د پېژندلو اسانتیا، مناسب سرعت، تعریف او ګرډود له لارې ښودل کېږي. روان لوستنه په شفاهي او چوپتیا سره لوستلو کې یو فاکتور دی، چې په پوهېدو کې هم محدودیت رامنځته کولای شي او هم یې ملاتړ کولای شي». Kuhn et al, (2020), page 240

سربېره پر دې د پېلېلیدو او ګیازیدزیدو ویلي: «د لوستلو د روانۍ لپاره منظم، مستقیم او واضح لارښوونه اړینه ګڼل کېږي، ځکه چې ډیری زده کونکي او ډیری هغه کسان چې د لوستلو ستونزې لري د لوستلو په سرعت او عروض (اوزانو) کې له ستونزې سره مخ دي، سره له دې چې دوی په بسیا کچه د کوډ کولو/ارمز پرانیستې مهارت لري. Padeliadu and Giazitziduo (2018), page 233 (۵:۱ مخ)

له پورتنیو ویناوو څخه ثابتېږي، چې روان والی په لوستنه کې ډېر رول لري او دا چې روان لوستنه باید څنګه وارزول شي، په لاندې توګه یې بیانوو:

د ابتدایي لیک لوست زده کړې د مهارتونو فعال شاخص یا DIBELS

د ارزوونکو وسایلو د ډیزاین لپاره له DIBELS (د ابتدایي لیک لوست زده کړې د مهارتونو له فعال شاخص^۴) څخه گټه پورته کېږي. DIBELS معمولاً د ابتدایي ستونو لکه فونیمیکه پوهه، رمز پړانېستنه، روان لوستنه، لغوي زېرمه او په موضوع د سمې پوهېدنې د مهارت ارزونې لپاره کارول کېږي.

DIBELS د لومړي ځل لپاره په ۱۹۹۸ کال کې معرفي شو. دا وسیله څو وارې بیاځلي نوې (اپډیټ) شوې ده. اتمه نسخه یې اوسمهال کارول کېږي. DIBELS په پراخه کچه د نړۍ په ۲۰ هېوادونو کې کارول کېږي او په ځانگړې توگه د امریکا په متحده ایالتونو کې د یوې پېژندل شوې وسیلې په توگه د ابتدایي لیک لوست د مهارتونو ارزونې لپاره د زده کوونکو تر منځ شهرت لري.

په DIBELS کې روان لوستنه په عمومي توگه د روانو لوستلو د ارزونې د وسیلې په توگه کارول کېږي. د روان لوستنې تگلار په ټولیزه توگه لاندې بیانېږي. د یادونې وړ ده، چې د موضوع د ښه وضاحت لپاره یو عملي بېلگه په پام کې نیول شوې:

۱- د متن لوستل: د متن په لوستلو کې دوه لاندې برخې شاملېږي.

- **تگلار:** د له زده کوونکو غوښتل کېږي، چې د خپلې پوهې له کچې سره سم یو متن د یوې دقیقې لپاره ولولي.

- **د متن اوږدوالی:** هر متن په معموله توگه ۱۵۰-۱۰۰ کلیمې لري، چې د زده کوونکو د لوستلو له کچې سره سم په پام کې نیول شوی دی.

۲. د نمر وړکولو اجزاوې: د نمر وړکولو پر مهال باید لاندې دوه اصله په پام کې ونیول شي.

چټکتیا: دا برخه په یوه دقیقه کې د سمو لوستل شوو کلیمو شمېر اندازه کوي.

څیړتیا: دا برخه د سمو لوستل شوو کلیمو سربېره ناسمې لوستل شوې کلیمې هم ورسره اندازه کوي.

^۴. Dynamic Indicators of Early Literacy Skills

۳. محاسبه او روان لوستنه

په یوه دقیقه کې سمې لوستل شوې کلیمې: (CWPM⁵) دا برخه په یوه دقیقه کې د سمو لوستل شوو کلیمو شمېر حسابوي، چې لاندې عناصرو ته پکې پاملرنه اړینه ده.

غلطی: هره ناسمه لوستل شوې کلیمه لکه ناسم تلفظ، د کلیمو له پامه غورځول یا هم د کلیمو اضافه کول دا ټول په حساب کې راځي. دا غلطی د لوستل شوو کلیمو له ټولګې څخه راکمېږي تر څو په یوه دقیقه کې د سمو لوستل شوو کلیمو شمېر محاسبه شي.

- په لوړ غږ او روانه توګه لوستنه کې د زده کوونکو وړتیا اندازه کوي. په داسې حال کې چې اصلي تمرکز د متن په روان لوستنه باندې دی. په غیرمستقیمه توګه په موضوع سم پوهېدل د متن د لوستلو د بهیر له لارې ارزول کېږي. زده کوونکي له خپلې بوهې سره سم یو متن ټاکي او د یوې دقیقې لپاره یې لولي. په داسې حال کې چې اصلي تمرکز د سمو لوستل شوو کلیمو په شمېر دی. د سمې لوستنې لپاره په موضوع سم پوهېدل ډېر اړین کار دی.

- نمرې په یوه دقیقه کې د سمو لوستل شوو کلیمو په شمېر پورې اړه لري، چې په موضوع د سمې پوهېدنې او روان لوستنې څرګندوونکې دی. که چېرې زده کوونکي په لوستلو کې بیا بیا غلطی وکړي؛ نو ښايي معنایې دا وي، چې په متن باندې په سمه توګه پوهېدلو کې ستونزه لري.

په لوړ غږ روان لوستنه⁶

د پلي کولو وړ ټولګي: د روان لوستنې لپاره شپږم ټولګی په پام کې نیول شوی.

موخه: زده کوونکي دا متن د ۶۰ ثانیو لپاره په لوړ غږ لولي.

د کارونې ځایونه: د خطر (ریسک) ارزونه او معیار؛ د پرمختګ څار.

⁵. Correct Words per minutes

لپاره د چمتو شوي لارښود څخه اخیستل شوي دي، لارښود په لاندې سایټ کې د لاسرسي DIBELS. دا موضوعات د⁶ وړ دی:

https://dibels.uoregon.edu/sites/default/files/2024-01/dibels8_admin_scoring_guide.pdf

د اړتیا وړ مواد: د ثبت کتابچه، د لیک لوست د زده کوونکي فورمه، قلم یا پېنسل، د رسم تخته، تایمر (وخت ارزوونکی)

د پلي کولو تگلار

۱. د رسم تخته او تایمر داسې کېږدئ، چې د لیک لوست زده کوونکي ستاسې ثبتوونکي موضوعات و نه ویني.

۲. د زده کوونکو د روان لوستنې فورمه د هغوی مخې ته کېږدئ.

۳. دا ځانگړې لارښود وویاست:

- د مهرباني له مخې دا (د لومړني پاراگراف لومړۍ کليمې ته اشاره وکړئ) په لوړ غږيې ولولئ.
- که چېرې مو کومه کليمه و نه شوه لوستلای زه به يې درته ولولم، تاسې خپلو لوستلو ته دوام ورکړئ.
- له دې ځايه يې پيل کړئ (د متن لومړۍ کليمې ته اشاره وکړئ).
- چمتو یاست؟

• پيل يې کړئ

۱. کله چې د لیک لوست زده کوونکي د متن لومړۍ کليمه لولي، د تایمر تنی کېږي. که چېرې د لیک لوست زده کوونکي له درې ثانیو وروسته کليمه و نه شوه لوستلای تاسې يې ورته ولولئ، او هغه کليمه د ناسمو کليمو په ډله کې وشمېرئ، وروسته بيا د تایمر تنی کېږي.
۲. د ثبت کتابچه له ځان سره ولرئ، لکه څرنگه چې د لیک لوست زده کوونکي ځواب ورکوي، هره کليمه چې يې ناسمه لوستلې ده پر وړاندې يې (× يا /) نښه کېږي.
۳. د ۶۰ ثانیو په پای کې د وروستۍ کليمې له لوستلو وروسته براکيټ (]) نښه کېږي او وویاست: «بیس».

د مکث پر مهال مرسته: که چېرې د لیک لوست زده کوونکي له ۳ ثانېو وروسته هم په یوه کلیمه کې مکث وکړ، کلیمه ورته ولولې او هغه د ناسمو کلیمو په ډله کې وشمېرئ. دا کار چې هر څو ځله اړین وي د ارزونې پر مهال یې تر سره کړئ. د هرې کلیمې د لوستلو لپاره ډېر تر ډېره ۳ ثانېې وخت په پام کې ونیسئ.

د روان لوستنې ارزونه ودرول: که چېرې د لیک لوست زده کوونکي هېڅ کومه کلیمه په لومړۍ کرښه کې په سمه توګه و نه لوستله؛ نو د ارزونې بهیر ودرول. د وروستۍ کلیمې له لوستلو وروسته یو براکیټ نښه کېږدئ او نمره یې صفر ثبت کړئ.

د روان لوستنې د مهارت محاسبه

د لوستلو چټکتیا په یواځې توګه د لیک لوست د زده کوونکي په هکله اطلاعات نه شي برابرولای. روان لوستنه په یوه دقیقه کې د ټولو لوستل شوو کلیمو شمېر په پام کې نیولو سرېره د ناسمو ویل شوو کلیمو د شمېر له کمولو وروسته محاسبه کېږي. که چېرې د لیک لوست زده کوونکي یوه کلیمه په څو ناسمو بڼو ولولي؛ نو همغه کلیمه یوازې د یوې (۱) ناسمې کلیمې په توګه محاسبه کېږي.

په یوه دقیقه کې د سمو لوستل شوو کلیمو شمېر د لیک لوست د زده کوونکو د روان لوستنې کچه څرګندوي، چې په لاندې توګه محاسبه کېږي:

$$\text{په یوه دقیقه کې لوستنه} = \text{ناسمې لوستل شوې کلیمې} - \text{ټولې لوستل شوې کلیمې}$$

بېلګه: که چېرې د لیک لوست زده کوونکې په یوه دقیقه کې ۵۳ کلیمې ولولي او ۷ یې ناسمې لوستلي وي، د لیک لوست دې زده کوونکي په هره دقیقه کې ۴۶ کلیمې په سمه توګه لوستلي دي. یعنې د هغه د روانو لوستلو کچه په یوه دقیقه کې ۴۶ سمې کلیمې ده.

زده کوونکي تل و هڅوي، چې د لوستلو پر مهال خپله ټوله وړتیا په کار واچوي، نه دا چې له ډېرې چټکتیا کار واخلي. دا کار له زده کوونکو سره مرسته کوي تر څو پوه شي چې د روانو لوستلو موخه ښه لوستل دي، که څه هم وخت یې په پام کې نیول کېږي.

د روان لوستنې د ارزولو وسایل

په دې برخه کې یوازې څو لوستونه د روان لوستنې د ارزولو لپاره د بېلگې په توګه راوړل شوي دي. تاسې کولای شئ، د همدې بېلگې پر بنسټ په ټولو لوستونو کې د لیک لوست د زده کوونکو وړتیا و ارزوي.

د څلورم لوست روان لوستنه: ځان پېژندنه		
د ارزونې لارښود	يادښتونه	
د مهربانۍ له مخې دا (د لومړني پاراګراف لومړۍ کليمې ته اشاره وکړئ) په لوړ غږ ولولئ. که چېرې مو کومه کليمه و نه شوه لوستلای زه به يې درته ولولم، تاسې خپلو لوستلو ته دوام ورکړئ. له دې ځايه يې پيل کړئ (د متن لومړۍ کليمې ته اشاره وکړئ). چمتو ياست؟ پيل يې کړئ	د ټايمر پيلول کله چې د لیک لوست زده کوونکي لومړۍ کليمه ولولي. مرسته وکړئ که چېرې زده کوونکو مکث وکړ، د درې ثانيو لپاره صبر وکړئ؛ سمه کليمه ولولئ؛ ياده کليمه د ناسمو کليمو په ډله کې وشمېرئ. بس که چېرې د زده کوونکو هېڅ کومه کليمه په سمه توګه و نه لوستله؛ نو د ارزونې بهير مو ودرولئ.	۱۵ ۳۴ ۵۲ ۶۹ ۷۰
سترګې پرانيزه! د بدبيني حس له مغزو څخه وباسه! په ځير ځير وګوره! طبيعت ټول تا ته په خندا د ژوندانه د هوساينې اسباب راغونډوي. د وطن د وړو او زړو د امېد سترګې ستا په لوري کړې دي، ځکه چې ته د دوی او دوی ستا دي. د کوچنيوالي لوبې کوچنيانو ته پرېږده. د زلميتوب بې ځايه عيشونه او هوسونه هغه چا ته وړاندې کړه، چې ته يې پېښې کوي.		

۱۵	ته د خپلو بېوزلو کارېگرو سره لهچې راوڼغاړه. له بزگرانو سره لاسونه تناکې کړه. له زده کوونکو سره
۳۱	ماغزه په کار واچوه. د وطن د پرمختګ لپاره زیار وباسه. پرېږده! چې نور به هوا اوزي ته بې وزرو
۴۰	الوتی نشي.
۱۵	خان وپېژنه، په تشو خبرو هېڅ نه ترسره کېږي. عملي میدان ته راووخه! دا خاوره ستا همت ته گوري.
۳۲	کار غواړي. له بې غمی او استراحت سره وداع وکړه. خوب د گور مړو ته پرېږده! ته خو ژوندی یې.
۵۰	د هېواد راتلونکی سعادت په تا پورې اړه لري. د زلمیتوب طلايي ورځې په همدې خدمت کې تېرې
۶۹	کړه. سر تر پایه د پېښو کولو په جامو کې ځان مه نغاړه! د دې وخت دی چې ځانته ووايې: آه لا تر
۸۷	خو؟! ځان وپېژنه! داسې کار وکړه چې نور ستا پېښې وکړي، لکه پخوا چې یې کاوه.
۹۶	

د روان لوستنې شپږم لوست: آریایان	
یادونې	د ارزونې لارښود
کله چې زده کوونکي لومړۍ کلیمه ولولي.	د مهربانۍ له مخې دا (د لومړني پاراگراف لومړۍ کلیمې ته اشاره وکړئ) په لوړ غږ ولولئ.
که چېرې زده کوونکو مکث وکړ، د درې ثانوي لپاره صبر وکړئ؛ سمه کلیمه ولولئ؛ یاده کلیمه د ناسمو کلیمو په ډله کې وشمېرئ.	که چېرې مو کومه کلیمه و نه شوه لوستلای زه به یې درته ولولم، تاسې خپلو لوستلو ته دوام ورکړئ.
که چېرې زده کوونکو هېڅ کومه کلیمه په سمه توګه و نه لوستله؛ نو د ارزونې بهیر مو ودرولئ.	له دې ځایه یې پیل کړئ (د متن لومړۍ کلیمې ته اشاره وکړئ).
	چمتو یاست؟
	پیل یې کړئ

۱۵	له میلاد څخه په زرگونو کلونو مخکې د اوسني افغانستان په شمال کې آریایي قومونه اوسېدل. دوی
۳۱	خپل ټاټوبي ته آریاناوېجه وپله چې د اصیلانو او شریفو خلکو د استوګنې د ځای معنا لري. آریایان په
۴۹	لومړي سر کې په یوه ژبه چې آرییک نومېده، غږېدل او دا د پښتو ژبې اصلي مور ګڼل شوې ده.
۵۶	
۱۳	آریایانو په آریاناوېجه کې د کوچیتوب او مالدارۍ ژوند درلود؛ خو زرګونه کلونه وروسته یې ښاري
۳۲	ژوند پیل او د لومړي ځل لپاره یې د بُخدي ښار جوړ کړ. (یما) پاچا د آریایي دولت اداره په غاړه درلوده.
۴۸	دا زمانه له میلاد څخه (۱۵۰۰) کاله دمخه اټکل شوې ده.
۴۹	له زرګونو کلونو څخه وروسته آریایان د زیاتوالي له امله د افغانستان نورو سیمو ته وکوچېدل او د هېواد
۶۴	په مرکزي، ختیځو او لویدیځو برخو کې خپاره او مېشته شول
۷۹	
۱۷	له ډېرې مودې وروسته دوی بیا د وګړو د شمېر د زیاتوالي له امله د افغانستان نورو سیمو ته وکوچېدل
۳۴	چې لویدیځ خوا تر ایران او ختیځ خوا ته د هند تر څنګلونو پورې ورسېدل. آریایانو له خپل ځان سره
۴۹	وړی تمدن هلته خپور او ښه وده یې ورکړه.

روان لوستنه، اتلسم لوست: لیک نښې	
د ارزونې لارښود	یادونې
د مهربانۍ له مخې دا (د لومړني پاراګراف لومړۍ کليمې ته اشاره وکړئ) په لوړ غږ ولولئ. که چېرې مو کومه کليمه و نه شوه لوستلای زه به یې درته ولولم، تاسې خپلو لوستلو ته دوام ورکړئ. له دې ځايه یې پیل کړئ (د متن لومړۍ کليمې ته اشاره وکړئ). چمتو یاست؟ پیل یې کړئ	کله چې زده کوونکي لومړۍ کليمه ولولي. که چېرې زده کوونکو مکث وکړ، د درې ثانیو لپاره صبر وکړئ؛ سمه کليمه ولولئ؛ یاده کليمه د ناسمو کليمو په ډله کې وشمېرئ. که چېرې زده کوونکو هېڅ کومه کليمه په سمه توګه و نه لوستله؛ نو د ارزونې بهیر مو ودروئ.

۱۹	په هره ژبه کې د لیکنې د سموالي او ښه والي لپاره ځینې نښې نښانې شته چې په هره لیکنه کې یې مراعاتول
۳۶	ضروري دي. بې له دغو نښو څخه لیکنې سمه معنا نه ورکوي او لوستونکي له ډېرو ستونزو سره مخامخ
۴۳	کېږي.
۵۲	اړینه ده چې لیک نښې په لنډ ډول وپېژنو:
۱۸	ټکي (.) دا نښه د بشپړې جملې په پای کې ایښودل کېږي. لکه: بې له زیار او زحمت څخه کامیابي نشته.
۲۱	کامه (،): کامه یا چپه پېښ د یو لنډ ځنډ لپاره راځي. همدارنګه د کلیمو او جملو د بېلولو لپاره هم کارول
۳۹	کېږي؛ لکه: میروس، اجمل، رشاد او سیمان زیارکښ زده کوونکي دي.
۵۳	شارحه (:): شارحه یا دوه ټکي له هغو کلیمو څخه وروسته راځي چې ورپسې شرح او بیان ولري. لکه: د
۵۴	ژبې مهارتونه دا دي: غورځول، خبرې کول، لوستل او لیکل
۶۹	
۸۴	
۱۷	سوالیه (?): دا نښه د پوښتنې لپاره راوړل کېږي؛ یعنې د هر ډول سوالیه جملو په پای کې راځي. لکه: د
۲۶	آریایانو لومړنۍ ژبه څه نومېده؟
۴۴	ندایه (!): دا علامه د غبرګولو یا ندا او تعجب په وخت کې کارول کېږي، لکه: لویه خدایه! ته زموږ د
۵۴	بېچاره ولس په حال رحم وکړې.

د څېړنې پایله یا موندنې

روان لوستونکی هغه چا ته ویل کېږي، چې لفظي لوستنې سربېره یې مفهوم او انځور ذهن ته له کوم ځنډ او خنډ پرته ورسېږي او بیا بیا یې له فکر کولو وژغوري. کله چې یو تن په مورنۍ ژبه زده کړې کوي، هره کلیمه یې په ذهن کې د روان لوستنې له اصولو سره سم انځور شوي وي؛ نو په زده کړه کې یې کوم خنډ نه رامنځته کېږي. څېړنو ثابته کړې ده کوم کسان چې په بله ژبه زده کړه کوي که څه هم ډېر تمرین یې کړی وي، کله چې د پېچلو مفاهیمو تحلیل ته ورنږدې کېږي؛ نو ذهن یې له بلې ژبې څخه مورنۍ ژبې ته د کلیمو په اړولو کې خنډ کوي او په پایله کې یې پرلپسې مفاهیم له لاسه ورکوي او ټوله موضوع نه شي اخیستلای.

په دې څېړنیزه مقاله کې له تیوريکي بحث وروسته هغه عملي بېلګې څرګندې شوي دي، چې یو تن اړ دی له لوستلو وروسته یې په عملي بڼه هم وکاروي. د متن لوستل، د نمر وړکولو اجزای، محاسبه او روان لوسته؛ د روان لوستنې اصلي ارزوونکي توکي دي، چې هره برخه یې خپل عناصر لري. د یادونې وړ ده، چې ګام په ګام لارښوونه باید په سمه توګه پلې شي که لارښوونه سمه پلې نه شي نو غوره پایلې به و نه لري. کله چې مو په لارښوونه سم ځان پوه کړ له دې وروسته لوستونکي ته خپل مفهوم او مقصد په ښه توګه لېږدولای شي، چې په پایله کې یې په سیستماتیک ډول د روان لوستنې د پیاوړتیا لامل ګرځي.

بحث او مناقشه

روان والی په لوستنه کې ډېر مهم عنصر دی. لکه څرنګه چې هودسن او ملګرو، ۲۰۱۲ کال ویلي: د لوستلو روان والی د لوستلو د مهارت یوه مهمه برخه ده او روان والی د لوستونکي متن د پوهیدو لپاره خورا مهم دی. په همدې ډول دلته هم ثابتېږي، چې روان والی او بیا د روان لوستنې ارزونه هم خپل ارزښت لري. که یو تن د روان لوستنې ټول عناصر په پام کې ونیسي نو د روان لوستنې کچه به یې ورځ تر بلې پیاوړې او انکشاف ومومي.

روان لوستونکي له روان نالوستونکو څخه په خپل فعالیت کې ډېر ګړندی پرمختګ کوي. ځکه پوهان وايي په پوښتنه پوهېدل؛ ۵۰ سلنه د پوښتنې د حل معنا لري. که یو تن روان لوستل وکولای شي؛ نو په موضوع پوهېدل به یې ترسره شوي وي او باقي ۵۰ سلنه به د موضوع پر وړاندې غبرګون وښيي؛ خو که یو تن ته لوستل او په موضوع پوهېدل ستونزمن وي؛ نو نه شي کولای چې د موضوع پر وړاندې غبرګون وښيي او خپل نظر وړاندې کړي.

د پورتنۍ مقالې په پایله کې دا ثابتېږي؛ چې موضوع ډېره مهمه او په زړه پورې ده؛ که چېرې روان لوستنه ګام په ګام تعقیب شي؛ نو غوره پایلې به ولري او د ارزونې کچه به ورو ورو انکشاف ومومي.

وړاندیزونه

د دې څېړنیزې مقالې په پایله کې لاندې وړاندیزونه په پام کې نیول شوي دي:

- ۱- د روان لوستنې موضوع یوه پراخه او د څېړنې وړ موضوع ده، هیله ده چې لیکوالان ورته ځانګړې پاملرنه وکړي او نورې څېړنې پرې هم ترسره کړي.
- ۲- د روان لوستنې د موضوع ارزښت ته په کتلو سره دې هر څېړونکي په خپله څېړنیزه موضوع کې دې موضوع ته هم په ضمني ډول اشاره وکړي، تر څو د څېړنې ډګر ته نوي ګام رااخیستونکي هم له موضوع سره بلد او موضوع عامه شي.
- ۳- دا موضوع د دې ځای لري، چې نورې کمې او کیفی څېړنې پرې ترسره شي او په بېلابېلو کنفرانسونو کې یې د یوې مهمې موضوع په توګه یادونه وشي.

Assistant professor Lutfullah Saber Afghanistan science academy ASA)
researcher Pashto language and literature institute

Language and literature center

Assistant professor Lutfullah Saber Academic Member of pashto language and literature Institute, Afghanistan Science Academy

Email: lutfullah.saber@gmail.com

Abstract

The diagnostic study of tools for assessing fluent reading is an important topic, one that has been used very little or almost not at all in our language. In fluent reading, accurate reading of the text, speed, and rhythm are all key elements. However, beyond reading itself, it must also be determined whether a person is a fluent reader or not. If they are a fluent reader, to what extent? And if they have difficulties, what recommendations can be given to them? This research article has been prepared to answer these questions. By the end of this research article, we were able to identify the tools for assessing fluent reading and practically test various selected texts with them. This research article provides us with step-by-step guidance. Keep in mind that due to the limited format of published research articles, the topic may not have been explored from every possible angle. One reason is that this is likely the first step toward such research in Pashto literature. Since the topic is quite interesting and has the potential for further studies, we hope that future researchers will conduct deeper investigations and explorations in this area.

Keywords: Fluency, assessment tools, diagnostic research

اخځلیکونه

۱. د پوهنې وزارت، ۱۳۹۸ هـ. ش، پښتو- شپږم ټولگی، کابل: د پوهنې وزارت د اړیکو او عامه پوهاوي ریاست.

*Please note that Wisconsin Department

<assessments= because the strategic use of
an instructional process.

assessment process= AND <formative

assessments.= We avoid the word

practices= (that occur within that process)

- 1- University of Oregon (2023). 8th edition of Dynamic Indicators of Basic Early Literacy Skills (DIBELS): Administration and Scoring Guide, 2023 Edition. Eugene, OR: university of Oregon. Available: <https://dibels.uoregon.edu>
- 2- latthorn A. A. (1999) Performance standards authentic learning. NY: Eye of Education.
- 3- <https://www.mksendlocaloffer.co.uk/reading-accuracy>

The Academy for the science of instruction – five from five-(2025), why fluency is essential to reading, online <https://fivefromfive.com.au/fluency/why-f>

ویژه‌گی‌های شعر پرتونادری

پوهنمل فضل‌احمد حماد، پوهنتون شیخ زاید، پوهنهی زبان و ادبیات، دیپارتمنت فارسی دری.

ایمیل آدرس: f.hammad825@gmail.com

چکیده

شعر معاصر افغانستان در دهه‌های اخیر شاهد ظهور شاعرانی بوده است، که با نگرشی نو و زبان متناسب با تحولات اجتماعی و فرهنگی، افق‌های تازه‌ای در ادبیات دری گشوده‌اند. در این میان، پرتونادری به‌عنوان یکی از چهره‌های شاخص شعر معاصر، با برخورداری از سبک فردی و جهان‌بینی مستقل، جایگاهی درخور توجه یافته است. پژوهش حاضر با بهره‌گیری از روش توصیفی - تحلیلی و با تکیه بر مطالعه گزیده‌ای از آثار شعری وی، در پی آن است تا مهم‌ترین ویژه‌گی‌های زبانی، فکری و زیبایی‌شناختی شعر او را شناسایی و تبیین نماید. یافته‌های تحقیق نشان می‌دهد که زبان شعر پرتونادری غالباً ساده، شفاف و در عین حال هنرمندانه است و از ظرفیت بالایی در انتقال مفاهیم عاطفی و اندیشه‌گانی برخوردار می‌باشد. موسیقی درونی واژه‌گان، تصویرپردازی‌های نو، کاربرد آگاهانه عناصر بلاغی هم‌چون استعاره، نماد و تشخیص، و نیز بهره‌گیری از عناصر طبیعت در ساخت فضا‌های شاعرانه، از برجسته‌ترین مؤلفه‌های سبکی او محسوب می‌شود. از نظر محتوایی نیز مضامینی چون انسان‌گرایی، رنج و امید، آزادی، هویت، غربت و نقد شرایط اجتماعی، حضوری پررنگ و معنادار در شعر وی دارد. برآیند این بررسی نشان می‌دهد که شعر پرتونادری با ایجاد پیوند میان تجربه زیسته، عاطفه شاعرانه و تأمل اجتماعی، توانسته است سهمی مؤثر در پویایی شعر معاصر افغانستان ایفا کند و جایگاه ادبی قابل‌اعتنایی در این حوزه به دست آورد.

واژه‌گان کلیدی: پرتونادری، شعر معاصر دری، ویژه‌گی‌ها.

مقدمه

بسم الله الرحمن الرحيم، الحمد لله رب العلمين والصلاة والسلام على سيد المرسلين وعلى اله واصحابه اجمعين !
سخن دانستن، سخن گفتن و سخن سنجیدن از ويژه گي خاص آدمي است، و براي درک و شناخت درست سخن و شناخت زيبايي ها نياز به احساس عميق انسان در قبال طبيعت و هم نوعان شان دارد. براي بيان اين مسئله احساسی و عاطفی پی بردن به ويژه گي های زبان آهنگين شعر است.

شعر به عنوان يکي از تأثيرگذارترين جلوه های هنر و ادبيات، همواره بستري براي بيان احساسات، اندیشه های بشري بوده است. در اين ميان، شاعران بسيار با سبک ها و نگرش های متفاوت به پديد آوردن آثار ادبي پرداخته اند و هر يک به نوعی در رشد و تحول زبان و فرهنگ ادبي نقش آفريني کرده اند. پرتونادری از جمله شاعرانی - ست، که توانسته با بهره گیری از زبان ساده و صميمی، مفاهيم عميق انسانی و اجتماعی را به شکل دل نشين و هنرمندانه در شعر خود بازتاب دهد.

شعر پرتونادری ترکیبی از تجربه های شخصی و بازتابی از واقعیت های جامعه است که با بيانی شفاف و ملموس به مخاطب ارائه می شود. ويژه گي های چون زبان روان، صداقت در بيان، توجه به طبيعت، تصویرسازی های هنرمندانه و مفاهيم اجتماعی و انسانی در اشعار او برجسته هستند. او در اشعار خویش، هم به زيبايي های زنده گي توجه دارد و هم به تلخی ها و رنج های که انسان در مسير زنده گي تجربه می کند.

در اين مقاله، به تحليل و بررسی ويژه گي های برجسته شعر پرتونادری پرداخته خواهد شد تا ضمن آشنایی با سبک شعری نوآوری و ظرافت های هنری در آثار اين شاعر توانا آشکار گردد.

پيشينه تحقيق

در زمینه ويژه گي های و اهميت شعر آن توسط پژوهش گران پژوهش های ارزشمندی صورت گرفته است. برخی دانشمندان ويژه گي های شعر شاعران معاصر را مورد بررسی قرار داده اند. مانند: داکتر سمیع حامد راجع به ويژه - گي های شعر واصف باختري، کاظم کاظمی، استاد خليل الله خليلی و استاد باختري راجع به ويژه گي های اشعار شاعران مقاومت گرا در «غياب تاريخ»، يا داکتر اسدالله حبيب زنده گي نامه و شاعران معاصر افغانستان را در «تاريخ ادبيات معاصر افغانستان»، وياهم در «مروری بر تاريخ ادبيات معاصردي» از داکتر قيوم قويم ابراز نظر ها در مورد اشعار شاعران افغانستان وجود دارد؛ اما در مقاله حاضر ويژه گي های شعر پرتونادری با روش تحلیلی مورد بررسی قرار گرفته و نقش های هنری و زيبايي شناختی در شعر وی بيان شده است.

هدف تحقیق

این تحقیق اهداف زیر را دنبال می‌کند.

۱ - بررسی ویژه‌گی‌های شعر پرتونادری.

۲ - چگونگی کاربرد ویژه‌گی‌های شعری در شعر پرتونادری.

روش تحقیق

پژوهش حاضر با روش تحلیلی از منابع معتبر و دست اول استفاده شده است. ابتدا شعر پرتو نادری مطالعه و سپس ویژه‌گی‌های برجسته شعر وی بررسی گردیده است.

ویژه‌گی‌های شعر پرتونادری

نصرالله پرتونادری یکی از چهره‌های شناخته شده در حوزه ادبیات معاصر کشور و فارسی زبانان می‌باشد، که شعرهای وی سرشار از احساس، عاطفه، عشق، حقیقت، میهن دوستی، حالت مردم، نابسامانی‌های جامعه، توجه به فرهنگ و تاریخ، هویت ملی.. و حس انسانی و انسان دوستی را با زبان ساده و شیوا به گونه فاخر با ترکیب‌های خاص هنری و سبک نوسانی میان کلاسیک و معاصر در آمیخته است، این همه در آمیخته‌گی‌ها از ویژه‌گی‌های خاص شعر او می‌باشد.

ویژه‌گی اول: سادگی و شفافیت زبان

پرتو نادری از زبان ساده و قابل درک بهره می‌برد.

مانند:

پیش از آن که بمیرم

روی سنگ گور من نوشته‌اند

مرد خوش‌بخت!

از دهکده زنده‌گی!

که هر روز سه صد و شست و پنج بار مرده است

(پرتونادری، ۱۴۰۲، ش، ب، ص. ۴۹)

در این بیت پرتونادری از زبان ساده بدون کدام پیچیده‌گی واژه‌ها در بافت آن بهره برده است.

یا:

من از زمستان‌های دور گذشته‌ام
و دستانم
در مقابل نزدیک‌ترین دکهٔ نانویی
سکه‌هایی را می‌شمارند
که پادشاه فقر
بر دو سوی آن گرسنگی را ضرب زده است.
وقتی هر شام، با یک بغل گرسنگی، به خانه برمی‌گردم
کودکانم مفهوم جغرافیای هیچ را
از خطوط شکستهٔ دستان من
به حافظه می‌سپارند
و از کوزهٔ تشنگی، آب می‌نوشند....
کودکان من بر فرهنگ گرسنگی مسلطند
و زبان خارجی می‌فهمند
و از بام تا شام
واژهٔ نان را،
در قاموس دسترخوان،
با هزارویک زبان ترجمه می‌کنند.
(مجددی، ۱۴۰۲ ش، ص ۱۴۷)
در این بیت نیز از زبان ساده کارگرفته شده؛ ولی باهمین ساده‌گی سرشار از زیبایی است.
ویژه‌گی دوم: نقد اجتماعی و سیاسی
او در شعرهایش مسایل اجتماعی و بی‌عدالتی را نقد می‌کند.

مانند:

می‌دانم

می‌دانم

این پیراهن شرمساری کیست

این سان چرکین و پاره پاره

روی ریسمان خمیده تاریخ

تاب می‌خورد

در روزگاری که ماه

عمامه سفیدش را

بر فرق سیاه شب می‌گذارد

و شب

در وزن روشنائی

منظومه می‌سراید

دیگر حتا نمی‌توان به آفتاب اعتماد کرد

(خراسانی، ۱۴۰۰ش، ص. ۱۳۲)

پرتونادری در این بیت بر همه کسانی که به قدرت رسیدند گوش زد می‌کند، دیگر مردم بر هیچ کسی اعتماد نخواهد کرد، حتا بر حقیقت مانند مکتب دادایسم، که برخورد هم نمی‌توان باورداشت.

یا:

شهر کابل بیشه‌زاران غم است

کوچه کوچه خانه خانه ماتم است

نعش ما افتاده بر روی زمین

چشم کور روزگاران بی‌نم است

(پرتونادری، ۱۴۰۲ش، الف، ص. ۸۸)

در این بیت همان قضاوت را که بر مردم شهر کابل روا داشتند، وانمود کرده است.

یا

پیشوای من!

.. «جیلک» سبز غیرت افغانی اش

تنگ تر از آن است

که شانه‌های سیاه «مشرف» را بپوشاند

پیشوای من

.. و اما؛ شاید

خط دیورند را

به رسمیت نمی‌شناسد..

(تابش، ۱۳۹۳ ش، ص. ۱۰۸)

در این جا حاکم وقت حامدکرزی را در قبال سیاست دوگانه‌شان با پاکستان و ملت بی‌چاره در زبان طنز نقد نموده است.

ویژه‌گی سوم: عاطفه و احساس عمیق

مانند:

خورشید تو را سحر سحر می‌بوسد

بی‌آنکه تو را کند خبر می‌بوسد

وانگه چو شوی ز خواب دوشین بیدار

سر تا قدمت شکر شکر می‌بوسد

(پرتونادری، ۱۴۰۲ ش، الف، ص. ۴۶)

در این شعر همان عاطفه انسانی را در قالب رویاها با عمق احساس درک نموده و با زبان احساسی و عاطفی در شعر بیان داشته است.

یا:

رفتی و سفر مبارک از گام نو شد

سر قافله امید من نام تو شد

آینه شود بهار از دیدن تو
خورشید چراغ روشن شام تو
(پرتونادری، ۱۴۰۲ش، الف، ص. ۱۴۰)

در این شعر همان احساس انسانی را در قالب عاطفی بیان داشته است و زبان آن خیلی سرشار از این مزیدیت است.

ویژه‌گی چهارم: استفاده از نمادها و تصاویر بومی

پرتو نادری از طبیعت و نمادهای محلی در اشعارش بهره می‌برد.

مانند

نه پاره‌قند بغلانم
که در دهان کودکی آب شوم
نه غسل بدخشان که با شیر داغ بیامیزم
..من پاره نمک «کلفگانم»
تا هستم هیچ کسی به من نمی‌اندیشد
و تا نیستم
مژه همه چیز ته می‌کشد
(پرتو نادری، ۱۴۰۲ش، ب، ص. ۱۲۶)

در این شعر پرتونادری از تصاویر طبیعی مانند: «بغلان و کلفگان»، برای نمادهای بومی شعر خویش ذایقه کان نمک در طعام تبارز داده است.

ویژه‌گی پنجم: امید و تلاش برای تغییر

اشعار او همواره با پیامی از امید و آینده بهتر همراه بودند.

مانند

در رودبار که از کوه بلند تنهایی من می‌آید
با بازوان عشق شنا کنم
باید پاکیزه شوم
و فراز برج فرو افتاده زنده‌گی خویش

چراغ افروزم تا موسای عاطفه‌های عاشقانه من...

(مجددی، ۱۴۰۳ ش، ص. ۴)

در این شعر امید داشتن به زنده‌گی را بازتاب داده است.

یا:

آرزو دارم مردگان قرن‌های دور

در گورستان‌های کهنه سرزمین آبایی من

برای چندمین بار از شرم نلرزند

آرزو دارم که دیگر هرگز «ضرب مومن» نیم‌قاره شمالی

بر پیشانی شکسته دیوارهای کابل خط

درشت ننویسد:

کامیابی مبارک هو!

(خراسانی، ۱۴۰۰ ش، ص. ۱۳۴)

در این بیت آرزو می‌برد، که دیگر نیت کشور همسایه در قبال مردم و وطن‌اش با شعارهای زبان بیگانه در گوش

نرسد.

ویژه‌گی ششم: ارتباط با طبیعت

طبیعت در شعر او نماد احساسات و شرایط انسانی است.

مانند

پرپر شده‌ام

چنان سرخ‌ترین گل مرسل

روی جویباری که از خانه تو می‌گذرد

پرپر شده‌ام

تا مفهوم سرخ سرگردانی من

در رازناکی چشمان تو بهار شود

(پرتوی نادری، ۱۴۰۲ ش، ب، ص. ۵۲)

در این شعر «گل» نماد زیبایی انسان در دل طبیعت است، که پرپرشدن آن حس خاکساری و جان نثار کردن و از هم گذشتن در برابر هم‌دیگر را بیان داشته است.

یا:

ای کوه بلند پر غرورم تکسار
ای اوج کبود بی عبورم تکسار
من صخره داغدار دامن توام
از دیده تو اگر دورم تکسار
(پرتوی نادری، ۱۴۰۲ش، الف، ص. ۴۵)

شاعر در این شعر پیوند خویش را به طبیعت برقرار نموده است، که تکسار نام کوهی در کشم بدخشان می‌باشد و نیز شاعر لقب پیر تکسار را از آن خود کرده است.

ویژه‌گی هفتم: توجه به تاریخ و فرهنگ

وی میراث فرهنگی افغانستان را در شعرش بازتاب داده است.

مانند

شاید واژه‌ها

در مراسم خاک سپاری

عشق و آزادی

سرگرم مرثیه خوانی بودند

شاید واژه‌ها

سوگ یانۀ رستم را

کنار چاه شغاد

مویه می‌کردند

(قویم، ۱۳۸۷ش، ص. ۱۳۵)

در این شعر آزادی و عشق ورزیدن ملت خویش مانند اسطوره رستم در کنار چاه شغاد در قالب مرثیه خوانی، که نماد از تاریخ و فرهنگ ملت است گره زده.

«شاید واژه‌ها»

این تکرار در ابتدا و انتهای شعر نشان‌دهنده محدودیت زبان در بیان احساسات بزرگ است. عشق واقعی به ملت و فداکاری برای آن، چیزی است که با واژه‌ها به سادگی قابل بیان نیست. واژه‌ها شاید بتوانند فقط بخشی از احساس را منتقل کنند، اما عمق فداکاری و دلسوزی را نه.

«در مراسم خاکسپاری»

مراسم خاکسپاری اشاره به قربانی شدن فردی در راه ملت یا آرمان‌ها دارد. وقتی کسی جان یا آسایش خود را برای ملت فدا می‌کند، در نگاه دیگران، همانند مراسم سوگواری دیده می‌شود؛ حتی اگر زنده‌گی ادامه دارد، ارزش و یاد او به صورت نمادین گرمی داشته می‌شود.

«عشق و آزادی»

اینجا می‌توان «عشق» را عشق به ملت و «آزادی» را هدف فداکاری او دانست. فداکاری واقعی، همیشه برای چیزی بزرگ‌تر از خود فرد است: برای مردم، برای آزادی و برای عدالت.

«سرگرمی مرثیه‌خوانی»

این بخش تلنگری به رفتار جامعه یا افراد است که گاهی به جای اقدام عملی یا پاسداشت واقعی فداکاری‌ها، تنها به سوگواری و مرثیه می‌پردازند. یعنی عشق ورزیدن واقعی، فقط گفتن و نوشتن نیست، بلکه عمل و فداکاری است.

«سوگ‌یانه رستم را / کنار چاه شغاد / مویه می‌کردند»

ارجاع به رستم، قهرمان اسطوره‌ای ایران، سمبل شجاعت، فداکاری و خدمت به ملت است. رستم جان خود و زمانش را برای حفظ عدالت و مردم گذاشت. «کنار چاه شغاد» و مویه کردن، یادآور این است که مردم همیشه یاد او را گرمی می‌دارند و غمگین هستند، اما شاید آنچه او انجام داده، با واژه‌ها قابل توصیف نیست.

این شعر به زیبایی نشان می‌دهد که فداکاری واقعی برای ملت و عشق به مردم، چیزی است فراتر از واژه‌ها و مراسم رسمی. مرثیه و سوگواری، تنها یادآوری آن فداکاری است، اما عمل و فداکاری اصلی در لحظه زنده‌گی و عمل قهرمان رخ می‌دهد. رستم به عنوان نماد، الگویی برای عشق ورزیدن فداکارانه و بدون چشم‌داشت به ملت است.

یا:

این جا هزار رستم دستان

از چاه

« از نهایت تاریکی »

چشمی به سوی جادهٔ مشرق گشوده‌اند

ما از تبار آتش و نوریم

دل بسته‌گان معبد و خورشید

ما را به سر هوای نیایش نیست

بر بارگاهی تیرهٔ تاریخ

(مجددی، ۱۴۰۲ ش، ص. ۸۰)

در این شعر پرتونادری همان غرور انسان بودن خویش را، که همیشه ملت آن را به دل می‌پروراند، به کوردلان تیرهٔ تاریخ، که خود نماد از بدکنشی‌اند گوش زد کرده است.

ویژه‌گی هشتم: بازتاب زنده‌گی مردم عادی

پرتو نادری همیشه وضعیت زنده‌گی مردم را در اشعارش بیان می‌نماید.

مانند

.. وقتی هر شام با یک بغل گرسنه‌گی به خانه بر می‌گردم

کودکانم مفهوم جغرافیایی هیچ را

از خطوط شکستهٔ دستان من

به حافظه می‌سپارند

و از کوزهٔ تشنه‌گی آب می‌نوشتند..

کودکان من به فرهنگ گرسنه‌گی مسلطند

و زبان خارجی می‌فهمند

و از بام تا شام

واژهٔ نان را

در قاموس دسترخوان

با هزارویک زبان ترجمه می‌کنند

(مجددی، ۱۴۰۲، ص. ۱۱۰)

در این شعر پرتونادری حالت مردم و فقر و گرسنه‌گی را که دامن ملت را گرفته و روز به روز این گرگ گرسنه ملت را شکار می‌کند و حتا کودکان نیز از بیم این گرگ، خواب در چشم شان نه بسته‌اند را بیان داشته است.

ویژه‌گی نهم: تصویرسازی شاعرانه

تصاویر زنده و ملموس از ویژه‌گی‌های بارز دیگر شعر او است.

مانند

..این جا که آسمان از ابرهای سرخ سترون

افکنده این قطیفه خونین

بر سینه شکسته تابوت...

(نویسا، ۱۳۹۷ ش، ص. ۱۶۴)

در این شعر با تصویر شاعرانه «ابرهای سرخ سترون، بر سینه شکسته تابوت»، که خود یک ترکیب هنری است حالت کشورش را بیان داشته است.

یا

..وبر پیشانی ستاره‌گان و مهتاب

در نفس‌های خورشید

و هرچه گلی بود در باغچه رویاهایم

نوشتم: دوست دارم..

(پرتوی نادری، ۱۴۰۲ ش، ب. ۹۲)

در این ابیات، شاعر با بهره‌گیری از ظرفیت‌های تخیل شاعرانه و زبان تصویرساز، شبکه‌ای از تصاویر نمادین و استعاره‌ای می‌آفریند که بر غنای عاطفی متن می‌افزاید. ترکیب «بر پیشانی ستاره‌گان و مهتاب» با نسبت دادن ویژه‌گی انسانی «پیشانی» به عناصر کیهانی، نمونه‌ای از تشخیص و استعاره مکنیه است که به خلق تصویری بصری و خیال‌انگیز می‌انجامد. همچنین تعبیر «در نفس‌های خورشید» با انسانی‌سازی خورشید و انتساب کنش «نفس کشیدن» به آن، پویایی و حیات را به تصویر وارد کرده و به صورت نمادین، گرما و شدت عاطفه را القا می‌کند.

از سوی دیگر، ترکیب «باغچه رؤیاهایم» با تبدیل امر انتزاعی «رؤیا» به فضایی عینی و قابل تصور، کارکردی استعاره‌ی یافته و زمینه‌ساز شکل‌گیری تصویری ذهنی و مؤثر می‌شود. در مصراع پایانی، «نوشتن دوست دارم»، شاعر با بهره‌گیری از اغراق هنری، گستره‌ی عمل نوشتن را از سطح محدود کاغذ فراتر برده و آن را به عناصر طبیعت و کیهان تعمیم می‌دهد؛ امری که بیانگر عمق عاطفه و جهان‌شمولی تجربه‌ی عشق در متن است. بدین سان، این ابیات نمونه‌گویا از کاربرست آگاهانه‌ی تصویرسازی شاعرانه در شعر معاصر به شمار می‌آید.

ویژه‌گی دهم: پیوند با مفاهیم جهانی

او مسایل جهانی را با زمینه‌های محلی ترکیب می‌نماید.

مانند:

پرند که می‌شوم

خورشید بر بال‌های من بوسه می‌زند

و من سینه در سینه‌ی بادهای کوهستان

آزادی را در آغوش می‌گیرم

(پرتوی نادری، ۱۴۰۲ ش، ب، ص. ۲۹)

تحلیل شعر در پیوند با مسائل جهانی معاصر

این شعر کوتاه با بهره‌گیری از تصاویر نمادین و زبان استعاره‌ی، مفاهیمی چون آزادی، مقاومت، امید و رهایی را بازتاب می‌دهد؛ مفاهیمی که در بستر مسائل جهانی معاصر اهمیت ویژه دارند. «پرونده شدن» یا گشودن بال‌ها در آغاز شعر، نمادی از رهایی انسان از محدودیت‌های فردی، اجتماعی و سیاسی است. در جهانی که انسان‌ها با چالش‌هایی چون جنگ، مهاجرت اجباری، سرکوب آزادی‌ها و بحران‌های اجتماعی روبه‌رو هستند، این تصویر می‌تواند بیانگر تلاش برای عبور از وضعیت‌های بسته و حرکت به سوی افق‌های تازه باشد.

تصویر «خورشید بر بال‌های من بوسه می‌زند» نشان‌دهنده‌ی حضور امید، زنده‌گی و نیروهای مثبت در مسیر رهایی است. خورشید در بسیاری از فرهنگ‌ها نماد روشنی، حقیقت و حیات است. در سطح جهانی، این تصویر می‌تواند اشاره به نقش ارزش‌های انسانی، همبستگی بین‌المللی و آرمان‌های مشترک بشری در تقویت روحیه‌ی ملت‌ها و حمایت از آزادی‌خواهی داشته باشد.

عبارت «سینه در سینه بادهای کوهستان» نمادی از رویارویی با سختی‌ها و مقاومت در برابر شرایط دشوار است. بادهای کوهستان می‌توانند نمایانگر بحران‌های جهانی مانند جنگ، نابرابری، فشارهای سیاسی و حتی تهدیدهای زیست‌محیطی باشند. ایستادن در برابر این بادهای نشان‌دهنده اراده انسان برای پایداری و حفظ کرامت انسانی است.

در پایان، «آغوش گرفتن آزادی» به عنوان اوج معنایی شعر، بیانگر آرزوی نهایی بشر-برای دستیابی به آزادی واقعی است؛ آزادی‌ای که با حقوق بشر، عدالت اجتماعی، آزادی بیان و رهایی از ستم پیوند دارد. شاعر آزادی را نه صرفاً یک مفهوم انتزاعی، بلکه تجربه‌ای عمیق و زیسته معرفی می‌کند. این شعر با زبانی فشرده اما سرشار از تصویر، پیام جهانی امید، مقاومت و آزادی‌خواهی را منتقل می‌کند. مفاهیم مطرح‌شده در آن فراتر از مرزهای جغرافیایی و فرهنگی، بیانگر دغدغه‌های مشترک انسان معاصر است و مخاطب را به ایستاده‌گی در برابر محدودیت‌ها و تلاش برای ساختن جهانی آزادتر و انسانی‌تر فرا می‌خواند.

ویژه‌گی یازدهم: بی‌پرده بودن در بیان مسایل

پرتو نادری در اشعارش بدون سانسور مسایل را بیان می‌نماید.

مانند:

ظلم بی‌حدی رژیم پادشاهی را ببین

کشتن ما را نظر کن، بی‌گناهی را ببین

معبّر کابینه خائین ز بعد انتقال

سرخ از خون جوانان شد تباهی را ببین

جرم از کابینه؛ اما جان ملت در خطر

منطق ما را نگر، کار سپاهی را ببین

(مجددی، ۱۴۰۲ش، ص. ۱۰۸)

در این شعر پرتو نادری به زبان بران خویش بدون کدام بیم و ترس ظلم و وحشت طبقه حاکمان دوران را روک و راست بیان می‌دارد. تحلیل شعر با تمرکز بر نقد سیاسی و مسائل اجتماعی

این شعر با زبانی انتقادی و عاطفی، به بازنمایی ظلم، خشونت سیاسی و بحران مشروعیت قدرت می‌پردازد. شاعر با بهره‌گیری از واژگان صریح و تصاویر تکان‌دهنده، وضعیت یک رژیم پادشاهی را از منظر مردم تحت ستم ترسیم می‌کند.

در بیت نخست، شاعر به «ظلم بی‌حد» اشاره می‌کند و کشتار افراد بی‌گناه را برجسته می‌سازد. این تقابل میان «ظلم» و «بی‌گناهی» نوعی دوگانگی اخلاقی ایجاد می‌کند که مخاطب را به قضاوت ارزشی درباره‌ی عملکرد حکومت سوق می‌دهد. در سطح جهانی، چنین تصاویری یادآور نقض حقوق بشر در نظام‌های اقتدارگراست. ترکیب «کابینه‌ی خاین» نشان‌دهنده‌ی اعتمادی شاعر به نخبگان سیاسی است. «سرخ از خون جوانان» نمادی از قربانی شدن نسل جوان در کشمکش‌های قدرت است؛ مسئله‌ای که در بسیاری از بحران‌های جهانی، از انقلاب‌ها تا جنگ‌های داخلی، دیده می‌شود.

در بیت سوم، شاعر تأکید می‌کند که گرچه «جرم از کابینه» است، اما «جان ملت در خطر» قرار دارد. این بیان، مسئولیت سیاسی را متوجه ساختار قدرت می‌کند و هم‌زمان پیامدهای آن را متوجه مردم عادی می‌داند. چنین نگاهی با گفتمان‌های جهانی درباره‌ی مسئولیت حکومت‌ها در قبال امنیت شهروندان هم‌خوان است.

عبارت «کار سپاهی» می‌تواند اشاره‌ای به نقش نیروهای نظامی در سرکوب یا بحران‌های سیاسی باشد. در بسیاری از کشورها، نظامی‌گری افراطی به افزایش خشونت، محدود شدن آزادی‌ها و تضعیف نهادهای مدنی انجامیده است. این شعر نمونه‌ای از ادبیات اعتراض است که با زبان استعاری و عاطفی، به نقد قدرت سیاسی، خشونت دولتی و خیانت نخبگان می‌پردازد. پیام آن فراتر از یک جغرافیای خاص، بازتاب‌دهنده‌ی دغدغه‌های جهانی درباره‌ی حقوق بشر، عدالت، و مسئولیت حکومت‌ها در برابر مردم است.

ویژه‌گی دوازدهم: ترکیب احساس و واقعیت

او واقعیت‌های تلخ اجتماعی را با احساسات عاطفی ترکیب می‌نماید.

مانند

من از زمستان‌های دور گذشته‌ام

که می‌شد بوی نان را

چنان سرشارترین عطری

برای زیباترین دختر شهر هدیه کرد

و می شد تمام روز
 شگوفه تصور نان را
 در گلدان ذهن کودکان
 با عطر فریب
 پیوند زد
 و چشم انتظار باران ماند
 (پرتونادری، ۱۳۸۴ ش، ص. ۴۰)

در این شعر پرتونادری حالت نابسامان زنده‌گی را به احساس عاطفی و شاعرانه به تصویر می‌کشد. این شعر با زبانی لطیف و تصویری، از «زمستان‌های دور» سخن می‌گوید؛ زمستان‌هایی که نه فقط فصل سرما، بلکه نمادی از سختی، فقر و کمبود هستند. با این حال، شاعر آن دوران را با نوعی نوستالژی انسانی به یاد می‌آورد؛ زمانی که حتی بوی نان می‌توانست ارزشمندترین هدیه باشد. «بوی نان» در این شعر تنها یک حس بویایی نیست، بلکه نماد زندگی، بقا و کرامت انسانی است. وقتی شاعر می‌گوید این بو می‌توانست بهترین عطر برای زیباترین دختر شهر باشد، نشان می‌دهد که در شرایط فقر، ارزش‌ها دگرگون می‌شوند و ساده‌ترین نیازها به والاترین آرزوها بدل می‌گردند.

تصویر «گلدان ذهن کودکان» بسیار شاعرانه است. ذهن کودک همچون گلدانی است که باید با امید و شادی پر شود، اما در این شعر، تنها «تصور نان» در آن کاشته می‌شود. این نشان می‌دهد که فقر، تخیل کودکان را نیز محدود کرده و رؤیاهایشان را به نیازهای اولیه فروکاسته است. «عطر فریب» بیانگر وعده‌های پوچ یا امیدهای ناتمام است؛ امیدهایی که بیشتر شبیه تسکین موقت اند تا راه‌حل واقعی. «چشم انتظار باران ماندن» نمادی از انتظار برای تغییر، عدالت یا بهبود شرایط است. باران در ادبیات اغلب نشانه رحمت، زندگی و تازگی است. شاعر نشان می‌دهد که با وجود همه سختی‌ها، هنوز امیدی خاموش نشده در دل انسان باقی مانده است. این شعر ترکیبی است از نوستالژی، نقد اجتماعی و انسان‌دوستی. شاعر با تصاویر ساده اما عمیق، فقر، معصومیت کودکان، و امید به آینده‌ای بهتر را به تصویر می‌کشد. پیام اصلی آن این است که حتی در سخت‌ترین شرایط، انسان به امید، زیبایی و کرامت نیاز دارد.

ویژه‌گی سیزدهم: توجه به هویت ملی

پرتو نادری همواره بر هویت فرهنگی و تاریخی افغانستان تأکید دارد.

مانند

کابل

مادر بزرگ من!..

(پرتوی نادری، ۱۴۰۲ ش، ب، ص. ۱۱۲)

در این شعر کابل را که قلب افغانستان در تاریخ جهان بوده است مهر می‌ورزد و تأکید می‌نماید.

یا:

پیاله چایی که می‌نوشم

بوی خون می‌دهد

و مزه تلخ خزان

اگر دستم می‌رسید

عشق را سرود سرزمینی می‌ساختم

که نسب‌نامه بزرگش

به خورشید می‌رسد!

(پرتوی نادری، ۱۴۰۲ ش، ب، ص. ۱۴۴)

در این شعر پرتونادری به سرودهای تاریخی و فرهنگی کهن سرزمین خویش اشاره دارد، که، برگرفته از

سرودهای کهن ملی و فرهنگی کشور را افسوس می‌خورد.

ویژه‌گی چهاردهم: انعکاس تنهایی و درد فردی

تنهایی و غم از موضوعات ثابت شعر او است.

مانند

شب آمد در دلم توفان به پا کرد

مرا در چاه تنهایی رها کرد

سکوت اختران می‌داند ای دوست

که غم‌های تو با جانم چه‌ها کرد

(پرتوی نادری، ۱۴۰۲ ش، الف، ص. ۳۳)

در این بیت پرتونادری غم و تنهایی را یار و همدم خود می‌داند.

یا:

در آتش غم زبس که من سوخته‌ام

اسرار مگوی عشق آموخته‌ام

بر برج بلند شهر تنهایی دل

با یاد کسی چراغی افروخته‌ام

(پرتوی نادری، ۱۴۰۲ ش، الف، ص. ۳۹)

و در این شعر تنهایی را آن قدر بزرگ جلوه داده است، که بر برج بلند شهر و غم آن را به چراغ روشن بر برج افروخته است.

این ویژگی‌های مهم در شعر پرتونادری وانمود پیدا کرده، که هرکدام آن، پیام‌ها و احساسات خاص را به خواننده منتقل می‌کند.

نتیجه‌گیری

بخش عمده خلاقیت‌های شعر پرتونادری برپایه ویژگی‌های شعری اوست. که او را قادر ساخته تا برای ساخت زبان شاعرانه و انتقال مفاهیم و عواطف خود با ایجاد ویژگی‌های بدیع در محور هم‌نشینی زبان و پیوند میان واژه‌ها، مفاهیم گوناگونی را خلق کند. این ویژگی‌ها در شعر پرتونادری با کارکردهای فراوانی زبانی و موضوعی بازتاب یافته است. رعایت ویژگی‌های شعری با ساخت ترکیب‌های موضوعی موجب غنای شعر او شده است. پرتونادری با ساخت ترکیب مفاهیم گوناگون زبان شعری خود را توسعه داده است. از دیگر ویژگی شعر پرتونادری کثرت مفاهیم است، که این موضوع علاوه بر ایجاد ارتباط میان مردم دردمند پیوند او را مستحکم ساخته است. شعر او بیشتر در تنوع مفاهیم، سرنوشت پیچیده جامعه امروزی افغانستان را در مکتب ریالستی بازتاب می‌دهد.

Features of Parto Naderi's Poetry

Senior Teaching Fazal Ahmad Hammad, Sheikh Zayed University, Faculty of Languages and Literature, Department of Persian Dari.

Email: hammad825@gmail.com.

Abstract

contemporary literature .In these verses, the poet employs the resources of poetic imagination and visual language to construct a network of symbolic and metaphorical images that enhance the emotional richness of the text. The expression “upon the forehead of the stars and the moonlight”, by attributing the human characteristic of a “forehead” to celestial elements, serves as an instance of personification and implicit metaphor, resulting in a vivid and imaginative visual image. Similarly, the phrase “in the breaths of the sun” humanizes the sun by assigning to it the act of breathing, thereby introducing vitality and dynamism into the imagery and symbolically conveying warmth and emotional intensity. Furthermore, the expression “the garden of my dreams” transforms the abstract concept of “dream” into a concrete and imaginable space, functioning metaphorically and contributing to the formation of a powerful mental image. In the final line, “I wrote ‘I love you,’” the poet makes use of artistic exaggeration to extend the act of writing beyond the physical limits of paper to the realms of nature and the cosmos. This device expresses the depth of emotion and the universal nature of love as presented in the text. Overall, these verses offer a clear example of the deliberate and skillful use of poetic imagery in contemporary poetry.

Keywords: Parto Nadari, contemporary Dari poetry, features.

سرچشمه‌ها

- پرتونادری، نصرالله. (۱۴۰۲ ش). دوخواهر هم‌زاد. کابل: نشر پرند.
- پرتونادری، نصرالله. (۱۴۰۲ ش). نیمه گم‌شده. کابل: نشر واژه و انتشارات فرهنگ.
- پرتونادری، نصرالله. (۱۳۸۴ ش). دهان خون آلود آزادی. تهران: عرفان.
- تابش، قنبرعلی. (۱۳۹۳ ش). بحران سیاسی افغانستان در شعر معاصر دری. کابل: انتشارات امیری.
- خراسانی، شجاع‌الدین. (۱۴۰۰ ش). شعر معاصر دری. چاپ چهارم. کابل: انتشارات امیری.
- قویم، عبدالقیوم. (۱۴۰۰ ش). مرور بر ادبیات معاصر دری. کابل: انتشارات سعید.
- مجددی، میرسبحان. (۱۴۰۲ ش). درون‌مایه‌های شعر معاصر دری در چهاردهه (۱۳۵۰-۱۳۸۰). رساله تحقیقی برای رتبه پوهنمل.
- مجددی، میرسبحان، «ترکیب‌های هنری در اشعار پرتونادری»، پوهنیز مجله پوهنتون شیخ زاید، شماره مسلسل ۳۶ (۱۴۰۳): ۱۷۵.
- نویسا، نورآقا. (۱۳۹۷ ش). اثرگذاری کودتای ۷ ثور بر شعر معاصر دری. رساله تحقیقی برای رتبه پوهنمل.

حس آمیزی در اشعار پرتونادری

پوهنمل میرسبحان مجددی، پوهنتون شیخ زاید، پوهنهی زبان و ادبیات، دیپارتمنت فارسی دری.

ایمیل آدرس: mujadadi22@gmail.com

چکیده

حس آمیزی یک فن بلاغی و هنری است که با بسط و غنی سازی تصویر شعری از راه انتقال حواس پنج گانه از حس به حس دیگر دامنه خیال پردازی شاعر را گسترش می دهد و منجر به آفرینش تصویرهای بدیع متفاوت و تاثیرگذار می شود. حس آمیزی به عنوان آرایه ی ادبی، فنی ست از چندین ترفند، که هم از شاخه های علم بیان و هم از تقسیم بندی های علم بدیع محسوب می گردد. تلفیق حواس در خلق تصویرهای منحصر به فرد ادبی و انتقال بی نظیر شعر در هنگام خوانش نقش بسزایی دارد. این آرایه به سبب بالابردن سطح لذت ادبی از راهی جلب توجه ی مخاطب و انتقال دقیق حس درونی به او و درگیرکردنش با تجربه روحی شاعر، در ادبیات فارسی به ویژه نزد شاعران معاصر از اهمیت خاصی برخوردار است. این پژوهش با توجه به حجم بالای آرایه در شعر پرتونادری با روش توصیفی- تحلیلی با آوردن نمونه های شعری، به بررسی و تحلیل می پردازد. ملاحظه می شود که پرتونادری برای گسترش خیال خواننده، افزایش لذت ادبی، تصویرهای تازه از حس آمیزی استفاده کرده است. طبق تحلیل نمونه های شعری می توان گفت که این آرایه در شعر وی، تصویرآفرینی ناب، انتقال معنا و تاثیر بر مخاطب را نیرو بخشیده و زیبایی شعر وی را دوچندان نموده است.

کلید واژه ها: حس آمیزی، زیبایی شناسی، شعر پرتونادری، صور خیال

مقدمه

بسم الله الرحمن الرحيم، الحمد لله رب العلمين والصلاة والسلام على سيد المرسلين وعلى اله واصحابه اجمعين !
فن بلاغت در زبان فارسی به سه شاخه معانی، بیان و بدیع تقسیم می شود. گفتنی ست که علم بدیع نیز خود به دو بخش تقسیم می گردد: ترفندهای لفظی و معنوی که از میان این دو نیز، رویکرد ما در این پژوهش ترفندی معنوی خواهد بود، تا بتوانیم نخست به یکی از فروع آن یعنی حس آمیزی پرداخته و سپس با بیان تاریخچه‌ی از آن، حضور شاخص و چشم‌گیر آن را در ادوار مختلف شعرفارسی، خاصه در جاهایی که به عنوان یک شاخصه سبکی به شمار می‌رود، پی‌گیری کرده، و با آرایه‌ی مثال تحلیل، و درباره مرز مشترک آن با علم مجاز و استعاره پردازیم و حس آمیزی را از منظر علم بیان مورد بررسی قرار داده و آن را به عنوان هنری جامع بین علم بیان و بدیع معرفی کنیم.

حس آمیزی را به عنوان آرایه‌ی ادبی، بیشتر متعلق به حوزه علم بدیع معنوی می‌دانند حال آن‌که با توجه به بحث مجاز و حقیقت، می‌توان آن را در حوزه علم بیان نیز در بحث مجازها مورد بررسی قرار داد؛ زیرا در بحث حس- آمیزی در واقع، حواس به صورت مجازی برای سایر مفاهیم به کار گرفته می‌شوند که علاوه بر آشنایی‌زدایی، نوعی به کار بردن کلام در مفهوم مجازی نیز محسوب می‌شوند. گفتنی ست که بحث در باب بررسی حس آمیزی در علم بیان، به منزله انکار آن از حوزه علم بدیع نیست بلکه در پی آنیم مفهوم آن را بسط داده که این نگاه، مستلزم نفی آن از حوزه علم بدیع نیست، بلکه بیانگر آنست که این آرایه، با توجه به غنای محتوایی می‌تواند از منظر علم بیان نیز مورد بررسی قرار گیرد.

پیشینه‌ی تحقیق

اولین مطالعات و تحقیقات سامان یافته درباره‌ی این آرایه توسط دکتر شفیع کدکنی انجام یافته است. او در کتاب‌های خود از جمله: «صور خیال در شعر فارسی»، «عنصر رنگ و مسئله حس آمیزی»، «موسیقی شعر»، «شاعر آینه‌ها»، «زبان شعر در نثر صوفیانه» به آن پرداخته است. در کتاب «بررسی تشبیه در غزلیات شمس» دکتر امیر حسین ماحوزی مبحثی را به حس آمیزی در غزلیات مولانا اختصاص داده است.

در مورد آرایه‌ی حس آمیزی در اشعار شاعران کلاسیک و معاصر، تحقیقات زیادی انجام شده است، اما در خصوص آرایه‌ی حس آمیزی در اشعار پرتونادری تحقیق مستقلی یافت نشد. در زیر به برخی از تحقیقات مربوط به بررسی حس آمیزی در اشعار شاعران معاصر اشاره می‌شود:

سعد زاده، مریم (1395ش) در پایان‌نامه‌ی خود با عنوان بررسی حس آمیزی در شعر هفت شاعر معاصر به بررسی حس آمیزی در شعر برخی شاعران معاصر پرداخته است.

راشکی، فاطمه (1395ش) در مقاله‌ی با عنوان بررسی حس آمیزی در اشعار نصرالله مردانی ضمن بیان کاربردهای حس آمیزی در شعر فارسی از کهن تا به امروز، به ساختار بلاغی حس آمیزی پرداخته و این آرایه را در شعر نصرالله مردانی مورد تحقیق و واکاوی قرار داده است.

کریمی، پرستو (1387ش) در مقاله‌ی با عنوان حواس پنجگانه و حس آمیزی در شعر ضمن تعریف حواس مختلف و بکارگیری آن‌ها در اشعار شاعران، به سراغ معنای حس آمیزی و نقش آن در غنی سازی زبان می‌رود.

بهنام (1389ش) در مقاله‌ی با عنوان حس آمیزی، سرشت و ماهیت سعی بر آن دارد تا حس آمیزی را از نظر ساختار زبانی و نقش آن در هنر واکاوی نماید.

سعد زاده، مریم (1395ش) در مقاله‌ی بررسی حس آمیزی در اشعار حماسی و روایی اخوان ثالث حس آمیزی را بر اساس چگونگی تلفیق و بسامد حواس در اشعار اخوان مورد بررسی قرار داده است.

هدف تحقیق

این تحقیق اهداف زیر را دنبال می‌کند.

- ۱- بررسی ترفند حس آمیزی در شعر پرتونادری.
- ۲- چگونگی کاربرد ترفند حس آمیزی در شعر پرتونادری.

روش تحقیق

پژوهش حاضر با روش توصیفی-تحلیلی از منابع معتبر و دست اول استفاده شده است. ابتدا شعر پرتونادری مطالعه و سپس ویژه‌گی‌های برجسته‌ی شعر آن بررسی گردیده است.

تعریف حس آمیزی

واژه‌ی حس آمیزی عنوان تازه‌ی است که به نوعی خاصی از آرایش کلام اطلاق می‌گردد، اما این بدان معنا نیست که این مفهوم در شعر کلاسیک فارسی وجود ندارد، لذا انتخاب عنوان تازه و مستقل به معنای نفی حضور آن در ادب کلاسیک نیست. اگرچه کاربرد حس آمیزی در آغازین دوره‌های شعر فارسی یعنی دوره استیلای سبک خراسانی چندان کاربرد نداشته و اگر هم استفاده می‌شده به گونه‌ی کاملاً ابتدایی و محدود به حواس ظاهری

بوده است؛ اما به نظر می‌رسد استفاده از این شگرد بلاغی در سبک هندی و در پی آن در دوره‌ی معاصر بسیار افزایش یافته است؛ تا آن‌جا که قلمرو آمیزش حواس از قلمرو حواس پنج‌گانه که نوعی حس‌آمیزی ساده و آشکار است عبور کرده و وارد قلمرو ادراکات باطنی شده است که دریافت آن با حواس ظاهری امکان‌پذیر نیست.

حس‌آمیزی از منظر علم دستور، ترکیبی است که غالباً صفت و موصوف هستند، مانند: سخن شیرین، صدای گرم، دهان یخ، حرف بی‌مزه، قیافه بانمک، حقیقت تلخ، فریاد سرخ و... اما اخیراً گروهی از گویندگان در نوشته‌های خود تا حدی از این آرایه‌ی ادبی استفاده کرده‌اند که دیگر به صورت ترکیبی عادی جلوه می‌کند و هنر حس‌آمیزی دیگر در آن مشهود نیست.

مثلاً وقتی که می‌گوییم سخن شیرینی، منظور مزه و طعم آن نیست بلکه بیان صفتی حقیقی از سخن است که به معنایی شیوایی و گیرایی سخن است. پس می‌توان این‌گونه تعبیر کرد که در حس‌آمیزی که حتماً باید در قالب یک ترکیب بیاید، کلمه دوم که معمولاً صفت است دارای معنای مجازی است.

هم‌چنین در تعریف دیگری که از حس‌آمیزی شده این شیوه‌ی بیان را نوعی ابزار مبالغه در توصیف دانسته‌اند که شاعر بدان وسیله مضمون را «تجسم و تجسد» می‌بخشد و به زبان دیگر با حس می‌آمیزد، محسوس می‌کند و صفات محسوسی را برای امری معقول یا انتزاعی می‌آورد. (فشارکی، ۱۳۹۷ ش. ص. ۹۹)

با بررسی و تعاریف ارائه شده از حس‌آمیزی می‌توان دریافت که حس‌آمیزی شیوه‌ی است که شاعر با بهره‌مندی از قوه تخیل، سبب شکستن مرزهای عادی حواس ظاهری و باطنی می‌شود و قدرت سخن را در مخاطب بیشتر می‌کند.

سیروس شمیسا در اثر «نگاه تازه به بدیع» حس‌آمیزی را از فروع تضاد دانسته. (شمیسا، ۱۳۸۶ ش. ص. ۱۲۰)؛ اما شفیعی کدکنی در اثر «صور خیال در شعر فارسی» ماهیت حس‌آمیزی را استعاره دانسته (شفیعی کدکنی، ۱۳۹۱ ش. ص. ۲۶۷) و در کتاب «موسیقی شعر» این عنصر زبانی را، شکل خاصی از استعاره یا مجاز بر شمرده است. (شفیعی کدکنی، ۱۳۷۰ ش. ص. ۱۵)، البته میان سخن ایشان در این دو اثر تناقض وجود ندارد، زیرا اصل حس‌آمیزی از استعاره و اساس استعاره نیز از مجاز گرفته شده است. «وقتی یک گزاره از نوع حس‌آمیزی ساخته می‌شود ذات پدیده‌ها تغییر نکرده‌اند؛ بلکه دامنه دریافت و ادراک ما به وسیله استعاره گسترش یافته است، این امر موجب گسترش دایره‌ی ادراک و تقویت حواس و ژرفا بخشی به بینش ما می‌شود و تصرف گوینده را در

قوانین محدود و تکراری جهان فراهم می‌کند، پدیده‌های طبیعی در گستره‌ی ادراک ما آن قدر انعطاف‌پذیر می‌شوند که مزه‌ها شنیدنی و رنگ‌ها، چشیدنی می‌شوند و بوها رنگ دارند. در چنین قلمرو از ادراک، پدیده‌ها چند بعدی خواهند شد.» (فتوحی، ۱۳۸۷ ش، ص. 319)

تحلیل

نمونه‌ها از «نیمه گم شده» اثر شعری پرتونادری

نمونه: تاریکی چشمانت را می‌نوشم (پرتونادری، ۱۴۰۲ ش، ص. ۵۶)

عمل نوشیدن که مربوط به حس چشایی و تا حدی لامسه است، به تاریکی چشمان نسبت داده شده که متعلق به حس بینایی است.

ترکیب حسی چشایی/ بینایی، در حالت طبیعی تاریکی قابل نوشیدن نیست؛ شاعر با انتقال ویژگی‌های یک حس به موضوعی متعلق به حس دیگر، یک استعاره‌ی حسی می‌آفریند. که این روش دو کارکرد دارد:

- جسمانی کردن تاریکی و تبدیل آن به چیزی قابل لمس و چشیدن.
- عاطفی کردن دیدار معشوق و تاریکی چشمان محبوب تبدیل به چیزی می‌شود که قابل نوشیدن باشد.

لایه‌های معنایی و زیبایی‌شناختی

شاعر تاریکی چشمان معشوق را به مثابه‌ی شراب اغواگر بیان داشته و نوشیدن را نوعی حلول و یکی شدن عاشق و معشوق دانسته که اشاره به میل، کشش و تسلیم شدن عاشقانه است. این ترکیب شگفت‌آور عناصر حسی باعث بوجود آمدن تصویرهای انتزاعی ملموس، ایجاد موسیقی درونی در جمله با تکرار واج‌ها و ساختن فضای رمزی، تاریک و در عین حال عاشقانه و در نهایت، تاریکی به جای معناهای منفی، به زیبایی، جاذبه و عمق عشق تبدیل می‌شود. این جاست که حس آمیزی ابعاد عاطفی عشق غم‌آلود در شعر پرتونادری را برجسته می‌سازد. که این ترکیب بیان‌گر نگرش و بینش خاص پرتونادری بوده که خود نمونه‌ی ست از سبک خاص وی است.

نمونه: بغل بغل بوی برگ‌های توت را (پرتونادری، ۱۴۰۲ ش، ص. ۶۵)

در مصراع بالا بوی حس بویایی و برگ‌های توت عنصر دیداری و ملموس است. شاعر حس‌های لامسه، بویایی و بینایی را باهم در آمیخته است. بغل بغل نه فقط اندازه و تعداد؛ بلکه حضور و انبوهی را نشان می‌دهد. شاعر با تکرار فضای نزدیک و فشرده، حس شادی و نشاط در طبیعت را منتقل می‌کند.

لایه‌های معنایی، عاطفی و زیبایی‌شناختی

بوی توت، نماد خاطره، کودکی و لذت از طبیعت است. و بغل بغل، بیان‌گر صمیمیت، نزدیکی، آرامش و تعلق به طبیعت را در کنار عاطفه انسانی به تصویر می‌کشد. این مصراع ریتم نرم و آهنگین داشته و حس آمیزی مستقیم و ملموس در آن مشاهده می‌گردد. و لحظه‌های صمیمی و حسی را بیان و بر خلاف مصراع‌های فلسفی یا استعاری تجربه‌ی از لحظه‌ها را بیان و ثبت می‌کند.

نمونه: بوی گلی در نفس بریده‌نسیمی جاری نمی‌شود. (پرتونادری، ۱۴۰۲ ش، ص. ۱۳۱)

در مصراع بالا ترکیب حس آمیزی از حس بویایی، شنوایی و حرکتی دیده می‌شود.

بوی گلی: واژه بوی مستقیماً به حس بویایی مربوط می‌شود.

نفس بریده‌ی نسیم: نسیم معمولاً درک می‌شود که مربوط به حس لامسه شده و نفس بریده برای نسیم، یک وصف شنیداری است؛ گویی نسیم دچار قطع و وصل و نوعی بریده‌بودن حرکت شده است. که این حالت بیشتر به ادراک شنیداری و حرکتی اشاره دارد.

جاری نمی‌شود: حس حرکتی است که فعل جاری شدن درک حرکت بصری ایجاد می‌کند.

لایه‌های معنایی

شاعر با آمیختن چند حس، ترکیب پیچیده و چند لایه ایجاد می‌کند. در مصراع بالا نیز شاعر با به کارگیری ترفند حس آمیزی تصویر زیبا و شاعرانه ایجاد کرده است.

بوی گل که معمولاً لطیف و آرام است با نفس بریده که نشانه‌ی از اضطراب، دلهره یا توقف حرکت است در کنار نسیمی که باید حامل آن باشد؛ اما «جاری نمی‌شود» که نشان می‌دهد حس مطبوع گل به سبب اختلال در حرکت نسیم از بین رفته است حالت ناکامی، شکست یا گسست عاطفی را صورت چند حسی مجسم می‌کند.

نمونه: صدای گام‌های آدم‌کشان را (پرتو نادری، ۱۴۰۲ش، ص. ۱۳۲)

در این مصراع، حس آمیزی میان دو حس شنوایی و لامسه/بینایی به کار رفته است.

صدا: از موارد حس شنوایی و گام‌ها: حس لامسه/بینایی. گام‌ها معمولاً با بینایی درک می‌شود (دیدن حرکت پاها)؛ اما سنگینی، کوبندگی یا خشونت گام‌ها معمولاً به صورت لمسی/حسی در ذهن بازتاب پیدا می‌کند. بنابراین شنیدن گام‌ها نوعی انتقال حس لامسه/بینایی به حوزه شنوایی ست.

لایه‌های معنایی و عاطفی

گام‌های آدم‌کشان تنها دیده نمی‌شود؛ بلکه شنیده و وارد ذهن می‌شود. و این شنیده شدن فضای رعب‌آور و تهدید را می‌سازد. این حس آمیزی نوعی تشدید معنای خشونت و حرکتی دیداری که به سطح شنیداری ارتقا یافته در ذهن شدت بیشتر پیدا می‌کند

نمونه: شاید پرندگان که بوی کوهستان‌ها نشنیده اند (پرتونادری، ۱۴۰۲ش، ص. ۱۳۷)

در این مصراع، ترکیبی از حس بویایی، شنوایی به کار رفته است.

بوی کوهستان‌ها حس بویایی است و بوی معمولاً از طریق بویایی درک و دریافت می‌شود.

در ترکیب نشنیده اند حس شنوایی ست که فعل شنیدن خود از جنس شنوایی ست؛ اما شاعر آن‌را با بوی ترکیب می‌کند.

لایه‌های معنایی و عاطفی

شاعر می‌خواهد بگوید که این پرندگان حتی حس درونی، پیام یا آواز پنهان کوهستان را نیز تجربه نکرده اند. و پرندگان معمولاً آزاد، آشنا با طبیعت اند؛ اما وقتی بوی کوهستان را نشنیده‌اند شاید از اصل و ریشه‌ی طبیعی خود دور شده اند. و یا هم چیزی را که باید به صورت طبیعی دریافت می‌نمودند بدست نیاورده‌اند. که این بافت عاطفی، حس غربت، بیگانگی، دوری از وطن و گسست طبیعت را نشان می‌دهد. پیوند دادن حس بویایی و شنوایی باعث می‌شود که زبان شعر از مرزهای معمول حسی عبور کند و به زبان نمادین، رمزی و استعاری نزدیک شود.

نمونه: مزه‌ی تلخ خزان (پرتونادری، ۱۴۰۲ ش، ص. ۱۴۴)

شاعر حس چشایی و حس بینایی / ادراکی با یک‌دیگر آمیخته و کلام خود را زیبا نموده.

مزه مربوط به حس چشایی بوده و تلخ صفت چشایی ست و تلخی نیز از جنس ذایقه است.

خزان مربوط حس دیداری است. فصل خزان پدیده طبیعی بوده که از طریق بینایی و ادراک محیطی دریافت می‌شود و هیچ مزه‌یی ندارد. پس وقتی شاعر می‌گوید مزه تلخ خزان در حقیقت جابه‌جایی حسی است که اساس حس آمیزی را در این جا تشکیل می‌دهد.

لایه‌های معنایی و زیبایی‌شناختی

تلخی خزان به عنوان اندوه و پژمردگی بیان شده و پاییز یا همان فصل خزان در ادبیات نماد از اندوه، پژمردگی و پایان زندگی است که شاعر این اندوه را در قالب تلخی می‌چشد و نشان می‌هد که خزان تنها دیده نمی‌شود؛ بلکه در وجود انسان طعم عاطفی بر جا می‌گذارد.

نمونه: اگر جویبار شراب بهشت آتش گردد (پرتونادری، ۱۴۰۲ ش، ص. ۱۳۵)

در این مصراع شاعر چند حس که چشایی، بویایی، بینایی و حس حرکتی / دیداری است را باهم می‌آمیزد. شاعر حس چشایی که طعم و بویایی که رایحه است را با حس بینایی جریان آب و حس حرکتی / دیداری که روان بودن است یک‌جا کرده به زیباترین شکل بیان داشته است.

حس لامسه که سوزندگی و گرما است را با بینایی شعله و نور که ادراکی است باهم می‌آمیزد.

شاعر پدیده‌های را با ماهیت کاملاً متفاوت در یک تصویر کوچک ترکیب می‌کند. که این پیوند چند حسی باعث می‌شود یک تصویر فراتر از تجربه واقعی ساخته شود.

لایه‌ی معنایی و ادبی

در این جا شاعر یک تناقص حسی را آورده و آن عبارت از ناسازگاری آب و آتش است و شراب حالتی مطبوع، فعال کنند حس چشایی دارد؛ اما آتش شدن یک کیفیت سوزان، نابود کننده و خشن است. این تضاد حسی، متن شاعرانه را شدیدتر و تکان دهنده‌تر می‌کند.

تبدیل یک پدیده‌ی چشیدنی به پدیده‌ی سوزان شراب، معمولاً نماد لذت است. اما وقتی آتش گردد لذت به رنج تبدیل می‌شود و این جابه‌جایی حسی - معنایی، نشان دهنده‌ی اضطراب، دگرگونی جهان و فروپاشی نظم طبیعی است.

نمونه: تاعطر لب‌خندهایت در نفس بامداد جاری شود. (پرتونادری، ۱۴۰۲، ش، ص. ۱۵۵)

در این جا شاعر چند حس را باهم ترکیب می‌کند و می‌آمیزد تا شعر وی از جاذبه‌ی خاص برخوردار گردد.

عطر از موارد حس بویایی و لب‌خند با حس بینایی درک می‌شود که یک پدیده‌ی احساسی است و بوی ندارد. و نفس بامداد مربوط به حس لامسه و ادراک زمانی است و بامداد از طریق بینایی و ادراک زمانی فهمیده می‌شود. شاعر با تعبیر عطر لب‌خندهایت، حس بویایی را پدیده‌ی دیداری و احساسی لب‌خند منتقل می‌کند که این دقیق‌ترین نوع حس آمیزی استعاری است. لب‌خند دارای عطر می‌شود و سپس این عطر خیالی در نفس بامداد جاری می‌گردد.

لایه‌ی معنایی و ادبی

شخصیت بخشی به لب‌خند: شاعر لب‌خند را زنده می‌پندارد که گویی رایحه دارد، پراکنده می‌شود و در فضای صبح دم دمیده می‌شود.

پیوند عاطفه با طبیعت: لب‌خند محبوب چنان پاک، مقدس و لطیف است که بامداد با نفسش آن‌را در جهان می‌فشاند و پخش می‌کند. و این ترکیب، عاشقانه‌ترین سطح حس آمیزی را می‌سازد.

آوردن چند حس در یک تصویر: شاعر به شکل استادانه و با مهارت کامل پنج حس را در یک تصویر جا داده است. حس بویایی، بینایی، لامسه/حرکت، بینایی/حرکت، زمان/فضا که این نشان‌دهنده‌ی زبان شاعرانه و تصویرسازی چند حسی است.

نمونه: بوی مرگ می‌دهد. (پرتونادری، ۱۴۰۲، ش، ص. ۱۶۲)

در این نمونه شاعر حس بویایی را با مفهوم انتزاعی و غیر حسی مرگ در آمیخته است.

بوی مربوط به حس بویایی است و عمل برداشت بوی یک تجربه‌ی حسی کاملاً بویایی است.

مرگ پدیده‌ی انتزاعی و غیر حسی بوده که نه بوی، نه طعم و نه صدا داشته؛ بلکه یک مفهوم انتزاعی، ذهنی و وجودی است.

لایه‌ی معنایی و عاطفی

شاعر مرگ را قابل احساس، قابل لمس و نزدیک شونده بیان می‌کند. گویی مرگ نه تنها فکری و فلسفی نیست؛ بلکه در فضا پراکنده است و در حال نزدیک شدن و نفوذ کردن است. این ترکیب فضای ترس، تهدید و اضطراب می‌سازد و شدت بخشی معنایی مرگ در این جمله بو است. یعنی مرگ نه تنها قابل دیدن یا شنیدن نیست؛ بلکه قابل تجربه‌ی مستقیم است و این باعث می‌شود معنا شدیدتر و قوی‌تر شود.

نمونه‌های «دوخواهر هم‌زاد» اثر شعری پرتونادری

نمونه: شبی با من غزل می‌خواند چشمش. (پرتونادری، ۱۴۰۲ ش، ص. ۶۱)

در این مصراع شاعر دو حس و یک رفتار انسانی را با هم آمیخته است. ترکیب دوحس دیداری و شنیداری/ گفتاری را باهم آمیخته است. چشمش حس بینایی که چشم یک عنصر دیداری است و از طریق حس بینایی ادراک می‌شود. و غزل خواندن رفتار شنیداری/ گفتاری است.

لایه‌ی معنایی و زیبایی‌شناختی

شاعر وقتی با زبان شاعرانه می‌گوید چشمش با من غزل می‌خواند یعنی چشم او حرف می‌زند، عشق را بیان می‌کند و بدون صدا، موسیقی عاطفی ایجاد می‌کند. این استعاره حس آمیز، نشان می‌دهد که نگاه معشوق، خود نوعی موسیقی بی‌صداست.

پیوند دیدار و شنیدار: شاعر دو حس متفاوت را یکی می‌کند. نگاه وی نه تنها دیده می‌شود؛ بلکه شنیده هم می‌شود. این ترکیب، تجربه‌ی عاشقانه را چند حسی می‌کند. مجاز و شخصیت‌بخشی، چشم شخصیت پیدا کرده و سخن می‌گوید، غزل می‌خواند و می‌آفریند که این تشخیص و حس آمیزی شعر را زنده‌تر و عاطفی‌تر می‌کند.

نمونه: سیاهی تابه ما خندید مُردیم (پرتونادری، ۱۴۰۲ ش، ص. ۶۲)

در این جا شاعر ترکیبی از حس بینایی و مفهوم انتزاعی که مُردن است را یکی کرده با زبان شاعرانه بیان داشته است. سیاهی یکی از عناصر حس بینایی بوده که کیفیت دیداری و ادراک آن از طریق چشم اتفاق می‌افتد.

خندیدن مربوط به حس شنیداری می‌شود و خندیدن یک عمل شنیداری/ گفتاری و انسانی است؛ اما نسبت دادن آن به سیاهی باعث شخصیت‌بخشی و آمیختگی حسی می‌شود. که مُردن حس عاطفی و جسمی است و فعل مُردیم هم واکنش جسمی و عاطفی است.

لایه‌ی معنایی و زیبایی‌شناختی

سیاهی معمولاً در ادبیات نماد از تاریکی، مرگ و وحشت است. و خنده‌ی سیاه کنایه از سرنوشت یا ظلمت تقدیر است. خنده سیاهی نشان دهنده قدرت تهدیدآمیز و تاریکی‌ست. و مرگ یا نابودی مسخره‌وار و تهدیدکنان نزدیک می‌شود.

نمونه: که هر سو بنگرم آوای عشق است (پرتونادری، ۱۴۰۲، ش، ص. ۷۷)

در این مصراع شاعر حس شنوایی و بینایی را با تجربه احساسی ترکیب نموده است. آوا از عناصر شنیداری و چیزی است که با گوش شنیده می‌شود. و نگریستن مربوط به حس بینایی است که از عناصر حس دیداری بشمار می‌رود. و عشق از موارد عاطفی و مفهومی غیر حسی است؛ اما در آوای عشق با حس شنوایی پیوند داده شده است.

لایه‌معنایی و زیبایی‌شناختی

شاعر حس شنیداری آوا را با عمل دیداری هرسو بنگرم تلفیق می‌کند. گویی عشق نه تنها شنیده می‌شود؛ بلکه دیده هم می‌شود. آوای عشق صدای معمولی نیست؛ بلکه صدای عاطفی و معنوی است که در ذهن شاعر با نگاه و جهت‌یابی چشم هماهنگ می‌شود.

نمونه: نگاهت قصه می‌گوید برایم (پرتونادری، ۱۴۰۲، ش، ص. ۷۹)

در این نمونه ترکیبی از حس بینایی و شنیداری به‌بهترین شکل وجود دارد.

نگاه از عناصر حس بینایی است و قصه گفتن معمولاً از حس شنیداری؛ اما شاعر این عمل را به نگاه نسبت داده است. دیدن نگاه حس بینایی و شنیدن قصه حس شنیداری را به هم می‌آمیزد و نگاه را به موجودی فعال و سخن‌گو تبدیل می‌کند.

لایه‌ی معنایی و زیبایی‌شناسی

نگاه یا زبان عاطفی نه فقط دیده می‌شود؛ بلکه حرف می‌زند و قصه بازگو می‌کند. و این شخصیت‌بخشی به چشم، تصویر عاطفی است.

نمونه: دلم قرآن چشمان تو خواند (پرتونادری، ۱۴۰۲ ش، ص. ۷۹)

در این نمونه حس‌های بینایی، شنیداری، عاطفی / ذهنی به چشم می‌رسد.

چشمان مربوط به حس بینایی و قرآن خواندن از عناصر حس شنوایی و معنوی و از موارد تجربه‌ی احساسی و عاطفی‌ست که با حس‌های دیگر ترکیب شده است. شاعر در این مصراع یک انتقال حسی و معنایی پیچیده ایجاد کرده که عمل شنیداری قرآن خواندن را به چشمان معشوق و محبوب نسبت داده است.

لایه‌ی معنایی و زیبایی‌شناختی

شاعر نگاه محبوب و معشوق را به قداست قرآن تشبیه می‌کند و نشان می‌دهد که نگاه او نه تنها دیده می‌شود؛ بلکه به دل راه یافته و تاثیر معنوی دارد.

نگاه محبوب نه تنها بینایی بلکه کارکرد شنیداری و معنوی پیدا می‌کند. و این باعث می‌شود که تجربه‌ی عاطفی و روحانی شاعر شدت بیشتری داشته باشد.

نمونه: و می‌شد تمام روز

شگوفه تصور نان را

در گلدان ذهن کودکان

باعطر فریب

پیوند زد

و چشم انتظار باران ماند (پرتونادری، ۱۳۸۴ ش، ص. ۴۰)

در این پارچه شعر شاعر چهار حس را باهم آمیخته است. که از ترکیب همین حس‌ها تصویرهای زیبا را ساخته است.

تصور نان یک تصویر بینایی / ذهنی است که درک آن با بینایی و تخیل اتفاق می افتد. شگوفه و گل دان از عناصر دیداری هستند. عطر از عناصر بویایی بوده که مربوط به حس بویایی می شود. فریب یک مفهوم انتزاعی است و چشم انتظار باران از عناصر حس بینایی و حس لمسی / حرکتی است.

لایه ی معنایی و زیبایی شناختی

گل دان ذهن کودکان استعاره از ذهن پاک، آماده و پذیرا است و شگوفه ی تصور نان به مفهوم نیاز ساده انسانی بوده و عطر فریب تجربه ی بویایی است که به مفهوم اخلاقی / اجتماعی نسبت داده شده است.

باران نماد زندگی، امید و تغذیه ی ذهنی و روحی آدمی است.

نمونه: وقتی هر شام، با یک بغل گرسنگی، به خانه بر می گردم

کودکانم مفهوم جغرافیای هیچ را

از خطوط شکسته ی دستان من

به حافظه می سپارند

و از کوزه ی تشنگی، آب می نوشند... (پرتو نادری، ۱۳۸۴ش، ص. ۴۲)

شاعر در ابیات بالا چند حس را به شکل هم زمان و بگونه ی استعاره بکار برده است. و خطوط شکسته ی دستان از موارد حس بینایی است. که خطوط دست ها سختی کاز، خشونت و زحمت روزگار را تداعی می کند.

با یک بغل گرسنگی، به خانه بر می گردم: در این جا شاعر حس چشایی و جسمانی را باهم آمیخته که حس گرسنگی تجربه ی جسمانی و محرومیت را نشان می دهد. و مفهوم جغرافیای هیچ؛ حس ذهنی و استعاری است که تجربه ی ذهنی و انتزاعی را با حس بینایی حافظه ترکیب نموده و حس آمیزی ذهنی را ایجاد کرده است.

لایه ی معنایی و زیبایی شناختی

یک بغل گرسنگی و کوزه ی تشنگی تصویر ملموس فقر و محرومیت را بیان می دارد. خطوط دست و هیچ؛ دو مفهومی ست غیر تجربی برای کودکان که هرگز آن را تجربه نکرده اند. در کل ترکیب حس ها، با معنا را در این ابیات می توان چنین برشمرد: خطوط دست، کوزه از موارد حس بینایی است. گرسنگی و تشنگی از موارد حس

لامسه/ چشایی و جغرافیای هیچ از موارد حس ذهنی بشمار می‌رود که این تلفیق، شدت عاطفی و واقع‌گرایی را افزایش می‌دهد.

نمونه: ما از تبار آتش و نوریم

دل‌بستگان معبد خورشید

ما را به سرهوای نیایش نیست

بر بارگاه تیره‌ی تاریخ. (مجددی، ۱۴۰۲ ش، ص. ۱۰۴)

در این بیت، ترکیبی از بینایی، لامسه ذهنی و معنوی به کار رفته است.

آتش و نور از طریق بینایی درک می‌شوند و آتش هم‌چنین حس گرما/ لامسه ذهنی را ایجاد می‌کند. معبد خورشید نماد تجسم دیداری و معنوی نور است که به ذهن و خیال خواننده حسی معنوی و تجسمی منتقل می‌کند.

تیرگی تاریخ: تصویر دیداری و ملموس ذهنی است و هم‌چنین حس سنگینی و محدودیت ایجاد می‌کند.

لایه‌ی معنایی و زیبایی شناختی

تبار آتش و نور نماد از انسان‌های پرانرژی، روشنفکر و معنوی است. که ترکیب نور و آتش، حس قدرت، گرما و معنویت را منتقل می‌کند.

بارگاه تیره‌ی تاریخ، نماد محدودیت‌ها، ظلمت‌ها و گذشته‌ی سنگین در برابر تاریخ است. که شاعر با حس آمیزی، این تیرگی را ملموس و قابل درک می‌کند.

نمونه: دختران پوشیده روی کابل

گیسوان خونین شان را

در آینه‌های گرسنه‌گی تماشا می‌کردند

... شاید واژه‌ها

در مراسم خاک‌سپاری

عشق و آزادی

سرگرم مرثیه خوانی بودند (قویم، ۱۴۰۰ش، ص. ۱۸۲)

شاعر با ترکیب حس های بینایی، لامسه، شنوایی و ذهنی یک تصویر چندحسی و استعاری کامل ایجاد کرده است.

➤ بینایی: دختران، گیسوان خونین، آینه ها

➤ لامسه ذهنی: درد و خشونت، محدودیت پوشش

➤ شنیداری استعاری: واژه ها و مرثیه خوانی

➤ ذهنی و معنوی: عشق و آزادی

این ترکیب باعث می شود خواننده هم زمان ببیند، لمس کند و بشنود و تجربه ی اجتماعی و انسانی شعر را کاملاً درک کند.

لایه ی معنایی و زیبایی شناختی

شاعر با سرودن این شعر وضعیت اجتماعی مردم را به تصویر کشیده که محدودیت پوشش دختران را بیان داشته و خون در گیسوان نشانه ی قربانی ست که دختران کابل از آن تجربه داشته و گرسنگی و بی خانمانی خویش را در گیسوان خون آلود تماشا می کردند.

ترکیب- واژه ها سرگرم مرثیه خوانی- نوعی شخصیت بخشی و حس آمیزی استعاری است. که نشان دهنده ی بی- کلامی و سکوت واقعی جامعه در برابر ظلم و نابرابری است.

نمونه: آرزو دارم مردگان قرن های دور

در گورستان های کهنه ی سرزمین آبایی من

برای چندمین بار از شرم نلرزد

آرزو دارم که دیگر هرگز «ضرب مومن» نیم قاره ی شمالی

بر پیشانی شکسته ی دیوارهای کابل خط

درشت ننویسد: کامیابی مبارک هو!

تا بدبختی کفش های نادری را بپوشد و راه نرود
تا بدبختی با نادری شطرنج بچیند و برایش کش نکوید
تا دیگر پرنده گان خراسانی پنجابی بخوانند (خراسانی، ۱۴۰۰ش، ص. ۱۳۴)

شاعر در پارچه شعر بالا چندین حس را با زیبایی تمام باهم آمیخته تا تصویرهای که در ذهن دارد را به شکل درست و بهتر رسانیده بتواند.

حس بینایی: گورستان های کهنه، پیشانی شکسته ی دیوارها، کفش های نادری.

حس لامسه / جسمی، حرکتی: کفش های نادری را بپوشد و راه نرود، از شرم نلزد.

شنیداری/ذهنی، استعاری: پرندگان خراسانی پنجابی بخوانند، واژه ها و خطوط نوشته شده، آرزو، بدبختی، کامیابی.

حس آمیزی معنوی و فرهنگی برای القای مفاهیم و پیام اجتماعی و تاریخی است. این ترکیب باعث می شود خواننده و شنونده هم زمان ببیند و حس و کند و بشنود و تجربه ی اجتماعی و فرهنگی شعر را به شکل درست درک کند.

نتیجه گیری

بررسی اشعار پرتونادری نشان می دهد که حس آمیزی به عنوان یکی از ویژگی های برجسته و بارز آثار او، نقش مهمی در انتقال تجربه های زیباشناختی و عاطفی به مخاطب دارد. حس آمیزی، که در زبان شناسی و ادبیات به معنای ترکیب و هم نشینی حواس مختلف در تجربه خواندن است، در اشعار پرتونادری فراتر از توصیف ساده ی صحنه هاست و تلاش می کند تا مخاطب را در تجربه ی چندحسی قرار دهد. در این اشعار، حس های بینایی، شنوایی، لامسه و حتی حس بویایی و چشایی به طور هم زمان به کار گرفته شده اند تا تصویر ذهنی قوی و زنده ی ایجاد شود.

یکی از ویژگی های مهم حس آمیزی در اشعار پرتونادری، توانایی ایجاد پیوند میان معنا و احساس است. برای مثال، تصاویر طبیعی و صحنه های روزمره، نه تنها به عنوان پس زمینه ای برای روایت عمل می کنند، بلکه احساسات و حالات روحی شاعر را به طور مستقیم به مخاطب منتقل می کنند. این پیوند میان تصویر و احساس

باعث می شود که شعر نه تنها از نظر ادبی، بلکه از نظر روان شناختی نیز تأثیرگذار باشد و تجربه ای عمیق برای خواننده خلق کند.

تحلیل دقیق اشعار پرتونادری نشان می دهد که حس آمیزی در این آثار، با انتخاب دقیق واژگان و ترکیب های تصویری شکل می گیرد. شاعر از کلمات و ترکیباتی استفاده می کند که به خودی خود بار معنایی و احساسی دارند و با کنار هم قرار گرفتن، حس و حال چندلایه ایی ایجاد می کنند. این ترکیب ها باعث می شوند که خواننده نه تنها متن را بخواند، بلکه آن را تجربه کند و درکی زنده و پویا از فضای شعری پیدا کند.

علاوه بر این، حس آمیزی در اشعار پرتونادری با توجه به ریتم، صدا و موسیقی درونی کلمات تقویت شده است. تکرار آواها، بازی با صداها و نحوه قرارگیری کلمات در ساختار شعر، باعث می شود که تجربه خواندن به یک تجربه شنیداری نیز تبدیل شود و مخاطب با تمام حواس خود با شعر ارتباط برقرار کند. این ویژگی، اشعار پرتونادری را از نظر شکل و محتوا به نمونه های برجسته ای در ادبیات معاصر فارسی تبدیل می کند و نشان دهنده تسلط شاعر بر زبان و توانایی خلق تجربه ای چندحسی است.

در نهایت، می توان گفت که حس آمیزی در اشعار پرتونادری، ابزار اصلی انتقال احساسات، معنا و تجربه زیباشناختی است. این ویژگی به شاعر امکان می دهد تا خواننده را به دنیای متفاوت شعر و تجربه ای فراتر از خواندن رساند. بررسی دقیق حس آمیزی و انواع آن در این اشعار نشان می دهد که ادبیات فارسی معاصر، به ویژه آثار پرتونادری، قابلیت های بی نظیری برای تعامل میان زبان، تصویر و تجربه حسی دارد و مطالعه بیشتر این موضوع می تواند به درک عمیق تر ساختار و زیبایی شناسی شعر معاصر کمک کند.

Synesthesia in the Poems of Partaw Naderi

Senior Teaching Assistant: Mirsubhan Mujadadi. Shaikh Zayed University, Faculty of Languages and Literature, Department of Dari Language and Literature

Email: mujadadi22@gmail.com

Abstract

Synesthesia is a rhetorical and artistic device that enriches and expands poetic imagery by transferring sensory perceptions from one sense to another, thereby broadening the scope of the poet's imagination and leading to the creation of innovative, diverse, and influential images. As a literary figure, synesthesia functions as a technique that encompasses multiple strategies, belonging both to the domain of rhetoric and to the classifications of literary embellishment. The fusion of senses plays a pivotal role in generating unique literary images and in enhancing the aesthetic impact of poetry during its recitation. By elevating the level of literary appreciation through capturing the audience's attention, precisely conveying the poet's inner emotions, and engaging the reader in the poet's spiritual experience, synesthesia has gained particular significance in Persian literature, especially among contemporary poets. Given the extensive presence of this device in Partaw Naderi's poetry, this study adopts a descriptive-analytical approach, presenting poetic examples for examination and analysis. The findings reveal that Naderi employs synesthesia to expand the reader's imagination, intensify literary pleasure, and produce fresh imagery. Based on the analysis of selected poems, it can be concluded that synesthesia in his work enhances pure image-making, facilitates meaning transmission, and deepens the impact on the audience, thereby amplifying the aesthetic quality of his poetry.

Keywords: Synesthesia, Aesthetics, Partaw Naderi's Poetry, Imagery

سرچشمه‌ها

- پرتونادری، نصرالله. (۱۳۸۴ش). دهان خون آلود آزادی، چاپ نخست، تهران: انتشارات عرفان.
- پرتونادری، نصرالله. (۱۴۰۲ش). دوخواهر هم‌زاد. کابل: نشر پرند.
- پرتونادری، نصرالله. (۱۴۰۲ش). نیمه گم شده. کابل: نشر واژه و انتشارات فرهنگ.
- خراسانی، شجاع‌الدین. (۱۴۰۰ش). شعر معاصر دری. چاپ چهارم. کابل: انتشارات امیری.
- شفیعی کدکنی، محمدرضا. (۱۳۹۱ش). صور خیال در شعر فارسی. تهران: انتشارات آگه.
- شفیعی کدکنی، محمدرضا. (۱۳۷۰ش). موسیقی شعر، چاپ سوم، تهران: انتشارات آگاه.
- شمیسا، سیروس. (۱۳۸۳ش). نگاهی تازه به بدیع. تهران: فردوس.
- فتوحی، محمود. (۱۳۸۷ش). بلاغت تصویر. تهران: انتشارات سخن.
- فشارکی، محمد. (۱۳۹۷ش). نقد بدیع. تهران: سمت.
- قویم، عبدالقیوم. (۱۴۰۰ش). مرور بر ادبیات معاصر دری. کابل: انتشارات سعید.
- مجددی، میرسبحان. (۱۴۰۲ش). درون‌مایه‌های شعر معاصر دری در چهاردهه (۱۳۵۰-۱۳۸۰). رساله‌ی تحقیقی برای رتبه‌ی پوهنمل.

د پښتو او سنډي ژبو لغوي پرتله

پوهنمل فریدالله فرید د شیخ زاید پوهنتون د ژبو او ادبیاتو پوهنځي، پښتو څانگې استاد

ایمیل ادرس: faridullahfarid123@gmail.com

لنډیز

د پښتنو اصل او نسل باره کې د ژبپوهانو نظرونه ډېر او بېلابېل دي، خو چا چې د دې ژبې اریاییتوب باره کې کره دلایل راوړي، هغه ژبپوهان هم کم نه دي. د پښتو اریاییتوب باره کې چې چا نظرونه ورکړي دي، هغوی کې د ختیځ پېژندونکو له ډلې کلاپورت، ماکس میولر، الفنسټن، جان ملکم، جېمز ډارمستېر، رابرت لیچ، مارگنسټرن او یو شمېر نور د پام وړ پوهان دي. په کورنیو ژبپوهانو کې د عبدالحی حبیبی، مجاور احمد زیار، حبیب الله تېري په شمول زیاتره ژبپوهان په دې باور دي، چې پښتانه اریایان دي او د دوی ژبه پښتو سوچه اریایي ژبه ده. سنډي ژبه د هندي ژبو له ډلې شمېرل کېږي، چې اریاییتوب کې یې تر اوسه چا شک نه دی کړی. دا چې سنډي یوه اریایي ژبه ده او له پښتو سره په ډېرو کلمو او جملو کې نږدېوالی لري، ځکه لازمه وگڼل شوه، چې له پښتو سره باید پرتله شي او نږدېوالی یې ثابت شي. همداسې وشول، په دغه مقاله کې د پښتو او سنډي ژبو یو شمېر هغه کلمې سره پرتله شوې، چې د دواړو ژبو ترمنځ شریکې دي او یا ډېر نږدېوالی لري. د دواړو ژبو له لغوي پرتلنې معلومه شوه، چې دا دواړه ژبې هم اریایي دي او هم یوه له بلې سره ډېرې نږدې اړیکې لري. د دواړو ژبو له نږدېوالي به د پښتو ژبې اریاییتوب لا باوري شي، لوستونکي به د دواړو ژبو هر اړخیزې څېړنې ته وهڅول شي او د پښتنو باره کې د اسراییلیت نظریې رد هم وشو. د څېړنې مېتود تشریحي او ډول یې کتابتوني دی.

کلیدي کلمې: اریاییتوب، پرتله، پښتو، ژبه، سنډي، نږدېوالی

سریزه

بسم الله الرحمن الرحيم، الحمد لله رب العلمين والصلاة والسلام على سيد المرسلين وعلى اله واصحابه اجمعين !
 په پښتو ژبه تر اوسه د پښتو او سنډي ژبني اړيکې چا نه دي راسپړلي، په دې اړه داسې کوم منظم کتاب نه دی لیدل شوی، که چېرې وي هم زموږ لاس ته نه دی راغلی. همدې اړتیا ته په کتو مې د (پښتو او سنډي ژبو لغوي پرتله) تر عنوان لاندې موضوع باندې کار کړی دی. د موضوع اړوند مې د پښتو په ارياييتوب او له هندي ژبو سره د پښتو په اړیکو او د دواړو ژبو لغوي پرتله کې مې د پښتو او سنډي يو شمېر هغه کلمې راوړې دي، چې د دواړو ژبو نږدېوالي څرگندوي.

پښتونخوا، پاکستان او هندوستان کې په دې اړوند څه نه څه کار شوی، خو هغه يا په اردو ژبه شوی يا په سنډي يا په هندي او يا د هند د نیمې وچې په نورو ژبو له پښتو سره ځينې ژبې پرتله شوې دي، خو ليکدود او ژبه يې پښتو نه ده.

موخې

۱. د پښتو او سنډي ژبو نږدېوالی به څرگند شي.
۲. د سنډي ژبې ارياييتوب کې شک نشته، د پښتو ارياييتوب به هم ترې ثابت شي.
۳. د پښتنو باره کې د اسرائيليت دعوه به هم رد شي.
۴. نور لوستونکي به هم د دواړو ژبو هر اړخيزې څېړنې ته وهڅول شي.

کېناره او کار توکي

د دې څېړنې مېتود تشریحي دی او ډول يې کتابتوني دی، چې لومړی د موضوع د بڼې روښانتيا په موخه د پښتو ژبې په ارياييتوب بحث شوی او د ثبوت په موخه کره دلايل راوړل شوي دي، ورپسې د پښتو او سنډي ژبو کلمې سره پرتلې شوې او نږدېوالی يې څرگند شوی دی.

د څېړنې ارزښت

دا چې سنډي څنگه ژبه ده، له کوم گروپ سره تړاو لري او دا ژبه له پښتو سره څه اړيکې لري او که نه؟ په دې اړه افغانستان کې چا فکر نه دی کړی، سنډي ژبه يې له پښتو لرې يوه ژبه گڼله، ما غوښتل چې دا په ډاگه شي، چې سنډي هم اريايي ژبه ده او د پښتو سره په اصل او نسل کې ډېره نږدې ده. ژبپوهان د پښتو باره کې مختلف

نظرونه لري، خو د سنڌي ژبې په ارياييتوب کې تر اوسه چا کوم شک نه دی څرگند کړی، چې ياده ژبه دې اريايي نه وي. دا چې سنڌي اريايي ژبه ده، نو د پښتو او پښتنو ارياييتوب هم ترې څرگندېدلی شي.

د پښتو ژبې ارياييتوب

حبيب الله تېري په خپل کتاب ((پښتانه)) کې د مسعود سعد سلمان په حواله د پښتنو باره کې داسې ليکلي: «د پښتنو د اصل او نسب په اړه ډېر مخکې بېلابېل نظريات څرگند شوي، دا نظريات او روايات دومره زيات او يو له بله جلا او متفاوت دي، چې هنري راوړتې يې په باب وايي: «د هېڅ قوم د اصل او نسب په اړه د نظرياتو اختلاف دومره زيات نه دی، لکه د پښتنو په باره کې چې دی.» (تېري، ۱۳۷۷ل، ص. ۱).

خو څه د پاسه (۲۰۰) کلونو راهيسې د پښتو ژبې د ريښې په اړه څه نا څه پلټنې شوې دي، په دې لاره کې د برنارد ډورن، ډارمستېر، ويليم گايگر، جورج مورگين ستيرن، راوړتې او بليو ډېرې پلټنې کړې، چې پښتو ژبه يې اروپايانو ته ورپېژندلې ده.

کله چې سړی هغه روايات او نظريات راسپړي چې د پښتو د اصل او ريښې په باره کې په مختلفو اثارو کې راغلي، نو له راوړتې سره دا خبره هرومرو مني چې: «د پښتنو د ژبې د اصل او ريښې په باره کې د نظر اختلاف تر هغه څخه کم نه دی، لکه خپله د پښتنو د اصل او نسب په باره کې چې دی.»

پښتو چا د ديوانو ژبه بللې، چا سامي ژبو ته ورکش کړې او چا په هندو ايراني ژبو پورې تړلې. چا د هندو اروپايي ژبو د سترې ونې په يوې څانگې پورې مربوطه گڼلې، چا بيا پښتو اصلاً د ساکانو يا ستيانو ژبه بللې او چا د هندو اريايي ژبو ترمنځ يوه مستقلة او د اتصال کړۍ گڼلې ده. دلته يې د ټولو نظرونو راوړلو اړتيا نشته، يوازې هغه نظرونه راسره وگورئ، چې پښتو د هندو اروپايي کورنۍ اريايي ژبه ثابتولی شي:

کلاپورت لومړنی ختيځ پېژندونکی و، چې په (۱۸۱۰ م) کال يې اسيایي ادبياتو د ارشيف په لومړي ټوک کې دا نظريه په صراحت رد کړه، چې گڼي پښتو له سامي ژبو سره تړلې ده. ده وليکل چې: د پښتو او سامي ژبو ترمنځ نه په کلماتو کې ورته والی شته او نه په گرامري جوړښت کې.

ارټ الفنسټين چې د پښتو د ټولنې او تاريخ د مطالعې په برخه کې د ثابت دريځ خاوند و، په (۱۸۱۴م) يې د پښتو او کلداني ژبې د ورته والي په باره کې د ويليم جونز خبره رد کړه او ويې ليکل چې: ما (۲۱۸) پښتو کلمې د يو شمېر نورو ژبو له معادلو کلمو سره مقايسه کړې خو يوې کلمې هم له عبراني او کلداني سره شباهت نه درلود.

یو بل انگرېز مؤلف جان ملکم د فارس په تاریخ کې الفنستین ته ورته نظر څرگند کړ او ویې لیکل چې: «د عبري او پښتو یا د افغانانو د معاصرې ژبې ترمنځ د نږدې والي هېڅ څوک نه لگېږي».

البته یو زیات شمېر غربي مؤلفینو او د ژبنيو مطالعاتو پوهانو نه یوازې دا چې له ډېر پخوا څخه د پښتو د سامیت نظریه رد کړې، بلکې دا یې هم په ډاگه کړې ده، چې پښتو یوه هندو اریایي ژبه ده. بیا هم کلاپورت لومړنی غربي څیړونکی دی، چې پښتو یې یوه اریایي ژبه وبلله او دا عقیده یې په کلکه څرگنده کړه، چې: «پښتو یوه هندو اروپایي ژبه ده» (تبري، ۱۳۷۷ل، ص. ۴۰).

خومره چې د ژبې تاریخي مقایسوي څېړنې د علم حیثیت غوره کاوه، د ژبو په باره کې مطالعه هم هغومره دقیقه کیدله. د پښتو په برخه کې هم پوهانو یوازې په دې قناعت ونه کړ، چې د هندو اروپایي ژبو په کورنۍ پورې مربوطه اریایي ژبه یې وبولي، بلکې غوښتل یې دا هم معلومه کړي، چې دغه لویه کورنۍ له کومې څانگې سره تړاو لري؟ څرنگه چې په پښتو کې د هندو اریایي ژبو د لویې کورنۍ د دواړو ډلو ځانگړنې له ورايه څرگندې دي نو په اول کې پښتو چا له هندي ډلې سره او چا له ایرانی ډلې سره تړله.

کوم غربي لیکوال چې پښتو یې په لومړي ځل د هندو اریایي ژبو له هندي ډلې سره مربوطه وگڼله، هغه رابرت لېچ دی. لېچ په (۱۸۳۹م) کال د بنگال د اسیایي ټولنې په مجله کې د پښتو گرامر په باره کې یو مضمون کې ولیکل، چې په لویديځ کې د پښتو او سنسکرت له اوازونو څرگندېږي، چې پښتو په قاطع ډول د سانسکرت بڼه لري.

په پښتو کې د هندي اریایي ژبو ځانگړنې دومره زیاتې وې، چې فرانسوي ختیځ پوه جېمز دارمستېر هم په لومړي سر کې په خپل اثر کې، چې هند ته (د فلاوژیکو مطالعاتو د سفر رپوټ) نومېږي او په (۱۸۸۷م) خپور شوی دی، د هندو اریایي ژبو په هندي ډله پورې مربوطه وگڼله. خو چا چې پښتو د لومړي ځل لپاره د هندو اریایي ژبو له ایرانی څانگې سره وتړله، هغه شیلی ډیور دی. ده په خپل هغه اثر کې چې د مقایسوي فلاوژۍ اجمال نومېږي او په (۱۸۵۳م) کال خپور شوی دی، پښتو یې په بنیادي ډول د ایرانی ژبو په قطار کې ودروله خو په عین وخت کې یې وویل چې پښتو ځانته ځانگړی موقعیت لري. دی د ایرانی ژبو په بحث کې لیکي، چې د افغانستان ژبه یعنې پښتو هم په همدې څانگه پورې ارتباط لري خو ځانته یې په یوه ځانگړې او ابتکاري طریقه انکشاف کړی دی.

د ژبنيو مطالعاتو عالم ماکس میولر هم پښتو له ایراني ژبو سره مربوطه ګڼله. ده په خپل هغه اثر کې چې عنوان یې ((په شرق کې د جګړې د مرکز ژبې)) دی او په (۱۸۵۵ م) کال خپور شوی، ولیکل: «افغاني یا د پښتنو ژبه ... د خپل ګرامر په لحاظ د فارس د ژبو له ډلې سره تړلې ده.» (زیار، ۱۳۷۹ ل، ص. ۶۶).

میولر په خپل یو بل اثر ((د افغانانو ژبه)) کې چې په کال (۱۸۶۲ م) خپور شو، خپله خبره نوره هم واضحه کړه او پښتو یې د ایراني ژبو له شرقي ډلې سره مربوطه وګڼله او په ترتیب یې له زند سره ونښلوله.

پاټ په (۱۸۳۳ م) کال اروپایي ژبې په پنځو کورنیو وېشلې دي، پښتو او پارسي دواړه یې دویمه کورنۍ پورې مربوطې ګڼلې دي. ځینو پوهانو پښتو د هندي او ایراني ژبنيو ډلو ترمنځ یوه مستقلة ژبه بللې ده. ډاکټر ارنسټ ترومپ چې د خپلو پراخو مطالعاتو او څېړنو په لړ کې یې پښتو ګرامر هم لیکلی، پښتو د هندي او ایراني ژبو ترمنځ د اتصال کړۍ ګڼي او لیکي: «د پښتو کلمې مستقیماً له ګاونډیو پراکرت لهجو په تېره بیا له پنجابي او سندی څخه مشتق شوې دي. پښتو ژبه د صرف او ترکیب د عملیې د ساختمان له نظره سندی ته بیخي زیاته ورته ده. پښتو په تېره زمانه کې د متعدي فعلونو له نظره له سندی سره په پوره ډول مطابقت لري او یوازې د سندی ژبې پر اساس تشریح کیدی شي. خو پښتو په هېڅ صورت کومه د پراکرت لهجه نه ده، بلکې یوه زړه مسقلة ژبه ده چې له هندو اریایي ژبو نه د ایراني ژبو کورنۍ د بدلون لومړنۍ مرحله ښيي، نو ځکه د دواړو خصوصیات او تمیزات پکې څرګندېږي. د پښتو دا ځانګړنې د هغې جغرافیوي موقعیت سره هم اړخ لګوي.»

پروفیسر ادیلنګ هم پښتو یوه مستقلة او خپلواکه ژبه ګڼي. ډورن هم خپله د پښتنو په باره کې همدا نظر لري او وایي چې: «پښتانه نه د ایرانیانو له پښته دي او نه د هندوانو بلکې دا ددغو دواړو ولسونو ترمنځ یو مستقل قوم دی.» (تړی، ۱۳۷۷ ل، ص. ۴۸).

جان ملکم په دې برخه کې ډورن ته ورته نظر لري او لیکي: «پښتانه له پارسیانو او هندوانو نه متفاوت خلک دي.»

خو هغه څوک چې خبره یې د پښتنو د ژبې د ریښې او اصالت د ټاکلو په برخه کې د کاني کرښه شوه، هغه فرانسوی عالم او مستشرق جیمز ډارمستیر و. ده د خپل اثر په لومړۍ برخه کې چې ((د افغانانو ولسي سندرې)) نومېږي، پښتو او زند په پوره تفصیل او ډېر دقت سره مقایسه کړې او په پای کې دې نتیجې ته ورسېده، چې پښتو له زند سره دومره نږدې ارتباط لري، لکه نوې فارسي یې چې له زړې فارسي سره لري. په دې ډول ډارمستیر د یوه واقعي طالب العلم په حیث پخوانۍ نظریه د نوو حقایقو په رڼا کې بدله کړه او پښتو یې په قاطع ډول د هندو

اریایی ژبو د لویې ډلې د ایراني څانگې په ختیځه ډلگۍ پورې مربوطه وگڼله او په ډاگه یې کړه چې پښتو زند یا اوستا ته ډېره نږدې یوه بله ژبه ده او د شمالي هندي ژبو عناصر یې هم په خلاص مټ او پراخه پیمانه خپل کړي دي.

جورج مارگنسترن چې د پښتو ژبې په تېره بیا د هغې د تاریخي - مقایسوي څېړنې په برخه کې له ډارمستیر څخه راوړوسته د ډېر اوچت صلاحیت خاوند دی، د ډارمستیر نظر په پوره ډول تائیدوي خو په عین وخت کې پښتو په ختیځو ایراني ژبو کې د ساکانو لرغونې ژبې ته دومره نږدې بولي، چې وایي پښتو له اصله غالباً یوه د ساکا لهجه ده. دی خپلې خبرې ته دوام ورکوي او وایي البته د دې امکان نشته چې سړی دې د دغو دوو ژبو ډېرې نږدې اړیکې تثبیت کړي.

که د مارگنسترن نظریه ومنو او پښتو د ساکا یوه لهجه وگڼو نو معنا به یې دا وي، چې پښتو لږ تر لږه (۲۱۰۰) کاله پخوا معموله وه. ځکه د ساکانو مشران له میلاد نه اټکلاً سل کاله وړاندې یعنې (۹۷) ق م په شاوخوا کې په نننۍ پښتونخوا کې مسلط شول او په پنځم میلادي کال کې یې واک پای ته ورسید او په دې پسې یې ژبه هم ورکه شوه. اوس پوښتنه داده، چې پښتو او ساکا خو اساساً د ایراني ژبو له شرقي ډلې سره مربوطې ژبې دي، نو پښتو دا دومره قوي د هندي ژبو څانگې له کومه کړې؟ دا پوښتنه دوه احتمالي ځوابونه لري: یو دا چې پښتو له اصله یوه ایراني ژبه وه او د هندي ژبو ډېر زیات عناصر (لکه څنگه چې ډارمستیر او نور وایي) وروسته وداخل شوي دي. بل دا چې پښتو له لومړي سر نه داسې یوه ژبه وه، چې هم یې د هندي ژبو څانگې لرلې او هم د ایراني ژبو. راځئ چې لومړی دا اول احتمال وڅېړو. د یوه قوم ژبې ته د یوه بل قوم د ژبې په ډېره پراخه پیمانه څانگې معمولاً هغه وخت ورننوتلی شي، چې لومړی قوم د دویم قوم تر ډېرې قوي او اوږدې سیاسي او ثقافتي سلطې لاندې راغلی وي.

خو تاریخ شاهد دی، چې د پښتو ټاټوبی په اسلامي دور کې هېڅکله هم د هندوستان دغه راز واکمنۍ لاندې نه دی راغلی، بلکې په دې دوره کې ډېر ځله هندوستان د افغانانو او پښتنو تر سیاسي واک لاندې راغلی او اساساً همدا کار په هند کې د اسلام او اسلامي ثقافت د خپرېدو سبب گرځېدلی دی. خو له اسلام نه وړاندې داسې یوه دوره تېره شوې چې په هغې کې د پښتنو هېواد د هندوستان تر یوې سیاسي او ثقافتي واکمنۍ لاندې راغلی و. دا دوره د موریان کورنۍ د واکمنۍ زمانه وه، چې چندراگوپتا له واکمنۍ (۳۲۳ ق م) نه پیل شوې د اشوکا په مرگ (۲۲۷ ق م) پای ته رسېدلې ده او نږدې (۱۰۰) کاله دوام یې کړی دی. په واقعیت کې همدا یوازینی دوره ده، چې کیدی شي، پښتو ته د هندي ژبو څانگې په دومره پراخه توگه ورننوتلې وي. که دا خبره سمه وي نو پښتو

به لږ تر لږه (۲۵۰۰) کلنه او يا به له دې هم زړه وي. کله که سپړی هغه اول احتمال ومني او داسې وگڼي چې په پښتو کې د هندي او ايراني ژبو ځانگړنې ان له اول سر نه موجودې وې، هلته بيا نو د ترومپ نظريه قوي کېږي او پښتو د هندي او ايراني ژبو ترمنځ يوه لرغونې د اتصال کړې ده.

د روسيې د ژبپوهنې اکېډيمۍ غړی (کلاپورت) په دې اړوند داسې وايي: «ځينو خلکو پښتو سامي بللې وه، خو زما په نظر پښتو يوه خالصه هندو آرين ژبه ده؛ دا ځکه چې دغه ژبه نه د الفاظو، لغاتو او نه د گرامر له مخې له سامي ژبو سره کومه اړيکه لري.» همدارنگه ژبپوهانو دا نظريه چې پښتو د پارسي ژبې يو ديالېکټ دی، په بشپړ ډول رد او غلطه وبلله.

پروفیسور (برنارډ ډورن) هم په دې هکله د (کلاپورت) څرگندونې مني او وايي: «د پښتو په باب د پروفیسور (کلاپورت) نظريه تائيد ده؛ دا ځکه چې پښتو ژبه د ترکيېنو، الفاظو او گرامر له مخې له عبراني او سامي ژبو سره هېڅ اړيکه او مشابهت نه لري دغه د اريايي ژبو يوه ځانگړې څانگه ده.» (وزيری، ۱۳۹۷ل، ص. ۴۸).

زه د عبدالحی حبيبي له نظر سره موافق یم. نوموړی پښتو مستقيماً له آريک رابله شوې ژبه گڼي. استاد په دې اړه ((د پښتو ادبياتو تاريخ)) کې ليکي: «...پښتو د آريک ژبې لور ده، د دې خبرې د پلټنې او منلو لپاره بايد موږ د اريايي توکم پخوانو کلماتو ته وگورو، چې له دوی څخه څه پاتې دي او هغه کلمې بيا په پښتو کې وگورو چې تر اوسه ژوندی دي.

بله خبره هم بايد دلته وشي چې آرين توکم له بخدي څخه يا د هند خوا ته ولاړل، چې ژبه يې سنسکريت شوه او ويدا کتاب په دغه ژبه دی، يا هغه قبایل دي چې ايران ته ولاړل؛ ژبه يې فرس قديم بيا پهلوي، بيا اوسنی پارسی شوه؛ اما هغه قبایل چې په خپله په بخدي کې پاتې شول کومه ژبه يې ويله؟

زما په عقیده دوی پښتو ويله؛ ځکه چې وروسته دغه قبایل تر هندوکش راتېر شول؛ دوی د بخدي په نامه (بخت=پکټ=پښتون) بلل کېدل او هغه تاريخي نوم دوی تر اوسه ساتلی دی او هغه پخوانۍ ژبه هم دوی تر اوسه خوندي کړې ده.» (وزيری، ۱۳۹۷ل، ص. ۴۲).

حبيبي د همدې کتاب په بل ځای کې بيا پورتنۍ خبره په تاکيدي ډول په نورو الفاظو کې داسې کوي: «پښتو له هندو اروپايي يعنې اريايي ژبو څخه ده؛ ځکه چې د اريايي پښت زانگو دغه زموږ د هېواد مځکې دي؛ نو اصلي اريايي ژبه هم دلې ويل کېده او دلې په خپله پاتې ده، يا يې لور پښتو تر اوسه په دغو غرو کې ژوندی ده.» (حبيبي، ۱۳۸۴ل، ص. ۵۷).

د پښتنو د اصل او نسل باره کې نظرونه ډېر دي، خو له پورته کره دلایلو او شواهدو داسې ښکاري، چې پښتو د هندو اروپایي لویې کورنۍ اړوند اریایي ژبه ده. له بلې خوا سندی ژبه د کوچنۍ آسیا د هندو اروپایي کورنۍ اړوند د هندو اری ژبو یا هندي ژبو یوه ژبه ده، چې اوس مهال د موجوده پاکستان یا پخواني هندوستان اړوند سند یا کراچی ولایت کې او د هندوستان په راجستان او گجرات ایالتونو کې تر (۸) میلیونو پورې ویونکي لري. دا چې سندی اریایي ژبه ده او پښتو هم د ډېرو پوهانو په اند اریایي ژبه گڼل کېږي، نو د دواړو ژبو ترمنځ لغوي او ژبنی اړیکې هم رد کېدلی نه شي. په دې اړه محمد افضل رضا خیل کتاب «(سندی کې قدیم پښتون شعراء)» کې وایي: «پښتو او سندی ژبې گڼې تاریخي، ژبنۍ، فرهنګي او ادبي اړیکې لري.» (رضا، ۱۹۹۸ م، ص. ۱۲۶).

اوس به د دواړو ژبو هغه کلیمې راوړو، چې په خپل منځ کې فونولوژیکي او مورفولوژیکي نږدېوالی لري.

سندی ژبه هم د پښتو ژبې په شان په عربي لیکدود لیکل کېږي؛ خو څنگه چې پښتو ځینې خپل توري لري، داسې سندی ژبه هم ځینې داسې توري لري، چې هغه سندی ژبپوهانو پخپله جوړ کړي دي. دلته به د تورو له تفصیل تېر شوو، سندی ژبه به هم د پښتو په لیکدود ولیکو، ځکه چې زموږ لوستونکي د ځانگړو سندی تورو له لوستلو سره بلد نه دي. د سندی ژبې باره کې معروف شاه شینواری وایي: «سندی ژبه د پاکستان په سند صوبه او د پاکستان سره د هند سرحدې برخه یعنې راجستان ایالت او گجرات ایالت کې مروج ده، د ویونکو شمېر یې تقریباً (۸) میلیونه تنه اټکل شوی دی، چې له دې جملې څخه (۲،۱) میلیونه ویونکي یې هند کې مېشت دي.» (شینواری، ل، ۱۳۹۷، ص. ۱۱۹).

د پښتو او سندی لغوي نږدېوالی

پښتو	سندی	پښتو	سندی
مور	ماه	ساه	ساه
پلار	پیوه	کجاوه	کجایو
پښتو	سندی	پښتو	سندی
نوم	نالو	تلل	تلن
نوی	نیو	ځنگل	جنگل

ونه	وا	ډنډوره	دندورو
سهار	سهرو	خولی	جولئ
پنځه	پنج	تالو	تارون
ژبه	چپ	دارو	دارو
سل	سوه	غم	غمی
وس (توان)	وس	پوخ	پکو
واگي	واگ	گدی	گدي
خر	خراکر	ډنډه	دندو
مخ	مک	سناخ	شاخ
تماکو	تماک	پگری	پگ
کجاوه	کجايو	پياله	پيالو
کنډر (کنډواله)	کنډر	پرده	پرډو
هتي (دوکان)	هت	پيره (خوکی)	پيرو
گيدړ	گدړ	تله	ترو
توکی	تک	تکيه	تکيو
دوه گونی	دگنو	تازه	تازو
پښتو	سنڌي	پښتو	سنڌي
دوه رنگي	درنگي	تولی	تولو

بوج (پنډ)	بوجو	ټکه (تندر)	ټکو
توره	ترار	ځاله	جارو
ځوان	جوان	څمڅه (چمچه)	چمچو
چت	چت	ليونی	ديوانو
بستره	بسترو	دوره	دورو
اسمان	آسمان	سودا	سودو
اسره	اسرو	شيدې	شودو
اوبه	اب	نبېښه (شېشه)	شيشو
دانه	دانو	ښوروا (شوروا)	شورو
برخه	بخرو	شملة	شملو
بچی	بچو	کوټه	کوټو
بيړه	بيړو	گنده (چټل)	گندو
بنده	بندو	تنی	تني
گونگ	گنگو	گنډه	گند
کورنی	گرانو	انگړ	انگن
لالا	لالو	ټوکه	ټوک
ماما	مامو	گنل	گنن
پښتو	سندي	پښتو	سندي

نمونه (بېلگه)	نمونو	مېړه	مېرس
نخړه	نخړو	نر	نر
مېخ	مېک	ته	تون
پنبه (مالوچ)	بنبو	زه	مان
کودی (کودړی)	کودی	تاسې	توهي
تول	تور	هغه	هو
من	من	تېل	تاين
سېر	سیر	پالل	پالن
ډوډی	ډوډو	پېژندل	پېچانن
سپک	سپیک	څکل	چکن
ننگ (غیرت)	ننگ	کول	کرن
تبر	تبر	لیکل	لکن
کھول (کورنی)	کھول	لگېدل	لگن
تورزن	تورزن	بدلول	بدلن

(ختیک، ۲۰۰۷ م، ص. ۱۶۷-۲۰۴).

د پښتو او سنډي ژبو یوازې دا څو کلمې د دواړو ژبو پوره اړیکې او نږدېوالی نه شي ثابتولی، دا پورته کلمې ما یوازې د مقالې عنوان ته په کتو د نمونې په ډول راوړې. د دغو دواړو ژبو پوره پرتله باید وشي، ځکه دواړه ژبې نږدې ګرامري، فرهنګي او ټولنیزې اړیکې لري، دا اړیکې یوازې په یوه مقاله کې نه شي بیانیدلای. دا چې زما د مقالې عنوان د دواړو ژبو لغوي پرتله دی، د عنوان مطابق مې تر خپله وسه د دواړو ژبو هغه کلمې راواخستلې،

چې د دواړو ژبو نږدېوالی ترې څرگندېږي. نور که ژوند و، ان شاءالله د دواړو ژبو نورې برخې به هم وخت او حالاتو ته په کتو تر څېړنې لاندې ونیسو.

پایله

د پښتو او سنډي ژبو له لغوي پرتلنې څرگندېږي، چې دواړه ژبې د اریایي کورنۍ له ګډو رېښو سرچینه اخلي او د تاریخي، جغرافیایي او فرهنګي نږدېوالي له امله یې یوې پر بلې اغېز کړی دی. د دواړو ژبو د کلمو پرتله ښیي چې د دوی ترمنځ ګڼ شمېر بنیادي، ورځني او تاریخي الفاظ په جوړښت، مانا او رېښه کې ورته والی لري، چې دا ورته والی تصادفي نه دی، بلکې د ګډ لرغوني میراث څرګندونه کوي.

سربېره پر دې، د تاریخي تماسونو، سوداګرۍ او ګډو کلتوري اړیکو شتون د دې لامل شوی دی، چې پښتو او سنډي د وخت په تېرېدو سره یوې پر بلې اغېز کړی دی. همدارنګه، ځینې ګډې ګرامري ښې، د اریایي ژبو دودیز غږیز بدلونونه او د کلمو موازي کارونه د دې ژبو د خپلواک پرمختګ تر څنګ د دوی نږدېوالی هم ممکن کړی دی.

په ټولیز ډول د څېړنې پایلې څرګندوي چې پښتو او سنډي دواړه د هندو اروپایي کورنۍ ژبې دي، چې ګډې لرغونې رېښې لري او د ژبني جوړښت، لغاتو او تاریخي تحول له مخې د پام وړ ورته والی لري. دا ورته والی نه یوازې د علمي څېړنې له پلوه ارزښت لري، بلکې د دواړو ژبو د ویونکو تر منځ د کلتوري پیوستون یو مهم ثبوت هم ګڼل کېږي.

په دې څېړنه کې دا څرګنده شوه، چې سنډي هم اریایي ژبه ده او د پښتو سره په نسل او اصل کې ډېره نږدې ده. ژبپوهان د پښتو باره کې مختلف نظرونه لري، خو د سنډي ژبې په اریاییتوب کې تر اوسه چا کوم شک نه دی څرګند کړی، چې یاده ژبه دې اریایي نه وي. دا چې سنډي اریایي ژبه ده، نو د پښتو او پښتنو اریاییتوب هم ترې څرګند شو.

وړاندیزونه

۱. شيخ زايد پوهنتون کې چې څوک له سنډي او اردو ژبو سره بلد وي، د پښتو او سنډي ژبو هر اړخيزه څېړنه دې وکړي.
۲. د پښتو ژبې ارياييتوب د نوې ژبپوهنې پر اساس د اريايي ژبو له پرتلې څرگند دی، نور دې د پښتنو د اسراييليت افسانوي نظريه کتابونو کې نه ليکل کېږي، ځکه اسرايل د نړۍ پر مخ يو ناسور دی، د پښتنو نسلي خپلوي ورسره زموږ په تاوان ده.
۳. د شيخ زايد پوهنتون د ژبو او ادبياتو پوهنځي اردو څانگې استادان دې د پښتو او نورو هندي ژبو ترمنځ څېړنې وکړي، چې د پښتو او سيمه ييزو ژبو نږدېوالي معلوم شي.

A Lexical Comparison of Pashto and Sindhi Languages

Senior Teaching Assistant Faridullah Farid, Faculty of Languages and Literature, Pashto Department, Sheikh Zayed University

Email address: faridullahfarid123@gmail.com

Abstract

There are many and varied opinions among linguists about the origin and lineage of Pashto and Pashtuns, but there are also many linguists who have given solid reasons for the Aryan nature of this language. Those who have given opinions about the Aryan nature of Pashto include orientalist such as Julius Klaproth, Max Muller, Elphinstone, John Malcolm, James Darmesteter, Robert Leach, Georg Morgensterne and a number of other notable scholars. Among domestic linguists, most linguists, including Abdul Hai Habibi, Mujawer Ahmad Ziyar, Habibullah Teghi, believe that Pashtuns are Aryan and their language, Pashto, is a pure Aryan language. Sindhi is considered one of the Indian languages, and no one has doubted its Aryan nature yet. Since Sindhi is an Aryan language and is close to Pashto in many words and phrases, it was considered necessary to compare it with Pashto and prove its closeness. Thus, in this article, I have compared a number of words in Pashto and Sindhi that are common or closely related to both languages. From the lexical comparison of the two languages, it was found that both these languages are Aryan and have very close relations with each other. The closeness of the two languages will further confirm the Aryan nature of the Pashto language, encourage readers to research every aspect of both languages, and reject the Israelite theory about the Pashtuns. The research method is descriptive and its type is bibliographical.

Keywords: Aryanism, Comparison, Language, Pashto, Proximity, Sindhi

ماخذونه

- تړی، حبيب الله. (۱۳۷۷ هـ ش). پښتانه. پېښور: دانش کتابخانه، قصه خوانی بازار.
- حبیبی، عبدالحی. (۱۳۷۸ هـ ش). د افغانستان لنډ تاریخ. ژباړه: عبدالودود کرزی. کوئټه: سپنزر پرنټرز (پرائیویټ) لمیتډ.
- حبیبی، عبدالحی. (۱۳۸۴ هـ ش). د پښتو ادبیاتو تاریخ (لومړی او دویم ټوک). پېښور: دانش خپرندویه ټولنه.
- خټک، خالد خان. (۲۰۰۷ م). سنډه، پښتو، اردو کي روابط. پېښور: پښتو اکېډمي پېښور پوهنتون.
- رضا، محمد افضل. (۱۹۹۸ م). اردو کي قدیم پښتون شعراء. پېښور: پښتو اکېډمي پېښور پوهنتون.
- زیار، مجاور احمد. (۱۳۷۹ هـ ش). پښتو او پښتانه د ژبپوهنې په رڼا کې. پېښور: د ساپی خپرونو او پراختیا مرکز.
- زیور، زیورالدین. (۱۳۸۶ هـ ش). د پښتو ادبیاتو تاریخ لرغونې دوره. اهتمام: ډاکټر زرغونه زیور. پېښور: د ساپی پښتو خپرونو او پراختیا مرکز.
- شینواری، معروف شاه. (۱۳۹۷ هـ ش). د پښتو ژبې تاریخي تحول. ننگرهار: کلاسیک خپرندویه ټولنه.

په شاعرانه ژبه کې د الفاظو سپېڅلتيا

پوهنمل سيدمرجان سروري د شيخ زايد پوهنتون، ژبو او ادبياتو پوهنځي، پښتو څانگې استاد

برېښنالیک: saidmarjansarwari@gmail.com

لنډيز

په تاريخي لحاظ که چېرې د شاعرۍ او شاعرانه ژبې په هکله پراخه مطالعه وکړو؛ نو وبه وينو، چې د ادب او شعر کره کتونکي شاعر او ليکوال ته د نورو مواردو ترڅنگ د مناسبو الفاظو په واسطه د حقيقت بيانولو سپارښتنه کوي او دې کار ته لومړيتوب ورکوي. د اسلام په سپېڅلي دين کې هم د شعر په اړه د قران پاک په ايتونو او د رسول اکرم ﷺ احياؤ کې د شاعرانه ژبې الفاظو او موضوعاتو په اړه بشپړې لارښوونې شته. د شاعرانه ژبې څخه موخه دا نه ده، چې گڼې دا د ويونکو د ژبې څخه بله ژبه ده، يا يې الفاظ بل ډول دي؛ بلکې شاعرانه ژبه بايد داسې وي، چې الفاظ يې سوچه او سپېڅلي وي. د شاعر او ليکوال کوبښن دا وي، چې له بريندو او سپکو الفاظو څخه خپله شاعري او ليکنه وساتي. په دغه مقاله کې پر همدغو موضوعاتو سربېره په شاعرانه ژبه لنډ بحث شوی دی. په شعر يا هنري نثر کې د الفاظو د سپېڅلتيا پر ارزښت او اهميت باندې لنډې، خو گټورې خبرې شوې دي. لوستونکو ته په شعر او هنري نثر کې دا په ډاگه کوي، چې که شاعر يا ليکوال وغواړي د غوره، سپېڅلو او مناسبو الفاظو په ذريعه ډېر مهم او له حکمت څخه ډک موضوعات په اغېزناک ډول وپاندې کولو سره د ټولنې په اصلاح کې رغنده رول لوبولی شي. د شعر او هنري نثر ليکونکو دا دنده ده، چې د وخت شرايطو سره سم د ټولنې ناخوالې، درد، اسلامي او کلتوري ارزښتونه د الفاظو په امېل کې داسې وپيې؛ چې د ټولنې د مسير د بدلون او اصلاح سبب وگرځي، نه دا چې د ټولنې د بې لارې کېدو وسيله شي.

کلیدي کلمې: اشعار، الفاظ، ټولنه، سپېڅلتيا، شاعرانه ژبه.

سریزه

بسم الله الرحمن الرحيم، الحمد لله رب العلمين والصلاة والسلام على سيد المرسلين وعلى اله واصحابه اجمعين !
 خَلَقَ الْإِنْسَانَ عَلَّمَهُ الْبَيَانَ. ژباړه: الله تعالى انسان پيدا کړ او هغه ته يې د کلام (بيان) ځواک ور وېښه.
 الفاظ په هغه صورت کې ارزښت لري، چې په ادبي ډول استعمال شي. ځينې الفاظ په ورځنيو خبرو کې پر موږ
 بد لگېږي، لکه سپکه وينا يا کنځل، مگر د دې تر څنگ داسې الفاظ هم شته، چې په اوریدلو سره يې د انسان
 روح خوښي مومي. که داسې الفاظ بيا په ادبي چوکاټ کې استعمال شي، خامخا د انسان پاملرنه په لا شعوري
 توگه جلبوي؛ دا ځکه چې شاعر يا ليکوال د خپل شاعرانه کمال په زور لفظونه دومره ښکلي او لطيف کړي وي،
 چې انسان يې د بيا بيا اوریدلو ارزو لري. په مناسب ځای کې د ښکلو الفاظو استعمال انسان ته په اوریدلو او
 لوستلو کې يو ډول د خوښۍ او د زړه پخوالي احساس پيدا کوي. لوی شاعران او ليکوالان د خپل مطلب او
 مقصد څرگندولو په موخه رنگين الفاظ خوښوي، بيا يې په خپل شاعرانه کمال سره په موزون ډول پېښي، کله چې
 نور خلک دغه الفاظ اوري يا يې لولي، نو د شاعر يا ليکوال جذبې سره د لوستونکي او اوریدونکي جذبه او
 احساس هم په زړه کې سر را پورته کوي، چې همدغه د يوه لوی شاعر يا ليکوال د شاعرانه ژبې کمال بلل کېږي.

موخي

اساسي موخي

۱. په شاعرانه ژبه کې د سپېڅلو الفاظو ارزښت بيانول.

۲. پر ټولنه د شاعرانه ژبې اغېز.

فرعي موخي

۱. د يو شاعر يا ليکوال د سبک په پېژندلو کې د الفاظو رول

۲. په شاعرۍ او هنري ليکنو کې الفاظو ته پاملرنه

مېتود

د څېړنې کړنلاره کتابتوني ده. مېتود يې توضيحي دی. د موضوع د استناد په موخه د قرآن پاک د ايتونو او نبوي
 احاديثو سربېره ځينې ديني کتابونو ته مراجعه شوې ده. د موضوع اړوند د بېلابېلو ادبپوهانو له لوري ليکل شويو
 اثارو او مقالو څخه هم گټه اخېستل شوې ده.

تېرو اثارو ته کتنه

ادبي او هنري ميراثونه د يوې ټولنې د روښان فکرو اشخاصو د مهارتونو او ابتکاراتو د ذهني فعاليتونو تجربو يو
 ارزښتمن محصول گڼل کېږي. يوه داسې بډايه کلتوري شتمني ده، چې د نسلونو تاريخ او تمدن پکې ساتل

کېږي. د يادونې وړ ده، چې ياد فرهنگي موارد د يوې ټولنې په پرمختګ او تکامل کې مهم رول لوبوي. که تاريخ ته وګورو، د هرې دورې د فرهنگيانو په اثارو کې د هماغه ټولنې او چاپيريال معنوي او مادي ارزښتونه انځور شوي دي، چې دا په واقعيت کې د يوې ټولنې د وخت ټولنيز ژوند د حالاتو څرنگوالی ښيي.

که د افغاني ټولنې کلتور مطالعه کړو، دا ترې جوتېږي چې زموږ د ټولنې د هنر او ادب په بعدونو کې د اسلامي کلتور شغلې له ورايه ځلېږي. که د يادې موضوع لږ نور وضاحت او صراحت وکړو، د بېلګې په توګه به دا موږ وژمنو، چې زموږ د زياترو فرهنگي اثارو پيل په بسم الله او يا په ورته مفهوم او ورپسې په حمد شريف يا نعت شريف ليکل شوی وي، چې دا په حقيقت کې د اسلامي فرهنگ سره د افغاني ټولنې د تړاو ښکاره بېلګې دي. که د افغاني ټولنې ليکوالانو او شاعرانو اثار مطالعه کړو، په زياترو اثارو کې د اسلامي عقيدې نفوذ اغېزناک ښکاري. د افغانانو په قبيلوي، قومي، ملي او ټولنيز ژوند کې چې د ټولنې اساسي بعدونه ګڼل کېږي، هر بعد ته د اسلامي او ملي فرهنگ وړانګې رسېدلې دي. دا يو منلی حقيقت دی، هر کله چې زموږ په اثارو کې د ملي ارزښتونو غښتلې اغېزمنتيا د اسلامي عقيدې اغېزو سره يو ځای شوې ده، د قوي ځواکمنتيا، جذابيت او د يوې هڅونکې قوې په حيث يې خلکو کې تبارز کړی دی.

زموږ ملي او افغاني ارزښتونه چې بېلګې يې مېړانه، شجاعت، زړورتيا، سربښندنه، د آزادۍ، خاورې او ملي نواميسو سره مينه درلودل، رښتینوالي، سپېڅلتيا داسې نور چې کله د اسلامي احساساتو په رڼا کې انعکاس ومومي نو جذابيت، الهام ورکړه او د يادو مواردو ساتلو کې يې هڅې په قوت بدلېږي، ځکه چې ذکر شوي مميزات د افغاني ټولنې هغه غوره او بېساري فرهنگي ميراثونه دي چې اسلام مقدس دين نه يوازې هغه د اسلامي اخلاقو برخه ګڼلې، بلکې هغو ته يې ارزښت او اغېزمنتوب وربخښلی دی.

نن موږ د دغه واقعيت عيني شاهدان يو؛ کله چې د وطن دوستۍ، د آزادۍ او خاورې سره د مينې، مېړانې، زړورتيا او سربښندنې په باب حماسي شعر يا هنري نثري ټوټه د اسلامي جذباتو په روحيې، مفاهيمو او بېلابېلو تلميحاتو سره يو ځای لولو يا په ترنم کې وړاندې کېږي، په واقعيت سره ياد حماسي شعرونه په مؤمنو او مسلمانو لوستونکو او اورېدونکو يو ډول جادويي اغېزکوي، يو ډول الهام ورکوي، چې په زړورتيا لويې قهرمانه کړنې ترسره کړي. د پورتنیو خبرو پر بنياد ويلی شو، کله چې د اسلام مقدس دين اغېزمنتوب د نفوذ د ملي ارزښتونو سره يو ځای شوی دی زموږ د ټولنې معنوي قوت يې په مادي قوت بدل کړی او د برياليتوب په لارو چارو کې يې ټول خنډونه او ستونزې له منځه وړې او خپلې موخې يې تر لاسه کړې دي. (نړيوال، ۱۳۹۳م، ص. ۴۲)

د شاعرانه ژبې څخه موخه دا نه ده، چې د يادې ژبې ويونه يا الفاظ بېل دي، بلكې شاعرانه ژبه خوږه، نرمه روانه او سوتره ژبه ده، چې الفاظ يې هم د ويونكو له ژبې وي، خو په دومره توپير چې همدغه الفاظ يو شاعر يا ليكوال په داسې مهارت سره په شعر يا هنري ليكنه كې استعمال كړي چې خوند، معنا او اواز يې د اوريدونكي يا لوستونكي جذبه او احساس بيدار كړي. موخه دا چې شاعرانه ژبه سوچه او الفاظ يې هم سپېڅلي وي. د شاعر يا ليكوال كوشش دا وي چې د برېښو او لويډلو الفاظو څخه ځان، خپله شاعري او هنري ليكنه وساتي. (بخاري، ۲۰۱۶م، ص. ۹۳)

د شاعرانه ژبې يوه ځانگړنه دا ده، چې شاعر يا ليكوال الفاظ داسې استعمالوي، چې په هغو كې مدعا د استعارې، كنايې يا سېمبول په شكل وښيي. په شاعرانه ژبه كې كوم الفاظ چې يو شاعر يا ليكوال كاروي، دا د هماغې ټولنې د ژبې الفاظ او كلمې دي، چې دى پكې ژوند كوي. همدغه كلمې چې يو شاعر يا ليكوال يې په خپلو شعرونو يا هنري نثرونو كې استعمالوي له هېچا څخه پټ نه دي ډېر يې اوري هم؛ مگر حقيقت دا دى چې هر څوك د الفاظو په ترتيب او استعمال نه پوهيږي. يو شاعر يا ليكوال د غوره، سپېڅلو او مناسبو الفاظو په وسيله ډېر مهم او له حكمت څخه ډك موضوعات وړاندې كوي. مطلب دا چې په لوړه او اخلاقي شاعرۍ يا هنري ليكنه كې شاعر د كلمو لطيفي معناوې را برسېره كوي، چې دغه لطافت په اصل كې د همدغو الفاظو روح گڼل كيري يا په بله معنا لفظ يې چوكاټ او معنا يې روح دى.

د الفاظو استعمال ته پاملرنه، نه يوازې په شاعرانه ژبه كې ضروري ده، بلكې په عامو خبرو اترو كې د ښكولو الفاظو او د هغوى معناوو ته هم اړينه ده. په شاعرانه ژبه كې د الفاظو سپېڅلتيا څخه زموږ مقصد دا نه دى، چې د عامو خلكو يا د عوامو ويونكو ژبې څخه بله ژبه ده يا يې كلمې بېلې دي؛ بلكې موخه دا ده، چې د شاعرانه ژبې الفاظ بايد ډېر پاسته، خواږه او سوچه وي. ځكه كه په شعر يا هنري نثر كې ساده، روان او خواږه الفاظ را وړل شي؛ نو په اوريدونكو او لوستونكو كې يې د خوند جذبه هم را وينسېږي. كه په لنډون سره ووايو، چې شاعرانه ژبه بايد سوچه وي، الفاظ يې سپېڅلي وي او د شاعر يا ليكوال هڅه هم بايد دا وي چې له ناوړو الفاظو ځان او خپله ليكنه وساتي. د سپكو او برېښو الفاظو كارونې څخه په عامه ژبه يا خبرو كې هم ځان ساتل پكار دي؛ خو كه په شاعرۍ يا هنري نثر كې داسې الفاظ راوړل شي، خامخا به شعر او هنري نثر بې خونده كړي.

په همدې توگه په شاعرۍ يا هنري ليكنه كې په بې پروا توگه د جنسي الفاظو استعمال مناسب نه دى؛ ځكه چې شاعر يا ليكوال څه چې وايي يا يې ليكي هغه د ځان لپاره شاعر يا ليكوال نه دى؛ بلكې هغه د خپلې ټولنې يو ستر شخصيت دى، د هغه الفاظ او ژبه د هغې ټولنې امانت دى، چې دى پكې ژوند كوي. كومه شاعري يا ليكنه

چې په یوه ټولنه کې د شاعر یا لیکوال لخوا پنځول کېږي، هغه د یادې ټولنې او قوم لپاره فرهنګي پانګه ګرځي او راتلونکو نسلونو ته د امانت په ډول رسېږي. پکار ده، چې شاعر یا لیکوال خپلې ټولنې ته له خولې او د قلم له څوکې څخه داسې الفاظ په امانت پرېږدي، چې د ټولنې په را وروسته نسل کې یې د لوړ شخصیت ستاینه وشي.

په شاعرۍ یا هنري لیکنه کې د برېښو او ناوړه الفاظو کارونې زیان تر ډېره ټولنې ته رسېږي. د یوې ټولنې ټول نسلونه که موجوده وي یا را تلونکي کې وي په دوی مستقیم اغېز درلودلی شي. تر ټولو مهمه دا ده چې د برېښو الفاظو استعمال په هېڅ صورت ونه شي، دا ځکه تر څو پورې چې دغه ټولنه وي، دغه لیک که هغه منظوم وي یا منثور له ژوندیو سره به خبرې کوي؛ نو پکار ده چې دا زهر زموږ د شعر او هنري نثر خوږ والی پر تریخوالي بدل نه کړي او هم مو د قلم عفت ساتلی وي.

ولس او ټولنې ته د شاعر او لیکوال فکر، ژبه، اواز او قلم هلته ګټه رسولی شي، چې په موجوده ټولنه کې ټولې هغه ناخوالې چې له دیني، کلتوري، اقتصادي او سیاسي زیانونو بې ولس رنځ وړي؛ په سوچه او سپېڅلو الفاظو کې په رېښتیني توګه داسې وپاندې کړي، چې اوریدونکي او لوستونکي یې حقیقت درک کړي او د هر چا مسؤلیت او صلاحیت کې د یو مثبت بدلون وسیله وګرځي. نه دا چې په شاعرانه ژبه کې داسې الفاظ وکارول شي، چې د ځوان کهول د بې لاریتوب سبب او وسیله شي. دا ځکه چې شعر ژبني هنر دی، د هنر ځانګړنه دا ده چې لوستونکي یا اوریدونکي ترې اغېزمن کېږي؛ نو ځکه په شاعرانه ژبه کې د الفاظو سپېڅلتیا تر هر څه ډېره مهمه ده، چې د سپکو او برېښو کلمو پر ځای سپېڅلي او د ټولنې اصلاح په موخه مناسب الفاظ پر خپل ځای وکارول شي.

د معلوماتو له مخې د جهالت په زمانه کې په شعر او شاعرۍ کې د فحاشۍ اړوند موضوعات بیخي ډېر وو. شاعرانو خپله شاعري د معاش سرچینه ګرځولې وه، اوږدې اوږدې قصیدې به ویل کېدلې، د دې ترڅنګ دومره په ازاده توګه شاعري کیده او فحاشي پکې داسې حالت غوره کړی و، چې شاعرانو به په خپلو اشعارو کې په ښکاره توګه د ښځو نومونه اخېستل. (شاهد، ۲۰۱۸م، ص. ۷۴)

په پای کې د دغې خبرې یادونه هم اړینه ده، چې هغه شاعري یا هنري لیکنه، چې په هغه کې د اسلام مبارک دین د ټولنې او انسانیت خیر وي داسې موضوعات پکې اوږل شوي وي، چې الفاظ یې سپېڅلي، مقصد یې د ټولنې اصلاح وي، شاعر او لیکوال یې بیا په واقعي توګه د ټولنې غوره اشخاص بلل کېږي. د یادې موضوع په اړه لازمه ده، چې د حضرت محمد ﷺ د هغه مبارک حدیث یادونه وشي، چې د شعر او شاعرۍ په اړه د قرآن کریم د شعراء (۲۲۴) ایت په اړه فرمایلي دي. وایي چې کله دغه ایت مبارک: *وشعراء يتبعهم العاون. ژباړه: گمرا*

هان خلک د شاعرانو پیروي کوي. نازل شو. نو ځینې صحابه کرام رضي الله تعالى عنهم لکه حضرت حسان بن ثابت رضي الله تعالى عنه، حضرت عبدالله بن رواحه رضي الله تعالى عنه او کعب بن مالک رضي الله تعالى عنه په ژباړه د نبي کریم ﷺ په حضور کې حاضر شول او ویې ویل چې یا رسول الله ﷺ موږ هم شاعران یو، نبي کریم ﷺ دغه ایت شریف د هغوی د تسلی په موخه تلاوت کړ: ((الا الذين امنو و عملوا الصلحت و ذکر و الله كثيراً)) (الشعراء ایت. ۲۲۷)

ژباړه: مگر نه دي هغه کسان چې ایمان یې را وړی او نېک عملونه کوي د الله تعالى ذکر په کثرت سره کوي. له دغه ایت شریف څخه څرگنده شوه، چې ښه شاعري په اسلام مبارک دین کې جواز لري. د موضوع په اړه مناسبه ده چې د رسول اکرم ﷺ هغه مبارک حدیث چې د حضرت عائشې رضي الله تعالى عنها څخه روایت دی هم را وړل شي. حضرت عائشه رضي الله تعالى عنها وایي چې د رسول پاک ﷺ په مخکې مې د شعر ذکر وکړ (یعنې دا پوښتنه ترې وکړی شوه، چې شعر او شاعري ښه شی دی یا بد؟) نو نبي کریم ﷺ و فرمایل چې ((الشعر کلام حسنه و قبیحه قبیح)) یعنې شعر یو کلام دی چې ښه کلام ښه دی او بد کلام بد. (شاهد، ۲۰۱۸م، ص. ۷۴)

خلفای راشدینو به هم هغه اشعار خوښول، چې په هغو کې به د ښو اخلاقو نصیحت شوی و. حضرت عمر رضي الله تعالى عنه د زهیر په نوم شاعر د شاعرۍ په اړه چې کوم تلقین کړی دی، ډېر پرځای نقد دی. د حضرت عمر رضي الله تعالى عنه هغه الفاظ دا سې وو: ((انه کان لا يعاظم في الكلام و کان يتجنب وحشي الكلام ولم يمدح احداً الا بما فيه)) ژباړه: هغه په وینا کې پېچلتیا نه کوله، له نابلدو او نا اشنا کلمو به یې ځان ساته او د چا مدح او صفت به یې یوازې په هغو صفاتو کولو چې هغه کې به موجود وو. (بخاري، ۲۰۱۶م، ص. ۶۸)

گورو چې د رسول اکرم ﷺ مبارک حدیث کې د کلام لفظ را وړلو څخه موخه هم د الفاظو سپېڅلتیا ده. په دې معنا چې په شاعرانه ژبه کې که هغه نظم وي یا نثر الفاظ یې باید سپېڅلي وي او هم یې موضوعات داسې وي، چې په هغو کې حقیقت منعکس شوی وي. همدا رنگه که د شعر په برخه کې د حضرت عمر رضي الله تعالى عنه هغه کلام چې د یوه شاعر په اړه یې وړاندې فرمایلي دي، دا ترې جوته یې چې یو کلام باید دغه ځانگړنې ولري، الفاظ یې سوچه وي، بې ځایه ستاینه مناسب کار نه بولي.

په شاعرانه ژبه کې الفاظ باید سوچه وي، موضوعات یې حقیقي وي. هر لیکوال یا شاعر چې لیکنه کوي یا شعر لیکي د نورو موضوعاتو تر څنگ د حقیقت او الفاظو سپېڅلتیا ته پاملرنه تر ټولو مهمه موضوع ده. د حقیقت ویلو په موخه نبي کریم ﷺ د غیر مسلمو شاعرانو هم ستاینه کړې ده: ((و عن ابوهريرة رضي الله

تعالی عنه قال قال رسول الله ﷺ اصدق كلمة قالها الشاعر قول لبيد الا كل شيء ما خلا الله باطل)) ژباړه: له ټولو رښتیا خبره چې کېږي ده، هغه د لبيد دا خبره ده چې خبردار بې له الله تعالی هر څه باطل (فاني) دي (شاهد، ۲۰۱۸م، ص. ۱۱۶)

د رسول اکرم ﷺ پورتنی حدیث شریف څخه موږ ته دا روښانه شوه، چې په شاعرانه ژبه کې تر ټولو مهمه موضوع دحقیقت بیانول دي. دا چې هره ټولنه خپل ملي او فرهنګي ارزښتونه لري، الحمدلله افغاني ټولنه یوه اسلامي ټولنه ده، په دې ټولنه کې باید تر هرڅه لومړیتوب د اسلامي ارزښتونو خونديتوب ته ورکړل شي. په همدې موخه د افغانستان اسلامي امارت رهبر علیقدر امیر المؤمنین حفظه الله تعالی لخوا د مشاعرو د تنظیم په نوم یو فرمان صادر شوی دی، چې پکې د شعر او شاعرۍ اړوند ټول هغه موارد چې د یوې اسلامي ټولنې ورته اړتیا وي واضح شوي دي. په دغه فرمان کې سپارښتنه شوې ده، چې د شاعرانو د شعرونو په منځپانګه کې داسې موضوعاتو ته ځای ورکړل شي، چې هغه د ټولنې په اصلاح کې رغنده رول لوبولی شي. د بېلګې په توګه شاعر مکلف دی، چې د شعر په محتوا کې دغه ټکي مراعات کړي: اسلامي اخلاق، شرعي سیاست او د نفس تزکیه، د اهل السنه و الجماعت د عقیدې تحکیم، د امت وحدت، اسلامي غوښتنو ته بلنه، د مجازي عشق ناروا خواهشاتو او بې ځایه احساساتو څخه مخنیوی.

د دې ترڅنګ دغه مهم فرمان ځینې نورې برخې هم لري، لکه د هرې مشاعرې لپاره د ارزونې یو پلاوی باید ټاکل شوی وي، چې مسؤلیتونه یې د مشاعرې د ټولو اړخونو ارزونه، د مثبتو او منفي ټکو په ګوته کول، د مثبتو ټکو تکیږول او د منفي ټکو حذف یا یې په عوض کې د مثبتو ټکو ځای پر ځای کول دي. د علیقدر امیر المؤمنین حفظه الله تعالی په دغه فرمان کې د مکافاتو او مجازاتو برخه هم شته. د مکافاتو برخه هغو شاعرانو اولیکوالانو لپاره ده، چې د شعر او نثر په ژبه یې د ټولنې د اصلاح په برخه کې رول لوبولی وي. د اطلاعات او کلتور وزارت لخوا دې یاد شاعران او نثر لیکونکي په مناسبه توګه او د لزوم دید سره سم مکافات شي. د مجازاتو برخه یې د یاد فرمان له حکمونو څخه د سرغړونې په صورت کې د شریعت له حکمونو سره سم مجازات کېږي، چې په هغه کې د شاعرانو او لیکوالانو سربېره د اطلاعات او کلتور وزارت مسئولین او کارکوونکي هم شامل دي.

دا د عالیقدر امیر المؤمنین حفظه الله تعالی د مشاعرو د تنظیم فرمان څخه د ځینو هغو مواردو یادونه وشوه، چې زما د مقالې موضوع سره یې ارتباط درلود. په دغه فرمان کې ډېر مهم مسایل نور هم دي، چې د یوې اسلامي ټولنې په اصلاح کې د یوه شاعر یا لیکوال له مسؤلیتونو څخه ګڼل کېږي. که چېرې موږ دغه فرمان په دقت سره

مطالعه کړو، څنگه چې د اسلامي شریعت غوښتنه ده، چې د شعر یا هنري نثر منځپانگه او موضوعات باید څه وي په ټولیز ډول په پام کې نیول شوي دي.

پایله

الله تعالی انسان ته پر نورو حیواناتو یوه برتری دا هم ورکړې ده، چې انسان یې د خبرو کولو علم او ځانگړنې څخه برخمن کړی دی. مگر د دغه نعمت تر څنگ یې انسان ته نصیحت کړی دی، چې په استعمال کې یې ډېر احتیاط وکړي. په دې معنا چې الله تعالی انسان ته د وینا قوت په نصیب کړی دی، انسان او په ځانگړې توگه، یو مؤمن مسلمان دې د ژبې امانت، که هغه عادي وي یا ادبي مراعت کړي. په ادبي ژبه کې د الفاظو رول تر عادي ډېر مهم دی، ځکه چې شاعر یا لیکوال یوازې د ځان لپاره شعر او نثر نه لیکي، بلکې هغه د ټولنې یو سترگور او پوه شخص دی، د هغه شاعري د یادې ټولنې پانگه او امانت گڼل کېږي. د یوه شاعر یا لیکوال شاعري او هنري لیکنې د هماغې ټولنې د امانت په توگه دي چې را تلونکي نسلونه هم ترې برخمن کېږي، نو د شاعر او لیکوال لپاره هم اړینه ده، چې خپله ژبه د ټولنې امانت وگڼي، په خپله شاعرۍ او لیکنه کې د الفاظو سپېڅلتیا ته پاملرنه وکړي. سربېره پر دې که چېرې یو مؤمن مسلمان په خپله شاعرۍ کې د الفاظو سپېڅلتیا ته پاملرنه نه کوي بربنډ او نا مناسبې کلمې په خپلو اشعارو او لیکنو کې راوړي، بیا د جهالت د وخت شاعرانو سره یې توپیر هم نشته، ځکه د جهالت د وخت شاعرانو به د الفاظو او موضوعاتو هیڅ پروا نه ساتله هر څه به چې په زړه ورته، هغه به یې د شعر په ژبه له خولې بیانول. پایله دا چې په دواړو حالتونو کې ټولنه د شاعرانه ژبې څخه بې اغیزې نه ده.

وړاندیزونه

۱. غوره به وي، چې شعر څېړونکي او کره کتونکي په اشعارو او هنري لیکنو کې د الفاظو سپېڅلتیا ته ځانگړې پاملرنه وکړي.
۲. که را تلونکي کې د پښتو ځانگړي استادان او محصلان د یادې موضوع پر نورو برخو کار وکړي ترڅو هغه برخې یې هم تحلیل او لوستونکي یې له گټو برخمن شي.
۳. که د پښتو ځانگړي قدرمن استادان موضوع ته په کتو خپلو محصلانو ته گروپي او انفرادي کورنۍ دندې ورکړي، ټولگي کې یې پرې ارایه کړي، دا به د محصلانو سره په شاعرانه ژبه کې د الفاظو سپېڅلتیا په اړه پوهېدلو کې د معلوماتو مهمه لاسته راوړنه وي.

The Sanctity of Words in Poetic Language

Senior Teaching Assistant: Said Marjan Sarwari Lecturer of the Department of Pashto Language and Literature, Faculty of Languages and Literature, Shaikh Zayed University

Email: saidmarjansarwari@gmail.com

Abstract

From a historical perspective, a comprehensive study of poetry and poetic language shows that literary and poetic critics, alongside other essential elements, strongly emphasize the importance of expressing truth through appropriate and carefully chosen words, giving this aspect particular priority. In the sacred religion of Islam, clear guidance concerning poetry can also be found in the verses of the Holy Qur'an and the Hadiths of the Prophet Muhammad (peace be upon him), especially regarding the language and themes used in poetic expression. Poetic language does not imply a language separate from everyday speech, nor does it require a special or unfamiliar vocabulary. Rather, it refers to language whose words are pure, refined, and morally sound. Poets and writers are therefore expected to ensure that their poetry and prose remain free from vulgar, explicit, or inappropriate expressions. This article, in addition to briefly discussing the concept of poetic language, highlights the value and significance of the sanctity of words in poetry and artistic prose. It demonstrates that when poets and writers employ appropriate, dignified, and pure words, they can present profound and wisdom-filled themes in an effective manner and play a constructive role in the moral and social reform of society. It is the responsibility of poets and writers of poetry and artistic prose to reflect, in accordance with the demands of their time, the social hardships, pain, and Islamic and cultural values of society through an artistic arrangement of words in such a way that it leads to guidance and reform, rather than becoming a means of misguidance.

Keywords: Poetry, words, society, sanctity, poetic language.

اخځليکونه

قران کریم

الفت، گل پاچا. (۱۳۸۴ ل). د ټولنې په جوړښت کې د اسلام نقش. پېښور: دانش خپرندويه ټولنه.

الفت، گل پاچا. (۱۳۸۰ ل). ادبي بحثونه. پېښور: دانش خپرندويه ټولنه.

ايوبي، محمد نادر. (۱۴۳۴ ق). عرفان. کوټه: صحاف نشراتي مؤسسه.

بخاري، سيد طاهر. (۲۰۱۶ م). تنقيد او ادبي مفردات. پېښور: موسی اينلا برادرز پرنټر.

درمل، احسان الله. (۱۳۹۵ ل). شعرستان. کندهار: بېنوا فرهنگي ټولنه.

شاهد، شرافت علي. (۲۰۱۸ م). شعر او شعریت پېښور: منگل کتاب کور.

مومند، مراد لایق. (۱۳۸۹ ل). د حمزه بابا يو شعر. کابل: اسد دانش خپرندويه ټولنه.

نړيوال، رازقي. (۱۴۳۵ ق). په پښتو ادب کې عرفاني پلوشې او مذهبي څرکونه. کابل: ميوند خپرندويه ټولنه.

[/https://shariatdaily.com](https://shariatdaily.com)

په کوچنیو کاروبارونو د مالیاتو معاف کېدل او د دولت په عوایدو یې اغیزې

پوهنمل اکمال ناصر امیري، شیخ زاید پوهنتون، اقتصاد پوهنځی، منجمنټ، اداره او تشبثاتو څانګه.

akmal.amiri@yahoo.com

لنډیز

دا مقاله د مالیاتو د معافیت پر پالیسی تمرکز کوي چې د کوچنیو کاروبارونو د ودې او پیاوړتیا لپاره پلي کېږي، خو له بلې خوا د دولت پر عوایدو مستقیم اغېز لري. څېړنه څرګندوي چې د کوچنیو کاروبارونو له مالیاتو معاف کول، د اقتصادي مشارکت، پانګونې او نوي شغلونو د رامنځته کولو له لارې لنډمهاله مثبت اغېز لري خو هم مهاله، که دا معافیتونه د واضحو چوکاټونو او شفافو معیارونو پرته پلي شي، نو د دولت عواید کمېږي، بودیجه زیان ویني، او د عامه خدماتو د تمویل وړتیا له خطر سره مخ کېږي. له همدې امله، د سیاست جوړوونکو لپاره اړینه ده چې متوازن، هدفمند او ارزول شوي معافیتونه رامنځته کړي، چې د ودې هڅونه او د مالیې ثبات دواړه تضمین کړي. د څېړنو پایلې ښيي چې د مالیاتو معاف کول، که څه هم په لنډ مهال کې د کوچنیو کاروبارونو لپاره اقتصادي اسانتیاوې رامنځته کوي، خو دا باید د واضحو شرایطو، ټاکلي مودې، او هدفمند معیارونو له مخې تنظیم شي. که دا سیاست بې کنټروله وي، نو د دولت د عوایدو کچه اغېزمنوي او د بودیجې د عدم توازن لامل ګرځي. له همدې امله، لازم ده چې د مالیاتو معافیت یوازې هغو سوداګریزو واحدونو ته ورکول شي چې واقعاً د ملاتړ وړ دي او د وخت له تیریدو سره دا سیاست له معافیت څخه منظم مالیاتي مشارکت ته انتقال شي.

کلیدي کلیمې: سوداګري، عواید، کوچني کاروبارونه، مالیات، معافیت

سریزه

بسم الله الرحمن الرحيم، الحمد لله رب العلمين والصلاة والسلام على سيد المرسلين وعلى اله واصحابه اجمعين !
 “وَتَعَاوُنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوُنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ ۚ” سورة المائدة - آیت - ۲
 ژباړه: "د نېکۍ او تقوی په چارو کې یو له بل سره مرسته کوئ، او په گناه او تېري کې مرسته مه کوئ."

په کوچنیو کاروبارونو کې د مالیاتو معاف کېدل د اقتصادي ودې لپاره یوه اغېزمنه پالیسي ده چې د خصوصي سکتور د پیاوړتیا او ټولنیز پرمختګ لپاره بنسټیز اهمیت لري. کوچني کاروبارونه معمولاً د محدودو منابعو، کمې پانګې او ابتدایي ستونزو سره مخ وي، چې د مالیاتو د بار له امله یې پر ودې او فعالیت ژور اغېز پرېږي. د مالیاتو معافیت د دې کاروبارونو لپاره یو اقتصادي تنفس برابروي چې دوی ته اجازه ورکوي خپل عواید په خپلو عملیاتو، تولیدي فعالیتونو او د بازار پراختیا کې پانگونه وکړي. د دې ترڅنګ، معافیتونه د نوو کاروبارونو د رامنځته کېدو لپاره یو د محرک حیثیت لري، چې په پایله کې په ټولنه کې د روزگار فرصتونه زیاتوي، د بې وزلۍ کچه راټیټوي، او د سیمې اقتصادي حالت ښه کوي. که څه هم په لنډ مهال کې د مالیاتو معافیت د دولت د عوایدو په کچه منفي اغېز لرلی شي، خو په اوږدمهال کې، د دې کاروبارونو د ودې له برکته د مالیاتو د بنسټ پراخوالی او عوایدو زیاتوالی تضمینېدای شي. برسېره پردې، دغه تګلاره د ټولنیز عدالت د تأمین لپاره هم اړینه ده، ځکه چې کوچني کاروبارونه اکثراً د هغو کسانو په واک کې وي چې د لږو اقتصادي منابعو لرونکي وي او د پراخې مالي مرستې اړتیا لري. په پایله کې، د مالیاتو معاف کول نه یوازې د کاروبارونو ودې ته لار هواروي، بلکې د ټولنې په اقتصادي او ټولنیز جوړښت کې د مثبتو بدلونونو سبب ګرځي. دا مقاله په کوچنیو کاروبارونو کې د مالیاتو معاف کېدل د اوسني وضعیت، اقتصادي فعالیتونو باندې د هغې اغېزو، او د پرمختګ په وړاندې د خنډونو او فرصتونو تحلیل وړاندې کوي، او د پالیسۍ جوړونکو لپاره عملي سپارښتنې وړاندې کوي. سربېره پردې، د کوچنیو کاروبارونو لپاره د مالیاتو مفهوم باید له دواړو خواوو - دولت او سوداګرو - څخه په متقابل باور ولاړ وي. دولت باید شفافه او منصفانه مالیاتي پالیسي ولري، خو کوچني کاروبارونه ډاډمن شي چې د دوی مالیات پر ځای لګول کېږي. له بل پلوه، سوداګر باید درک کړي چې د دوی مالي مشارکت د اقتصادي ودې لپاره مهم دی. د فېمې په وینا، که چېرې کوچني کاروبارونه د مالیاتو له اهمیت سره اشنا شي او د معقولو امتیازاتو په بدل کې مالیات ورکړي، نو دا به د دولت عواید زیات کړي او هم به د کاروبارونو پراختیا ته لاره هواره کړي.

د خبرنې ستونزه

د کوچنیو کاروبارونو خاوندان اکثر له ډېرو مشکلاتو سره مخ وي، لکه د مالیاتو دروند بار، د پانګې کمښت، د دولت لخوا کم ملاتړ، او د بازار سختې سیالۍ.

که یو کوچنی کاروبار په لومړیو کلونو کې ډېره ګټه ونه کړي، د مالیاتو ورکړه ورته د بقا لویه ستونزه جوړه شي. کله ناکله کاروبارونه خپل ټول عایدات د کارمندانو په معاشونو، د موادو په اخیستلو، او یا د اجارې په ورکړه مصرفوي، او د مالیاتو لپاره ورته هېڅ نه پاتې کېږي. له بلې خوا، د مالیاتو ورکړه هغه کاروبارونه چې لا د ودې په کې دي، دې ته اړ کوي چې یا خپل فعالیت کم کړي یا کاروبار بند کړي.

په ډېرو ټولنو کې، کوچني کاروبارونه د عادي خلکو د ګټې اخیستنې لویه وسیله وي، او که دوی سره مرسته ونه شي، نو نه یوازې د دوی د کاروبار راتلونکې خرابېږي، بلکې په ټولنه کې د بې وزلۍ او بېکارۍ ستونزې هم زیاتېږي. دغې اړتیا زه دلته وهڅولم چې د مالیاتو معافیت او د دولت عوایدو په دې اړیکه لیکنه وکړم، تر څو په دې اړه عامه پوهاوی زیات شي او حکومتونه دې ته وهڅول شي چې کوچنیو کاروبارونو سره مرسته وکړي.

د خبرنې موخې

- نوموړې علمي مقاله د لاندې څو مهمو موخو د ترلاسه کولو لپاره لیکل شوې ده:
- د مالیاتي معافیتونو پر کوچنیو کاروبارونو د اغېزو ارزونه.
 - د کوچنیو کاروبارونو د ودې لپاره د مالیاتو معافیت اهمیت څرګندول.
 - پر دولتي عوایدو د مالیاتو معافیت لنډمهاله او اوږدمهاله اغېزو څېړل.
 - د کوچنیو کاروبارونو لپاره د ملاتړ په توګه د دولت د رول ارزونه.
 - د مالیاتي شفافیت، راتلونکې میکانیزمونو، او د غیر رسمي اقتصاد د رسمي کولو سره د مالیاتو معافیت ارتباط تحلیلول.

د خبرنې پوښتنې

۱. ایا د مالیاتو معاف کول کولی شي هممهاله د کوچنیو کاروبارونو وده تضمین کړي او د دولت عواید له ستونزو سره مخ نه کړي؟
۲. د مالیاتي معافیتونو تطبیق پر کوچنیو کاروبارونو څه ډول اقتصادي اغېز لري؟
۳. آیا مالیاتي معافیتونه واقعاً د کوچنیو کاروبارونو د ودې لپاره مؤثره وسیله ده؟
۴. د مالیاتو معافیت د دولت د عوایدو په لنډمهاله او اوږدمهاله جوړښت څه ډول اغېز لري؟

۵. دولت څه ډول کولی شي د مالیاتو معافیت له لارې کوچني کاروبارونه پیاوړي کړي او عواید هم وساتي؟

د څېړنې اهمیت

دا څېړنه نه یوازې د علمي ارزښت درلودونکې ده، بلکې د اقتصادي او ټولنیز پلوه هم د ډېر ارزښت څخه برخمنه ده چې په لاندې ډول ورته اشاره کوو:

په کوچنیو کاروبارونو د مالیاتو معاف کېدل د هر پرمختګ غوښتونکي هیواد لپاره ځانګړې ارزښت لري. کوچني کاروبارونه د ټولنې په اقتصادي ودې، د کاري فرصتونو په زیاتوالي او د کورنیو عوایدو د لوړوالو په برخه کې بنسټیز رول لري. له همدې امله ډیری هیوادونه هڅه کوي چې ددغو کاروبارونو لپاره مناسب چاپیریال برابر کړي او د مالیاتي معافیت له لارې یې ملاتړ وکړي. دا موضوع په ځانګړې ډول په دې برخه کې اهمیت لري چې د مالیاتو معاف کېدل له یوې خوا د کاروباري فعالیتونو د ودې سبب ګرځي او له بلې خوا د دولت په عوایدو مستقیمه اغیزه کوي. که څه هم د مالیاتو معافیت د کاروبارونو لپاره د مالي اسانتیا وسیله ګڼل کیږي، خو په اوږد مهال کې د دولت عوایدو کمښت ته هم لاره پرانیزي، چې دا خپله د ملي بودیجې په توازن، د دولت د پرمختیایي پروژو په پلي کېدو او د عامه خدماتو پر کیفیت اغیزه کوي. په همدې دلیل ددغې موضوع څېړل اړین دي تر څو څرګنده شي چې څنګه د مالیاتو معاف کېدل د کوچنیو کاروبارونو په پرمختیا او بقاء اغیزه لري او دولت څنګه کولی شي د مناسبې مالیاتي پالیسۍ له لارې هم د کاروبارونو ملاتړ وکړي او هم خپل عواید خوندي وساتي په همدې توګه، دا څېړنه د مالي پالیسۍ جوړونکو، اقتصاد پوهانو، د کاروبار خاوندانو او د ټولنې د نورو ګټه اخیستونکو لپاره عملي او نظري لارښوونې وړاندې کولی شي. د یادوني وړ ده چې زموږ په هیواد کې د مالیاتي سیستم د نیمګړتیاوو او د کوچنیو کاروبارونو د نه رسمي کېدو له امله ډیری خلک د مالیاتو له ورکړې تښتي چې دا خپله د عوایدو د کمښت لوی لامل دی. په همدې تړاو د اغیز ناکو اصلاحاتو او پالیسیو لپاره دا څېړنه ډیره اړینه ده.

تېرو څېړنو ته کتنه

نړیوالې څېړنې ښيي چې د مالیاتو بار کمول د کاروبارونو د ودې کولو لپاره اساسي رول لري. د کوچنیو کاروبارونو لپاره د مالیاتو اسانتیاوې یوه پراخه منل شوې اقتصادي ستراتیژي ده چې موخه یې د اقتصادي ودې پراختیا ده. د جان ډیوس (۲۰۱۵)، سارا کلارک (۲۰۱۸)، او ریچارد براون (۲۰۲۰) په نومونو آثارو، شواهد ښيي چې د مالیاتو بار ټیټول د کاروبارونو د پانګونې وړتیا زیاتوي، د نوښت او تولید زمینه برابروي، او په پایله کې د

اقتصادي ودې، د کار زېرمو د پیدا کېدو، او د بیکارۍ د کچې د راټیټېدو لامل ګرځي. ددې څېړنې په دې ټکي کې سره ګډېږي چې د مالیاتي هڅونو اوږد مهاله ګټې د دولت د عوایدو د لنډمهاله کمښت په پرتله ډېرې ارزښتمنې دي. که څه هم درې واړه آثار د مالیاتي اسانتیاوو په ګټو ټینګار کوي، خو هریو یو څه جلا اړخ څېړلی دی. جان ډیوس (۲۰۱۵) په ځانګړې توګه د نوو ټکنالوژيو په پلي کولو کې د پانګونې رول څېړلی دی. سارا کلارک (۲۰۱۸) د مالیاتو معافیتونه د کارکوونکو د روزنې او بازارموندنې لپاره د سرچینو د خوشې کولو یوه لاره بولي. ریچارد براون (۲۰۲۰) بیا په دې ټینګار کوي چې دا پالیسی د نوو کاروبارونو د پیل کولو لپاره حیاتي اهمیت لري، ځکه چې دوی د پیسو د جریان ستونزې حلوي او د دیوالیتوب څخه یې ژغوري. د ټولو مطالعاتو ترمنځ یوه مشترکه سپارښتنه داده چې دولتونه باید د کوچنیو کاروبارونو د ودې او دوام لپاره د مالیاتو اسانتیاوې په خپلو اقتصادي پلانونو کې شاملې کړي. د دوی په وینا، دا پالیسی یو ستراتیژیک پلان دی چې په اوږد مهال کې به د دولت عواید د اقتصادي پراختیا او د کاروبارونو د ډېرېدو له لارې په طبیعي ډول لوړ شي. د دې تر څنګ، پالیسی جوړونکي باید د لنډمهاله عوایدو د کمښت ستونزه د اوږد مهالو اقتصادي ګټو په پرتله مهمه وبولي. په پایله کې، دا درې علمي آثار قوي شواهد وړاندې کوي چې د کوچنیو کاروبارونو لپاره د مالیاتو معافیتونه یوه بریالۍ اقتصادي ستراتیژي ده. د دې پالیسی له لارې نه یوازې چې کاروبارونه پیسو ته لاسرسی مومي تر څو خپل فعالیتونه پراخ کړي، بلکې په ټولنه کې د اقتصادي ژوندانه د ګړندۍ کېدو، د بیکارۍ د کچې د راټیټېدو، او د دولت د عوایدو د اوږد مهالې ودې لامل هم ګرځي. له همدې امله، د مالیاتو اسانتیاوې د پرمختللو اقتصادونو یوه اساسي برخه بلل کېږي.

مېتودولوژي

د کار مواد او مېتود

دا څېړنه د کیفی مېتود پر بنسټ ولاړه ده. اړوند معلومات د کتابخانوي منابعو، علمي مقالو، راپورونو او انټرنیټي منابعو څخه راټول شوي دي. د نړیوالو تیوريکي چوکاټونو په مرسته د کوچنیو کاروبارونو وضعیت، ستونزې او فرصتونه تحلیل شوي، او د پراختیا لپاره عملي او علمي سپارښتنې وړاندې شوي دي.

لومړۍ برخه: کوچني کاروبارونه او د مالیاتو مفهوم

کوچني کاروبارونه د اقتصادي واحدونو هغه ډول دي چې د پانګې، کارکوونکو شمېر او بازار ونډې له پلوه له منځنیو او لویو شرکتونو سره توپیر لري. دا کاروبارونه د محلي اړتیاوو د پوره کولو، د کاري فرصتونو د رامنځته کولو او د اقتصادي پراختیا د هڅونې له امله د اقتصاد بنسټیز عنصر ګڼل کېږي. د حسینی (۱۳۹۵) په وینا، کوچني کاروبارونه د انعطاف او د چټک تصمیم نیولو له امله د اقتصادي ودې لپاره ځانګړی ارزښت لري.

مالیات د دولت د عوایدو اساسي سرچینه ده چې د عامه خدماتو د تمویل، اقتصادي پرمختګ او د دولت د بنسټونو د چټک فعالیت لپاره راتلونکي دي. د فېمې (۱۳۹۶) په وینا، مالیات یوازې د پیسو راتلونکه نه دي، بلکې د اقتصادي عدالت، د پانګوالو د تشویق او د دولت او وګړو ترمنځ د متقابل باور د جوړولو وسیله ده.

کوچني کاروبارونه څه دي؟

کوچني کاروبارونه هغه اقتصادي واحدونه دي چې د پانګې، کارکوونکو شمېر، او بازار ونډې له منځنيو او لویو شرکتونو سره توپیر لري. دا ډول کاروبارونه معمولاً د محلي اړتیاوو پر بنسټ راتلونکي دي، د کورنیو، انفرادي اشخاصو یا کوچنیو شریکانو له خوا پر مخ وړل کېږي، او د تولید، خدمت یا سوداګرۍ په برخه کې فعالیت کوي. له اقتصادي پلوه، کوچني کاروبارونه د انعطاف، چټک تصمیم نیولو او د نوښت ظرفیت لري، چې دا ځانګړتیاوې دوی ته د اقتصادي پراختیا او د کاري فرصتونو د رامنځته کولو په برخه کې ځانګړی ارزښت ورکوي (حسینی، ۱۳۹۵، ص ۷۳).

په ډېرو هېوادونو کې کوچني کاروبارونه د اقتصادي جوړښت مهمه برخه جوړوي. دکتور حسین حسینی په خپل اثر "اقتصاد و توسعه در ایران" کې یادونه کوي چې د ایران د اقتصادي ودې لپاره کوچني او منځني شرکتونه د تولید، نوښت، او صادراتو د ودې اصلي سرچینې ګڼل کېږي. دا ډول کاروبارونه نه یوازې د داخلي بازار اړتیاوې پوره کوي، بلکې د ارزښت د زخیر د پیاوړتیا له لارې د نړیوالو بازارونو ته د ننوتلو فرصتونه هم رامنځته کوي. له همدې امله، دولتونه باید د داسې واحدونو ملاتړ ته ځانګړې پاملرنه وکړي (حسینی، ۱۳۹۵، ص ۹۱).

له ټولنیز پلوه، کوچني کاروبارونه د بېوزلۍ د کچې د راټیټولو، د کار زمينې د رامنځته کولو، او د ټولنیز ثبات د ټینګښت لپاره اغېزناک رول لري. د حسینی په وینا، کله چې کوچني کاروبارونه ملاتړ ترلاسه کړي، نو دا واحدونه کولی شي د ټولنې اقتصادي فعالیتونه پیاوړي کړي او له خلکو سره د عوایدو په لاسته راوړلو کې مرسته وکړي. همداراز، دا کاروبارونه د مهاجرت مخه نیسي، ځکه چې خلک کولای شي په خپلو سیمو کې دوامداره عاید ولري (حسینی، ۱۳۹۵، ص ۱۰۵).

په پای کې، کوچني کاروبارونه د اقتصادي پراختیا د بنسټونو څخه شمېرل کېږي، خو دا پرمختګ یوازې هغه وخت تضمینېږي چې دولت ورته لازمي اسانتیاوې، لکه مالیاتي معافیتونه، وړ مالي خدمات، او تخنیکي ملاتړ برابر کړي. حسینی وايي، که چېرې د دولت سیاستونه د کوچنیو کاروبارونو د اړتیاوو پر بنسټ تنظیم شي، نو دا واحدونه کولی شي د دولت لپاره د عوایدو سرچینې هم وګرځي او د اقتصادي پیاوړتیا بنسټ جوړ کړي (حسینی، ۱۳۹۵، ص ۱۱۲).

مالیات او د مالیاتو مفهوم

مالیات د دولت له اساسي عوایدو څخه شمېرل کېږي، چې د ټولنې له افرادو، شرکتونو او ادارو څخه د قانون له مخې راټولېږي، خو د عامه خدماتو تمویل، اقتصادي پرمختګ، او د دولت د بنسټونو چټک فعالیت یقیني کړي. مالیات یوازې د پیسو راټولونه نه دي، بلکې دا یوه ستره وسیله ده چې د اقتصادي عدالت، د پانګوالو د تشویق، او د دولت او وګړو ترمنځ د متقابل باور د جوړولو لپاره کارول کېږي. د دولت د پایداره تمویل ستره سرچینه مالیات دي.

په افغانستان کې د مالیاتو مفهوم لا هم د پراخ وضاحت او عامه پوهاوي اړتیا لري. ډېری کوچني کاروبارونه مالیات یوازې د تاوان او بار په توګه ګڼي، حال دا چې مالیات په اصل کې د هغو خدماتو قیمت دی چې دولت یې د وګړو د امنیت، تعلیم، روغتیا، او زیربنا لپاره برابروي. د مالیاتو نه ورکړه یا د مالیاتي قانون له پامه غورځول د دولت د عوایدو کموالی، او له دې امله د خدماتو کیفیت ټیټېدل را منځ ته کوي. له همدې امله، د مالیاتو د مفهوم وضاحت او عامه پوهاوی یو بنسټیز ګام دی، چې باید د کوچنیو کاروبارونو له لارې هم وده ورکړل شي (فهیمی، ۱۳۹۶، ص ۳۰).

د مالیاتو مفهوم باید د ټولنیز مسئولیت له زاویې هم وکتل شي. کله چې وګړي او کاروبارونه مالیات ورکوي، هغوی په حقیقت کې د خپل هېواد د پرمختګ برخه ګرځي. دا یو ګټور مسئولیت دی چې له لارې یې دولت کولی شي د بې وزلۍ، روغتیايي ستونزو، او تعلیمي خنډونو پر ضد مبارزه وکړي. که چیرې دا ذهنیت رامنځته شي چې مالیات ورکول د ټولنې د خیر لپاره دي، نو نه یوازې به د مالیاتو راټولول اسان شي، بلکې د دولت او ملت ترمنځ اړیکې به هم پیاوړې شي (فهیمی، ۱۳۹۶، ص ۳۵).

په ځانګړې ډول، د کوچنیو کاروبارونو لپاره د مالیاتو مفهوم باید له دواړو خواوو – دولت او سوداګرو – څخه په متقابل باور ولاړ وي. دولت باید شفافه او منصفانه مالیاتي پالیسي ولري، خو کوچني کاروبارونه ډاډمن شي چې د دوی مالیات پر ځای لګول کېږي. له بل پلوه، سوداګر باید درک کړي چې د دوی مالي مشارکت د اقتصادي ودې لپاره مهم دی. د فهیمی په وینا، که چیرې کوچني کاروبارونه د مالیاتو له اهمیت سره اشنا شي او د معقول امتیازاتو په بدل کې مالیات ورکړي، نو دا به د دولت عواید زیات کړي او هم به د کاروبارونو پراختیا ته لاره هواره کړي (فهیمی، ۱۳۹۶، ص ۴۲).

دویمه برخه: د مالیاتو معافیت او د کوچنیو کاروبارونو پر وده اغېزې

د مالیاتو معافیت د کوچنیو کاروبارونو لپاره د دولت یوه مهمه اقتصادي تگلاره ده چې موخه یې د پانګونې هڅونه، د نوو کاروبارونو رامنځته کول او د اقتصادي فعالیتونو پراخوالی دی. د احمدزی (۱۳۹۸) په وینا، د مالیاتو معافیت د کوچنیو کاروبارونو لپاره د مالي فشار د کمولو او د پانګونې د هڅونې لپاره حیاتي اهمیت لري.

دربیمه برخه: د مالیاتي معافیتونو مثبتې او منفي اغېزې

مثبتې اغېزې:

۱. د پانګونې هڅونه
۲. د کار موندنې زیاتوالی
۳. د نوو کاروبارونو رامنځته کول
۴. اقتصادي ودې ته لاره هوارول

منفي اغېزې

۱. د دولت د عوایدو کمښت
۲. د بازار ناعادلانه سیالي
۳. د فساد امکان
۴. د غیررسمي اقتصاد پراخوالی

د نیکوکار (۱۳۹۶) په وینا، د مالیاتو معافیتونه که څه هم د کوچنیو کاروبارونو د ودې لپاره ګټور دي، خو د دولت د عوایدو د کمښت او د بودیجې د کسر لامل هم ګرځي.

څلورمه برخه: د مالیاتي معافیتونو د تطبیق ستونزې

۱. د مالیاتي معافیتونو د تطبیق لپاره لاندې ستونزې شته:
۲. د شفافیت نشتوالی
۳. د معافیت شرایطو ناسم تعریف
۴. د نظارت کمښت
۵. د سوء استفادې امکان
۶. د ارزونې نشتوالی

د رضایی (۱۳۹۸) په وینا، د مالیاتي معافیتونو تطبیق یوازې هغه وخت بریالی کېدای شي چې د شفافیت، نظارت او ارزونې میکانیزمونه په کې شامل وي.

مالیاتو ډولونه

مستقیم مالیات

مستقیم مالیات هغه ډول مالیه ده چې د شخص یا شرکت د عوایدو، ملکیت، یا شتمنیو پر بنسټ ټاکل کېږي او مستقیم له مالیه ورکونکي څخه اخیستل کېږي. دا ډول مالیات اکثرًا د عوایدو مالیه، د ملکیت مالیه، او د شرکتونو گټه مالیه په بر کې نیسي. دا مالیه معمولاً د دولت د ثابتو عوایدو مهمه برخه جوړوي، او د عادلانه مالیاتي سیستم لپاره ارزښتناک گڼل کېږي، ځکه چې د مالیه ورکولو ظرفیت ته پام پکې کېږي. دا ډول مالیات د کوچنیو کاروبارونو لپاره یوه مهمه مسئله ده، ځکه هغوی د عوایدو له محدودیتونو سره وي او دا ډول مالیات کولای شي د دوی د ودې مخه ونیسي.

غیرمستقیم مالیات

غیرمستقیم مالیه هغه مالیه ده چې د مصرف پر مهال تر لاسه کېږي، لکه د خرڅلاو مالیه، گمرکي محصول، او خدماتي مالیه. دا ډول مالیات مصرف کوونکي ورکوي، خو راټولونه یې له سوداگرو یا تولیدوونکو څخه ترسره کېږي. د غیرمستقیم مالیاتو گټه دا ده چې راټولول یې نسبتاً آسانه دي، خو نیمگړتیا یې دا ده چې پر ټولو خلکو یو ډول بار واردوي، پرته له دې چې د هغوی د عوایدو کچه وکتل شي. د کوچنیو کاروبارونو له نظره، غیرمستقیم مالیات کولای شي د مصرف کمښت ته لاره هواره کړي، چې بالاخره د دوی د عوایدو پر کمښت اغېز کوي (فاطمي، ۱۳۹۶، ص ۱۸۹).

د مصرف مالیه (مالیات بر ارزش افزوده)

د ارزښت زیاتوالي مالیه یا VAT هغه غیرمستقیم مالیه ده چې د هر تولیدي یا خدماتي پړاو پر ارزښت زیاتوالي وضع کېږي. دا مالیه له ننه ټولو تولیدوونکو او پلورونکو څخه اخیستل کېږي، خو پای کې د مصرف کوونکي له لوري ورکول کېږي. که څه هم دا سیستم د مالیاتو راټولولو مؤثره وسیله ده، خو د کوچنیو کاروبارونو لپاره د حسابدارۍ، راپور ورکولو، او نقدیني جریانونو له پلوه یو ډول بار گڼل کېږي. ډېری وخت کوچني کاروبارونه له داسې ظرفیت څخه بې برخې وي، چې د دې ډول مالیاتو غوښتنې پوره کړي (فاطمي، ۱۳۹۶، ص ۱۹۵).

گمرکي ماليات

گمرکي مالیه هغه مالیه ده چې پر وارداتي یا صادراتي توکو وضع کېږي. دا ماليات د دولت لپاره د عوایدو یوه مهمه سرچینه ده، او همداراز د داخلي تولید د ملاتړ وسیله هم ګڼل کېږي. د کوچنیو کاروبارونو لپاره چې وارداتي مواد یا وسایل کاروي، د گمرکي مالیاتو لوړوالي د تولید لګښتونه زیاتوي او د رقابت وړتیا کموي. برعکس، که معاف شي، نو دا کاروبارونه کولی شي د وارداتي موادو له ارزانه ترلاسه کولو سره خپل تولید پراخ کړي.

د سوداګریزو فعالیتونو مالیات

دا ډول مالیات مشخصاً د اقتصادي یا سوداګریزو فعالیتونو پر بنسټ راټولېږي، لکه د شرکتونو د ګټې مالیه، د خدماتو مالیه، او د جوازونو فیسونه. دا مالیات د کاروبار پر اندازې، عوایدو، یا د فعالیت ډول پورې اړه لري. د کوچنیو کاروبارونو د ودې لپاره، د دغو مالیاتو کمښت یا معافیت حیاتي اهمیت لري، ځکه چې دا ډول کاروبارونه اکثر کم ظرفیت لري او مالیاتي فشارونه یې سوداګریز رشد محدودوي (فاطمي، ۱۳۹۶، ص ۲۰۷).

د مالیاتو معافیت څه ته وايي؟

مالیاتو معافیت د یوې ادارې یا شخص له لوري له دولت څخه هغه قانوني امتیاز ته ویل کېږي چې پر بنسټ یې د عاید یا شتمنۍ یوه ټاکلې برخه د مالیاتو له ورکولو څخه مستثنا کېږي. دا معافیتونه زیاتره وخت د دولت له لوري د خاصو اقتصادي یا ټولنیزو موخو د پوره کولو لپاره کارول کېږي، لکه د کوچنیو کاروبارونو هڅونه، یا د خیریه سازمانونو ملاتړ. دا قانوني طریقه د یوې پالیسۍ د برخې په توګه دولت ته دا اسانتیا برابروي چې د وګړو، شرکتونو، او ټولنو اقتصادي وضعیت ته په کتو مناسب امتیاز ورکړي (کریمي، ۱۳۹۷، ص ۲۹۹).

د مالیاتو معافیتونه بېلابېل ډولونه لري، چې مشهور یې عبارت دي له: بشپړ معافیت (هیڅ مالیه نه اخیستل کېږي)، نسبي معافیت (یوه ټاکلې اندازه عواید یا شتمني تر یوې کچې معاف وي)، او د وخت معافیت (په موقتي ډول د مالیاتو نه اخیستل). ځینې وختونه د تولیداتو یا صادراتو پر بنسټ هم شرکتونه د معافیت مستحق ګرځي، چې دا بهیر زیاتره د صنعتي پراختیا یا د صادراتو زیاتولو لپاره کارول کېږي.

د مالیاتو د معافیت تطبیق ځانګړې شرایط لري. معمولاً دولت د هغو اشخاصو، شرکتونو یا سازمانونو لپاره دا امتیاز برابروي چې یا نوې پانګونه کوي، ټولنیز خدمتونه ترسره کوي، یا د عامه ګټو لپاره فعالیتونه لري. د معافیت لپاره دا مهمه ده چې غوښتنلیک ورکونکي د مالیاتو قانون ته وفادار وي، له قانوني اسنادو سره سم عمل کوي، او معیاري راپورونه وړاندې کوي. په دې شرطونو سره، د مالیاتو اداره دا امتیاز ورکوي.

کوچني کاروبارونه زیاتره د معافیت مهم مستحقین دي، ځکه دوی اقتصادي ثبات، کاري فرصتونه او نوښتونه زیاتوي. دولتونه هڅه کوي چې د مالیاتو له پلوه دا کاروبارونه تشویق کړي ترڅو دوی وده وکړي، پراخ شي او

له خپل تولید سره د ملي عوایدو برخه شي. د معافیت له لارې کوچني کاروبارونه کولای شي خپلې عایداتي سرچینې وساتي، پانگونه وکړي او نوي فرصتونه رامنځته کړي.

که څه هم د مالیاتو معافیتونه لنډمهاله عواید کموي، خو اوږدمهاله اغېز یې دا وي چې د کاروبارونو پراخوالی، د کار موندنې زیاتوالی او د عایداتو زیاتوالی رامنځته کوي. یعنې، که دولت یو کوچني کاروبار ته مالیاتي معافیت ورکړي، نو دا کار کولای شي چې په راتلونکو کلونو کې د زیاتې مالېې د راټولیدو زمینه برابره کړي. دا یو ډول پانگونه ده چې لومړی دولت تاوان زغمي، خو وروسته ګټه کوي (کریمي، ۱۳۹۷، ص ۳۰۶).

د مالیاتو معافیت نه یواځې اقتصادي بلکې رواني او ټولنیز اغېز هم لري. دا چاره په خلکو کې د دولتي پالیسیو پر وړاندې د باور فضا رامنځته کوي، ځکه خلک احساس کوي چې دولت یې وضعیت درک کړی او همکاري ورسره کوي. همداراز، معافیتونه د ټولنیز فشار د کمېدو، د نوښت د هڅونې او د عادلانه اقتصادي فرصتونو د رامنځته کولو لپاره مهم رول لري (حقیار، ۱۳۹۴، ص ۱۴۵).

د امیرالمومنین حفظه الله فرمان د کوچنیو کاروبارونو او نورو سکتورونو لپاره په لاندې ډول د مالیې د معافیت ټاکلې.

۱. د کوچنیو کاروبارونو لپاره معافیت

د فرمان له مخې، دغه معافیت د کال په اوږدو کې عاید تر ۲۰۰،۰۰۰ افغانیو پورې له مالیاتو معاف دی. که چېرې عاید له دې حد څخه ډیر شي، نو یوازې د لوړوالي برخه به د ۰.۳٪ (درې اعشاریې درې سوه په کچه مالیه تادیه کړي).

۲. د خصوصي روغتونونو لپاره معافیت

نوي جوړ شوي خصوصي روغتونونه (شفاخانې) هم په دې فرمان کې شامل دي. دوی د جوړېدو لومړی کال کې په بشپړ ډول له مالیاتو معاف دي. دویم کال د دوی لپاره مالیه په ۲٪ کچه ټاکل شوې ده.

۳. د نشر او اعتبار وخت

دا فرمان په رسمي ډول د عدلیې وزارت په رسمي جريدې کې چاپ او خپور شوی، تر څو قانوني اعتبار ولري. یادونه ده چې دا فرمان د ۱۴۰۳ کال په پیل کې خپور شوی دی.

د فرمان اصلي متن څنگه پیدا کړئ؟

د دې لپاره چې تاسو په خپل ځان فرمان وگورئ، د عدلیې وزارت ویبپاڼې ته لاړ شئ او د دې لپاره لاندې لارې کاروئ:

د PDF فایل پرانیستل

د فرمان اصل قانوني متن په عدلیې وزارت ویبپاڼه کې د جریدې شماره ۱۴۳۲ په PDF فایل کې شامل دی. تاسو کولی شئ د دې فایل لپاره مستقیم لینک په لاندې ډول وکاروئ:

https://moj.gov.af/sites/default/files/og_01432.pdf

پایله

د مالیاتو معافیت د کوچنیو کاروبارونو د ودې لپاره یوه مهمه تگلاره ده، خو دا باید د واضحو شرایطو، ټاکلې مودې او هدفمند معیارونو له مخې تطبیق شي. که دا سیاست بې کنټروله وي، نو د دولت د عوایدو کمښت او د بودیجې عدم توازن لامل ګرځي.

د څېړنو پایلې ښيي چې د مالیاتو معاف کول، که څه هم په لنډ مهال کې د کوچنیو کاروبارونو لپاره اقتصادي اسانتیاوې رامنځته کوي، خو دا باید د واضحو شرایطو، ټاکلې مودې، او هدفمند معیارونو له مخې تنظیم شي. که دا سیاست بې کنټروله وي، نو د دولت د عوایدو کچه اغېزمنوي او د بودیجې د عدم توازن لامل ګرځي. له همدې امله، لازم ده چې د مالیاتو معافیت یوازې هغو سوداګریزو واحدونو ته ورکول شي چې واقعاً د ملاتړ وړ دي، او د وخت له تیریدو سره دا سیاست له معافیت څخه منظم مالیاتي مشارکت ته انتقال شي.

د مالیې د معافیت سیاست باید د اقتصادي هڅونې او د عوایدو د ساتنې ترمنځ توازن رامنځته کړي. د څېړنو پر اساس، دا توازن یوازې هغه وخت امکان لري چې دولتونه هممهاله د مالیاتي اصلاحاتو، د مالیاتو د راټولولو د موثریت لوړولو، او د سوداګریزو قوانینو د ساده کولو پروګرامونه تطبیق کړي. یعنې، د مالیاتو معاف کول باید د پراخې اقتصادي پالیسۍ یوه برخه وي، نه یوازې یو جدا اقدام. دا ډول همغږي اقدامات کولی شي د عوایدو منظم بهیر وساتي او له بله لوري کوچني کاروبارونه هم تشویق کړي چې خپل فعالیتونه پراخ کړي او د ملي اقتصاد برخه شي.

وړاندیزونه

- ۱) د مالیاتو معافیت یوازې د نویو کاروبارونو لپاره د ټاکلې مودې لپاره وي.
- ۲) هر معاف شوی کاروبار کلنۍ ارزونې ته تابع شي.
- ۳) معافیت د قانوني ثبت او شفاف حساب ورکولو شرط ولري.
- ۴) د مالیاتو راټولولو سیستم عصري او مؤثر شي.
- ۵) د مالیې تادیه ساده او د کاروبارونو لپاره اسانه شي.

د راتلونکي لیدلوری

د کوچنیو کاروبارونو د مالیاتي معافیتونو بریالیتوب د لاندې عواملو پورې اړه لري:

۱. د شفافیت تضمین
۲. د هدفمند پالیسی تطبیق
۳. د نظارت میکانیزمونو شتون
۴. د ارزونې سیستم
۵. د عوایدو د بدیلو سرچینو پراخول

په پایله کې، د مالیاتو معافیت د کوچنیو کاروبارونو د ودې لپاره یوه اغېزناکه وسیله ده، خو د دې لپاره چې دا سیاست په اوږد مهال کې پایداره وي، اړینه ده چې د دولت د عوایدو او د کاروبارونو د ودې ترمنځ متوازن توازن وساتل شي.

مناقشه

که څه هم د کوچنیو کاروبارونو لپاره د مالیاتو معاف کول د متشبثینو لپاره یو هڅوونکی سیاست ګڼل کېږي، خو دا سیاست کولی شي د دولت مالي ثبات له خطر سره مخ کړي. د مالیې د معافیت له امله د دولت عواید کمېږي، چې د عامه خدماتو د تمویل وړتیا اغېزمنوي. د نړیوال بانک او IMF څېړنو ښودلې چې مالیاتي عواید د عامه خدماتو لکه روغتیا، تعلیم، او زیربناوو د پراختیا لپاره حیاتي ارزښت لري. کله چې یو لوی شمیر کوچني کاروبارونه له مالیې معاف شي، نو دا کار کولی شي د عوایدو بنسټ کمزوری کړي او د بودیجې کسر زیات کړي، په ځانګړې ډول په هغو پرمختیايي هېوادونو کې چې له وړاندې د عوایدو کمښت لري. له دې امله، باید د مالیاتو معافیت د یوې لنډمهالې اقتصادي ستراتیژۍ په توګه وګڼل شي، نه دایمي حل.

په مقابل لوري کې، د مالیاتو معافیت د کوچنیو کاروبارونو د ودې لپاره یو اغېزناک انګېزه ورکوونکی سیاست ګڼل کېږي. دا اقدام کولی شي غیررسمي اقتصاد رسمي کړي، او متشبثین وهڅوي چې قانوني ثبت شي او خپل فعالیتونه پراخ کړي. د OECD راپورونه ښيي چې د مالیې فشار کمول د پانګونې کچه لوړوي او د بیکارۍ کچه راټیټوي. له همدې امله، د مالیاتو معافیت د سوداګریزو فعالیتونو د زیاتوالي، د نوي کاروبارونو د رامنځته کېدو، او د اقتصادي مشارکت د پراخوالي لامل ګرځي. که دا سیاست د وخت محدوده او د واضح معیارونو پر بنسټ تطبیق شي، نو کولی شي د دولت د عوایدو لپاره اوږدمهاله ګټې هم ولري، ځکه پراخ کاروباري فعالیتونه بالاخره د مالیې د اساس پراخول تضمینوي.

The tax exemption of small businesses and its impact on government revenue

Senior Teaching Assistant, Akmal Nasir Amiri, Faculty of Economics,
Department of Business and Administration, Mamor din Mangal
akmal.amiri@yahoo.com

Abstract

Tax exemption policies for small businesses present a complex trade-off between fostering economic growth and ensuring fiscal stability. Research indicates that such exemptions deliver clear short-term benefits by enhancing economic participation, unlocking investment, and catalyzing job creation. This initial relief provides crucial support for small enterprises, allowing them to solidify their operations and contribute to broader economic, the study underscores a significant fiscal risk. However, the study underscores a significant fiscal danger if these policies lack rigorous design. Without clear frameworks, transparent eligibility criteria, and strictly enforced time limitations, exemptions chronically erode the government's revenue base. This leads to sustained budget deficits, which can jeopardize the state's ability to finance essential public services and long-term infrastructure projects, ultimately harming the broader economy. Therefore, policymakers must create balanced, targeted, and meticulously evaluated exemptions. Support should be granted selectively to businesses that genuinely warrant assistance, based on specific performance or social goals. Most critically, the policy must incorporate a deliberate transition mechanism, moving eligible enterprises from a period of exemption to regular tax participation over a defined period. This approach guarantees that the strategy of stimulating small business growth does not come at the unsustainable cost of fiscal health, harmonizing entrepreneurial incentive with responsible revenue generation.

Keywords: Small Businesses, Commerce, Revenue, Taxes, and Exemption

اخځلیکونه (References)

- ابراهیمی، دکتور مجید. (۱۳۹۷). پالیسیهای مالیاتی در کشورهای در حال توسعه، انتشارات آوای علم.
- احمدزی، دکتور نیک محمد. (۱۳۹۸). د افغانستان اقتصادي سیاستونه او د مالي معافیتونه، د پوهنتون خپرندویه ټولنه، جلال اباد.
- تحلیل هفته. (۱۴۰۳) هـ. ش، د مالیاتو معافیت او د افغانستان په اقتصاد یې اغېزې.
- حسینی، دکتور حسین. (۱۳۹۵). اقتصاد و توسعه در ایران، انتشارات دانشگاه تهران.
- حقیار، پوهنوال عبدالمنان. (۱۳۹۴). روزنیزه ارواپوهنه، علمي خپرندویه ټولنه، گردیز.
- د مالیه ورکونکو د تشخیص طرزالعملون. (۱۴۴۵). عوایدو عمومي ریاست
- رضایی، دکتور محمد. (۱۳۹۸). مدیریت و اقتصاد در دنیای معاصر، انتشارات ایران.
- فاطمی، دکتور علی. (۱۳۹۶). تحلیلهای اقتصادی در ایران، انتشارات پارسه.
- فهیمی، دکتور عباس. (۱۳۹۶). د افغانستان د کوچنیو کاروبارونو مالي ستونزې، د پوهنتون د اقتصاد پوهنځی، کابل.
- کریمي، دکتور عبدالغفور. (۱۳۹۷). اقتصاد افغانستان: چالشونه او امکانات، خپرندویه ټولنه، کابل.
- موسوی، دکتور علی. (۱۳۹۴). بازارهای مالی و تأثیرات آن بر اقتصاد ایران، انتشارات علم و صنعت.
- نیکوکار، دکتور رضا. (۱۳۹۶). توسعه پایدار و اقتصاد ایران، انتشارات دانشگاه اصفهان.
- وزیر، دکتور عبدالرؤف. (۱۳۹۵). د افغانستان د مالیاتي سیستم
- هوتک، پوهنوال زاهد. (۱۳۹۶). اقتصادي پراختیا او د دولت عواید، د پوهنتون خپرندویه مرکز، کابل.

د تضمین کیفیت پروسې په بهبود باندې د پوهنتونونو مالي استقلالیت اغیزې

پوهنمل غازی پتنگ^۱، پوهنیار محمد عثمان شریفی، شیخ زاید پوهنتون، اقتصاد پوهنځی، ملي اقتصاد څانګه ۱، مالي او بانکي څانګه ۲.

برېښنالیکونه : ghazipatang4@gmail.com

osmansharifi2020@gmail.com

لنډیز

څرنګه چې د لوړو زده کړو وزارت اړوند پوهنتونونه د دولت لخوا تمویلیري، او دا وضعیت د پوهنتونونو د ظرفیت لوړولو اړوند یو لړ محدودیتونه رامنځته کړي دي. چې نوموړي محدودیتونه د پوهنتونونو لپاره یوه عمده ستونزه بلل کېږي. د افغانستان په دولتي پوهنتونونو کې د تضمین کیفیت په پروسه باندې د مالي استقلالیت اغیزې، په یوه ځانګړي فیصدي د پوهنتونونو د مالي خپلواکۍ، تضمین کیفیت د اړیکو تشخیص او پلان او پالیسیو جوړونکو ته ځانګړي وړاندیزونه د دغې څېړنې عمده اهداف بلل کېږي. په څېړنه کې د کیفی او کمی طریقو څخه استفاده شوي ده، چې لومړني او دوهمي لاس ډاټا څخه استفاده شوي ده. د څېړنې پایله ښايي چې د مالي خپلواکۍ پراخوالی به نه یوازې د تضمین کیفیت پروسې مؤثریت ته وده ورکړي، بلکې د علمي څېړنو، تدریس، اداري چټکتیا، دولت د بودجې فشار کمولو او حساب ورکونې سیستمونو ته هم مثبت محرک ثابت شي. دا څېړنه د افغانستان د لوړو زده کړو د سیستم د لا معیاري کیدو لپاره د پالیسیو جوړولو او اصلاحاتو له پاره یوه اساسي هڅه بلل کېږي چې ددې موندنو څخه به د لوړو زده کړو وزارت، د پوهنتونونو رهبري او ادارو ته به علمي لارښونې وړاندې کړي، تر څو د پوهنتونونو مالي خپلواکي به د تضمین کیفیت د لوړوالي باعث وګرځي. کلیدي ټکي: دولتي پوهنتونونه، مالي استقلالیت، تضمین کیفیت، مالي محدودیتونه، معیاري زده کړې.

سریزه

بسم الله الرحمن الرحيم، الحمد لله رب العلمين والصلاة والسلام على سيد المرسلين وعلى اله واصحابه اجمعين !
 په اوسني پرمختللي تعليمي نظامونو کې د کیفیت تضمین لوړول د مهمو او اساسي پروسو څخه شمیرل کېږي. د لوړو زده کړو وزارت اړوند پوهنتونونه او تعلیمي موسسې کوښښ کوي، تر څو اړوند تعلیمي، اداري او خدماتي فعالیتونه د نړیوالو معیارونو په اساس عیار کړي؛ نو کله چې اړوند پوهنتونونه او موسسې ځان په نړیوال معیار برابروي نو د دې هدف لپاره باید ځانگړي فعالیتونه تر سره کړي، چې نوموړي فعالیتونه مالی منابعو ته ضرورت لري، نو پدې اساس مالی استقلالیت یو مهم فکتور دی، چې د پوهنتونونو د فعالیتونو د موثریت، د تضمین کیفیت لوړولو او نوبت ترلاسه کولو لپاره مهم دی.

د افغانستان اوسني لوړو زده کړو بنسټونه په ځانگړي ډول دولتي پوهنتونونه له مالی او تخنیکي ستونزو سره مخ دي او څه ډول چې لازمه ده چې خدمات یې باید په نړیوال معیار وي، متاسفانه ستونزه لري. د بودجې محدودیت او په وخت نشتون، په مرکزي بنسټونو او ادارو کې د مالی منابعو د تصمیم نیولو د خپلواکۍ نشتوالی، د فوق لیسانس برنامه کیفیت ټیټوالی، د تجربو، عملي کار، او څیړنې لپاره د منابعو نشتون هغه عمده عوامل دي چې د پوهنتونونو د تضمین کیفیت پروسه تر تاثیر لاندې راوستلې ده.

خصوصي پوهنتونونو چې تر یوه حده مالی استقلالیت لري په لنډ وخت کې د کیفیت په برخه چټک پرمختگونه کړي دي، چې دا موږ ته ښایي، چې نسبتا په کمه اندازه د دولتي پوهنتونونو مالی خپلواکي کولای شي، د پوهنتونونو په کیفیت لوړونه کې موثر تمام شي.

موږ به معلومه کړو، چې مالی استقلالیت د افغانستان په پوهنتونونو د تضمین کیفیت په لوړولو کې څه ډول او په کومو برخو کې مهم او رغنده رول لوبوي. چې مختلف اړخونه به یې څیړل کېږي: لکه د مالی منابعو مدیریت، د تضمین کیفیت د تطبیق ارزونه، په ځینو اداري برخو کې خپلواکي، د تضمین کیفیت په برخه کې شته فرصتونه او ننگونې او داسې نور. چې د نوموړو برخو تر تحلیل وروسته به موږ اطمینان ترلاسه کړو، چې پوهنتونونه په لوړ کیفیت او نړیوال معیار برابر خدمات وړاندې کړي او د تضمین کیفیت پروسې ته لا قوت ورکړي.

په اوسني پرمختللي عصر کې پوهنتونونه یوازې د زدکړو خدمات نه وړاندې کوي، بلکې علمي تحقیقات، نوښتونه، او د ټولنې د پرمختگ کېمختلف پلانونه او ستراتیژیو په جوړولو کې مهم نقش لري، او نوموړو فعالیتونو په مقابل کې په زیاته اندازه عاید هم تر لاسه کوي او پوهنتونونه نه یوازې د مصرف بلکې د عاید یوې منبع باندې

بدلیدلی شي، چې د نوموړو اهدافو د ترلاسه کولو لپاره د پوهنتونونو مالي استقلالیت یو عمده عنصر بلل کېږي. د مالي خپلواکۍ په صورت کې د تضمین کیفیت پروسې لپاره پرمختللي سیستم رامنځته کولای شي. له بده مرغه چې افغانستان کې دولتي پوهنتونونه مالي خپلواکي نلري او کوم عاید چې لاسته راوړي د هغې د مصرف صلاحیت هم نلري، چې نوموړی کار پوهنتونونه د مالي محدودیت، به وخت د منابعو نشتون په اساس د فعالیتونو په وخت انجامول او کمزوري اداري خپلواکۍ سره مخ کړي دی، چې نوموړی حالت د دولتي پوهنتونونو د تضمین کیفیت پروسې په جریان باندې هم اغیزې کړي دي.

د تضمین کیفیت په پروسه کې اړتیا ده چې دوامداره تمویل، د پوهنتونونو لخوا په ځینو برخو کې اداري خپلواکي، او د فعالیتونو د ترسره کولو او اهدافو تر لاسه کولو لپاره موثرو پالیسیو او پلانونو شتون ضرور ده، که مالي منابع محدود او یا پوهنتونونه مالي واک ونه لري نو پوهنتونونه به د کیفیت لوړولو په برخه کې نیمگړتیاوې ولري.

پوهنتونونه د مالي استقلالیت لپاره د مختلفو منابعو د تمویل لپاره هڅه کوي. چې د نوموړو منابعو څخه په استفادې د متخصص استادانو استخدام کې استفاده وکړي، او د څیړنې په برخه کې پانگونه وکړي. پوهنتونونه هڅه کوي تر څو نړیوالو معیارونو مطابق د سیالۍ وړ وگرځي. (OECD, 2020. World Bank, 2021)

څرنگه چې اکثره دولتي پوهنتونونه د مالي تصمیمونو په برخه کې د لوړو زده کړو وزارت تابع دي او لوړو زده کړو وزارت هم په هغه اندازه مالی منابع نه لري، چې د پوهنتونونو د ضرورتونو ته بشپړه رسیده گي وکړي، نو پدې اساس د تضمین کیفیت پروسه ورو کوي. نو پدې اساس دولتي پوهنتونونه د مالي استقلالیت له لارې کولای شي چې په خپل وخت نوموړي اړتیاوې ژر پوره کړي او پوهنتونونه به په نړیوال معیار د خدماتو وړاندې کولو ظرفیت ولري (Rahimi et al, 2022).

د مالي خپلواکۍ په شتون کې به دولتي او خصوصي پوهنتونونو ترمنځ به هم تر یوه حده سالم رقابت زمینه مساعد شي، او خصوصي پوهنتونونه به د رقابت په نتیجه کې مجبور شي، تر څو هغه خدمات وړاندې کړي چې د ټولنې ضرورت دی او دولتي پوهنتونونو سره به سیالي دوام رامنځ ته شي. دا چې په اوسني وخت کې د بودجې کسر هم شتون لري او اړونده ادارې خصوصاً لوړو زده کړو وزارت کې به دولتي پوهنتونونه نه یوازې مصرفي سکتور وي، بلکې د عاید د ترلاسه کولو په یوې منبع به بدل شي او د لوړو زده کړو وزارت څخه به په لویه کچه مالي بار کم شوی وي. نو د پورته نقاطو په پام کې نیولو سره د پوهنتونونو مالي استقلالیت یو ضروری امر گڼل کېږي.

اهداف

د دې څېړنې عمده هدف دا دی چې په افغانستان کې د دولتي پوهنتونونو مالي استقلالیت د تضمین کیفیت په پروسه څه ډول اغیزه کوي. دلته به موږ د افغانستان د دولتي پوهنتونونو مالي استقلالیت اوسنی حالت، د تضمین کیفیت پروسې ارزونه او پر وړاندې یې ننگونې وڅیړل شي.

ددې څېړنې اساسي پوښتنه داده چې ایا د افغانستان د دولتي پوهنتونونو مالي استقلالیت د تضمین کیفیت پر پروسه مثبت اغیزه لري؟

دا څېړنه ترکیبي ده چې د کمي او کیفی طریقو څخه پکې استفاده شوي. چې د لومړي لاس ډاټا له سروې او د پوښتپانو، چې د پوهنتون له استادانو، اداري کارکوونکو او د تضمین کیفیت له کارکوونکو څخه ډاټا راټولېږي.

تېرو اثارو ته کتنه

د لوړو زده کړو د لا بهبود په موخه د پوهنتونونو د مالي استقلالیت او د تضمین کیفیت پروسې د اغیزمنتوب تر منځ اړیکې په دې وروستیو لسیزو کې ډیر پام ځان ته اړولی دی. اکثر وختونه دا ښودلی چې د پوهنتونونو مالي استقلالیت او خپلواکي د مالي پریکړو په کولو، اداري کړنو کیفیت د بهبود او حساب ورکونه او مختلفو برخو په ښه کولو کې مهم رول لوبولی دی.

مالي خپلواکي د لوړو زده کړو په حکومتولۍ کې یوه مرکزي مسله ګرځیدلې ده، ځکه چې پوهنتونونه د اکاډمیک کیفیت، حساب ورکونې او نړیوالې سیالۍ ښه کولو لپاره د زیاتیدونکي فشار سره مخ دي. د مالي خپلواکۍ په اساس پوهنتونونه کولی شي په خپلواکه توګه مالي سرچینې تخصیص او اداره کړي پرته له دې چې په دولتي تمویل باندې ډیره تکیه وکړي. د لوړو زده کړو وروستي اصلاحات په ټوله نړۍ کې د اداري موثریت او د کیفیت تضمین سیستمونو د لوړولو لپاره د یو میکانیزم په توګه په مالي خپلواکۍ باندې ټینګار کوي (OECD, 2020; UNESCO, 2021).

تجربوي مطالعات په دوامداره توګه د مالي خپلواکۍ د یوې مهمې برخې په توګه د عوایدو تنوع روښانه کوي. هغه پوهنتونونه چې د زده کړې فیسونو، څیړنیزو مرستو او صنعتي همکارۍ له لارې عاید رامنځ ته کوي، د کیفیت تضمین فعالیتونو تمویل لپاره غوره موقعیت لري. څېړنې ښايي چې عاید ادارو ته دا توان ورکوي چې د معلوماتو مدیریت سیستمونو، داخلي کیفیت تضمین واحدونو، او بهرني اعتبار ورکولو پروسو کې پانګونه وکړي، چې ټول یې د اکاډمیک کیفیت ښه کولو کې مرسته کوي (OECD, 2020; Teixeira et al, 2021).

څېړنې ښايي چې مالي خپلواکي کولی شي تضمین کیفیت باندې مثبت تاثیر وکړي، ځکه چې ادارو ته د ستراتیژیک کیفیت لوړولو نوښتونو لپاره سرچینې تخصیص کولو لپاره انعطاف ورکول کېږي. د ټیکسیرا، روچا، بسکایا، او کاردوسو (۲۰۲۱) لخوا د اروپایي پوهنتونونو په اړه یوه څېړنه ښايي چې هغه ادارې چې د بودیچې خپلواکۍ لوړه کچه لري، د پوهنځي پراختیا، عصري زده کړې او د زده کونکو ملاتړ خدماتو پانگوونې کې ډیر چټک وو - دا ټول د کیفیت تضمین چوکاټونو کې کلیدي معلومات دي. په ورته ډول، د آسیا پوهنتونونو په پرتله ایز تحلیل کې، موک (۲۰۲۱) موندلې دي چې په هانگ کانگ او جاپان کې مالي خپلواک پوهنتونونه د کار بازار د غوښتنو او د نړیوالو معیارونو مطابق خدمات تر سره کړي وو.

د مختلفو سیمو څخه مطالعې ښايي چې ځینې عوامل د مالي خپلواکۍ او د کیفیت د ډاډمنتیا ترمنځ اړیکه باندې تاثیر لري. د مثال په توګه، په ایران کې د مالي خپلواکۍ بحثونو په اړه څېړنې ښايي چې قانوني او جوړښتي محدودیتونه ډیری وختونه ریښتیني مالي خپلواکي محدودوي، د کیفیت تضمین لپاره د هغې احتمالي ګټې کموي پرته لدې چې اصلاحات اغیزمن حکومتداري او مالي انعطاف تضمین کړي. په ورته ډول، د پالیسۍ تحلیلونه روښانه کوي چې یوازې د خپلواکۍ قوانینو شتون په عمل کې پلي کول تضمین نه کوي (Farasatkah et al, 2008).

د التباک او سلمې په ۲۰۱۱ م کې د د اکاډمیک غوره والي لاره په نوم څېړنه کې موندلې، چې هغه پوهنتونونه چې د مرکزي حکومتونو د تمویل ماډل لاندې فعالیتونه کوي، اکثره وخت د وړو پریکړو کولو، د محصلینو د غوښتنو او کار بازار ته د محدود ځواب ویلو، او د بیوروکراتیک محدودیتونو سره مبارزه کوي، چې د کیفیت د ښه والي مخه نیسي او هغه پوهنتونونه چې مالي خپلواکي لري نوموړي حالت اکثره پوهنتونونو ته اجازه ورکوي د اولیتونو په اساس په وخت منابع تخصیص او د بازار د غوښتنو مطابق پوهنځی ایجاد او وساتي او د څېړنو اوو زیربنا په برخه کې پانگونه وکړي، چې دا حالت په اړونده پوهنتونونو کې د تضمین کیفیت په پروسه مثبت تاثیر کړی دی (Altbach et al, 2011).

وارګیس او مارتین (۲۰۱۴) تاکید کوي، چې پوهنتونونو ته مالي خپلواکۍ د دې توان ورکوي، چې د منابعو غوره تخصیص، په وخت سره پریکړې او په داخل کې د تضمین کیفیت د کنترول لپاره د داخلي سیستمونو رامنځته کولو په اساس د تضمین کیفیت ښه کړي. د نورو پوهنتونونو په څیر د گدجا پوهنتون هم د مالي خپلواکۍ څخه په ملي سطحه د ملي معیارونو سره د سمون لپاره استفاده کړې ده (Varghese & Martin, 2014).

په ویتنام د کیفیت ارزونې او مالي اصلاحاتو ترمنځ د لوړو زده کړو سیستم کې د تعامل په اړه څېړنه تر سره شوې ده، چې په ویتنام کې د پوهنتونونو لوړو زده کړو ته خپلواکي نه دي ورکړل شوي، په ځانګړې ډول د بودیجې او مالي چارو په اړه. د دوی څېړنه ښايي، چې دا ډول محدودیتونه د پوهنتونونو وړتیاوې محدودوي چې د کیفیت نوښتونو کې باید بنسټیزه پانګونه وکړي، چې د هغې په اساس د بیلګې په توګه، مسلکي پراختیا، د زیربنا وده، د کیفیت ارزونې ډیټا سیستمونه. چې باید پوهنتونونو د عوایدو ویش او تولید، د بودیجې تخصیص او اوږدمهاله پلان جوړونې په برخه کې یو اندازه واک ورکړل شي (Dao, 2015).

ویلچ او واحد یار (۲۰۲۰) په افغانستان کې د لوړو زده کړو په برخه کې د پرمختګ او ننگونو برخه څېړلي، د دوی څېړنه ښايي، چې تضمین کیفیت د پالیسیو په برخه کې د بودیجې محدودیت، امنیت او د ظرفیت نشتون ننگونو سره مخامخ دی، چې که پوهنتونونه په کافي اندازه مالي منابع په اختیار کې ولري کولي شي د تضمین کیفیت په برخه کې مهم رول ولوبوي. (Welch, A., & Wahidyar, A. 2020)

شریفی (۲۰۲۲) د تضمین کیفیت په برخه د امارتي او خصوصي پوهنتونونو ترمنځ توپیرونه څېړلي، د څېړنې موندنې ښايي چې خصوصي پوهنتونونه چې مالي استقلالیت لري د تضمین کیفیت د پالیسیو، د نصاب پراختیا د محصلینو د غوښتنو مطابق د تدریسي تطابق رامنځته کوی او امارتي پوهنتونونه، چې د لوړو زده کړو وزارت په بودجه پورې تړلي دي، په ځینو برخو کې د حنډونو سره مخ دي چې نوموړی حالت د تضمین کیفیت پروسو د ډاډمنتیا اغیزمنوي (Sharifi, 2022).

نو د تیرو اثارو ته کتنې په اساس زموږ فرضیه دغه ده، چې مالي استقلالیت د دولتي پوهنتونونو په تضمین کیفیت پروسه باندې مثبت تاثیر لري.

میتودولوژي

دا څېړنه د څېړنې موخو د ترلاسه کولو لپاره کارول شویو میتودونو باندې تمرکز کوي، چې څه ډول مالي استقلالیت د دولتي پوهنتونونو د تضمین کیفیت په پروسه باندې تاثیر لري. د دې څېړنې په دوهمه برخه کې تیرو اثارو ته کتنه پکې شوي دي، چې د نورو څېړونکو د څېړنو، میتودونو او حل لارو او د مالي خپلواکي، د پوهنتون خپلواکي، د تضمین کیفیت او د لوړو زده کړو تمویل په اړه معلومات راټول کړو او تشه پیدا کړو او فرضیې وټاکو. دریمه برخه د ډاټا راټولول دي، چې ډاټا د مختلفو منابعو څخه ترلاسه شوي دي، چې اصلي ډاټا یې د لومړي لاس ډاټا ده. چې لومړي لاس ډاټا به د پوښتنپاڼو پواسطه راټوله شي. چې اساسي پوښتنه داده، هغه عواید

چې امارتي پوهنتونونه یې تر لاسه کوي، که د مصرف صلاحیت ورکړل شي، ایا پر وخت تصمیمونه به د تضمین کیفیت پروسې د بهبود سبب وگرځي؟ بله برخه یې د ډاټا تحلیل ده، چې د ډاټا تحلیل په اساس به مونږ یوې پایلې ته ورسېږو.

موندنې

د ۹۰ گډونوالو نظرونه مو د پوښتنپاڼو پواسطه راټول کړي دي، چې د هغې له جملې څخه % (۷۹) استادان، % (۱۸.۲) محصلین او % (۲.۳) مدیران دي. په ټوله کې % (۸۴) گډونوال باور لري، چې که پوهنتونونو ته د خپلو عوایدو د مصرف صلاحیت ورکړل شي، د تضمین کیفیت پروسه به چټکه، مؤثره او نتیجه محوره شي، نو موږ دې پایله ته رسیدلی شو چې که د عوایدو دمصرف واک پوهنتونونو ته ورکړل شي نو د نوموړې حالت د د تضمین کیفیت پیاوړتیا تضمینوي، او د امارتي پوهنتونونو لپاره، یوازې د عوایدو لاسته راوړل نه بلکه د مصرف صلاحیت هم باید تضمین شي، تر څو د کیفیت د تضمین پروسه ژر او مؤثره پر مخ ولاړه شي.

مالي محدودیتونه د تضمین کیفیت پروسې د بهبود لپاره په پوهنتونونو کې لوی خنډ بللی شو؟ د دې پوښتنې په ځواب کې % (۹۱.۵) گډونوال له دې نظر سره موافق دي چې مالي محدودیتونه د کیفیت تضمین پروسه زیانمنوي. د دې تحلیل څخه دا نتیجه ترلاسه کولای شو، چې د مالي محدودیت د تضمین کیفیت پروسې د پلي کولو لپاره جدي خنډ دی. نو لنډ ویلی شو چې مالي محدودیتونه نه یوازې د تضمین کیفیت تخنیکي اړخونه محدودوي، بلکه د نوبت، شفافیت، څېړنې او د ارزونې سیستمونو پلي کېدل هم ځنډوي.

که چیرې امارتي پوهنتونونه په یوه فیصدۍ سره مالي خپلواکي ولري، ایا د تضمین کیفیت پروسه به بهبود ومومي؟ ددې پوښتنې په ځواب کې % (۸۰) گډونوال موافق دي، په نتیجه کې ویلی شو چې حتی نسبتي مالي خپلواکي کولی شي، د کیفیت پروسه ښه کړي. دا له نړیوالو تیوریو سره موافقه لري چې وايي "جزئي استقلال هم مؤثر تمامېږي".

ایا د تضمین کیفیت پروسې د تطبیق لپاره پوهنتونونه کافي بودجه لري؟ ددې پوښتنې په ځواب کې % (۲۸.۹) موافق دي، پداسې حال کې چې % (۶۶.۷) مخالف دي. یعنې پوهنتونونه د بودجې له نشتوالي سخت کړیږي او دا د کیفیت تطبیق ته لوی خنډ ګڼل کېږي.

د پوهنتون مالي خپلواکي به د څېړنو په کیفیت کې ښه والی راولي؟ د دې پوښتنې په ځواب کې % (۹۳.۳) گډونوال مثبت نظر لري او موږ دې پایلې ته رسیږو چې مالي استقلالیت د څېړنو د کیفیت مهم فکتور دی. د له Human Capital او Reform Institutional تیوري سره مطابقت لري.

د امارتي پوهنتونونو لخوا په یوه ځانگړي فیصدي سره د محصلینو جذب لکه % (۱۰) په اندازه فیس، محصلینو جذب دولتي پوهنتونونو ته تر یوه حده مالي استقلالیت ورکړي؟ ددغه پوښتنې سره په یوازې % (۶۰) مثبت نظر لري.

که چېرې د لوړو زده کړو وزارت لخوا پوهنتونونو ته کوم چې بشپړ اکاډمیک اعتبار ولري، د یوه اندازه محصلینو د جذب اجازه ورکړي ایا د امارتي او خصوصي پوهنتونونو تر منځ به سالم رقابت په نتیجه کې تدریس کیفیت ښه شي؟ % (۸۶.۷) گډونوال له دې نظر سره موافق دي. په نتیجه کې ویلی شو چې د لوړو زده کړو وزارت اړوند پوهنتونونو او موسساتو لخوا سالم رقابت د تدریس د کیفیت ښه والي ته زمینه برابروي. دا د "Market-Driven Quality" تیوري یو مستقیم تطبیق دی.

که د افغانستان امارتي پوهنتونونو کې د محصلینو څخه په لېلېه کې د خدماتو مقابل کې تر ۵۰ افغانیو یا کمه اندازه په میاشتنی ډول واخیستل شي ایا دا به پوهنتونونو ته د دې توان ورکړي، چې مالي استقلالیت ترلاسه کړي او د محصلینو عوښتنو ته به پر وخت ځواب وویل شي؟ د دې پوښتنې ته د % (۶۲) گډونوال موافق وو.

نو موږ ویلی شو په کمه اندازه ۵۰ افغانی فیس چې محصلینو څخه واخیستل شي او بیرته د محصلینو لپاره د سهولتونو لپاره مصرف شي، نو د محصلینو موافقت به ارزان او پوهنتون ته به په یوه اندازه مالي توان ورکړي، تر څو په وخت د محصلینو علمي اړتیاوو لپاره سهولتونه برابر کړي، کوم چې د تضمین کیفیت پروسې د بهبود سبب گرځي.

دا چې د نړۍ اکثر دولتي پوهنتونونه د داسې میتود څخه استفاده کوي، چې محصلین هم په دولتي بودجه باندې زده کړې کوي او هم په یوه ځانگړي فیصدي ازاد محصلین جذب کوي، که نوموړي میتود د افغانستان په هغه پوهنتونونو کې چې بشپړ اعتبار ولري پلی شي د تضمین کیفیت په پروسه باندې به څومره موثر رول ولوبوي؟ د دې پوښتنې ته گډونوالو % (۷۵.۵) مثبت نظر ورکړی. نو موږ دې پایلې ته رسیږو چې مالي استقلال د مالي بار د کمولو یوه مناسبه لاره گڼل کېږي، خو % (۱۷) بې نظره پاتې دي چې ښيي لاهم وضاحت ته اړتیا شته.

ایا د امارتي پوهنتونونو مالي اسقلالیت به د دولت د بودجې کسر په کمولو کې رول ولري؟ د دې پوښتنې ته گډونوالو تقریبا ٪ (۸۲.۲) مثبت نظر ورکړی. نو موږ ویلی شو، چې پوهنتونونه باید د خپلو منابعو مدیران وي، نه چې محدود تابع سیستمونه تابع ولري.

مناقشه (Discussion)

امارتي پوهنتونونو لپاره مالي خپلواکي نه یوازې یو اختیاري امتیاز بلکې یوه بنسټیزه اړتیا ده. د زیاتره گډونوال دا باور لري چې که پوهنتونونو ته د خپلو عوایدو د مصرف صلاحیت ورکړل شي، د تضمین کیفیت پروسه به چټکه، مؤثره او نتیجه محوره شي. دا پایله له نړیوالو تیوریو سره همغږي لري، چیرې چې د سازماني خپلواکۍ او اغېزناکې تصمیم نیونې ترمنځ مستقیمه اړیکه شتون لري. زیاتره گډونوال په دا نظر دي، چې مالي محدودیتونه د تضمین کیفیت پروسې لپاره جدي خنډونه بلل کېږي، چې نه یوازې د تضمین کیفیت د ارزونې سیستمونه اغېزمنوي، بلکې د څېړنو، نوښت، تدریس او شفافیت پر ټولو اړخونو منفي تاثیر لري. دا حالت د افغانستان په شرایطو کې، چیرې چې اکثر دولتي بودجه محدوده ده، د پوهنتونونو د پرمختګ مخه نیسي. چې د دغې سره څنګ کې مالي اسقلالیت د څېړنو په کیفیت او ترسره کولو کې کلیدي رول لري. که څه هم زیاتره گډونوال د مالي خپلواکۍ د تایید په اړه موافق دي، خو ځینې اقدامات (لکه د ٪ (۱۰) محصلینو څخه فیس اخیستل یا د دولتي-ازاد محصلینو د جذب گډ ماډل) لا هم له سره مخ دي. چې د دې مخالفت عمده عوامل دا دي:

- د لوړو زده کړو سیستم کې د باور نشتوالی
- د شفافیت او حساب ورکونې کمزورتیا
- د مالي مدیریت وړتیاوو کمښت
- د ټولنیز عدالت اندیښنې، چې فیس اخیستل به د محصلینو پر فرصتونو ناوړه اغېز وکړي

که څه هم د مالي خپلواکۍ اصل له نظري پلوه تایید شوي، چې د بیلابیلو پوهانو لخوا په تحقیقاتو کې تایید شوي ده، خو تطبیقي اړخ یې د پالیسي جوړونې، قانوني چوکاټ او اداري ظرفیتونو ته اړتیا لري. نو د تطبیق لپاره باید وضاحت، شفافیت، اومهارت لوړونو له لومړیتوبونو څخه وگرځي. خو موږ هغه فرضیه تاییدوو، چې مالي اسقلالیت د دولتي پوهنتونونو په تضمین کیفیت باندې مثبت تاثیر لري.

پایله

مونږ دغې پایلې ته رسېږو چې، مالي محدودیتونه د تضمین کیفیت پروسې لپاره جدي خنډونه بلل کېږي. چې مالي محدودیت نه یوازې د تضمین کیفیت د ارزونې سیستمونه اغېزمنوي، بلکې د څېړنو، نوښت، تدریس او شفافیت پر ټولو اړخونو منفي تاثیر لري. دا حالت د افغانستان په شرایطو کې، چیرې چې اکثر دولتي بودجه محدوده ده، د پوهنتونونو د پرمختګ مخه نیسي. جزئي یا نسبي مالي استقلالیت کولی شي د کیفیت بهبود ته زمینه برابره کړي. نو په لنډ ډول سره ویلی شو، چې د امارتي پوهنتونونو د مالي خپلواکۍ پراخوالی به نه یوازې د تضمین کیفیت پروسې مؤثریت بلکې مالي استقلالیت د بودجې فشار کمولو، اداري چټکتیا، نوښت، او د حساب ورکونې سیستمونو، د تضمین کیفیت پروسې په پیاوړتیا کې مثبت اغیز لري.

وړاندیزونه (Recommendations)

۱. د پوهنتونونو د عوایدو د مصرف صلاحیت په قانوني ډول تعریف او تنظیم شي، خو د ناوړه استفادې مخه ونیول شي.
۲. پوهنتونونو ته د مسلکي روزنې، بودجوي پلان جوړونه او د حساب ورکونې سیستمونه معرفي شي.
۳. د ټولو عوایدو او مصارفو راپورونه د محصلینو، استادانو او نظارتي ادارو ته وړاندې شي.
۴. د فیسونو تر څنګ، نورې سرچینې لکه پروژې، مشورتي خدمتونه، علمي تولیدات، او د خصوصي سکتور سره مشارکت باید پراخ شي.
۵. پوهنتونونو ته دې نسبتي استقلال ورکړل شي، تر څو د پایلو له مخې پالیسي پراخه یا تنظیم شي.
۶. فیس اخیستل دې له تحصیلي بورسونو، معافیتونو او د اقتصادي حالت ارزونې سره یو ځای تطبیق شي.
۷. لوړو زده کړو وزارت د تنظیموونکي او ملاتړ کوونکي رول ولري، نه دا چې د ټولو مالي پرېکړو مستقیم کنټرول ولري.

The impact of financial autonomy of universities on improving quality assurance process

Senior teaching assistant Ghazi Patang¹, Teaching assistant Mohammad Osman Sharifi², Shaikh Zayed university, Faculty of economics, Department of national economics¹, department of Banking & finance².

Emails: ghazipatang4@gmail.com, osmansharifi2020@gmail.com

Abstract

As the universities affiliated to the Ministry of Higher Education are funded by the government, this situation has created a number of limitations related to the capacity building of universities. These limitations are considered a major problem for universities. The main objective of this study is to determine the impact of financial autonomy on the quality assurance process in public universities of Afghanistan, to identify the relationship between financial autonomy of universities, quality assurance, and specific recommendations for planners and policymakers. The study used qualitative and quantitative methods, using primary and secondary data. The results of the study suggest that the expansion of financial autonomy will not only improve the effectiveness of the quality assurance process, but also prove to be a positive stimulus for academic research, teaching, administrative speed, reducing government budget pressure, and accountability systems. This study is considered a fundamental effort to develop policies and reforms to further standardize Afghanistan's higher education system. The findings will provide scientific guidance to the Ministry of Higher Education, university leadership, and international donor organizations and agencies, so that the financial autonomy of universities will lead to increased quality assurance.

Key words: Public universities, financial autonomy, quality assurance, financial limitation, standardized education.

مأخذونه (References)

- Altbach, P. G., & Salmi, J. (Eds.). (2011). The road to academic excellence: The making of world-class research universities. World Bank Publications.
- Organisation for Economic Co-operation and Development. (2020). Higher education policy review: Afghanistan. OECD Publishing.
- Rahimi, A., & Ayoubi, F. (2024). University financial autonomy and quality assurance: Evidence from Afghan higher education institutions. *Journal of Education Policy Studies*, 12(1), 55–72.
- OECD. (2020). *Resourcing higher education: Challenges, choices and consequences*. OECD Publishing.
- UNESCO. (2021). *Reimagining our futures together: A new social contract for education*. UNESCO Publishing.
- Teixeira, P. N., Rocha, V., Biscaia, R., & Cardoso, M. F. (2021). Revenue diversification in public higher education: Comparing university autonomy in eight European systems. *Higher Education Quarterly*, 75(1), 129–145.
- Mok, K. H. (2021). The quest for global competitiveness: Promotion of innovation and entrepreneurial universities in Asia. *The Pacific Review*, 34(1), 1–26.
- Farasatkah, M., Ghazi, M., & Bazargan, A. (2008). Quality challenge in Iran's Higher Education: A historical review. *Iranian Studies*, 41(2), 115-137.
- Sharifi, M. S. (2022). Improving the quality of higher education: Autonomy of public universities. *Journal of Social Sciences-Kabul University*, 4(3), 11–25.
- Varghese, N. V., & Martin, M. (2014). Governance reforms in higher education: A study of institutional autonomy in Asian countries. International Institute for Educational Planning (IIEP).
- Welch, A., & Wahidyar, A. (2020). Quality assurance in Afghan higher education: Achievements and challenges. *Asian Education and Development Studies*, 9(4), 479–493. <https://doi.org/10.1108/AEDS-08-2019-0137>
- Dao, K. V. (2015). Key challenges in the reform of governance, quality assurance, and finance in Vietnamese higher education—a case study. *Studies in Higher Education*, 40(5), 745–760.
- World Bank. (2021). Higher education in Afghanistan: Challenges and opportunities. World Bank Publications.

د انساني قاچاق عوامل، اغېزې او حل لارې

پوهنمل عبدالوهاب ايوبی، شيخ زايد پوهنتون، د حقوقو او سياسي علومو پوهنځی، د حقوقو خانګه

برېښنا ليک: wahab.ayoubii@gamil.com

لنډيز

انساني قاچاق په نړيواله کچه د بشري حقوقو د نقض يو پراخ مورد او په اوسني عصر کې د مدرنې غلامۍ يو ډول دی، چې د افرادو د حقوقو د نقض ترڅنګ د ټولنې اقتصادي، ټولنيز او اخلاقي ثبات ته ګواښ پېښوي. انساني قاچاق هغه غیر قانوني عمل دی چې د مختلفو لارو څخه د انسان د استثمار په موخه ترسره کېږي. فقر، د قانون حاکميت ضعف، بې ثباتي، ناپوهي، تبعيض او داسې نور يې د رامنځته کېدو د عمده عواملو څخه دي او رواني او فزيکي ټپونه، په مخدره موادو روږدي کېدل، بدنامه کېدل، په ټولنې کې د بېرته ادغام ستونزې، د سازمان شوو جرمونو پراختيا او د ملي اقتصاد کمزورتيا يې د رامنځته کېدو مهمترينې اغېزې دي. د قانون د تطبيق پياوړتيا، د فقر د کمولو لپاره اقتصادي پروګرامونه، د پوهاوي او زده کړې د پروګرامونو پراختيا، د قربانيانو د ملاتړ ميکانيزمونو رامنځته کول، او د نړيوالې همکارۍ پياوړتيا هغه حل لارې دي، چې د انساني قاچاق د کنټرول لپاره په پام کې نيول يې ضروري دي. په پايله کې، انساني قاچاق يو څو اړخيز بحران دی چې د مؤثرې مبارزې لپاره يې د دولتونو، مدني ټولنو، علماوو او نړيوالو بنسټونو ګډه هڅه اړينه ده. نوموړي څېړنيزه مقاله چې موخه يې د انساني قاچاق د عواملو، اغېزو پېژندنه او حل لارو پېژندنه ده، د توصيفي څېړنې له نوعې څخه ده او د اطلاعاتو او معلوماتو په راټولولو کې يې د کتابتوني ميتود څخه کې اخيستل شوې ده.

کلیدي ټکي: استثمار، انساني قاچاق، پايلې، عوامل، فقر، قاچاق

سریزه

بسم الله الرحمن الرحيم، الحمد لله رب العلمين والصلاة والسلام على سيد المرسلين وعلى اله واصحابه اجمعين !

میلیونونه انسانان جبري کار او نورو ډولونو د استثمار په موخه د قاچاق قربانيان دي. د دې انساني او اقتصادي لگښتونه په فردي او ټولنیزو کچو باندې لوی بار دی. د محافظه کاره اټکلونو له مخې، د قاچاق لگښتونه تر شل ملیاردو ډالرو پورې رسېږي چې د انساني قاچاق د پانگې او لگښتونو اندازه کول ناشوني دي. د انساني قاچاق د مخنيوي په هکله د عالقدر امیرالمؤمنین حفظه الله تعالی د ۱۴۴۶/۶/۹ نېټې د (۱۲) گڼه فرمان له مخې انساني قاچاق یو غیر شرعي عمل دی او د همدې غیر شرعي عمل د مخنيوي لپاره یې پورته ذکر شوی فرمان صادر کړی دی. ځکه الله تعالی ﷻ د قرانکریم د سورة الاسراء په ۷۰ آیت شریف کې فرمایي: وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ ﴿٧٠﴾. همدارنگه د قرانکریم د سورة آل عمران په ۵۷ آیت شریف کې فرمایي: ... وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٥٧﴾. همدارنگه د دې قول پر بنیاد چې (من استعمل امرأة بغير رضا فقد ارتكب اثما عظيما). جبري کار، اختطاف، یا جبري بندي کول منعه او ظلم گڼل کیږي.. او معاصرې فتاوې هم په دې هکله شتون لري، چې د انسان قاچاق حرام او مرتکب یې د مجازاتو وړ دی. د امیرالمؤمنین حفظه الله تعالی پورته ذکر شوي فرمان د دریمې مادې مطابق قاچاقبران د نظامي محکمو له لورې د حالونو په پام کې نیولو سره د مجازاتو مستحق دي.

انساني قاچاق عموماً هغه پروسه په گوته کوي چې په هغې کې افراد د اقتصادي گټې لپاره په یو استثماری وضعیت کې ساتل کیږي. قاچاق ممکن په یو هېواد کې ترسره شي یا د سرحدونو څخه بهر صورت ومومي. د انسان د قاچاق په اړه نړیوال توافق خورا ورو وو. د قاچاق لومړی توافق شوی تعریف د ۲۰۰۰ کال پروتوکول له مخې ترسره شو. دغه تعریف وروسته په ډیرو نورو پالیسیو او ملي قوانینو کې شامل کړل شو.

موخې

د دې څېړنیزې مقالې موخې عبارت دي، له:

۱- د انساني قاچاق پیژندنه او د نورو اړوندو او مشابه موضوعاتو سره د هغې د اشتراک او افتراق نکتو واضح کول.

۲- د انساني قاچاق د عواملو روښانه کول.

۳- په شخص او ټولنه باندې د انساني قاچاق د اغېزو روښانول.

۴- د انساني قاچاق د مخنيوي په موخه د مختلفو حل لارو وړاندې کول.

د کار مواد او مېتود

نوموړې مقاله د توصيفي څېړنې له نوعې څخه ده، چې د اطلاعاتو او معلوماتو په راټولولو کې د کتابتوني میتود څخه گټه اخیستل شوي. پدې څېړنيزه مقاله کې د څېړنيزې موضوع اړوند، د ملي او نړيوالو معتبرو مأخذونو او سرچينو څخه گټه اخیستل شوي چې، کتابونه، مجلې، ژورنالونه رسالې او سايټونه پکې شاملې دي.

د انساني قاچاق مفهوم او پېژندنه

قاچاق د ترکي ژبې څخه مأخوذ دی چې په پټه د يوه کار يا د ممنوع معاملي د ترسره کولو په معنی دی (عمید، ۱۳۹۲ ل، ص. ۷۸۴). همدارنگه د قاچاق کلیمه که چېرې د مصدر په عنوان سره استعمال شي؛ د قانون خلاف په پټه د يو کار د ترسره کولو او که چېرې د اسم په عنوان استعمال شي؛ د هغه شي په معنی دی چې واردول او داخلول يې ممنوع وي (وجدانی فخر، ۱۴۰۰ ل، ص. ۱۲۳). پس، قاچاق د هیواد په داخل یا بهر کې د یو ځای څخه بل ځای ته د شيانو د لېږد او رالېږد یا پېر او پلور څخه عبارت دی. پس، هر هغه کړنه چې د زور، گواښ او درغلی له لارې ترسره کيږي او یا هر هغه عمل چې د استعمار په موخه له یو شخص څخه د گټې اخیستنې لپاره، انساني قاچاق بلل کيږي (کړوخیل، ۱۳۹۷ ل، ص. ۱۵).

د انسان او په ځانگړې ډول د ماشومانو او ښځو له قاچاق څخه د مخنيوي، کمولو او تعزیر په هکله له هېواده بهر د سازمان شوو جرمونو پر خلاف د ملگرو ملتونو سازمان د کنوانسیون الحاقی پروتوکول د ۳ مادې مطابق انساني قاچاق دا ډول تعریف شوی دی:

الف) د انسان قاچاق د تهدید یا زور یا د اجبار له نورو ډولونو څخه د گټې اخیستلو، سړي تښتوني، درغلی، تېر اېستنې، ناوړې گټې اخیستنې، د زیانمنتوب حالت، د پیسو یا مالي گټو د ورکړې یا ترلاسه کولو په وسیله د یوه فرد چې پر بل فرد باندې کنترول ولري د رضایت د تأمینولو په غرض د ناوړې گټې د ترلاسه کولو په غرض د افرادو د جلب، حمل او نقل، ساتنې او لاس رسي په معنی ده، په ناوړه گټه اخیستنه کې لږ تر لږه هغه گټه اخیستنه چې د بدلمنۍ یا فحشاء یا د جنسي گټې اخیستنې نور ډولونه، اجباري کار، غلامي یا غلامۍ ته ورته کارونه، اجباري خدمت یا د افرادو د غړو وېستل شامل دي (Pelmaro Protocol, 2000, p. 2).

د انساني قاچاق عناصر

په خالص ډول سره ویلی شو چې: د انساني قاچاق د ترسره کولو لپاره د ځینې عناصرو شتون لازمي دی چې عبارت دي له: ۱- کړنه یا عمل: گمارنه یا استخدام، لېږ او رالېږد، لېږل، پناه ورکول، تسلیمول یا لاسته راوړل، ۲- طریقه یا لارې چارې: گواښ، زور، برمه کول، درغلي، فریب او دوکه، د زیانمن د حالت څخه ناوړه گټه اخیستنه،

د پیسو یا گټې ورکولو یا اخیستلو له لارې د شخص د کنترول د ترلاسه کولو لپاره د رضایت ترلاسه کول) او ۳- موخه: د جنسي گټې اخیستنې د ټولو ډولونو لپاره استخدام، جبري کار، د خیرات ټولولو لپاره گمارنه، د بدن د غړو اېستل، غلام جوړول او د دې په څېر نور (Silva and Heghine, 2013, p.1).

د انساني قاچاق او کډوالو د قاچاق ترمنځ توپيرونه

ډېری وختونه د ځینو اصطلاحاتو سره مخ کېږو چې مفهوم یې یو له بل سره مغالطه کېږي او دا د اړوندې پدېدې څخه د سم د درک د لرلو مخنیوی کوي، د دا ډول اصطلاحاتو د ډلې څخه د کډوالو قاچاق او انساني قاچاق هم دي. زیاتره انساني قاچاق او د کډوالو قاچاق مفهوم یو له بل سره مغشوش کیږي. د کډوالو قاچاق د کمېشن کارانو په واسطه د غیر قانوني سندونو، د پیسو د ورکړې او نورو وسیلو څخه په گټې اخیستنې سره په خپله خوښه د یو ځای څخه بل ځای ته بېولو ته ویل کیږي. خو انساني قاچاق د کډوالۍ اجباري ډول دی چې قرباني په کې د زور، گواښ، تاوتریخوالي، چل او فرېب سره له یو ځای څخه بل ځای ته د کار لپاره بېول کیږي.

د پورتني وضاحت په پام کې نیولو سره د انساني قاچاق او د کډوالو د قاچاق ترمنځ توپیر لاندې توپيرونه شتون لري: اول، د مهاجرینو قاچاق په لازمي ډول د نړیوالو پولو څخه تېریدلو ته شاملیږي، خو په انساني قاچاق د یو هیواد د پولو دننه هم صورت موندلی شي. دوهم، د کډوالو په قاچاق کې قرباني شخص رضایت لري خو په انساني قاچاق کې قرباني رضایت نه لري، که رضایت څرگندوي هم دغه رضایت د قاچاق وړونکي د جبر، فرېب او ناوړه گټې اخیستنې پر بنسټ لاسته راغلی وي (موثقی و اسفندیاری، ۱۳۸۷ ل، ص. ۲۹۰). دریم، د کډوالو قاچاق یوازې د مالي یا نورو مادي گټو لپاره یو هیواد ته د یو کس غیر قانوني ننوتلو ته شاملیږي، پداسې حال کې چې په انساني قاچاق کې د جنسي یا نوره گټه اخیستنه، یا د غړو ایستلو لپاره ترسره کیږي. څلورم، د انساني قاچاق لپاره ځای او وخت ټاکلی نه وي، خو د کډوالو د قاچاق ځای او وخت معلوم او ټاکلی وي. پنځم، انساني قاچاق په ډیری مواردو کې د یو کس له لورې ترسره کیږي خو د کډوالو قاچاق په ډېرو مواردو کې د څو کسانو له لورې پر څو کسانو ترسره کیږي. شپږم، د کډوالو قاچاق په ډېری آسانۍ سره په انساني قاچاق بدلیدلی شي، خو انساني قاچاق له ډېرو ستونزو وروسته د کډوالو پر قاچاق بدلېدای شي. او اووم، انساني قاچاق زیاتره د تاوتریخوالي سره مل وي، خو د کډوالو قاچاق کې د تاوتریخوالي کچه ډېره کمه وي (کړوخیل، ۱۳۹۸ ل، ص. ۱۸ او ۱۹).

د انساني قاچاق ډولونه

انساني قاچاق په مختلفو ډولونو ترسره کیږي، چې مهمترین یې په لاندې ډول دي:

۱- جنسي گټه اخیستنه

د انساني قاچاق تر ټولو مشهوره بڼه د جنسي استثمار او یا دا ډول کارونو کې د گمارنې مختلفې بڼې تشکیلوي، لکه په سوداگریزو جنسي عملونو، فحشا یا د فحاشی فلمونو په تولید کې د ښکیل کېدو لپاره د یو شخص مجبورول دي.^۷ د انساني قاچاق د قربانیانو څخه جنسي گټه اخیستنه او په جنسي سوداگریزو په بازارونو کې د هغوی گمارنه د انساني قاچاق د موخو په سر کې قرار لري، څېړنې او ارقام ښيي چې له ۸۰ څخه تر ۹۰ سلنه پورې هغه کسان چې د انساني قاچاق قربانی کیږي، ښځې دي او د هغه څخه د ۷۰ سلنه څخه زیاتې یې په جنسي بازارونو کې د گټې اخیستنې لاندې نېول کیږي، چې په ځینو مواردو کې هغوی حتی د اووه کلنۍ سن هم نه وي تکمیل کړی.^۸

۲- د انسان د غړو سوداګري

د انسان د غړو ایستل که څه هم عام نه دي، خو بیا هم د نړۍ په کچه زیات شمېر داسې پېښې رامنځته کیږي چې په هغه کې انسانان د خپل وجود غړي له لاسه ورکوي. د انسان د غړو ایستل یوه پراخه او په نړیواله کچه غندل شوې سرغړونه ده. چې ډېری قربانیان د یو یا ډېرو غړو لږې کولو وروسته وژل کیږي یا د مرګ لپاره پرېښودل کیږي. دا تور بازار د هډوکو، وینې او بدن د نورو نسجونو په سوداګرۍ کې وده کوي.

۳- جبري کار

جبري کار په دې مفهوم دی چې شخص د خپلې خوښې خلاف د زور، درغلي یا جبر له لارې کار یا خدمت کولو کولو ته اړ ایستل شي. دغه قربانیان عموماً په پټو ځایونو کې کار کوي، یعنی جبري کارونه معمولاً په لاندې برخو کې ترسره کیږي: کرهنه او زراعت، جبري طبي آزمایښتونه، د کور کار: هغه څه چې په استوګنځي کې پېښیږي له نړۍ څخه پټ دي چې د قربانیانو د پیژندنې په لاره کې خنډونه هم رامنځته کوي.^۹ فابریکې او کارخانې، نایت کلب او بار، جبري سوال کول، د پور غلامي،^{۱۰} د ماشومانو سرتیري کول، د غیر قانوني کارونو په جبري ډول ترسره کول.

⁷ The Different Types of Human Trafficking. Available at: <https://ourrescue.org/education/prevention-awareness/how-to-escape-human-trafficking>.

⁸ <https://www.alukah.net/culture/0/27368/#ixzz6ETFiPwKW>. علی الزهراني. (۲۰۱۰). جريمة الاتجار بالبشر.

⁹ Understanding Human Trafficking. Available at: <https://www.state.gov/what-is-trafficking-in-persons/>.

¹⁰ The Different Types of Human Trafficking. Available at: <https://ourrescue.org/education/prevention-awareness/how-to-escape-human-trafficking>.

د انساني قاچاق عوامل

انساني قاچاق د یو لړ اقتصادي، حقوقي، سیاسي او ټولنیزو عواملو پر بنیاد رامنځته کیږي، چې لاندې ترې یادونه کوو:

۱- اقتصادي: انساني قاچاق د نړۍ په کچه د لوړ عاید لرونکي سوداګري ده چې د دې لارې لاسته راغلي گټه د هغې گټې سره برابره ده چې د وسلو یا د مخدره توکو د سوداګرۍ څخه لاسته راځي. یعنې بې بضاعته اشخاص چې د ژوند وضعیت د بهتروالي په لټه کې وي، قاچاق کوونکي د هغوی د وضعیت څخه په گټه اخیستنې سره د هغوی لپاره مختلفې لارې تیاروي او زمینه ورته مساعدوي. د غړو د بڅبنولو تر نوم لاندې د گردو او بدن د نورو غړو پلورل، د نکاح تر عنوان لاندې د کم عمره نجونو پلور، د کار او گدایی لپاره د قربانیانو گمارل، په جنسي بازارونو کې د ښځو څخه گټه اخیستنه د قاچاقبرانو لپاره لوړه عایداتي سرچینه تشکیلوي (سازمان بین المللی انکشاف حقوق، ۱۳۹۹ ل، ص. ۱۴). د کار نشتوالی، کم عاید او د پورونو فشار هغه اقتصادي لاملونه دي، چې خلک په آسانی سره د قاچاق موخه گرځوي (ILO, 2021, p.5). د انساني قاچاق د ټاکونکو عواملو څخه یو هم هغه توپیرونه دي چې د مبدأ او مقصد هیوادونو ترمنځ شتون لري. فقر، بې کاري، کم عاید، د شغلي امنیت نه شتون هغه بد اقتصادي شرایط دي چې د سرحدونو څخه بهرون د غیر قانوني مهاجرت لپاره بې زمینه رامنځته کېږي. د دې ترڅنګ په پرمختللو هیوادونو کې د ښه ژوند او لوړ عاید د لاسته راوړلو ارزو هم په دې برخه کې زیات رول لري (کولائی، ۱۳۸۶ ل، ص. ۱۵۸). کله چې یو څوک په بې وزلۍ کې ژوند کوي؛ نو د خپلو بنسټیزو اړتیاوو د پوره کولو لپاره زیانمن حالت هم مني. قاچاق وړونکي چې له دې سناریو سره بلد وي، هغې ته داسې دنده وړاندې کوي چې هغې ته د خپلو بنسټیزو اړتیاوو د پوره کولو توان ورکوي. ځکه دا هغې ته یوازینی انتخاب ښکاري، هغه ممکن ومني او د هر هغه څه کولو ته چمتو وي چې قاچاق وړونکي یې ترې وغواړي.^{۱۱}

۲- سیاسي - حقوقي: د انساني قاچاق ځیني قربانیان هغه اشخاص دي چې په ټولنه د حاکم سیاسي استبداد او د قانوني حقوقو څخه د حرمان په اثر د مختق وضعیت څخه د خلاصون او انساني ژوندانه ته د رسېدو په موخه کډوالۍ ته مخه کوي، خو د خپل مقصود پرځای د قاچاقبرانو په لومو کې لویږي (سازمان بین المللی حقوق، ۱۳۹۹ ل، ص. ۱۴). د انساني قاچاق د فعالیتونو څخه نه خبرتیا، د مسئولو نهادونو نه شتون یا په هغه کې د فساد شتون، د ښځو څخه د جنسي گټې اخیستنې قانونیت، د مناسبو قوانینو نه شتون، د مجازاتو کموالی، د جبران

11 Micah Hartmann. (2021). Causes and Effects of Human Trafficking. Available at: <https://theexodusroad.com/causes-effects-of-human-trafficking/>

خسارې په هکله حقوقي حل لارو ته د لاسرسي نه شتون، د انساني حقوقو په پام کې نه نیول، د قوانینو ناقص والی، په ځینو مواردو کې د قانوني مراجعو ځواب نه ویل او یا د نوموړو مرکزونو نه شتون په نوموړو هیوادونو کې د انساني قاچاق د مهمترینو حقوقي او سیاسي عواملو څخه گڼل کېږي (UNODC, 2022, p.9). په ځینو هیوادونو کې د سیاحت د چارو او اسانتیاوو د تنظیم قوانین په خپله د انساني قاچاق د رشد او پراختیا لپاره زمینه مساعدوي او د هغې تر چتر لاندې په مختلفو شکلونو او نويو او مېړنو طریقو سره اشخاص د دغه جرم قرباني گرځي (الدوغان، ۲۰۰۹ م، ص. ۲۴).

۳- ټولنیز- کلتوري: په ځینو هیوادونو کې زیات شمېر خلک د خپلو شرعي، قانوني او حتی انساني حقوقو څخه خبر نه وي او په ټولنه د حاکم عرف له امله خلک د کورنۍ، قبیلي... د مشرانو او حاکمانو مطلق اطاعت کوي او د هغوی د چارو او تصمیمونو په وړاندې د اعتراض حق نه لري. له همدې امله، نوموړي د انساني قاچاق سره مخ کېږي. د بېلگې په ډول: شتمنو ته د کم عمره نجونو واده کول د دې مورد یو څرگند مثال دی، چې د دلالتو او کمېشن کارانو په منځگړتوب صورت مومي او له دې لارې زیات مقدار پیسې او شتمنې ترلاسه کوي. په ډېری مواردو کې د مشرانو په رضایت او موافقې سره نجونې د واده تر نوم لاندې د قاچاقبرانو او شتمنو هوس بازارو په لومو کې لویږي.^{۱۲} په بل عبارت، په ځینو ټولنو کې، په پراخه کچه دا منل شوې ده چې د ښځو او ماشومانو ارزښت کم شي او ناوړه گټه ترې پورته شي.^{۱۳}

۴- د تورېستي پروژو پراختیا

په انساني ټولنه کې د سیاحت او تورېزم پروسه د ښېگڼو ترڅنګ یو ډول سرطاني پرمختګ (جنسي تورېزم) هم لري چې قربانیان یې زیاتره هغه اشخاص دي چې د کورنیو د اقتصادي فقر او د دولتونو د نه پاملرنې له امله تن پلورنې ته غاړه ږدي. دا چې جنسي تورېزم اوسمهال یو عاید لرونکی کسب دی؛ نو زیاتره میزبان دولتونه په ظاهري او مستقیم ډول د هغې څخه ملاتړ کوي. د جنسي سیاحت د پراختیا اغېز د فحشا او انساني حقوقو د نقض لپاره د زمينې د مساعدېدو په برخه کې ښکاره ده. هغه سیمې چې د جنسي تورېستانو په مقصد باندې بدله شي، هغه سیمه او محل د انساني قاچاقچیانو لپاره هم ځانګړی جاذبه رامنځته کوي، په داسې ډول چې هغوی د زیات عاید او مشتریانو د ترلاسه کولو په منظور هغه اشخاص چې د جنسي گټې اخیستنې لپاره یې قاچاق کړي

¹² . <https://www.alukah.net/culture/0/27368/#ixzz6ETfIPwKW>، علی الزهراني، (۲۰۱۰)، جرمه الاتجار بالبشر: ۱۲

¹³ Micah Hartmann. (2021). Causes and Effects of Human Trafficking. Available at: <https://theexodusroad.com/causes-effects-of-human-trafficking/>

دې ذکر شوې سیمې ته لېږدوي او په دې توگه جنسي تورېزم د انساني قاچاق په پراختیا باندې منجر کېږي (وجدانی فخر، ۱۴۰۰ ل، ص. ۱۲۵).

د انسانانو قاچاق اغېزې

قاچاق د افرادو پر وړاندې یو جرم دی او د دې جرم تر ټولو مستقیم زیان د قاچاق شوو کسانو پر ژوند دی. د انساني قاچاق پایلې هم د دې پدیدې د دقیقو ارقامو د مقدار په څېر سخت دي. په هر صورت د انساني قاچاق د مهمترینو پایلو څخه لاندې یادونه کوو:

الف- پر افرادو د قاچاق اغېزې

انساني قاچاق په افرادو باندې مختلفې اغېزې لري، چې لاندې په افرادو باندې د انساني قاچاق د څو مهمو پایلو او اغېزو څخه یادونه کوو:

د قاچاق فزیکي اغېزې: د انساني قاچاق ډیری قربانیان له فزیکي ټپونو او زیانونو سره مخ کېږي. هغه کسان چې د گټې اخیستنې سره مخ شوي وي، ډېر ځله د قاچاقچیانو او مشتریانو له لوري د زور، وهلو، او اوږدمهاله بدسلوکی، ښکار کېږي. دوی ممکن تېښتول شوي، جنسي تېري پرې شوي، وهل شوي او د اوږدې مودې لپاره په بدو شرایطو کې ساتل شوي وي. دا ډول قربانیان د جنسي لارې د انتقالېدونکو ناروغيو، مکروبي انتاناتو، شکر، سرطان او نورو ناروغيو د اخته کېدو له جدي خطر سره مخ دي.^{۱۴}

په ناروغيو مبتلا کېدل: د انساني قاچاق قربانیان په ځانگړي ډول ښځې زیاتره په خطرناکو ویروسي ناروغيو باندې اخته کېږي، څېړنې ښيي هغه ښځې چې د فساد په مرکزونو کې فعالیت کوي په زیات احتمال سره په شپږو لومړنیو میاشتو کې د کې د ایدز په ناروغۍ اخته کېږي (پورقربانی و پوراابراهیم، ۱۳۹۳ ل، ص. ۷۶). یو تازه څېړنه چې د جنسي استثمار قربانیانو کې د ایدز پیژندنې او مخنیوي په اړه وه، ښودلې چې ۲۲.۹٪ کسانو کې د ایدز شتون موندل شوی، هغه کسان وو چې په ځوان عمر کې قاچاق شوي او زیات وخت یې په بدو شرایطو کې تېر کړي (Paul, 2006, p.84).

د رواني روغتیا اغېزې: بې درېغه اضطراب، وېره، او فزیکي درد او ټپونه د قاچاق شوو قربانیانو پر رواني روغتیا او هوساینې ژور منفي اغېز کوي. په قاچاق شوو کسانو کې د رواني ټپ نښې نښانې لکه: د ټپ وروسته فشار،

¹⁴ Micah Hartmann. (2021). Causes and Effects of Human Trafficking. Available at: <https://theexodusroad.com/causes-effects-of-human-trafficking/>

اضطراب، خپگان، ځان پردیتوب، گېوډي او لار ورکېدنه موندل شوې دي او دا کسان د شدید خفگان، او د راتلونکي په اړه د بېامېدې احساس لري (Hossain et al., 2010, p.5). ځينې له دې قربانيانو د حافظې ستونزې ولري، له خلکو ځان وباسي او ممکن ځان وژنې ته چمتو وي (UNDP, 2003, P.7). همداراز، هغوی د تمرکز کولو ستونزه لري، غوصه ناک او تېز چلند لري. څېړنې ښيي چې رواني تپ د قاچاق پرمهال لا پسې زیاتېږي (UNODC, 2024, p. 14).

الکولي او نشه يي توکي: د انساني قاچاق قربانيان ممکن د قاچاقبرانو له لورې د نشه يي توکو په کارولو مجبور شي. د انساني قاچاق ځينې ښځينه قربانيانو ویلي چې څنگه د مخدره موادو يا الکولو کارولو ته اړ کړل شوې تر څو د قاچاقبرانو اطاعت وکړي، زیات مشتریان ومني، زیات وخت کار وکړي يا خطرناکې کړنې ترسره کړي (Lederer & Wetzel, 2014, p.15-16). همدارنګه قربانيان کېدای شي د خپلې درد او غم د کمولو لپاره نشه يي توکو ته مخه کړي چې دا زیاتره د اعتیاد، د بدن د غړو زیان، غذايي کمزورتیا، د ستنې له لارې انتانات، ډېر دوز اخیستل او د مرګ لامل هم کېږي.

د چلند اغېزې: د انسان قاچاق قربانيان د اوږدې مودې فزیکي او رواني زورزیاتي له امله د چلند او احساس له پلوه شدید زیان ویني او داسې شدید تېونه تجربه کوي چې د هغې د درک او بیان توان له منځه وړي او قربانيان ډېر وخت نه پوهېږي چې له دوی سره دقیقاً څه شوي، او دا موضوع دوی ته ستونزمنوي چې د چارواکو سره خبرې وکړي يا مرسته وغواړي؛ هغوی معمولاً دا هم نه شي ویلی چې دقیقاً څه ډول مرسته ورته په کار ده. له اړوندو چارواکو سره د مرکې پرمهال قربانيان پوښتنو ته د ځواب ورکولو په څرنگوالي هم نه پوهیږي، ممکن معلومات پټ کړي، غلط او يا د ملاتړو ادارو پر وړاندې بده رویه وکړي، چې دوی شاکي، غیر همکار يا نه منندوی ښکاره کوي (UNODC, 2008, P.85).

بېرته ستنېدل او د ټولنې سره یو ځای کېدل د انساني قاچاق د قربانيانو لپاره بېرته ستنېدل او د ټولنې سره یوځای کېدل یو اوږدمهاله، پېچلی او ستونزمن بهیر دی، چې د قرباني د بېرته جوړېدو هېڅ تضمین په کې نشته. سربېره پر دې، اړینو سرچینو ته محدود لاسرسی او له مرستندویو ادارو یا د کورنۍ له غړو سره د اغېزناکې اړیکې نشتوالی، دا بهیر لا ستونزمن کوي. ځکه د قاچاق سختو تجربو د دوی د فکر او چلند بڼه بدله کړې وي. حتی که یو څوک کار پیدا کړي، د ژور رواني فشار له امله د دوی چلند ممکن دندې ته دوام ورکول ستونزمن کړي. لکه څنګه چې تجربې ښيي یو کس چې پخوا قرباني شوی وي، بیا قرباني کېدل ډېر احتمال لري (UNODC, 2024, p. 14).

87, p.2008). په ځانګړې ډول هغو کسانو ته چې د اوږدې مودې لپاره د قاچاق لاندې پاتې شوي وي، ممکن هماغه وضعیت ته بېرته ورګرځېدل یوازینی لاره ښکاره شي.

ب- د انسانانو د قاچاق سیاسي اغېزې

د انساني قاچاق ناوړین، نه یواځې پر قربانیانو ناوړه اغېزه کوي بلکې د ډېرو هېوادونو کورني او بهرني سیاستونه یې تر اغېز لاندې راوستي دي. هر کال زیات شمېر خلک د ښو اقتصادي فرصتونو د پیدا کولو په موخه بهر ته ځي. ډېری یې قانوني مهاجرت کوي، خو د قانوني مهاجرت محدودیتونه دومره سخت دي چې ډېری خلک مجبوراً د کډوالۍ یا قاچاقبري شبکو ته مخه کوي. د انساني قاچاق د زیاتوالي پر وړاندې دولتونه زیاتره وختونه خپلې پولې او سرحدې کنټرول سختوي، امنیتي لګښتونه او د قانون پلي کولو ځواکونه ډېروي. د غیرقانوني مهاجرت له زیاتېدو سره، ډېرو هېوادونو خپلو مهاجرتي پالیسیو ته سخت شرایط ټاکلي دي، سره له دې چې د نالوستو کارګرانو، د کورنۍ خدمت کوونکو، او د پاملرنې کارکوونکو تقاضا لوړه شوې ده. خو شرایط سخت شوي دي. دا بندیزونه د قاچاق د مخنیوي لپاره نه بلکې د قانوني مهاجرت د تنظیم لپاره دي، خو بیا هم د نالوستو مهاجرو پر وړاندې تبعیضي اغېز لري، چې له امله یې خلک قاچاقی شبکو ته مخه کوي. په ځینو هېوادونو کې داسې راپورونه هم شته چې د سازمان شوو جرمونو عواید د سیاسي کمپاینونو او انتخاباتو لپاره کارول شوي دي، چې دا په سیاسي او اقتصادي نظامونو باندې د خلکو باور له منځه وړي (UNODC, 2008, P.88-90).

ج- د انسان قاچاق اقتصادي اغېزې

د انسان قاچاق لګښتونه: د جرم لګښتونه اساساً پر ټولنیز ژوند د دې جرم د اغېزو اندازه ده. د انساني قاچاق مالي لګښتونه هغه سرچینې دي چې د مخنیوي، د قربانیانو د درملنې او ملاتړ، او د مجرمینو د نیولو، محاکمې او بېرته ستولو لپاره لګول کېږي، چې دا موضوع په ځانګړې توګه هغو هېوادونو لپاره لوی مالي فشار رامنځته کوي چې محدود منابع ولري. د قاچاق کوونکو د شتمنیو او عوایدو د ضبط له لارې د دغو لګښتونو جبرانول د قاچاق پر وړاندې مبارزه کې ډېر اهمیت لري. دا جرم هېڅ ډول مالیاتي عواید نه لري، بلکې برعکس، د مالې نه ورکولو او پیسو وینځلو له امله خالص تاوان لري. د قربانیانو لپاره د قاچاق تر ټولو مستقیمه اقتصادي اغېزه دا ده چې دوی ډېر، لږ یا هېڅ عواید نه ترلاسه کوي؛ نو له همدې امله کورنیو ته د پیسو استولو له ګټو یې برخې کېږي (UNODC, 2008, P:93-95).

د انساني قاچاق د مخنیوي لارې چارې

لاندې د هغه حل لارو څخه یادونه کوو چې د انساني قاچاق د مخنیوي په برخه کې رغنده رول لوبولی شي:

۱- د قوانینو او مقرراتو په برخه: د انساني قاچاق تعریف او جرم ګرځونه د انساني قاچاق د مخنیوي لپاره یوه مناسبه حل لاره ګڼل کیدلې شي. ډېرو هېوادونو د انساني قاچاق د مخنیوي پروتوکول یې تصویب او ځینو نوي قوانین جوړ کړي یا یې شته قوانین تعدیل کړي، ترڅو دا پروتوکول په ملي کچه تطبیق کړي، د دې قوانینو موخه دا ده چې د انساني قاچاق جرم تعریف کړي، د قاچاق کوونکو لپاره جزاګانې سختې کړي، او د قانون د پلي کولو لپاره ادارې او پروسیجرونه جوړ کړي. په سیمه ییزه کچه هم ډېر تړونونه او اعلاميې د انسانانو د قاچاق په اړه تصویب شوي دي (UNODC, 2008, P.104). په هر صورت د قوانینو او مقرراتو په برخه کې لاندې اقدامات باید ترسره شي: د قاچاق د مخنیوي لپاره د بشپړو، واضحو او سختو قوانینو جوړول او عملي کول، د هغو قوانینو اصلاح چې د انساني قاچاق قربانیان مجرم ګڼي؛ باید قربانیان نه، بلکې عاملین تعقیب شي او د اسلامي شریعت او نړیوالو کنوانسیونونو مطابق، قاچاق جرم او ناروا وبلل شي.

۲- د قربانیانو سره مرسته او همکاري

د انساني قاچاق ضد پروتوکول د شپږمې مادې سره په مطابقت یو شمېر بین الحکومتي سازمانونو داسې لارښودونه خپاره کړل چې د قاچاق شوو کسانو حقوق یې روښانه کړل، په ځانګړې توګه د خوندیتوب او مرستې په برخه کې. د UNHCR د بشري حقوقو او انسانانو د قاچاق په اړه د ۱۷ وړاندیز شوو اصولو او لارښوونو څخه پنځه د خوندیتوب موضوع په پام کې نیسي. په ۲۰۰۳ کال کې یونیسف د هغو ماشومانو د ساتنې لپاره ځانګړي لارښودونه خپاره کړل چې د ۱۸ کلونو نه کم عمر کې قاچاق شوي وي. د IOM له لورې په ۲۰۰۴ کې د ذهني روغتیا لپاره حداقل معیارونه وټاکل شول او د جنسي استثمار قربانیانو ته همغږي رواني پاملرنه لازمي وبلل شوه. د شکنجې ضد د ۱۹۸۴ ملګرو ملتونو کنوانسیون لاسلیک کوونکي هېوادونه مکلف دي چې قربانیان بېرته داسې هېواد ته ونه استوي چې هلته بیا شکنجه شي. د خطر ارزونه باید د قاچاق شوو کسانو د بېرته استولو څخه مخکې ترسره شي. دغه ارزونه باید نه یواځې امنیتي، بلکې اقتصادي او ټولنیز اړخونه هم په بر کې ونیسي، ځکه چې یو تن که له کار یا ټولنیز ملاتړ پرته راستون شي، بیا قاچاق کېدلې شي. د پالمرو کنوانسیون په ۲۴ او ۲۵ مادې د قربانیانو او ګواهانو د جسمي سلامتی د تأمین په برخه کې حکمونه لري. نو پدې اساس، د صلاحیت لرونکو مراجعو سره د همکارۍ لپاره لازمه ده چې د قربانیانو امنیت تأمین کړل شي او هڅت یې محرم وسائل شي. ځکه د قربانیانو د هڅت افشا کول د هغوی او د هغوی د کورنیو څخه د انتقام زمینه مساعدوي او یا په مبداء او مقصد هېوادونو کې د هغوی لپاره د بدنامۍ سبب ګرځي. هغه اقدامات چې د قربانیانو د هڅت محرمیت په کې ساتل کیږي: محاکماتي پروسه محرمه او غیر علني وي او محکمه باید حق ولري چې د قربانیانو هڅت محرم اعلان او یا د متهم او شاهدانو سره د هغوی د مخامخ کېدو څخه ډډه وکړي. که څه هم په افغانستان کې د

نوموړي جرم د محاکماتي پروسې د محرمیت په هکله کوم مواد شتون نه لري، خو بیا هم قاضي کولای نوموړي محاکماتي غونډه غیر علني اعلان کړي (UNODC, 2008, P.120-123).

۳- د څېړنو او اطلاعاتو د راټولولو په برخه کې

د انساني قاچاق د قانوني او ټولنیزو اقداماتو د اغېزو د ارزونې او د قاچاق د علتونو د پېژندنې لپاره څېړنه مهم او حیاتي رول لري. دا څېړنې د هغو عواملو تحلیل ته زمینه برابروي چې د قاچاق سبب کېږي یا یې امکان برابروي، او همدارنګه د قربانیانو د ملاتړ او د مخنیوي میکانیزمونو د اغېزناکوت د نظارت لپاره کارول کېږي (OAS, 2006, p.16). څېړنیز راپورونه ځینې وختونه د قاچاق عمومي بڼې بیانوي او ځینې وختونه د ځانګړو هېوادونو یا قاچاقي لارو په اړه دقیق معلومات وړاندې کوي. د قانون پلي کوونکو د هغو ترڅنګ چې ټاکلي مجرمین پېژني، څېړونکي د قاچاق کوونکو او هغو کسانو په اړه شته معلومات راټولوي چې له هغوی سره همکاري کوي. دې څېړنو په دوامداره توګه ښودلې چې په عامه معلوماتو کې د قاچاق کوونکو پروفایل ناسم کې وړاندې شوی دی. د بېلګې په توګه، د قاچاق شویو کسانو څخه راټول شوي شواهد ښیي چې ګڼ شمېر خلک د ښځو یا خپلوانو لخوا هم قاچاق شوي دي (UNODC, 2006, p.128).

۴- د همغږۍ او همکارۍ په برخه کې:

د انسان قاچاق کوونکي معمولاً خپل قربانیان له یوه ځایه بل ته انتقالوي، که هغه د هېواد دننه وي او که له هېواده بهر. له همدې امله، د قاچاق پر وړاندې د مؤثر غبرګون لپاره باید د مختلفو ادارو ترمنځ اغېزناکه همغږي او همکاري شتون ولري. د انساني قاچاق ضد هڅو لپاره باید داسې همغږي او ادارې چوکاټ شتون ولري چې د مختلفو ادارو ترمنځ همغږي یقیني کړي. دغه همغږي کوونکي میکانیزمونه د مختلفو ادارو دندې او مسؤلیتونه مشخص کوي. ډېر هېوادونه د قانون پلي کولو او متقابلو قانوني همکاريو په برخه کې دوه اړخیز تړونونه لري. ځینې تړونونه دا ټاکي چې که یو هېواد ته د بل هېواد یو وګړی قاچاق کړل شي، څه ډول چلند باید ورسره وشي او څرنګه باید د دوی په راستنېدو کې مرسته وشي (UNODC, 2008, p.106-107). همدارنګه سیمه ییزو بین الحکومتي سازمانونو لکه: ASEAN، ECOWAS او OSCE د قاچاق پر ضد اعلاميې یا عمل محوره پلانونه جوړ کړي. د دې ترڅنګ په نړیواله کچه، ډېرې ادارې چې د ملګرو ملتونو تر چتر لاندې فعالیت کوي، د انسان قاچاق پر ضد پروګرامونه پرمخ وړي، لکه: UNHCR، UNICEF، UNIFEM، ILO، UNODC، UNFPA، UNDP او نور. سربېره پر دې، د مهاجرت نړیوال سازمان (IOM) یو نړیوال بین الحکومتي سازمان چې د ملګرو ملتونو غړی نه دی، هم په دې برخه کې مهم رول لري. نوموړي سازمانونه یوځای یا جلا کار کوي، خو ډېر وخت د دوی ترمنځ همغږي روښانه نه وي. کله ناکله داسې انګیرل کېږي چې

اداري یو له بل سره سیالي کوي، نه همکاري. انساني قاچاق یو څو اړخیزه ستونزه ده چې قانون، بشري حقونه، اقتصاد، جنسیت، مهاجرت او روغتیا ټول پکې اغېز لري. هره اداره ځان مهمه گڼي، او همغږي ستونزمنه شوې ده. د ملگرو ملتونو سازمان د نړیوالو سازمان شوو جرمنو ضد کنوانسیون له مخې، هېوادونه باید یو بل سره قضایي معلومات شریک، مجرمین تسلیم او شتمنۍ کنگل، ضبط او مصادره کړي (UNODC, 2008, p.108-109).

۵- مخنیوی

که څه هم دا مقوله مشهوره ده چې "مخنیوی تر درملنې غوره دی"، خو د دې په اړه چې د مخنیوي کومې لارې مؤثرې دي، د یقین نشتوالي له امله مرستندویان د مخنیوي په برخو کې پانگونې ته زړه نه ښه کوي. هلته چې پیسې د مخنیوي پروژو لپاره لگول شوې دي، د کارول شوو طریقو ارزونه کمه وه او نه ده معلومه چې کومې لارې د ځانگړو حالاتو لپاره تر ټولو مناسبې وې. نو باید غوره سیستمونه جوړ شي څو شته معلومات راټول او تحلیل کړي، چې خلک چېرته او څنگه قاچاق شوي دي. هغه عوامل چې د قاچاق سبب ګرځي یا یې ممکن کوي، په مختلفو کچو او ځایونو کې واقع کېږي (UNODC, 2008, p.114).

په مبدأ سیمو کې د قاچاق د مخنیوي لپاره باید لاندې اقدامات تر لاس لاندې ونیول شي: د سرحدونو او بندرونو جدي څارنه او کنټرول، د قاچاق پیژندنې، تعقیب او مخنیوي په برخه کې د پولیسو، سرحدي ځواکونو، او امنیتي ارګانونو روزنه او د جعلی اسنادو او ناقانونه پاسپورټونو مخنیوی، د خلکو عامه پوهاوی لوړول د رسنیو، مسجدونو، ښوونځیو، جرگو او سیمینارونو له لارې یا د علماوو له لارې د اسلام له نظره د انساني قاچاق د حرمت اعلان او تبلیغ. د خطرونو، فریبکارو خلکو او جعلی کار وړاندیزونو د پېژندلو لپاره عامه کمپاینونه، د دیني مدارسو، منبرونو او خطبو له لارې د انسان کرامت عامول او د قومي مشرانو، جرگو او شوراګانو هڅول څو په خپلو سیمو کې د قاچاق مخه ونیسي (UNODC, 2008, P.114-117).

د مخنیوي په برخه کې ځینې هېوادونه هڅه کوي چې د قاچاق د قربانیانو د خدماتو غوښتنه او تقاضا کمه کړي، پدې معنی چې باید داسې تډیرونه عملي شي چې د قاچاق شوو کسانو د تولیداتو یا د هغوی د خدماتو غوښتنه کمه کړي، چې په پایله کې ممکن د قاچاق کچه راکمه شي. د بېلګې په توګه، په متحده عربي اماراتو کې د

اوسنانو پر سیالیو د سپرلی لپاره د کوچنیو ماشومانو پر ځای، کوچني روباتونه وکارول، چې د وزن او بڼې له مخې ماشومانو ته ورته وو.^{۱۵}

پایله

لکه څرنگه چې مخکې هم یادونه وشوه، انساني قاچاق هغه پدیده ده چې تاریخي قدامت لري خو په اوس وخت کې خپل لوړ حد ته رسیدلي ده او د هغې د مخنیوي لپاره د نړیوالو هڅو سربېره د هغې د محوه کولو او له منځه وړلو لپاره لا هم اوږد مزل شتون لري. څېړنې ښیي چې اوس هم د دوه سوه میلیونو څخه زیات اشخاص د انساني قاچاق د قاچاق وړونکو په اختیار کې دي، په داسې حال کې چې په افریقا کې د څلورو پېړیو غلامۍ دوره د یوولس نیم میلیونو اشخاصو د غلامۍ سبب ګرځیدلي وه. خو په تېره یوه لسیزه کې یوازې په جنوبي او شرقي اسیا کې د جنسي او سختو کارونو لپاره د ۳۰ میلیونو څخه زیات اشخاص د قاچاق وړونکو په اختیار کې ورکړې دي، چې په دې برخه کې د نورو په نسبت ښځې او ماشومان زیات قرباني او لا زیاتې مرستې او ملاتړ ته اړتیا لري، چې دا چاره د هیوادونو ترمنځ د زیاتې همغږۍ او د نړیوالو نهادونو له لورې د سندونو د تصویب او د هغې کامل رعایت ته اړتیا لري. که څه هم د انساني قاچاق د بېلابېلو عواملو لکه فقر، بې کاري، ټولنیز او اقتصادي وروسته والی، تاوتریخوالی، د دولتونو سیاسي جوړښت او داسې نورو په پایله کې رامنځته کېږي. خو د دې معضلې او ستونزې اصلي لامل د دې شومې پدیدې د مخنیوي په برخه کې د دولتونو نه همکاري او د هغې پر وړاندې خاموشي ده. اوس مهال د دې وخت رارسیدلی دی چې مبدأ، ترانزیت او مقصد هیوادونه د دې پدیدې د کنترول لپاره کار وکړي. ذکر شوې هیوادونه کولای شي چې د نړیوالو اسنادو په دقیق اجراء او د هغې د اجراء په دقیق نظارت، د نړیوالو اسنادو سره د مناسبو داخلي قوانینو د وضع کولو یا د نړیوالو اسنادو سره د مطابقت لپاره د هغې د تغیر، د غیر دولتي نړیوالو نهادونو او د بشري حقوقو د ډولو سره د همکارۍ، د رسنیو، بروشرونو، اطلاعاتو او داسې نورو له لارې خلکو ته د معلوماتو ورکولو او عامه پوهاوي د ترسره کولو، د پولیسو لپاره د معلوماتي پروگرامونو د دایرولو او د قاچاق وړونکو د تعقیب او محاکمې، د انساني قاچاق د قربانیانو سره د مناسب چلند او خپل هیواد ته د هغوی د عودت د زمينې د مساعدول به تر ډېره حده پورې د انساني قاچاق د کنترول په برخه کې مرسته وکړي؛ نو په دې اساس، په دې برخو کې د هیوادونو همکاري که په داخلي کچه وي یا په نړیواله کچه که څه هم د انساني قاچاق د کاملې محوې او له منځه وړلو کې بریالی نه شي، خو لږ تر لږه د هغې د کمښت شاهدان به واوسو.

¹⁵ Jim Lewis, Robots of Arabia. available at: https://www.wired.com/2005/11/camel/?utm_source=chatgpt.com

وړاندیزونه

۱. د انساني قاچاق د مخنيوي لپاره د مبدأ او مقصد هیوادونو ترمنځ باید همکاري او همغږي رامنځته او زیاته کړل شي.
۲. د انساني قاچاق د مخنيوي په موخه د عامه پوهاوي د کچې د لوړولو په منظور د بېلابېلو پروگرامونو د ايرول.
۳. د څېړنو د مرکزونو له لورې د انساني قاچاق د عواملو او انگیزو په هکله د څېړنو ترسره کول.
۴. د انساني قاچاق جرم ته د رسیده گۍ پروسیجرونه باید محرمانه وساتل شي او د قربانیانو د خصوصي حریم او هؤیت ساتنه وشي .
۵. د انساني قاچاق د عواملو حداقل ته راوستلو او کمولو لپاره باید د خلکو د سالمې بوختیا لپاره تقويتي سیستمونه رامنځته او پراخ کړل شي.
۶. د حمل او نقل شرکتونه باید کنترول او د غیر مجاز ترانزیت مخه ونیول شي او د سرحدي سیمو د کنترول سیستمونه تقویه کړل شي.

Causes, Effects, and Solutions of Human Trafficking

Senior Teaching Assistant Abdul Wahab Ayoubi, Shaikh Zayed University,
Faculty of Law and Political Science, Department of Law.

Email: wahab.ayoubii@gmail.com

Abstract

Human trafficking is widely recognized as a major violation of human rights and a form of modern slavery in the contemporary era. In addition to violating individual rights, it poses a serious threat to the economic, social, and ethical stability of societies. Human trafficking is an illegal act carried out through various means for the purpose of exploiting individuals. Poverty, a lax rule of law, instable politics, lack of awareness, discrimination, and similar factors are considered the main causes of this phenomenon. Its most significant impacts include psychological and physical trauma, drug addiction, social stigma, challenges in reintegration into society, the expansion of organized crime, and the weakening of the national economy. Strengthening rule of law, developing economic programs to reduce poverty, expanding public awareness and educational initiatives, establishing mechanisms for victim support, and enhancing international cooperation are among the essential strategies required to control human trafficking. In conclusion, human trafficking is a multidimensional issue that demands coordinated efforts by governments, civil society, religious scholars, and international organizations in order to combat it effectively. This descriptive research, which aims to identify the causes, impacts, and solutions of human trafficking, mainly utilized library methods of research for collecting data.

Keywords: Causes, Effects, Exploitation, Human trafficking, Poverty, and Trafficking

مأخذونه

الدوغان، خالد محمد. (۲۰۰۹م). الاتجار بالبشر و موقف الشريعة منه، المجلة العلمية لجامعة الملك فيصل (العلوم الانسانية والادارية، المجلد العاشر، العدد الثاني).

امیری مقدم، محمود- سازمان حقوق بشر ایران. (۱۳۹۴ل). مجله حقوق ما، سال اول، شماره هژده هم، تهران: سازمان حقوق بشر ایران.

سازمان بین المللی انکشاف حقوق. (۱۳۹۹ل). حقوق جزا اختصاصی (جرم قاچاق انسان).

عمید، حسن. (۱۳۶۲ل). فرهنگ عمید، تهران: انتشارات امیر کبیر.

کروخیل، دانش. (۱۳۹۸ل). انساني قاچاق او په اړه یې راپور ورکونه. لومړۍ چاپ، کابل: پژواک خبري اژانس.

کولائی، الهه. (۱۳۸۶ل). عوامل و انگیزه های قاچاق انسان (با تاکید بر آسیای مرکزی). فصلنامه سیاست، دوره ۳۷، شماره ۴. تهران: مجله دانشکده حقوق و علوم سیاسی.

موثقی، سید احمد و اسفندیاری، گلپر. (۱۳۸۷ل). قاچاق انسان، بردگی در عصر جدید. فصلنامه حقوق، دوره ۳۸، شماره ۳. تهران: مجله دانشکده حقوق و علوم سیاسی.

وجدانی فخر، فاطمه. (۱۴۰۰ل). بررسی جرم شناختی قاچاق انسان. نشریه حقوق و مطالعات سیاسی، دوره ۱، شماره ۲.

ILO.(2009) Training Manual to Fight Trafficking in Children for Labors, Sexual and Other Forms of Exploitation (Understanding child Trafficking), Geneva: ILO Publications.

IOM.(2004). Trafficking in Persons an Analysis of Afghanistan, Kabul: IOM.

L. Rende Taylor, Dangerous trade-offs: the behavioral ecology of child labor and prostitution in rural northern Thailand, Current Anthropology, vol. 46, No. 3, 2005.

Paul, B. K. (2006). HIV vulnerability among sex-trafficked women: Findings from South Asia. Social Science & Medicine, 63(1).

Protocol to Prevent, suppress and Punish and Punish Trafficking in Person Especially Women and Children, supplementing the Untied Nation Convention against Transnational Organized Crime. 2000. New York, General Assembly of UN.

Silva Petrosyan, Heghine Khachatryan.(2013). HUMAN TRAFFICKING (Manual for Lecturers and Students), IOM, Yerevan.

UNHCR. (2014). Human Rights and Human Trafficking, New York.

United Nations Development Programme (UNDP). (2003). Trafficking in Human Beings in Southeastern Europe: Current Situation and Responses to Trafficking in Human Beings. UNDP Regional Bureau for Europe and the CIS.

United Nations Office on Drugs and Crime (UNODC).(2008). An Introduction to Human Trafficking: Vulnerability, Impact and Action: New York.

United Nations Office on Drugs and Crime (UNODC). (2024). Global Report on Trafficking in Persons. Vienna.

برسی اهمیت تاریخی عبدالحی گردیزی و تاریخ زین الاخبار

پوهنمل فقیرالله آسایش عضو کادری دیپارتمنت تاریخ و جغرافیا پوهنخی علوم اجتماعی پوهنتون شیخ زاید

ایمیل ادرس: Faqirullah.asaish@gmail.com

چکیده

ابوسعید عبدالحی بن ضحاک گردیزی یکی از برجسته‌ترین مورخان سده پنجم هجری قمری و نویسنده کتاب ارزشمند زین الاخبار است اثری که از نخستین نمونه‌های نثر تاریخی فارسی به‌شمار می‌رود و از نظر زبانی، تاریخی، جغرافیایی و مردم‌شناختی اهمیت ویژه دارد. هرچند اطلاعات دقیقی از زندگی شخصی و علمی گردیزی در منابع باقی نمانده، اما از خلال نوشته‌هایش می‌توان دریافت که وی با دربار غزنویان پیوندی نزدیک داشته و رویدادهای دوران سلطان محمود و برخی از جانشینان او را شخصاً مشاهده کرده است. کتاب زین الاخبار در نوزده باب با پنج طبقه تنظیم شده و از تاریخ باستان ایران تا روزگار مؤلف، همچون خلافت‌ها، امیران خراسان، آیین‌ها و جشن‌های ادیان مختلف و جغرافیای تاریخی مناطق، اطلاعاتی دقیق و منحصر به فرد ارائه می‌نماید. این مقاله با بررسی زندگی، جایگاه علمی و کتاب زین الاخبار، اهمیت تاریخی و ادبی آن را تحلیل کرده و نقش گردیزی را در میان مورخان دوره غزنوی برجسته می‌سازد.

واژه کلیدی: تاریخ، عبدالحی بن ضحاک، زین الاخبار

مقدمه

بسم الله الرحمن الرحيم، الحمد لله رب العلمين والصلاة والسلام على سيد المرسلين وعلى اله واصحابه اجمعين !
تاریخ‌نگاری فارسی در سده‌های چهارم و پنجم هجری قمری دوران مهمی را تجربه کرد؛ دورانی که در آن آثار تاریخی به زبان فارسی دری جایگاه ویژه‌ای یافتند. در این میان کتاب زین الاخبار تألیف ابوسعید عبدالحی بن ضحاک گردیزی یکی از نخستین و مهم‌ترین منابع تاریخی منظم و دقیق آن دوره است. گردیزی که به‌نظر می‌رسد از دبیران و نویسندگان دربار غزنوی بوده، با رویکردی عالمانه و نثری روان تلاش کرده است تاریخ اسلام، خراسان و اقوام گوناگون را در ساختاری منظم و طبقه‌بندی‌شده تدوین کند.

اگرچه زندگی‌نامه او در منابع تاریخی به‌صورت مبهم، ناقص و نامشخص باقی مانده، اما اطلاعات درونی کتاب، نقل قول‌های بیرونی و بررسی‌های نسخه‌شناسی، جایگاه علمی او را روشن می‌سازد. زین الاخبار نه تنها به‌عنوان منبعی تاریخی بلکه به‌عنوان سندی ارزشمند از سبک نگارش فارسی در قرون نخستین اسلامی شناخته می‌شود. این مقاله می‌کوشد با تکیه بر منابع معتبر و تحلیل محتوای درونی کتاب، ضمن بررسی شخصیت گردیزی، اهمیت تاریخی، ادبی و زبان‌شناختی اثر او را به‌طور جامع ارائه دهد.

اهداف

هدف کلی

بررسی اهمیت تاریخی عبدالحی بن ضحاک گردیزی و تاریخ زین الاخبار

اهداف جزئی

بررسی جایگاه تاریخی عبدالحی بن ضحاک گردیزی.
ارزیابی جایگاه زین الاخبار در میان متون تاریخی.
شناسایی ویژگی‌های زبانی، سبکی و ساختار نثر قرن پنجم هجری در کتاب گردیزی.

سؤالات

سؤال اصلی

اهمیت تاریخی عبدالحی بن ضحاک گردیزی و تاریخ زین الاخبار چه بوده؟

سؤالات جزئی

جایگاه تاریخی عبدالحی بن ضحاک گردیزی چه بوده است؟

زین الاخبار در میان متون تاریخی از چه ارزش برخوردار است؟

ویژگیهای زبانی، سبکی و ساختاری نثر قرن پنجم در کتاب گردیزی چه بوده است؟

روش کار

این نوشته از نگاه محتوا تحلیلی و از نگاه ساحت کتابخانه‌ای می‌باشد زیرا از کتاب‌ها و مقالات و کتاب خود زین الاخبار بعد از تحلیل به در نظر داشت اصول نگارش استفاده صورت گرفته است.

ابو سعید عبدالحی بن ضحاک بن محمود گردیزی

عبدالحی بن ضحاک بن محمود گردیزی مؤلف کتاب زین الاخبار و مؤرخ بزرگ دوره غزنوی است. از زندگی ابتدایی و ایام طفولیت موصوف اطلاعی دقیقی در دست نیست. اما از مطالعه اثرش که همان زین الاخبار است، چنین استنباط می‌گردد که با دانشمندان دربار غزنوی روابط نیک و عالمانه و حسنه داشته است (هاشمی، ۱۳۹۹، ۱۸۹). به گفته مؤرخ نامدار افغانستان عبدالحی حبیبی که برای نخستین بار زین الاخبار را به‌طور کامل تصحیح و چاپ کرد > متأسفانه اطلاعاتی از زندگینامه گردیزی در دست نیست و هیچ منبعی دیگر از او یاد نکرده است.

اگر مقدمه زین الاخبار به‌دست ما رسیده بود شناخت بهتری از او می‌داشتیم در برخی موارد او نام خود را چنین می‌نویسد: ابوسعید عبدالحی بن الضحاک بن محمود گردیزی، مؤلف این کتاب و چنین برمی‌آید که در پایتخت آن زمان یعنی غزنه می‌زیسته و کتاب خود را در همان‌جا نوشته است.

در پایان عمرش نیز با استاد ابوریحان بیرونی (متوفی ۴۴۰ ه.ق / ۱۰۴۸ م) دیدار داشته است (حبیبی، ۱۳۶۳، ص. ۲۲). اطلاعات اندکی از زندگی شخصی و حرفه‌ای او در دست است. مجتبی خلیفه به نقل از میثمی می‌نویسد که گردیزی احتمالاً از دیرباز دربار سلطان محمود بوده یا شاید با آن گردیزی مرتبط بوده که به نیابت از خلیفه القادر فرمان سلطنت را برای مسعود آورد.

باسورث (Bosworth) نیز اشاره کرده که گردیزی ظاهراً با دربار غزنویان در ارتباط بوده است (خلیفه، ۲۰۱۹، ص. ۳). خود گردیزی به‌صراحت می‌گوید که بسیاری از رویدادها را با چشمان خود دیده، به‌ویژه رخداد‌های دوران سلطان محمود از جمله لشکرکشی‌های هند فتح نیمروز و خوارزم (گردیزی، ۱۳۶۳، ص. ۳۷۹). از این رو به احتمال زیاد او یکی از کارگزاران و هم‌نشینان و هم‌قطاران دربار غزنویان بوده است. حبیبی باور دارد که گردیزی در حدود سال ۴۰۰ هجری قمری زاده شده است، زیرا خود شاهد برخی وقایع دوران سلطان محمود بوده است. بنابراین می‌توان گفت که در آن زمان دست‌کم بیست سال داشته است.

گردیزی شاهد فتنه طغرل در دوران سلطان عبدالراشد نبوده زیرا برای سلطان عبدالراشد دعا کرده و از خداوند طول عمر او را خواسته است. بنابراین گمان می‌رود گردیزی پیش از سال ۴۴۴ هجری قمری درگذشته باشد (حبیبی، ۱۳۶۳، ص. ۲۰-۲۱).

به قول سعید نفیسی، عبدالحی بن ضحاک گردیزی زمانکه از جشنها و اعیاد هندوان سخن می‌راند، می‌گوید که آن مطالب را از ابوریحان محمد بن احمد البیرونی شنیده است (قزینی، ۱۳۶۳، مقدمه). از اینکه هر دو عالم و دانش مند در غزنی زندگی داشتند شاید عبدالحی بن ضحاک گردیزی مؤلف زین الاخبار از شاگردان ابوریحان بوده باشد.

پوهاند عبدالحی حبیبی در مورد گردیزی چنان می‌نویسد: از شرح حال گردیزی متأسفانه چیزی نمی‌دانیم و در کتاب دیگری نیز از او ذکر نشده است. اگر مقدمه این کتاب را در دست می‌داشتیم شاید از روی وی گردیزی را خوبتر و بهتر می‌شناختیم.

از کتاب ابو سعید عبدالحی بن ضحاک ابن محمود گردیزی چنین به نظر می‌رسد که در غزنی پایتخت آن وقت سکونت داشته و کتاب خود را در این شهر نوشته، کتاب زین الاخبار در زمان سلطنت عبدالرشید بن مسعود بن محمود بن سبکتگین در غزنه تألیف شده باشد. زیرا در متن کتاب چند جای نام سلطان عبدالرشید را با دعای (ام سلطان) ذکر کرده است و از این معلوم می‌شود که گردیزی کتاب را پیش از فتنه طغرل ختم کرده باشد (هاشمی، ۱۳۹۹، ۱۹۰).

منهاج سراج در مورد کتاب گردیزی چنین می‌نویسد: گردیزی هم از نویسندگان عصر غزنویان است، که زین الاخبار را در حدود (۴۴۰ هـ) نوشت (منهاج سراج، ۱۳۴۳، ۲۸۹).

در پیشگفتار انجمن آثار و مفاخر فرهنگی بر چاپ کتاب زین الاخبار، که به اهتمام دکتر رضازاده ملک در سال ۱۳۸۴ هجری شمسی منتشر شده است، چنین آمده است: یکی از کتاب‌های ارزشمند و معتبر زبان فارسی که دربردارنده مطالب دقیق و کهنی درباره تاریخ عمومی جهان و به‌ویژه تاریخ ایران است، اثر گران سنگ زین الاخبار می‌باشد. مؤلف این کتاب با رعایت ایجاز و اختصار اثری پدید آورده که نثر آن ساده روان و نزدیک به شیوه نگارش عصر سامانی است. شیوه‌ای که از ویژگی‌های مهم نثر فارسی در قرون نخستین اسلامی به شمار می‌رود.

نویسنده زین الاخبار چنان که خود در متن کتاب چندین بار تصریح کرده است ابوسعید عبدالحی بن ضحاک بن محمود گردیزی غزنوی است. وی از دانشمندان و نویسندگان نامدار سده پنجم هجری قمری به شمار می آید. زادگاه او گردیز شهری است در نزدیکی غزنه که در فاصله یک منزل راه از آن قرار دارد. گردیزی از همان دیار برخاسته و بخش عمده زندگی خود را در دربار غزنویان گذرانده است.

کتاب زین الاخبار علاوه بر آنکه یکی از کهن ترین آثار تاریخی به زبان فارسی است از نظر نثر و سبک نگارش نیز اهمیتی ویژه دارد. مؤلف در تنظیم مطالب از منابع معتبر و کهن استفاده کرده و کوشیده است تاریخ را از روزگار باستان تا زمان خود به شکلی موجز، روشن و منظم بازگو کند. این ویژگی ها سبب شده است که زین الاخبار در شمار نخستین و مهم ترین منابع تاریخ نگاری فارسی جای گیرد و همواره مورد توجه پژوهشگران زبان و تاریخ دانان قرار داشته باشد (گردیز، ۱۳۸۴، ۷).

در کتاب تاریخ سیستان که به تصحیح ملک الشعراء بهار به چاپ رسیده است، به نکته ای بسیار مهم درباره ارزش ادبی و تاریخی این اثر اشاره شده است. در این مقدمه آمده است که روشن ترین دلیل بر قدمت و اصالت تاریخ سیستان، طرز و شیوه نگارش آن است؛ نثری که از حیث سادگی، روانی و ساختار از نمونه های شاخص و اولیه نثر فارسی به شمار می آید.

به تصریح بهار می توان تاریخ سیستان را در کنار سه کتاب بزرگ و معتبر نثر فارسی یعنی تاریخ بلعمی، تاریخ بیهقی و تاریخ گردیزی از جمله کهن ترین و ارزشمندترین آثار نثر فارسی دانست. حتی در برخی موارد ترکیب ها لغات و اصطلاحاتی که در تاریخ سیستان به کار رفته، نشان می دهد که نثر این کتاب از لحاظ زبان و سبک، قدیم تر و اصیل تر از نثر بیهقی و گردیزی نیز هست.

ویژگی مهم تاریخ سیستان در این است که نویسنده با زبانی ساده، بی پیرایه و به دور از تکلف سخن گفته است. کلمات آن بیشتر ریشه در زبان فارسی کهن دارند و ساختار جمله ها، خلوص و شیوایی خاصی دارد که نمونه اش را کمتر در آثار متأخر می توان یافت. از این رو این کتاب نه تنها از دیدگاه تاریخی ارزشمند است، بلکه از نظر زبان شناسی و تحول نثر فارسی نیز گنجینه ای گران قدر به شمار می آید (هاشمی، ۱۳۹۹، ۱۹۰).

در مورد نام کتاب زین الاخبار می توان چنین اظهار داشت که این نام احتمالاً از لقب یکی از سلاطین غزنوی، یعنی سلطان عبدالرشید بن محمود گرفته شده است. این پادشاه در منابع تاریخی با القابی چون عزالدوله زین المله و سیف الله عبدالرشید یاد شده است. از آنجا که مؤلف کتاب ابوسعید عبدالحی گردیزی اثر خود را در عهد

این سلطان تألیف کرده و آن را به وی تقدیم نموده است به نظر می‌رسد که عنوان زین الاخبار نیز از لقب زین المله اقتباس شده باشد.

بنابراین وجه تسمیه کتاب را می‌توان در پیوند میان نام آن و القاب رسمی سلطان عبدالرشید جست‌وجو کرد. به عبارت دیگر همان‌گونه که لقب (زین المله) به معنای «زیور دین» است نام کتاب زین الاخبار نیز می‌تواند به معنی (زیور اخبار) یا (آراستگی تاریخ) تعبیر شود، عنوانی شایسته برای کتابی که نویسنده آن کوشیده است تاریخ و اخبار گذشتگان را به شکلی منظم و آراسته گرد آورد (همان).

از کتاب زین الاخبار تا امروز بیش از دو نسخه خطی شناخته نشده است و تاکنون هیچ پژوهشگر یا کتابخانه‌ای از وجود نسخه سومی از آن در هیچ نقطه یا کشوری گزارشی نداده است. نکته جالب توجه آن است که هر دو نسخه موجود به‌طور اتفاقی در کشور انگلستان نگهداری می‌شوند: یکی در کتابخانه دانشگاه کمبریج و دیگری در کتابخانه دانشگاه آکسفورد.

به نظر می‌رسد نسخه دوم در حقیقت تنها رونوشت یا سوادى از نسخه نخست باشد و از این رو نمی‌توان آن را نسخه‌ای مستقل به شمار آورد. بدین ترتیب می‌توان گفت که در حال حاضر تنها یک نسخه اصلی از زین الاخبار در دست است و نسخه دیگر برگرفته از همان متن است.

آثار تاریخی ابوسعید عبدالحی گردیزی نیز در طول زمان به صورت پراکنده و گاه به شکل بخش‌هایی مستقل در دوره‌های مختلف منتشر شده‌اند. برخی از این قطعات به عنوان تکمله و مکمل زین الاخبار شناخته می‌شوند و ارزش آن‌ها در شناخت سبک، روش تاریخ‌نگاری و زبان نویسنده بسیار قابل توجه است (همان). برای نخستین بار بخشی از فصل (انساب و معارف ترکان) از کتاب زین الاخبار توسط خاورشناس نامدار روسی ولادیمیر بارتولد مورد استفاده قرار گرفت. وی این بخش را در اثر خود با عنوان (شرح سفری در آسیای مرکزی و اندیشه‌های علمی) به کار برد که در سال‌های ۱۲۷۲ تا ۱۲۷۳ خورشیدی تألیف گردیده بود. سپس این اثر در سال ۱۲۷۵ خورشیدی در شهر پترزبورگ به همراه ترجمه منتشر شد.

بارتولد پس از آن نیز در اثر دیگر خود با عنوان (ترکستان پیش از دوران مغول) جلد نخست شامل متون عربی و دری بخش‌های دیگری از زین الاخبار را که به تاریخ خراسان مربوط می‌شد گردآوری و مورد استفاده قرار داد. این اثر در سال ۱۷۷۶ خورشیدی در شهر پترزبورگ مسکو به چاپ و انتشار رسید.

پس از انتشار بخش‌هایی از زین الاخبار توسط خاورشناس روسی ولادیمیر بارتولد توجه خاورشناسان اروپایی دیگری نیز به این اثر تاریخی جلب شد. در ادامه مستشرق نامدار مجارستانی، گِزا کوون (Geza Kuun) که از دانشمندان برجسته کشور هنگری (مجارستان) بود در سال ۱۲۸۲ خورشیدی بخش‌هایی از همین اثر را با ترجمه‌ای به زبان مجاری به چاپ رسانید. وی در این ترجمه ضمن حفظ امانت علمی کوشش نمود تا مفاهیم تاریخی، جغرافیایی و فرهنگی کتاب زین الاخبار را برای خوانندگان اروپایی به گونه‌ای روشن و قابل درک ارائه کند. انتشار ترجمه گِزا کوون نقش مهمی در معرفی تاریخ و تمدن خراسان و سرزمین‌های شرقی به محققان اروپایی ایفا نمود و سبب شد تا محققان بعدی نیز به ارزش‌های علمی و تاریخی این اثر توجه بیشتری نشان دهند.

در ادامه تحقیقات خاورشناسان روس و اروپایی درباره زین الاخبار، میرزا عبدالله غفوراف دانشمند و ادیب برجسته تاجیک در اثر خود با عنوان (منتخبات فارسیه) (جلد نخست) که در سال ۱۲۹۵ خورشیدی در شهر مسکو به چاپ رسید، بخش‌هایی از همان قسمت‌های زین الاخبار را که پیش‌تر توسط بارتولد منتشر شده بود، بار دیگر بازچاپ و انتشار داد. هدف غفوراف از این کار فراهم آوردن زمینه دسترسی گسترده‌تر محققان فارسی‌زبان به متون کهن تاریخی و نیز تأکید بر ارزش ادبی و تاریخی این اثر بزرگ بود. چاپ و بازنشر او نقش مهمی در تداوم توجه محققان آسیای مرکزی به آثار تاریخی خراسان و ادبیات فارسی ایفا نمود.

محققان برجسته‌ای دیگری که در زمینه معرفی و نشر اثر ارزشمند زین الاخبار فعالیت داشته‌اند، محمد ناظم استاد دانشگاه علیگره هندوستان می‌باشد. وی بخشی از این کتاب را تحت عنوان (أمرای خراسان) که روایات تاریخی از آغاز حکومت طاهریان تا پایان آن را دربر می‌گیرد در سال ۱۳۰۷ خورشیدی در شهر برلین به چاپ رسانید. این چاپ علمی با استقبال محققان روبه‌رو شد و در سال ۱۳۱۵ خورشیدی در شهر تهران با مقدمه‌ای از میرزا محمدخان قزوینی و با ضمیمه فهرستی از نام‌ها رجال و اماکن در ۱۰۷ صفحه مجدداً انتشار یافت. این کار سهم قابل توجهی در شناخت دقیق‌تر تاریخ خراسان و بازتاب آن در منابع فارسی کهن از جمله زین الاخبار ایفا نمود (هاشمی، ۱۳۹۹، ۱۹۲).

بخش دیگری از کتاب زین الاخبار که به عیدها، جشن‌ها و آیین‌های مذهبی مغان اختصاص داشت، در سال ۱۳۲۵ خورشیدی توسط مجله سخن منتشر گردید. این انتشار باعث شد تا بخش‌های فرهنگی و آیینی این اثر تاریخی که کمتر مورد توجه قرار گرفته بود در دسترس محققان و علاقه‌مندان به تاریخ باستان قرار گیرد. سپس در سال ۱۳۳۳ خورشیدی سعید نفیسی محقق و ادیب نامدار ایرانی بخش دیگری از این کتاب را از فصل مربوط به ملوک ساسانیان تا پایان باب هفتم، یعنی تا فصل (اندر استخراج تاریخ‌ها از یکدیگر) به صورت علمی چاپ و منتشر ساخت. این چاپ نفیسی یکی از مهم‌ترین کوشش‌های معاصر در احیای متون کهن تاریخی

محسوب می‌شود و نقش بسزایی در گسترش مطالعات مربوط به تاریخ ساسانیان و منابع اولیه فارسی داشت (اسدی، بررسی تاریخ زین الاخبار از نظر محتوایی).

در نهایت مرحوم پوهاند عبدالحی حبیبی استاد برجسته پوهنخی (دانشکده) ادبیات پوهنتون کابل وظیفه دشوار و علمی تصحیح کامل کتاب زین الاخبار را بر عهده گرفت. وی با دقتی فراوان و دیدی محققانه به بررسی نسخه‌های مختلف این اثر پرداخت و با افزودن حاشیه‌ها و تعلیقات ارزنده آن را در سال ۱۳۴۶ خورشیدی در شهر کابل به چاپ رسانید. پوهاند حبیبی با در نظر گرفتن چاپ‌های پیشین و با بهره‌گیری از دو نسخه خطی موجود در کتابخانه‌های کمبریج و آکسفورد انگلستان به مقابله و تصحیح دقیق متن پرداخت و خواشی و توضیحات علمی جامعی را بر آن افزود. این نسخه کامل و انتقادی از زین الاخبار در سال ۱۳۴۷ خورشیدی از سوی بنیاد فرهنگ ایران چاپ و منتشر گردید و از آن زمان تاکنون به‌عنوان معتبرترین و جامع‌ترین تصحیح علمی این اثر تاریخی مورد استفاده محققان و تاریخ‌نگاران قرار دارد (هاشمی، ۱۳۹۹، ۱۹۳).

تاریخ گردیزی زین الاخبار

تاریخ گردیزی یا زین الاخبار در حدود سال ۴۴۲ هجری قمری به نگارش درآمده و اثری است در قالب یک تاریخ عمومی فشرده که در نوزده بخش (باب) تدوین یافته است. پنج بخش نخست این کتاب که با عنوان (طبقه) تنظیم شده‌اند به تاریخ پیش از اسلام از دوران تهمورث و جمشید تا واپسین شاهان ساسانی اختصاص دارد. بخش‌های ششم و هفتم، که مفصل‌ترین قسمت‌های این اثر به شمار می‌روند، درباره اخبار خلفا و امرای اسلامی است و حوادث تاریخی از دوران پیامبر اسلام (ص) تا زمان خلیفه القائم بالله عباسی را دربر می‌گیرد. آخرین رویداد تاریخی که در این بخش‌ها ذکر شده مربوط به سلطنت امیر مسعود غزنوی و درگیری‌های او با ترکان سلجوقی است.

از دیدگاه تاریخی مهم‌ترین قسمت این اثر همین دو باب (ششم و هفتم) است به‌ویژه فصل مربوط به امرای خراسان که ارزش خاصی دارد زیرا مؤلف در نگارش آن از منبعی استفاده کرده که امروزه مفقود است یعنی کتاب اخبار ولاة خراسان تألیف ابوعلی سامی. همچنین بخش مربوط به غزنویان به سبب هم‌زمانی مؤلف با آن دوره دارای اطلاعاتی دست‌اول و ارزشمند است.

از باب هشتم به بعد ساختار کتاب تا حدودی تغییر می‌کند و جنبه‌ای دایرةالمعارفی می‌یابد که از نظر سبک و موضوعات به آثار ابوریحان بیرونی شباهت دارد. در این بخش‌ها گردیزی به بررسی تقاویم جشن‌ها، آیین‌ها و اعیاد اقوام و ملت‌های گوناگون مانند یهودیان، مجوسان و ترسایان (مسیحیان) می‌پردازد و درباره معارف

انساب و آداب اقوام مختلف توضیحات دقیقی ارائه می‌کند. اطلاعات موجود در این بخش از نظر فرهنگی و مردم‌شناختی یکی از جنبه‌های مهم و قابل توجه زین الاخبار به شمار می‌رود.

علاوه بر این در سراسر کتاب از صدها شهر، آبادی و ناحیه نام برده شده است که این موضوع ارزش زین الاخبار را در زمینه مطالعات جغرافیای تاریخی خراسان دوچند می‌کند. اهمیت این اثر نه تنها از جنبه تاریخی بلکه از لحاظ زبان و سبک نگارش نیز برجسته است؛ چراکه زین الاخبار یکی از نخستین آثار تاریخی مستقل به زبان فارسی دری محسوب می‌شود و در تحول نثر فارسی نقشی اساسی داشته است.

از مؤلف کتاب جز آنچه خود در اثرش ذکر کرده آگاهی چندانی در دست نیست. او در فصل نوزدهم خود را عبدالحی بن الضحاک بن محمود گردیزی معرفی کرده است. نام کتاب و نویسنده نیز در پشت جلد یکی از دو نسخه خطی شناخته‌شده زین الاخبار آمده است.

تصحیح و انتشار این اثر مسیر طولانی و دشواری را پیمود. تا مدتی تنها بخش‌هایی از آن به وسیله خاورشناسان گوناگون منتشر شده بود؛ تا آن‌که مرحوم پوهاند عبدالحی حبیبی استاد دانشکده ادبیات پوهنتون کابل با استفاده از دو نسخه خطی موجود در آکسفورد و کمبریج متن کتاب را با دقتی فراوان تصحیح تحشیه و تعلیق‌نویسی نمود. نسخه کامل تصحیح‌شده او در سال ۱۳۴۶ خورشیدی در کابل چاپ گردید و سپس در سال ۱۳۴۷ خورشیدی از سوی بنیاد فرهنگ ایران در تهران منتشر شد. در سال ۱۳۸۴ خورشیدی نیز رحیم رضازاده ملک بر اساس منابع تازه و با رویکردی نوین، این اثر را بازتصحیح و مجدداً چاپ کرد (فولادپور، ۱۳۹۹، مقدمه).

این کتاب از نظر درونمایی دارای محتوای تاریخی است که از نظر انشایی و بیان روایت نرمی خاصی داشته و در کاربرد لغات و استعمال اصطلاحات فارسی دری و لغات عربی با بسیار مزه و شیرینی جمله‌ها را بافت و ساخت و ساز می‌دهد. کتاب زین الاخبار در آوردن لغات، تاریخ و جمله‌بندی دستوری مانند همه آثار نثر دیگری که در دوره نخست غزنویان و اواخر دوره سامانی نگارش یافته روش مختصر را مراعات نموده و مطالب طویل را در جمله‌های کوتاه گنجانیده است.

کتاب زین الاخبار در مجموع دارای ۱۹ باب است. باب نخست آن به طهمورث، جمشید و ضحاک اختصاص دارد و بازتاب‌دهنده روایت‌های مربوط به دودمان کیانیان است. نویسنده در این اثر درباره ملوک الطوائف، عوامل سقوط و نابودی اکاسره (ساسانیان)، ترتیب جدول‌های زمانی خلفا و پادشاهان اسلامی، و همچنین اخبار خلفا مطالب مهمی را تنظیم کرده است.

در بخش‌هایی دیگر، گردیزی به اسباب و ریشه‌های عیدها، جدول‌بندی اعیاد مذاهب مختلف، انساب، معارف و دانش‌های گوناگون پرداخته است. به دلیل همین گستردگی موضوعات و شیوه دقیق و علمی نگارش تمام کتاب‌های تاریخی پس از او زین الاخبار را یکی از معتبرترین و مهم‌ترین منابع تاریخی دانسته‌اند؛ زیرا موضوعاتی که گردیزی مطرح می‌کند بسیار مهم و با روش تحقیقی نوشته شده است.

این کتاب ارزشمند در دوره غزنویان تألیف شده و از همان زمان تاکنون مورد استفاده دانشمندان فارسی‌زبان و پژوهشگران روس و اروپایی قرار گرفته است. که برای نمونه باب نوزدهم درباره معارف و باورهای هندوان است توسط مستشرق روسی مینورسکی به زبان انگلیسی ترجمه شده و در قالب بیست مقاله منتشر گردیده است.

گردیزی در جای جای تاریخ خود از اوضاع طبیعی غزنی گزارش‌های داده است که نشان دهنده آن است که وی در همین شهر تاریخی غزنی سکونت داشته به گونه مثال "اندرین روز هشتم آزاد پرستو بینند به دیار غزنین و هوا خوش گردد." (گردیزی، ۱۳۴۷، ۲۳۵).

زین الاخبار را ابو سعید عبدالحی بن ضحاک گردیزی به پادشاهی عبدالرشید بن مسعود غزنوی (۴۴۱-۴۴۴) به پایان رسانیده است و آخرین واقعه‌یی که در آن آورده از سال ۴۳۲ هجری است. این کتاب شامل تاریخ عمومی جهان به مصداق آنروز است، از زمان آفرینش جهان تا روزگار مؤلف شامل تاریخ داستانی ایران و اشکانیان و اسکندر و سامانیان و ساسانیان و سیرت رسول الله صلی الله علیه وسلم و خلفارشدین و اخبار امراء خراسان تا زمان مؤلف و ناچار طاهریان و صفاریان و سامانیان را ازایشان بمشار آورده است.

مرحوم علامه محمد قزوینی می‌گوید که کتاب زین الاخبار در تاریخ و آثار و اعیاد و عادات و رسوم و انساب و معارف ملل ماضیه تا اندازه شبیه با آثار الباقیه ابوریحان بیروینی است. تألیف ابو سعید عبدالحی بن ضحاک بن محمود گردیزی (گردیز که جردیز نیز می‌نویسند قصبه و قلعه‌یی بوده است که از محال غزنین بر یک منزلی آن بطرف مشرق) از معاصرین ابوریحان مذکور و کتاب حاضر را در سلطنت عبدالرشید مسعود بن محمود بن سبکتگین (۴۴۱-۴۴۴) ظاهراً در غزنه تألیف نمود است. و از این کتاب فعلاً کویا بیش از دو نسخه موجود نیست. هیچکس تا کنون سراغ نسخه ثالثی از آن در هیچ نقطه نداده است (همان).

علی حسن سهراب نژاد در مقاله خویش زیر عنوان سطح ادبی تاریخ گردیزی و تاریخ سیستان چنین تذکر داده است. که کتاب تاریخ گردیزی در زمان سلطنت عبدالرشید مسعود در شهر غزنه تألیف یافته و در حقیقت قسمتی از آن اقتباس و تقلیدگونه‌ای از الآثارالباقیه ابوریحان البیرونی است که در آن به تاریخ عمومی اسلام و تاریخ

ایران بعد از اسلام توجه بیشتری کرده است. روایات گردیزی در باب اخبار خراسان ظاهراً عمده مبتنی بر اخبار خراسان اسلامی است که مأخذ ابن اثیر هم همان کتاب بوده است. زین الاخبار به سبب اشتغال بر اخبار قدیم خراسان اهمیت خاصی دارد. آنچه راجع به اسلام در آن کتاب هست در دو قسمت جداگانه انتشار یافته است. یک قسمت عبارت است از تاریخ خلفاء و عمال اعراب که در دنباله اخبار ساسانیان آمده است دیگری تاریخ طاهریان تا غزنویان که در باره حوادث حیات خود مؤلف است (سهراب نژاد، ۱۳۹۸، مقدمه). این کتاب با وجود ارزش خاصی که دارد یک منبع بسیار خوب و معتبر در مورد تاریخ ساسانیان و غزنویان و دروه نزدیک به آن محسوب می شود (زرین کوب، ۱۳۸۳، ۳۱۳).

کتاب تاریخ گردیزی مشتمل از پنج طبقه و چهارده باب که هر کدام آن به ترتیب زیل مشتمل عنوانی خاص خود می باشد.

طبقه اول: طهمورث بن اینکهد، جمشید، ضحاک، آفریدون، منوچهر، زو بن طهماسب
طبقه دوم کیانیان: کیفاد، کیکاوس، کیخسرو، کی لهراسپ، کی کشتاسپ، بهمن، همای،، داراب بن بهمن، دارا.
طبقه سوم ملوک طوایف: سکندر، اشک، شاپور بن اشک، کودرز بن شاپور، ویزن، نرسی، کودرز بن کهن، هرمز بن بلاش، پرویز بن هرمز، خسرو پروز، بلاش، اردوان.

طبقه چهارم ملو ساسانیان: ارد شیر بن بابک، شاپور بن اردشیر، هرمز بن شاپور، بهرام بن هرمز، بهرام بن بهرام، بهرام بن بهرام بهرامان، نرسی بن بهرام، هرمز بن نرسی، شاپور بن هرمز، شاپور بن شاپور، بهرام بن شاپور، یزدجرد الاثیم، بهرام بن یزد جرد، یزدجرد بن بهرام، هرمز بن یزدجرد فیروز بن یزجرد، بلاش بن فیروز و قباد بن فیروز.
طبقه پنجم اکا سره: نوشیروان عادل، هرمز بن شروان، خسرو بن هرمز، قباد شیرویه، شهریار بن پرویز، کسری بن پرویز، پوران دخت، جشنسب بنده، آزر می دخت، فرخزاد بن خسرو، یزدجرد بن شهریار.

باب ششم اندر جدول تواریخ خلفاء و ملوک اسلام: جدول معلومات راجع به حضرت محمد (ص) و جدول خلفاء.
باب هفتم اندر اخبار خلفاء و ملوک اسلام: حضرت ابوبکر (رض)، حضرت عمر بن الخطاب (رض)، حضرت عثمان بن عفان (رض)، حضرت علی بن ابی طالب (رض)، حسن بن علی رضی الله عنه، روزگار ولایت بنو امیه، جدول خلفاء عباسیه، خلافت و دولت بنی عباس، ابوجعفر، المهدی، الهادی، الرشید، الامین، مأمون، المعتصم بالله، المعتضد، المکتفی، المقتدر بالله، القاهر بالله، الرازی بالله، المتقی بالله، المستکفی بالله، المطیع لله، الطابع بالله، القادر بالله و القايم بالله.

اندر اخبار امرای خراسان: جدول امرای خراسان، اخبار امرای خراسان، عبدالله بن عامر، امیر بن احمر، عبدالله بن عامر، جعده بن هبیره، عبدالرحمن بن ابزی، عبدالله بن عامر، زیاد بن ابیه، عیبالله بن زیاد، سعید به عثمان،

عبدالرحمن بن زیاد، سلم بن زیاد، عبدالله بن خازم، بحیر بن ورقاء، امیه بن عبدالله، حجاج بن یوسف، قتیبہ بن مسلم، وکیع بن ابی اسود، یزید بن مهلب، جراح بن عبدالله حکمی، عبدالرحمن بن نعیم، سعید بن عبدالعزیز، عمر بن هبیره، خالد بن عبدالله بن قسری، اشرس بن عبدالله، جنید بن عبدالرحمن، عاصم بن عبدالله، خالد بن عبدالله قسری، نصر بن سيار، ابو مسلم عبدالرحمن بن مسلم، ابو داود خالد بن ابراهيم، عبدالجبار بن عبدالرحمن، ابو عون عبدالملک، اسید بن عبدالله، عبده بن قدید، حمید بن قحطیه، ابو عون بن عبدالملک، معاذ بن مسلم، مسیب بن زهیر، ابوالعباس الفضل بن سلیمان، جعفر بن محمد، عباس بن جعفر، غطریف بن عطاء، الفضل بن یحیی برمکی، منصور بن یزید، علی بن عیسی ماهان، هرثمه بن اعین، المامون بن رشید، غسان بن عباد، طلحه بن طاهر، عبدالله بن طاهر، طاهر بن عبدالله، محمد بن طاهر، فتنه یعقوب بن اللیث، عمرو لیث، ولایت و نسبت سامانیان، اسماعیل بن احمد سامانی، ابو نصر احمد بن اسماعیل، نصر بن احمد، نوح بن نصر، عبدالملک بن نوح، منصور بن نوح، نوح بن منصور، منصور بن نوح، عبدالملک بن نوح، پادشاهی ابوالقاسم محمود بن سبکتگین، ملاقات یوسف قدرخان با سلطان محمود، صفت مجلس و مهمانی، ابتداء ترکان سلجوقی، محمد یمین الدوله محمود، ولایت امیر مسعود بن محمود، ولایت امیر مودود بن مسعود.

باب هشتم اندر استخراج تاریخها از یکدیگر: تاریخ رومی، تاریخ هجری، تاریخ هندوان، مقاله دوم اندر جدول های عید و اسباب آن، اندر جدول عیدهای مسلمانان.

باب نهم: اندر اسباب عیدها.

باب دهم: اندر عیدهای جهودان.

باب یازدهم: اندر اسباب عید های جهودان.

باب دوازدهم: اندر عید های ترسایان بجدول: شرح و اسباب عیدهای ترسایان.

باب سیزدهم: اندر عیدها و رسم های مغان بجدول.

باب چهاردهم: اندر شرح جشنها و عید های مغان.

باب پانزدهم: اندر عیدهای هندوان بجدول.

باب شانزدهم: اندر عیدهای هندوان.

باب هفدهم اندر معارف و انساب: احوال و انساب ترکان، خلخیان، کیماک، یغمائیان، خر خیزیان، تبت، برسخان، غزان، چین، خزر، بلکار، مجغریان، سقلاب، روس، سریر، اللان، چکل و ترکشی.

باب هجدهم اندر معارف رومیان: اخبار اسکندریان و بطالسه.

باب نوزدهم: اندر معارف هندوان (حبیبی، ۱۳۶۳، ۲۶-۳۰).

تاریخ گردیز بنا بر رسالت خود که گزارش تاریخ به زبان ساده و روان و به دور از هر گونه لفافه و دو پهلویی است صرفاً به گزارش تاریخ پرداخته اند (سهراب نژاد، ۱۳۹۸، ۱۷۱).

در کتاب های تاریخ ادبیات و سبک شناسی به صورت مختصر و پراکنده اشارتی به سبک و محتوای این اثر شده است. صفا در کتاب تاریخ ادبیات ایران (۱۳۸۴) به معرفی این اثر و شرح حال نویسنده آن پرداخته است. بهار در کتاب سبک شناسی (۱۳۳۷) با ذکر نمونه های از ویژگی های سبکی این اثر را به خوبی بررسی کرده است. شمیسا نیز در کتاب سبک شناسی نثر خود (۱۳۸۴) در فصل سوم که به نثر مرسل اختصاص دارد بسیار کوتاه زین الاخبار را معرفی کرده است (همان).

نتیجه گیری

بررسی زندگی و اثر ابوسعید عبدالحی بن ضحاک گردیزی نشان می دهد که او یکی از مهم ترین و اثرگذارترین مورخان سده پنجم هجری قمری زاده گردیز یعنی جردیز بوده است؛ هرچند اطلاعات مستقیمی از زندگی شخصی او در منابع تاریخی باقی نمانده است. از اثر بزرگ و ماندگار زین الاخبار روشن می شود که گردیزی فردی دانشمند، دقیق، نکته سنج و آشنا با علوم عصر خویش بوده و به احتمال زیاد با دربار غزنویان به ویژه دوران سلطان محمود و سلطان مسعود ارتباط نزدیک داشته است. او بسیاری از رویدادهای مهم عصر خود را یا شخصاً مشاهده کرده و یا از طریق منابع معتبر دربار به دست آورده است و همین امر ارزش اثر او را به عنوان منبعی دست اول افزایش می دهد.

کتاب زین الاخبار نه تنها یک اثر تاریخی است بلکه نوعی دایرةالمعارف کوچک از تاریخ و فرهنگ ملل مختلف محسوب می شود. مؤلف با شیوه ای منظم و طبقه بندی شده، از تاریخ باستان ایران و شاهان پیشدادی و کیانی گرفته تا اخبار خلافت ها، امیران خراسان، جشن ها و آیین های ادیان گوناگون و حتی انساب اقوام ترک، هندوان، مجوس، یهود و ترسایان را گردآوری کرده است. این تنوع موضوعی نشان می دهد که گردیزی نه تنها یک مؤرخ، بلکه پژوهشگری آگاه در حوزه های مردم شناسی، جغرافیای تاریخی، مطالعات فرهنگی و تاریخ ادیان بوده است.

اهمیت زین الاخبار در چند محور اصلی قابل مشاهده است: نخست آن که یکی از کهن ترین آثار مستقل تاریخی به زبان فارسی دری است و از نظر سبک و نثر نمونه ای برجسته از تحول زبان فارسی در دوره غزنویان به شمار می رود. دوم آن که بخش های مربوط به اخبار خراسان حکومت های محلی و رویدادهای سیاسی عصر غزنویان

اطلاعات دست اول و بی بدیلی ارائه می کند که در بسیاری از منابع دیگر یافت نمی شود. سوم آن که مؤلف در بخش های پایانی گزارش های باارزشی درباره جشن ها، تقویم ها و باورهای دینی اقوام مختلف آورده است که آن را به منبعی مهم در شناخت فرهنگ ها و تمدن های باستانی تبدیل می کند.

از نظر نسخه شناسی نیز این اثر جایگاهی ویژه دارد چرا که تنها دو نسخه خطی از آن شناخته شده است و همین کمیابی نسخه ها اهمیت تلاش محققانی چون عبدالحی حبیبی، برتولد، گرا کوون و دیگر خاورشناسان را در احیای این متن دوچندان می سازد. تصحیح علمی و دقیق حبیبی در سده اخیر نقشی تعیین کننده در احیای این اثر و معرفی آن به جامعه علمی داشته است.

در مجموع می توان گفت که زین الاخبار گردیزی نه فقط یک منبع تاریخی، بلکه سندی ارزشمند از فرهنگ، زبان، جامعه و سیاست در ایران و خراسان سده های نخستین اسلامی است. این کتاب به سبب جامعیت موضوع، دقت روایت و زبان ساده جایگاه ویژه ای در تاریخ نگاری اسلامی و ادب فارسی دارد و مطالعه آن برای درک دقیق تر دوره غزنویان، تاریخ خراسان و تحول تاریخ نگاری فارسی ضرورتی انکارناپذیر است.

پشهادات

خواهش می نمایم که بخش های زین الاخبار که نشر ربط دارد به شکل یک کتاب زبان شناسی جداگانه تدوین و نشر شود.

خواهش می نمایم که در مورد زنده گی نامه نویسنده تاریخ گردیزی یعنی عبدالحی بن ضحاک گردیزی که جایگاه خاصی را در تاریخ نگاری افغانستان دارا می باشد تحقیق خیلی وسیعی صورت گیرد تا در مورد ایشان معلومات بدست آید.

خواهش دارم که از کتاب زین الاخبار به حیث منبع دست اول از دوره غزنوی مورد استفاده قرار گیرد.

An Examination of the Historical Importance of Abdulhay ibn Zayn al-Akhbar

Senior Teaching Assistant Faqeerullah Asaish Department of History and Geography Faculty of Social Sciences, Shaikh Zayed University, Khost Afghanistan.

Email : Faqirullah.asaish@gmail.com

Abstract

Abu Saeed Abdul Hai ibn Dahhak Gardizi is one of the most prominent historians of the fifth century AH and the author of the valuable book Zain al-Akhbar, a work that is considered one of the first examples of Persian historical prose and is of particular importance in terms of linguistic, historical, geographical and anthropological aspects. Although no detailed information about Gardizi's personal and scientific life has survived in the sources, it can be seen from his writings that he had close ties to the Ghaznavid court and personally witnessed the events of the era of Sultan Mahmud and some of his successors. The book Zain al-Akhbar is organized into nineteen chapters and five sections and provides detailed and unique information from ancient Iranian history to the author's time, such as the caliphs, the emirs of Khorasan, the rituals and festivals of different religions, and the historical geography of the regions. This article analyzes the historical and literary importance of Zain al-Akhbar by examining his life, scientific position and book, and highlights Gardizi's role among historians of the Ghaznavid period.

Keywords: History, Abdul Hayy ibn Dahhak, Zayn al-Akhabar

منابع

اسدی، ذبیح الله. (سال معلوم نیست)، بررسی تاریخ زین الاخبار گردیزی از نظر محتوایی، پوهنتون تعلیم و تربیه، افغانستان: کابل.

حیبی، عبدالحی. (۱۳۶۳)، تاریخ گردیزی ابوسعید عبدالحی بن ضحاک بن محمود گردیز، ایران: تهران.

خلیفه، مجتبی. (۲۰۱۹). تاریخ نگاری گردیزی در زین الاخبار: رویکرد و روش. مجله تاریخ و تمدن اسلامی: شماره ۳۳.

زرین کوب، عبدالحسین. (۱۳۸۳)، تاریخ ایران پس از اسلام، امیر کبیر ایران: تهران.

سهراب نژاد، علی حسن. (۱۳۹۸). بررسی و مقایسه سطح ادبی تاریخ گردیزی و تاریخ سیستان، فصلنامه علمی بلاغت کاربردی و نقد بلاغی: شماره چهارم.

فولاد پور، سیما. (تاریخ معلوم نیست). تاریخ نگری و تاریخ نگاری گردیزی در زین الاخبار، فصلنامه ایران شناسی: پوهنتون شهید بهشتی.

گردیز، ابوسعید عبدالحی بن ضحاک بن محمود. (۱۳۸۴)، تاریخ تاریخ گردیزی (زین الاخبار)، مهتمم رحیم رضازاده ملک، ایران: تهران.

منهاج سراج، عثمان. (۱۳۴۳)، طبقات ناصری، تصحیح عبدالحی حیبی، جلد دوم، مطبعه دولتی، افغانستان: کابل.

هاشمی، سید علی آغا. (۱۳۹۹)، سیمای گردیز در آینه تاریخ و فرهنگ، کابل: کوته سنگی، سرک دهبوری مارکیت مطبعه تمدن.

د امنیت او خوندیتوب په برخه کې د اسلامي شریعت اغیزې

پوهنیار حبیب الرحمن حبیبی، شیخ زاید پوهنتون، شریعاتو پوهنځی، فقه او قانون څانګه.

برېښنالیک: habiburamanhabibi786@gmail.com

لنډیز

غواړم، چې د خپلې مقالې لنډیز په لاندې څو جملو کې وکړم، اسلامي شریعت د دوکلمو څخه جوړ شوی دی، چې یوه یې اسلام او بله یې شریعت دی، اسلام په لغت کې تسلیم او انقیاد ته وایي او په اصطلاح کې د الله تعالی ټولو حکمونو ته ځان تسلیمولو ته اسلام وایي، او شریعت یوه عربي کلمه ده، چې شرع یشرع څخه اخستل شوی ده چې په لاندې مانا سره کارول شوی ده: روښانه لار یا طریقه او په اصطلاح کې شریعت هغه الهي احکام دي چې د انسانانو د دیني او دنیاوي ژوند تنظیم لپاره نازل شوي دي، چې له قرآن کریم، نبوي سنتو، اجماع او د اسلامي امت د فکري میراث څخه اخستل شوي او د مسلمان فرد او ټولنې د ژوند پر ټولو اړخونو اغیز لري. امنیت او خوندیتوب د الله تعالی له طرفه پر مخلوقاتو باندې ډیره لویه فېرژوینه او نعمت دی، همدا وجه ده چې د نوموړي نعمت د نه شتون په صورت کې د نړۍ ټول پرمختګونه د هیڅ سره برابر دي، د امنیت او خوندیتوب په راوستلو کې اسلامي شریعت مستقیماً اغیزې لري؛ ځکه چې اسلامي شریعت د عقېدې، عباداتو، اقتصاد، اخلاق او سیاست څخه بحث کوي او څه وخت چې د یوه فرد روزنه دا ډول وشي، چې حقوق الله او حقوق العباد دواړه یې پېژندلي او په عمل کې یې راوستي وي؛ نو ټولنه خو د افرادو څخه عبارت ده او کله چې د ټولنې هر فرد په صحیح عقیده، عباداتو او اخلاقو باندې سمبال وي؛ نو امنیت او خوندیتوب ورسره یقیني دی.

کلیدي کلمې: امنیت او خوندیتوب، اغیزې پر ټولنه، اړتیاوې او اسلامي حل لارې، بنسټیز اصول او ارزښتونه.

سریزه

بسم الله الرحمن الرحيم، الحمد لله رب العلمين والصلاة والسلام على سيد المرسلين وعلى اله واصحابه اجمعين!

﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا آمِنًا وَيَتَخَفَتُ النَّاسُ مِنْ حَوْفِهِمْ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ﴾ (سورة العنكبوت / ۶۷).

امنيت او خونديتوب د بشري ژوند له مهمو اړتياوو څخه دی، انسان چې هر څومره پرمختګ وکړي که چېرې امنيت او خونديتوب ونه لري؛ نو هغه پرمختګ به يې ارزښته وي له همدې امله ټول بشري نظامونه هڅه کوي، چې د سولې او امنيت فضا رامنځته کړي او تراوسه پورې په دې نه دي بريالې شوي؛ خو اسلامي شريعت د نړۍ له ټولو نظامونو ځانګړی دی؛ ځکه چې دا نه يوازې قانوني بلکې اخلاقي، روحي او ټولنيز بنسټونه لري. په دې مقاله کې به وڅېړو، چې اسلامي شريعت څه ډول د فردي او ټولنيز امنيت او خونديتوب سبب کيږي او څه ډول اصول وړاندې کوي چې امنيت، خونديتوب، عدالت او ورورولي تضمين کړي.

د څېړنې موخې

لوستونکي به د څېړنې په پای کې په دې وتوانېږي چې:

۱- اسلامي شريعت چا ته ويل کيږي.

۲- د اسلامي شريعت بنسټيز اصول او ارزښتونه به وپېژني.

۳- په دې به پوه شي، چې اسلامي شريعت څه ډول کولای شي امنيت او خونديتوب تضمين کړي.

د لېکنې کړنلاره

د ما دغه لېکنه يوه کتابتوني لېکنه ده؛ نو ما زيار ايستلی دی، چې په نوموړي لېکنه کې د کتاب الله، سنت رسول الله، او د اسلامي امت د معتبرو علماو اقوال رانقل کړم، او د مختلفو تفسيرونو څخه استفاده وکړم.

د موضوع اهميت

په دې کې شک نشته چې نړۍ که څه هم د ورځې نه بلې ته د پيشرفت په حال کې ده؛ خو امنيت او خونديتوب انساني او بشري اړتيا ده هر عقل مند له نوموړي خبرې سره اتفاق لري او هېڅوک يې مخالفت نشي کولای، او د الله تعالى ډير لوی نعمت دی، الله تعالى د احسان په ډول ترې يادونه کوي او فرمايې: ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا آمِنًا وَيَتَخَفَتُ النَّاسُ مِنْ حَوْفِهِمْ أَفَبِالْبَاطِلِ يُؤْمِنُونَ وَبِنِعْمَةِ اللَّهِ يَكْفُرُونَ﴾ (سورة العنكبوت / ۶۷). ^{۱۶} ژباړه: آيا نه وېني (نه

^{۱۶} - (سورة العنكبوت / ۶۷).

پوهيري) چې بېشکه مونږ گرځولی مو دی (دا ښار د دوی مکه) حرم امن ورکونکی (له آفتونو نه) حال دا چې چور کېږي (تېنټولی کېږي) نور خلق له چاپېره د دوی آیا پس په باطلو معبودانو ايمان راوړي دوی او په نعمت د الله (چې حرم کې اوسیدل او امن دی) کافران کېږي.

ځکه خو د نوموړي نعمت زوال ډیره لویه سزا دی، همدغه امنیت او خونديتوب دی چې د هغې له برکته خلک خپل ځان، مال، عزت او فامیل په اړه د اطمینان څخه ډک ژوند تیروي، همدا وجه ده چې آبادی او پېشرفت لپاره امنیت او خونديتوب د بنیاد حیثیت لري، په دې کې ذهني سکون او حالاتو سمون پټ دی؛ نو زما دغه علمي مقاله به په دې کې مرسته او کمک وکړي.

۱ - د اسلامي شريعت بنسټيز اصول او ارزښتونه

لومړی غواړم چې د اسلامي شريعت لغوي او اصطلاحي تعريفونه وکړم، چې هره یوه یې بېله بله تر څېړنې لاندې نېسو.

الف - د اسلام لغوي او اصطلاحي څېړنه

لغوي څېړنه: اسلام د اسلم یسلم باب افعال څخه مصدر دی گردن نهادن او فرمان بردن ته وايي يعني اسلام په لغت کې غاړه کېښودلو او تسلیمېدلو ته وايي.^{۱۷}

اصطلاحي تعريف: اصطلاحي تعريف یې په فقه اکبر کې دا ډول کړی دی ((والاسلام هُوَ التَّسْلِيمُ وَالْإِنْقِيَادُ لِأَوَامِرِ اللَّهِ تَعَالَى)).^{۱۸}

ژباړه: د الله تعالی ټولو احکامو ته ځان تسلیمولو ته اسلام وايي.

ب - شريعت په لغت کې: شريعت په لغت کې د «الطريق الواضح» (روښانه لار) معنا لري، داوبو سرچینه، یعنې هغه لار چې د اوبو سرچینې ته رسوي.^{۱۹}

اصطلاحي معنا: الأحكام التي شرعها الله تعالى لعباده على ألسنة رسله، مما يتعلق بعقائدهم وأعمالهم وأخلاقهم.^{۲۰}

^{۱۷} - دکتور محمدمعین (ب - ت). فرهنگ فارسی ج ۱ ص ۲۷۲. مکتبه حقانيه پېنور.

^{۱۸} - الفقه الاکبر/ ص ۵۷) الفقه الاکبر (مطبوع مع الشرح الميسر على الفقهاء الأيسر والأکبر).

^{۱۹} - ابن منظور، محمد بن مکرم بن علي، ابو الفضل، جمال الدين الإفريقي. (۱۴۱۴هـ). لسان العرب ج ۱/ ماده (شرع)، (ط. ۳).

^{۲۰} - الفقه الاکبر، للإمام أبي حنيفة، ص ۳۰۵ (ط. دار البشائر)

یعنې شریعت هغه الهي احکام دي چې الله تعالی د خپلو بندگانو لپاره د انبیاوو په ژبه تشریح کړي، د دوی د عقایدو، عباداتو، او معاملو د سمون لپاره.

د اسلامي شریعت اصطلاحی تعریف: په اصطلاح کې اسلامي شریعت هغه ټولنیز اعتقادي، اخلاقي، عملي او فکري ارزښتونه، مفاهیم او اصول دي، چې له قرآن کریم، نبوي سنتو، اجماع او د اسلامي امت د فکري میراث څخه اخستل شوي او د مسلمان فرد او ټولنې د ژوند پر ټولو اړخونو اغیز لري.^{۲۱}

قال رسول الله ﷺ: «المسلم من سلم المسلمون من لسانه ويده»^{۲۲}.

ژباړه: کامل مسلمان هغه دی چې د هغه د لاس او ژبې څخه ټول مسلمانان محفوظ وي.

قال رسول الله ﷺ: (المسلم من سلم المسلمون من لسانه ويده والمؤمن من أمنه الناس على دمائهم وأموالهم).^{۲۳}

ژباړه: کامل مسلمان هغه دی چې د هغه د لاس او ژبې څخه ټول مسلمانان محفوظ وي او کامل مومن هغه دی چې د هغه څخه د ټول انسانیت ځانونه، مالونه محفوظ وي.

د نوموړيو مبارکو احاديثو صاف مطلب دا شو، چې د نبی کریم صلی الله علیه وسلم راوړل شوی پیغام (اسلام) او د نبی کریم صلی الله علیه وسلم پاک ژوند اصلي هدف انساني ټولنې ته د کوم امتیاز څخه علاوه امنیت او خونديتوب ورکول دي. په دې اړه څه وخت چې د بدامنۍ په اسبابو کې فکر وکړای شي؛ نو معلومېږي چې په ټولنه کې د بدامنۍ او فساد اصل سبب ځینې گناهونه دي او له دغو گناهونو څخه اهم گناهونه او بدۍ دا دي: د چا په ژوند، مال یا عزت کې لاس اچول یا د چا په دین کې مداخله کړل یا د هېوادونو د نېونې د هوس په نیت د چا په ځمکې یرغل کړل، چې هغې ته په ننۍ اصطلاح کې (violation of Human Rights) وایي. اوس مونږ گورو چې په دې اړه اسلامي شریعت مونږ ته څه ډول تعلیمات راکوي:

۱- د انساني ژوند احترام: د اسلامي شریعت د تعلیماتو سره برابر بل امتیاز د هر انسان ژوند د احترام وړ دی، کوم یو انسان په ناحقه وژل د پوره انسانیت وژلو برابر دی او د کوم یوه انسان ژوند ساتل د ټول انسانیت ژوند ساتلو مترادف دی، لکه څه ډول چې په قرآن کریم کې الله تعالی فرمایي: ﴿مَنْ أَجَلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَىٰ بَنِي إِسْرَآئِيلَ

21 - عمر فروخ، الثقافة الإسلامية/ ۱۳، مکتبه دار ابن کثیر، بېروت.

22 - البخاري أبو عبد الله، محمد بن إسماعيل الجعفي. (۱۴۰۷هـ). (صحيح البخارى ج ۱ / ۱۱). (ط. ۳). بيروت: دار ابن كثير، اليمامة.

23 - الترمذی، أبو عيسى، محمد بن عيسى بن سورة بن موسى بن الضحاک. (د. ت). صحيح سنن ترمذی ج ۵/ ۱۷. بيروت: دار إحياء التراث العربي.

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- «كُلُّ الْمُسْلِمِ عَلَى الْمُسْلِمِ حَرَامٌ مَالُهُ وَعَرْضُهُ وَدَمُهُ حَسْبُ امْرِئٍ مِنَ الشَّرِّ أَنْ يَحْقِرَ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ».^{٢٧}

ژباړه: د یو مسلمان ځان، مال او عزت په بل مسلمان باندې حرام دی او د یو کس د شر لپاره دا بسنه کوي چې هغه خپل بل مسلمان ورور ته حقارت په نظر وگوري.

قَالَ رَسُولُ اللَّهِ -صلى الله عليه وسلم- " وَلَا يَحِلُّ لِأَمْرِيٍّ مِنْ مَالِ أَخِيهِ إِلَّا مَا طَابَتْ بِهِ نَفْسُهُ " .^{٢٨}
ژباړه: د یو ورور مال د هغه د خوښۍ څخه پرته د چا لپاره یې خوړل حلال نه دي.

د اسلامي شریعت د تعلیماتو سره سم رشوت، غبن، ملاوت، احتکار، په تله کې کمی او زیاتۍ کړل، دوکه او فریب، د حرامو او ناجایزو شیانو کاروبار، ناروا قبضه، لارو شوکول، جواړي، سود، غلا او داسې نور د روزی د تر لاسه کولو ناجایزې وسیلې دي. که چېرې په دغو وسیلو سره روزي تر لاسه کول پیل شي؛ نو د ټولنې څخه به امنیت او خونديتوب پورته شي. له دې وجهه نبي کریم صلی الله علیه وسلم د روزی تر لاسه کولو نوموړي ټولې وسیلې حرامې او ناجایزې وگرځولې، تر دې پورې نبي کریم صلی الله علیه وسلم فرمایلي: ((لَا يَدْخُلُ الْجَنَّةَ حَمٌّ نَبَتْ مِنْ سُحْتٍ، النَّارُ أُولَى بِهِ)).^{٢٩}

ژباړه: کومه غوښه چې د حرام څخه پیدا شوي وي هغه به جنت ته د ننه نشي؛ نو جهنم د هغې سره ډېر وړ دی.

د انساني عزت احترام: په نړۍ کې د فتنې او فساد د اهمو سببونو څخه یو سبب دا هم دی، چې د چا په عزت کې په ناحقه لاس واچول شي، د اسلامي شریعت د تعلیماتو سره سم هر شخص د احترام قابل دی برابره خبره ده که هغه حاکم وي یا محکوم، سړی وي یا ښځه، مسلمان وي یا غیر مسلم وي، استاد وي یا شاگرد، امیر وي یا غریب، آمر وي یا مامور، لوسته وي یا نالوسته، هر یو د مناسب عزت او احترام مستحق دی. الله تعالی پوره انسانیت د تکریم قابل جوړ او پیدا کړی دی لکه څه ډول یې په قرآن مجید کې ترې یادونه کړې ده: ﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْوَرْدِ وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا تَفْضِيلًا﴾.^{٣٠}

^{٢٧} - السجستاني، سليمان بن الأشعث، (د.ت). سنن أبي داود ج ٤/ ٤٢٢. بيروت: دار الفکر.

^{٢٨} - أبو عبد الله الإمام أحمد بن حنبل مسند أحمد ج ٢٤ / ٢٣٩. (ب.ت). بيروت: دار الكتب العلمية.

^{٢٩} - أبو عبد الله الحاكم محمد بن عبد الله. (١٤١١ - ١٩٩٠). المستدرک علی الصحیحین ج ٤/ ١٤١. (ط.١). بيروت: دار الكتب العلمية.

^{٣٠} - (سورة اسراء / ٧٠).

ژباړه: او خامخا په تحقیق ډېر عزت ورکړی دی مونږ اولاده د آدم ته او سواره کړي مو دي دوی پر مرکوباتو باندې په بر (وجه) کې او په بحر (سیند) کې او رزق روزي مو ورکړی ده دوی ته له طبیاتو پاکیزه شیانو او غوره کړي مو دي دوی پر ډېرو هغه چا چې پیدا کړي مو دي په غوره کولو (ډېرو) سره.

تنبيه: مفسرين د دې آيت لاندې په دغه بحث کې سره لگیدلي دي، چې آیا پرېسته افضله ده؟ که انسان پر پرېستو افضلیت لري؟ لېکن د انصاف خبره خو دا ده چې د آيت څخه د دې خبرې (د فاضل او مفضول) فیصله نه کېږي، زموږ د حنفیانو دغه رایه نقل کړی شوی ده، چې بشري رسولان پر (ملکي رسولانو) افضلیت لري او (ملکي رسولان) پر نورو گردو پرېستو او انسانانو د بشري رسولانو په استثناء افضل دي. او پرېستو ته پر عامو انسانانو افضلیت حاصل دی والله اعلم.^{۳۱}

له نوموړي آيت مبارکه ښکاره شوه، چې هر انسان د احترام قابل دی که څه هم هغه د کوم رنګ، نسل، وطن، ژبې او دين سره تعلق لري، همدا وجه ده چې اسلامي شریعت په خپلو پاکو تعلیماتو سره هره هغه رویه حرامه گرځولی ده چې په هغې سره د کوم انسان هم عزت مجروح کېږي. د حجرات په سورت کې الله جل جلاله فرمایي: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَسْخَرُ قَوْمٌ مِنْ قَوْمٍ عَسَىٰ أَنْ يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِنْ نِسَاءٍ عَسَىٰ أَنْ يَكُنَّ خَيْرًا مِنْهُنَّ وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا بِالْأَلْقَابِ بِئْسَ الْأَسْمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْإِيمَانِ وَمَنْ لَمْ يَتُبْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ (۱۱) يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ وَلَا تَجَسَّسُوا وَلَا يَغْتَبَ بَعْضُكُم بَعْضًا أَيُحِبُّ أَحَدُكُمْ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ رَّحِيمٌ (۱۲) يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ لِتَعَارَفُوا إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتْقَاكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾.^{۳۲}

ژباړه: ای هغو کسانو چې ایمان یې راوړی دی (یعني ای مومنانو) ټوکی او مسخری دې نه کوي هېڅ یو قوم له تاسې څخه په بل قوم باندې؛ ځکه ښایي چې وي به دغه (مسخره کړی شوی) بهتره او غوره (په نزد د الله تعالی) له دی (مسخره کوونکیو) څخه او (نه دې ټوکې او سپکاوی کوي) یو ټولی ښځې له تاسې په نورو ښځو؛ ځکه مسخری کړی شوي) به بهتری او غوره وي (په نزد د الله تعالی له دې مسخره کوونکیو څخه) او مه عیب جويي کوئ بعضی د تاسو د بعضی نورو؛ ځکه چې بیا د تاسو عیب جويي هم کېږي (چې دا په حقیقت کې د خان عیب جويي ده) او مه غواړئ تاسې یو تر بله په بدو نومونو او القابو سره، بد دی دا دری نومونه د (سخری، تنابر)

^{۳۱} - القرآن الکریم و ترجمه معانی و تفسیره الی لغة البشتو ج ۱/ ۱۶۶.

^{۳۲} - (سورت حجرات/ ۱۱، ۱۲، ۱۳).

له جهته د فاسقې روستو له ایمان لرلو څخه او هغه چې توبه یې ونه ایستله؛ نو دغه کسان هم دوی دي ظالمان (په ځانونو خپلو).

ای مومنانو! ځان وساتئ تاسې ډېر له بدگمانیو او تهمتونو نه (په خلکو باندې) بېشکه ځینې بدگمانونه او تهمتونه گناه ده او مه لټوئ تاسی پټ عیبونه د مسلمانانو او نه دې کوي غیبت ځینې ستاسی د ځینو نورو، آیا خوښوي یو له تاسی څخه دا چې وخوري غوښې د ورور خپل حال دا چې مړی وي پس بد گڼئ تاسی هغه؛ نو هم دا رنگه بد وگڼئ د مسلمان ورور غیبت او عیب لټول، وویړیږئ تاسی له الله تعالی څخه بېشکه الله تعالی ښه توبه قبلوونکی ډېر رحم واله دی.

ای خلکو بېشکه مونږ پیدا کړي یی تاسی ټول (اصلاً) له یوه سړي چې (آدم) او له یوی ښځې چې (حوا) ده او گرځولي یی مونږ تاسې ځانگې او قبیلې قبیلې دپاره د دې چې وپېژنی یو له بل سره بېشکه چې ډېر مکرم او معزز له تاسی څخه په نزد د الله تعالی ډېر متقي ادب لرونکی ستاسی دی. بېشکه چې الله تعالی ښه عالم ډېر خبردار دی.³³

بل ځای کې الله تعالی فرمایي: ﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا فَجَزَاؤُهُ جَهَنَّمُ خَالِدًا فِيهَا وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَلَعَنَهُ وَأَعَدَّ لَهُ عَذَابًا عَظِيمًا﴾.³⁴

ژباړه: او هر څوک چې مړ کړي کوم مومن په قصد سره (او د مسلمان دغه قتل روا هم وگڼي) نو جزا ده دوزخ دی (په داسې حال کې) چې تل به وي دی (دغه حلال گڼونکی د قتل) په هغه (دوزخ) کې او غضب (قهر) کړی دی الله تعالی په ده باندې او لری کړی دی (الله) دا (قاتل) له خپل رحمت څخه) او تیار کړی دی ده ته عذاب ډېر لوی.

فايده: د ټولو عالمانو په نزد (خلود فی النار) هغه چا لره دی، چې د مسلمان وژل حلال گڼي؛ ځکه د هغه په کفر کې شک نشته. یا به له ((خلود)) (تل ترله) ځنې تر اوږدې مودې پورې په جهنم کې هستوگنه وي. یا خو به داسې قاتل مستحق د هم داسې لوی سزا وي، وروسته الله تعالی پخپله مالک او مختار دی، او ((خلود فی النار)) او ((خروج عن النار)) دواړه د ده کار دی هر څه چې اراده یې وي همغسې کوي. والله اعلم.³⁵

33 - تفسير القرآن العظيم و ترجمته معانيه الى لغة البشتو ج ۲ / ۱۲۱۱.

34 - (سورة نساء / ۹۳).

35 - (القران الكريم و ترجمه معانيه الى لغة البشتو ج ۱ ص ۵۱۸).

په یو بل ځای کې الله تعالی فرمایي: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا﴾.^{۳۶}

ژباړه: ای هغو کسانو چې ایمان یې راوړی دی (یعنې ای مومنانو!) مه خورئ تاسې مالونه د یو بل په خپلو منځونو کې په ناروا سره، مگر (خورئ یې) که وي دا (مالونه چې خورئ یې مالونه د) تجارت (چې صادر وي) په خوښۍ سره له تاسو نه، او مه وژنئ تاسی سره ځانونه خپل (یعنې یو بل یا مه کوئ تاسې هغه کار چې ستاسې د هلاکت سبب وي) بېشکه چې الله تعالی دی پر تاسې باندې ډېر مهربان (د اجر او ثواب په انعام سره).

د هغې خلاصه داسې شوه ((په جایزې طریقې سره له مال اخستلو څخه هېڅ ممانعت نشته، چې د هغه مال ترک کول په تاسې دروند وي. (څېنې وایي چې مقصود له دې نهیې په هغه څه کې د مال مصرف کولو څخه منع ده چې د الله تعالی رضا په کې نه وي، او په تجارت سره یې مصرف کول دا دي چې د الله تعالی په لاره کې او د الله تعالی په رضا کې وي)).^{۳۷}

په دې نصیحتونو باندې هم هغه څوک عمل کوي، چې په زړه کې یې د الله تعالی ویره وي که د الله تعالی ویره نه وي؛ نو هیڅ نه کیږي.

زیاتره د غیبت، طعن، ذم او عیب لټولو منشاء کبر او غرور دی، چې انسان خپل ځان لوی گڼي او نورو ته په حقارت او سپکه گوري؛ نو ځکه الله تعالی دلته دا رابښي چې انسان لره نه ښايي چې په اصل، نسب، لویي او عزت باندې مغرور شي؛ بلکې پوه دې شي چې د انسان اصلي لویي او عزت په دې کې دی، چې ښه خصلتونه ولري او تل له الله تعالی څخه وویږي، مؤدب او پرهیزگار وي تر څو د ښو صفاتو په میچ او اندازه د الله تعالی په دربار کې معزز، مکرم او محترم شي. د نسب حقیقت خو دا دی، چې ټول نارینه او ښځې له آدم او حوا علیهما السلام څخه پیدا دي، سیدي، عثمانی، فاروقي، صدیقي، انصاري، شیخي، خاني، زویتوب او نورې ستاینې د ښه علم، عمل او تقوا په مقابل کې هیڅ دي. او دا خاندانونه، صفتونه او ستاینې پرته له دې څخه چې خلک پرې پېژندل کیږي او په تعارف کې کار ورکوي بل کوم قدر او قیمت نه لري. اصلي قدر او قیمت د هر سړي په دې کې دی، چې متقي، پرهیزگار او پوه وي. د شک پرته هر څوک چې الله تعالی په کومه شریفه، لویه، معززه او ښه کورنۍ کې پیدا کړی وي، هغه خو یو موهوب شرف دی لکه ځینې کسان یې ښکلي جوړ کړي وي؛ خو یوازې

^{۳۶} - (سورة نساء/ ۲۹).

^{۳۷} - (القران الکریم وترجمة معانيه الى لغة البشوج ۱ ص ۴۶۰).

هم هغه ښکلیتوب د ناز او فخر وړ نه دی او نه د کمال او فضیلت معیار گڼلې شي او نه هم د هغه له وجې نورو ته په سپکه سترگه کتې شي. هو! شکر دې وکړي چې الله تعالی بلا اختیار او کسب مونږ ته دا نعمت را کړی دی. دا هم په شکر کې داخل دي، چې د غرور او تفخر څخه ځان وژغوري او هغه نعمت دې په هسې رټلیو روشونو، بدو اخلاقو او خرابو خصلتونو سره خراب نه کړي. لنډه یې دا چې د مجد، شرف، عزت او فضیلت اصلي معیار نسب نه؛ بلکې تقوا او طهارت دی او متقي سړی نورو ته هیڅ کله په سپکه سترگه نه گوري.

تقوا او ادب په اصل کې د زړه کار دی، الله تعالی ته دغه ښه معلوم دی هر هغه سړی به چې په ښکاره ډول سره متقي او مؤدب په نظر راځي هغه په واقع کې څنگه دی او وروستو له دې څخه به څرنگه شي؟ العبرة للخوا تيم. د سورت حجرات په ۱۱ او ۱۲ آيت کې په چا پورې مسخرې کړل، پیغور ورکول، په بدو لقبونو سره ورته آواز کړل، خامخا بدگمانی ورباندې کړل، د چا عیبونو پلټل او غیبت کول یې سخت حرام او ناجایز عمل گرځولی ده. همدا ډول ذات، رنګ او نسل په بنیاد باندې خپل ځان اوچت گڼل او د نورو کم گڼلو څخه هم منع کړی ده او ټول انسانان یې د حضرت آدم او حوا علیهما السلام اولاد وگرځولو او په دې سره یې د نړیوالی ورورولی او مساوات درس ورکړی دی.

نبي کریم صلی الله علیه وسلم د حجة الوداع په خطبې کې ارشاد فرمایلی وو: ((ألا لا فضل لعربي على عجمي، ولا لعجمي على عربي، ولا لأحمر على أسود، ولا لأسود على أحمر، إلا بالتقوى)).^{۳۸} ژباړه: خبردار! هیڅ غوروالی نشته عربي ته په عجمي باندې او نه عجمي ته په عربي باندې او نه سپین ته په تور باندې او نه تور ته په سپین باندې مگر په تقوا سره.

په اسلامي شریعت کې د ذات او نسل له وجه چا ته د فضیلت ورکولو هیڅ ځای شتون نه لري، د مکې مکرمې د فتح په ورځ د عربو ښایسته ځوانانو شتون درلود؛ خو نبي کریم صلی الله علیه هغوی ټول پرېږدي او د حبشې یو تور رنګ حضرت بلال رضی الله عنه ته فرمایي چې د مکې مکرمې بام ته پورته شه او آذان وکړه، دا د دې خبرې دلیل دی، چې نبي کریم صلی الله علیه وسلم په نظر کې ذات، رنګ او نسل هیڅ اهمیت شتون نه درلود. د دې خبرې اړتیا دی چې د نړۍ خلک، حکمرانانو څخه تر عوامو پورې او د عوامو څخه تر خواصو پورې هر یو د نبي کریم صلی الله علیه وسلم پاک سیرت د خپل ځان لپاره د عمل نمونه وگڼي او په هغې باندې دې عمل وکړي، یوازی په دې ډول د نړۍ څخه فتنه او فساد له منځه تلای شي او د امنیت او خونديتوب فضا رامنځ ته کیدای شي.

^{۳۸} - البيهقي، أبو بكر، أحمد بن الحسين بن علي بن موسى الخُسْرُو جردی الخراساني، (۱۴۲۳هـ). شعب الإيمان ج ۷/ ۱۳۲. (ط. ۱).

۱- **عدالت:** عدالت د اسلامي نظام یو مرکزي اصل دی، چې په اړه یې الله تعالی په قرآن کریم کې فرمایي: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاَنُ قَوْمٍ عَلَىٰ أَلَّا تَعْدِلُوا اعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾^{۳۹}

ژباړه: ای هغو کسانو چې ایمان یې راوړی دی (یعني ای مومنانو!) اوسئ تاسې محکم ولاړ (په حق باندې) له پاره د الله تعالی (اوسئ تاسې!) شاهدان په قسط (عدل او انصاف) سره او نه دې باعث کړي تاسې دښمني د یوه قوم په دې باندې چې عدل انصاف به ونه کړئ تاسې، عدل (انصاف) وکړئ تاسې! هم دا عدل ډیر نژدې دی تقوا (پرهیزگاری) ته او وویریرئ تاسې له الله تعالی (نو ظلم مه کوئ!) بېشکه چې الله تعالی ښه خبردار دی په هغو اعمالو چې کوئ یې تاسو.

دا ډول عدالت د ټولنې د امنیت او خوندیتوب لپاره یو اړین شرط دی.

۲- **احسان او رواداري:** اسلامي شریعت خلک نه یوازې عدالت ته بلکې له هغه پورته احسان ته هم هڅوي، یعني له خلکو سره په مهربانۍ او نرموالي چلند وکړي، چې دا احسان او رواداري د یو پیاوړي ټولنیز امنیت او خوندیتوب بنسټ دی.

۳- **تقوا او خدایي وېره:** اسلامي شریعت د انسان دننه یو روحاني کنترول رامنځته کوي، کله چې شخص یقین او باور ولري چې الله تعالی یې هر عمل ویني؛ نو هغه به له جرم، تاوتریخوالي او بې عدالتۍ ډډه کوي، څه وخت چې په ټولنه کې نوموړي شیان شتون ونلري؛ نو امنیت او خوندیتوب ورسره یقیني دی.

ب - د اسلامي اصولو پربنسټ د امنیت میکانیزم

۱- **د حدودو او قصاص نظام:** اسلامي شریعت د جرایمو مخنیوي لپاره ځانگړی حدودي نظام لري لکه د غلو لاس پرې کول، د زناکار لپاره حد، د قاتل لپاره قصاص او داسې نور. دا حدود د جرمونو د مخنیوي یو قوي لامل دی، چې په پلي کولو سره یې د امنیت او خوندیتوب راتلل هم باوري دي.

۲- **امر بالمعروف او نهی عن المنکر (خلک ښو ته رابلل او له بدو یې منع کول):** اسلامي ټولنه د اصلاح پر اصل ولاړه یوه ټولنه ده، چې په هغې کې هر مسلمان ته دا حق او مسؤلیت ورکړل شوی دی چې د ښو کارونو

^{۳۹} - (سورت نساء / ۸).

امر وکړي او له بدو کارونو خلک منع کړي. الله تعالی یې په اړه فرمایي: ﴿وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾.^{۴۰}

ژباړه: او وي دی (تل) یوه ډله له تاسې چې بولي (خلک) په طرف د خیر (اسلام) او امر (حکم) کوي (خلکو ته) په معروف (ښکې) سره او منعه کوي (خلک) له منکر (بدی) نه او دغه (آمرین بالمعروف ناهین عن المنکر) هم دوی دي په مراد رسیدلي.

دغه د ټولنیز کنترول د امنیت او خونديتوب یوه عامه پالیسي ده چې ټولنه د فاسدو کړنو څخه ساتي.

۳- د ښځو او ماشومانو امنیت او خونديتوب: اسلامي شریعت د ښځو، ماشومانو، یتیمانو قشرونو امنیت او خونديتوب ته ځانگړې اهمیت ورکوي، د هغوی حقونه تثبیتوي، ظلم پرې حرام گڼي او خلک د هغوی سره مرستی او د هغوی پالنې ته هڅوي. دا پخپله د ټولنیز او انساني امنیت او خونديتوب یوه پراخه برخه تشکیلوي.

ج - د اسلامي شریعت اغېز په ټولنه کې

۱- ټولنیزه همکاري او مرسته: اسلامي شریعت د زکات، صدقې، خیرات او وقف له لارې د ټولنې د بېوزلو، یتیمانو او محتاجو سره مرسته کوي. دا اقتصادي ملاتړ د ټولنیزو جرمونو لکه غلا، دوکې او فساد مخنیوی کوي، چې نوموړي مسایل د اسلامي شریعت مضمون عبادت پوهنه کې په بشپړ ډول بیان شوي دي.

۲- د ورورولۍ فضا: اسلامي شریعت انسانان د نژاد، قوم، ژبې یا طبقې پر بنسټ نه جدا کوي. الله تعالی یې په اړه فرمایي: ﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلِحُوا بَيْنَ أَخَوِيكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾.^{۴۱}

ژباړه: بېشکه چې مومنان ټول په دین کې سره وروڼه دي؛ نو پس صلح او جوړښت کوئ تاسې (ای مومنانو) په منځ د وروڼو خپلو کې (تل تر تله) او ویریرئ له الله تعالی څخه (په هر شي او هر وخت کې) او ځان ساتئ (له معاصیو) ښایي چې درباندي رحمت وکړل شي (له جانب د الله تعالی).

کله چې یوه ټولنه ورورولي ولري، بغض، کینه، کرکه او تشدد کمېږي او امنیت او خونديتوب تقویه کېږي.

^{۴۰} - (سورة آل عمران / ۱۰۴).

^{۴۱} - (سورة حجرات / ۱۰).

۳- د سولې فرهنگ:- اسلام د جگړې پر ځای سولې ته لومړیتوب ورکوي، حتا د جگړې پر مهال هم اسلام سخت اصول لري چې ملکي خلک، دیني ځایونه، بنځې او ماشومان باید مامون او خوندي پاتې شي. دا د سولې یوه بې سارې نمونه ده.

ه- د معاصرې نړۍ اړتیاوې او اسلامي حل لارې

نن نړۍ له بېلا بېلو امنیتي ستونزو سره لاس او گریوان دی لکه ټولنیز فساد، بې عدالتی او اقتصادي نابرابري. اسلامي شریعت کولای شي، چې د دې ټولو ستونزو لپاره د حل لارې وړاندې کړي:

۱- د روحي اصلاح له لارې د ټولنیز فساد مخنیوی.

۲- د اقتصادي عدالت له لارې د محرومو طبقو ملاتړ.

۳- د تقوا له لارې د جرمونو کمول.

۴- د عدالت د اصل له لارې د خلکو ترمنځ باور زیاتول.

د اسلامي شریعت مضامینو اغیزې په امنیت او خوندیتوب کې

اسلامي شریعت مضامین مستقما اغیزې لري؛ ځکه چې اسلامي شریعت د عقېدې، عباداتو، اقتصاد، اخلاق او سیاست څخه بحث کوي، چې د گران هیواد په ټولو مکتبونو او پوهنتونونو کې د اسلام اعتقادي نظام لوستل اړین او لازمي دي، کله چې یو مسلمان د الله تعالی په وجود باندې په یقین او باور سره ایمان ولري او د مرگ څخه روستو بیا ژوندي کیدو باندې، حساب کتاب او دوزخ او جنت باندې په ځانگړي ډول د آخرت عقیده داسې یوه بدلون راوستونکې عقیده دی، چې هیڅ فرد د جرم کولو تصور ته هم نه پریري، همدا ډول نبوي سیرت، عبادات پوهنه، کورنۍ نظام، د اسلام اقتصادي نظام او سیاسي نظام هغه مضامین دي، چې پوره اخلاص او امانتداری سره د افغانستان مسلمان ملت متعلمینو او ځوانو محصلینو ته ولوستل شي؛ نو د الله تعالی د دربار څخه قوي امید دی، چې د مونږ مسلمانان ټولنه به د هر ډول جرم څخه ډډه کوونکې ټولنه جوړه شي؛ ځکه چې د شیخ الهند محمود حسن رحمه الله مشهور شاگرد عبیدالله سندهي رحمه الله د هندوستان په څیر هېواد په اړه وایي: چې په هندوستان کې دغه موجوده مدرسې کفایت کوي نورو مدرسو جوړولو ته اړتیا نشته؛ بلکې د هر پوهنتون، مکتب او لیسې سره نژدې یوه لیلیه جوړه کړئ او د شاگرد څخه د اطاق کرایه مه اخلئ، یوازې د ډوډۍ پیسې ترې اخلئ؛ خو دا شرط پرې کیردئ چې لمونځ به په جماعت سره په لیلیه کې کوي، د ماښام پر وخت یو دوه مبارک احادیث او د سحر پر وخت د قرآن کریم د یو څو آیتونو ژباړه او تفسیر ورته کوئ؛ نو څه وخت چې

نوموړی شاگرد سبا ته په بست باندې مقرر شي د اسلام او علماو مخالفت او اهانته به نه کوي. نو عبيدالله سندهي رحمه الله په يو کفري هيواد کې په دومره اندازه باندې کفایت کوي او دومره غټ امید ورڅخه لري؛ نو د مونږ په گران هېواد افغانستان کې الحمد لله چې ټولې کفرې نړۍ شکست خوړلی دی او د اسلام غراء شريعت او د افغانستان اسلامي امارت ته په بشپړه توگه غلبه حاصله دی (ادام الله بقاءهما) او د افغانستان اسلامي امارت مشرتابه او محترم وزير صېب حفظهما الله په ټولو پوهنتونونو کې د اسلامي شريعت مضامينو ته جدي توجه کړی ده او کوي يې؛ نو د الله تعالی څخه قوي امید دی، چې نوموړي د اسلامي شريعت مضامين د افغانستان اسلامي ټولنې ته بشپړ او دايمي امنيت او خونديتوب ور په برخه کړي.

پايله

اسلامي شريعت داسې يو امنيتي نظام وړاندې کوي، چې يوازې له بند، پوليس او محکمو سره تړاو نه لري؛ بلکې د انسان له دننه څخه پيل کيږي، د تقوا، عدالت، اخلاص، ورورولي او مسؤليت احساس هغه ارزښتونه دي که چېرې د يوې ټولنې بنسټ پرې کېښودل شي؛ نو امنيت، خونديتوب، ثبات او سوکالي به حتمي وي. اسلامي شريعت نه يوازې يو روحاني نظام دی؛ بلکې يو عملي ټولنيز او اخلاقي چوکاټ هم وړاندې کوي، چې د انسان ژوند ته امنيت او خونديتوب وربښي.

وړاندېزونه

۱- د لوړو زده کړو محترم وزارت څخه هيله کيږي، چې د اسلامي شريعت مضامينو لپاره داسې کادرونه وگماري چې په نوموړيو مضامينو باندې بشپړ حاکميت ولري، د ټاکلي مضمون سره د سیرت نبوي او د اسلامي تاريخ څخه هم خبرتيا ولري.

۲- د اسلامي شريعت محترمو استادانو څخه هيله کيږي، چې دوی ډير په اخلاص او په مېنې سره خپل درسي بهير مخې ته يوسي اودا درد له ځان سره ولري، چې څه ډول کولای شي خپل ځوان قشر له اسلامي اصولو سره آشنا او هغه يې د ژوند داسې يوه برخه وگرځوي چې په هيڅ صورت کې ترې جدا نشي.

۳- د محترم وزارت څخه هيله کيږي، چې وخت په وخت د هېواد ښوځ کرامو مدظلهم العالیه له خوا محصلينو او استادانو ته اصلاحي او فکري سمېنارونه دایر کړای شي.

۴- د امر بالمعروف او نهی عن المنکر نظام په پوهنتونونو کې لله الحمد جوړ دی، بايد جدي شي.

The impact of Islamic Sharia on security and safety

Teaching Assistant Habiburrahman Habibi, Shaikh Zayed University, Faculty of Sharia, Department of Jurisprudence and Law.

Email: habiburamanhabibi786@gmail.com

Abstract

I would like to summarize my article in the following few sentences. Islamic Sharia is composed of two terms: Islam and Sharia. Linguistically, Islam refers to submission and obedience, and in Islamic terminology it means submitting oneself to all the commands of Almighty Allah. Sharia is an Arabic word derived from shara‘a–yashra‘u, meaning “a clear path or way.” Technically, Sharia is the divine commandments revealed to regulate the religious and worldly life of human beings. These commandments are derived from the Holy Quran, the Prophetic Sunnah, consensus (Ijma), and the intellectual heritage of the Muslim ummah, and they influence all aspects of individual and social life. Security and safety are a great blessing and favor from Almighty Allah upon His creatures. Without them, all worldly progress becomes meaningless. Islamic Sharia has a direct role in establishing security and safety because it addresses matters of belief, worship, economics, ethics, and governance. When an individual is nurtured in a way that recognizes and practices both the rights of Allah and the rights of people, a society—made up of such individuals—naturally becomes stable. Thus, when every member of the community adheres to sound beliefs, proper worship, and good morals, security and safety are ensured

Keywords: Security and safety, Effects in the society, Needs and Islamic solutions. Core principles and values

مراجع او مصادر

قرآنکريم

ابن منظور، محمد بن مكرم. (۱۴۱۴هـ). لسان العرب، (ط. ۳). بيروت: دار صادر.

أبو بكر بن أبي شيبة، عبد الله بن محمد. (ب. ت.). مصنف ابن أبي شيبة. (ط. ۱). الرياض: مكتبة الرشد.

أبو عبد الله الإمام أحمد بن حنبل. (ب. ت.). مسند أحمد، بيروت: دار الكتب العلمية.

أبو عبد الله الحاكم محمد بن عبد الله. (۱۴۱۱). المستدرک علی الصحيحین. (ط. ۱). بيروت: دار الكتب العلمية.

البخاري أبو عبد الله، محمد بن إسماعيل الجعفي. (۱۴۰۷هـ). صحيح البخاري. (ط. ۳). **بيروت**: دار ابن كثير، اليمامة.

البيهقي، أبو بكر، أحمد بن الحسين بن علي بن موسى الخراساني، (۱۴۲۳هـ). شعب الإيمان. (ط. ۱)، مكتبة الرشد.

الترمذي، أبو عيسى، محمد بن عيسى. (ب. ت.). صحيح سنن ترمذي. بيروت: دار إحياء التراث العربي.

السجستاني، سليمان بن الأشعث، (د. ت.). سنن أبي داود. بيروت: دار الفكر.

الفقه الأكبر. الطبعة: الأولى، ۱۴۱۹هـ الناشر: مكتبة الفرقان - الإمارات العربية.

القران الكريم و ترجمة معانيه وتفسيره إلي لغة البشتو.

د اوښتون پړاو منظوم ادب او د نوي نسل اړیکې

پوهنیار صفی الله اثر د نیمروز پوهنتون د ښوونې او روزنې پوهنځي، د پښتو څانگې استاد

برېښنالیک: Sfiullahasar97@gmail.com

لنډیز

د پښتو معاصرې دورې اوښتون پړاو یو جنجالي پړاو دی، په دې لیکنه چې عنوان یې دی (د پښتو ادب معاصرې دورې د اوښتون پړاو منظوم ادب او د نوي نسل اړیکې) د پښتو معاصرې دورې اوښتون پړاو پورې اړه لري، په یاده لیکنه کې نوی نسل او د نوي نسل ادبي غوښتنې هم په په پام کې نیول شوي، چې سپړل یې مهمه نظریه ده، معلومه شوې چې نوی نسل په کومه اندازه د دې پړاو د شاعرۍ سره علاقه لري او کوم ډول شعرونه یې د خوښې شعرونه دي، د څېړنې لپاره د میتود غوره کول لازمي کار دی، ما هم د دې څېړنې لپاره د مروړي میتود څخه ګټه اخیستې، د څېړنې ډول مې کتابتوني دی او ارزښت یې په دې کې دی چې تر دې دمه د دې سرلیک لاندې چا یا کوم لیکوال لیکنه نه ده کړې، د پښتو ادبیاتو په دې پړاو کې شاعرۍ د شعار بڼه درلوده، او معلومه شوې چې د دې پړاو په شاعرۍ کې د جنگي اصلحو نومونه او د ښي اړخو، چپ اړخو او منځلارو شاعرانو نظریې سپړل شوي او دنوي نسل د ذوق شاعري هم په ګوته شوې، ترڅنګ یې داهم څرګنده شوې چې نوی نسل د وطن دازادۍ تر څنګ د وطن د پرمختګ سره هم علاقه لري، نوی نسل زموږ د هېواد راتلونکي جوړوي باید لیکولان او شاعران یې په فکري ډول داسې وروزي، چې هېواد مو په راتلونکي کې د پرمختللو هېوادونو په قطار کې ودرېږي، او همدایي مسؤلیت دی.

کلیدي کلمې: ادب، اوښتون پړاو، نوی نسل، د نوي نسل غوښتنې.

سریزه

بسم الله الرحمن الرحيم، الحمد لله رب العلمين والصلاة والسلام على سيد المرسلين وعلى اله واصحابه اجمعين !

ادب د انسان د احساساتو، فکرونو او دردونو، هغه ژبه ده، چې له يوه نسله بل نسل ته لېږد او د وخت د بدلونو سره برابرېږي، هر نسل له ادب څخه بېلابېل برداشت لري، خو نوی نسل چې د ټکنالوژۍ، نوې زده کړې او بدلونونو په چاپیریال کې رالوی شوی د ادب لپاره ځانگړی ذوق، غوښتنې او طمعې لري. په دې مقاله کې هڅه شوې، چې د نوي نسل او پښتو معاصرې ادبي دورې د اوښتون پړاو د منظوم ادب تر مینځ اړیکې و څېړل شي، دا به وښودل شي چې نوی نسل په یاد پړاو کې د ادب څخه څه غواړي؟ په نظم او شعر کې کوم موضوعات لکه: عشقي، وطني، انقلابي او نور بیان شوي دي؟ او څنگه کولای شو د دوی غوښتنو ته مثبت ځواب ورکړو؟ که څه هم د دې پړاو د لیکوالانو شمېر زیات دی او نشي کېدای د ټولو لیکوالو او شاعرانو د شعرونو اولیکنو نمونې راوړل شي، خو هڅه شوې او د دې پړاو د ټولو لیکوالو او شاعرانو یوازې د شاعرۍ فکر په یو منظم قالب کې راټول شوی دی.

ادب باید د نسلونو تر مینځ د اړیکو پل وي نه باید د لرې والي دیوال. نو مهمه ده چې لیکوالان، شاعران، ښوونکي او فرهنګیان د نوي نسل ذهني او فکري اړتیاوې درک کړي او ادب ورته داسې وړاندې کړي چې نوی نسل یې لوستلو سره مینه پیدا او زده کړه ترې وکړي، د ځان، هویت، قوم، انسان او بلکې د ټولې ټولنې ښېگڼې په کې په روښانه ډول وگوري، نو نه یوازې دا نسل به ادب ته ارزښت ورکړي، بلکې ادب به هم د دوام، ژوند او بدلون غښتلی دلیل ولري.

د څېړنې اصلي موخې

د دې څېړنې اصلي موخه داده چې د نوي نسل او د اوښتون پړاو د ادب تر مینځ اړیکې و څېړل شي، او دا معلومه کړي چې د اوښتون پړاو شاعرۍ نوي نسل ته څه پیغام درلود، د ادب څخه څه ډول استفاده کوي او پر دوی د دې پړاو ادبي ارزښتونو د اغېز کچه معلومه شي، د اوښتون پړاو د ادبیاتو او نوي نسل د فکري، فرهنګي او ټولنیزو ځانگړتیاوو د پېژندنې ترڅنګ دا هم معلومول، چې نوی نسل د اوښتون پړاو د ادبیاتو سره په کومه کچه علاقه لري.

د څېړنې مواد او کړنلاره

په دغه څېړنه کې مې له مختلفو کتابونو او کتابخانو څخه لیدنه کړې، په ټولو علمي او نورو ځایونو کې مې چې په دې تړاو څه تر سترگو شوي معلومات را اخیستي او یادونه مې ترې کړې، له کومې غوټې او ستونزې پرته مې پرې روښانه رڼا اچولې او تشریح کړې دي په همدې اساس زما د څېړنې ډول کتابتوني دی، میتود او کړنلاره یې

تشریحي ده چې د دې لیکنې په ترتیب کې ترې وړ گټه پورته شوې، په راتلونکو پاڼو کې یې هر څه په ډاگه راغلي دي.

موندنې

په اوبښتون پړاو ادبیاتو کې د نورو دوو ډلو شاعرانو په پرتله د منځلارو شاعرانو شعرونه او لیکنې برجسته او مسوولیت منونکې دي، د نورو دوه ډلو ښي اړخو او چپ اړخو شاعرانو شاعري د شعار ښه لري، چا د فکري بدلون لپاره کور، کالي او ډوډۍ غوښتل او چا ولس د ازادۍ له گټو خبراوه، نوی نسل زړې تجربې نه خوښوي او نوې غوښتنې لري، چې باید لیکوالان یې ورته په گوته کړي.

نوی نسل له ادب څخه نوې مانا، نوې غوښتنې، نوې لارې او نوي انځورونه غواړي، او د داسې شاعرۍ او لیکنو غوښتونکي دي، چې د دوی د روحي غوټو، ټولیزو پوښتنو او ارزښتونو سره ژورې اړیکې ولري، لنډې لیکنې یې ډېرې خوښیږي. جهادي لیکوالانو کې د شوروی یرغل له ماتې وروسته یې ټوپک پر ځمکه ایښی نوی نسل ته یې په خپله شاعرۍ کې مناسب او وړ لارښوونې کړي، په ټوله کې د دې پړاو شاعرۍ د نوي نسل په زیاته کچې غوښتنې په نیارو کې پریښي او پام ورته نه دی شوی.

ادب: ادب یوازې د الفاظو نړۍ نه، بلکې هغه ژوره هنري تجربه ده چې د ژبې له محدود وسیلو څخه د انسانانو اروايي نړۍ ته لاره پرانیزي او د یو ملت د فکري، کلتوري، او ټولنیز ژوند هنداره گرځي، بېلابېلې دورې، پړاوونه او لوړې ژورې لري. د پښتو ژبې ادبي دورې استاد روهي په درې برخو ویشلي: لرغونې دوره، منځنۍ دوره او معاصره دوره ده، هغه لیکلي چې معاصره دوره درې مهم پړاوونه لري روښانتیا پړاو، وینتیا پړاو، د اوبښتون پړاو، څلورم پړاو چې کېدای شي د سمون پړاو یې وېولو نوی پیل شوی (روهی، ۱۳۸۴، ۴۲م) چې زموږ څېړنه په ټوله کې د اوبښتون پړاو د منظومو ادبیاتو سره تړاو لري.

د ټولنې هر وګړی کولای شي ځان دهغه ټولنې په ادبیاتو کې وګوري، د خوند، غیرت، پوهې او د ژوند د نورو برخو لپاره یې ولولي او د راتلونکي ژوند د لارښوونو لپاره ترې گټه پورته کړي، خپلې او د ټولنې شته نیګړتیاوې په کې پیدا او د لیکوال د لارښوونو تر څنګ یې لوستونکي هم په حل لارو فکر وکړي، د وخت په تېرېدو سره هر څه تغیر کوي هغه که انساني فکرونه دي او که انساني ټولنه ده او یا د ژوند نورې برخې، پر همدې بنسټ لاندې عوامل د ادب د احوالو پر بدلون باندې اغېز ښکاري.

طبعي چاپیریال، دینونه، ټولنیز، سیاسي او فرهنګي چاپیریال، د ولسونو د یو بل سره اړیکې مستقیماً پر ادب اغېز کوي (همت، ۱۳۸۵، ۹۴ او ۹۵ م). چې د اوبښتون پړاو ادبیاتو مخکې او شاته د سیاست غرونه پراته دي. طبعي

چاپیریال یعنی د اوسېدو ځای چې د نورو علومو تر څنګ پر ادب هم مستقیمې اغېزې لري، ځکه ټولنه به یو معلوم ځای کې ژوند کوي او هلته د لوړو ژورو سره مخ کېږي او پېښې پرې مستقیم اثر لري.

په پای کې بیدار ملتونه د ستونزو په حلازو فکر کوي، خپلو نسلونو ته د هغې لارې لارښوونه کوي چې د دې نسل او ټولنې په خیر، برابري او سمون تمامېدای شي. ادب په ښکلې، اغېزښودونکې او هنري ژبه د ژوند د تجربو وړاندې کول دي، ټولنې ته لوری ښودل دي، لکه څنګه چې د ویلو په ژبه د معلوماتو وړاندې کول دي، هیڅ شی د ځان لپاره نه وي، د نورو لپاره وي، نو ادب په ادبي ژبه د ژوند یو ښکلې تفسیر دی. (ازمون، ۱۳۹۹، ۲۳ م) ادب داتوان لري چې د خلکو فکرونه بدل او له خوبه یې راوېښ کړي، د ظلم، بې عدالتۍ نا پوهۍ په وړانې غږ پورته کړي، دا داب تر ټولو ډېره مهمه دنده داده چې د ټولنیزو ستونزو د انعکاس تر څنګ د بدلون هڅه وکړي. ادب د انسان د باطن یو داسې غږ دی چې هیڅکله نه مري او دا غږ د پخوانیو او اوسنیو نسلونو تر مینځ پل مثال لري، چې ورسره په یو وخت کې د زړو او نویو فکرونو تر مینځ اړیکه ساتي او د انسانیت د بقا ضامن پاتې کېږي، د بلوم نظریه ده، کله چې یوه وینا فوق العاده ممتاز حد ته ورسېږي، هغه ادب دی. (غوربندي، ۱۳۹۹، ۱۴۰ م).

د پښتو معاصرې دورې اوښتون پړاو: څرنگه چې د پښتو ژبې ادبي نوموتي لیکوال استاد محمد صدیق روهي په لومړیو کې د پښتو ژبې ادبي دورې په درې دورو ویشلي او زیاته کړې چې ده، چې هره دوره بېل بېل پړاوونه لري، نو د دې خبرې پر بنسټ د پښتو معاصرې دورې درېیم پړاو د اوښتون پړاو دی، په دې پړاو کې پښتو ادب زیاتې لوړې ژورې لیدلي، کله سختو حالاتو نیولی او کله یې ورته د مخکې تګ لاره پرانستې، د ویښتیا پړاو ځنې لیکوالان او شاعران د اوښتون په پړاو کې لا زیات فعال شول چې زیات شمېر اثار یې په اوښتون پړاو کې د چاپ په چارو سمبال شوي همدا علت دی چې د شاعرانو ژوند کله کله د پړاو سره سمون نه خوري.

ښتو ادب د نورو مخکښو وختونو په پرتله د غربي ادب سره ژورې رېښې پیدا او ونښلولې، فرهنګي ټولنې جوړې شوې چې په خپله برخه کې نه هېرېدونکي او د قدر وړ خدمتونه کړي دي. په دې پړاو کې موږ په ټوله کې درې ډوله لیکوال لرو، کین اړخي، ښي اړخي، او منځلاري. کین اړخو چې د روسې هېواد پوره سیاسي ملاتړ ورسره و، په خپلو لیکنو او په ځانګړي ډول شعرونو کې به یې د خپل ګوند د پرمختګ، بریا او کامیابۍ ډمابې غږولې، چې لیکنو او شعرونو یې یوازې شعاري بڼه درلوده او بس. د نوي اساسي قانون (۱۳۴۳ هـ ش) د ګوندونو جوړول، د ازادو جريدو رامینځ ته کېدل او د بیان ازادۍ لپاره اجازه ورکړل شوه... په (۱۳۴۴ هـ ش) کال د خلق او پرچم جريدو خپرونې پیل کړې... که به کومه لیکنه او یا شعر کې د انقلاب ذکر نه و هغه به نه خپرېده. (باجوړی، ۱۴۰۱، ۷ م). کاوون توپاني د دې ډلې مخکښ لیکوال دی هغه لیکي.

اسمانه پرېږده چې زما په طوفاني وطن کې
د انقلاب د حوادثو سوبه گرمه شي لا
پرېږده چې بیا د اسمانونو د هیبت له زوره
د تورو تیږو په سینو کې ینه گرمه شي لا
(وزیر، (۲۰۱۸). (۲۵۷م)

بله ډله چې په دې پړاو کې د (ښې اړخو) په نوم یادیده، دې ډلې هم په ټول توان او زور د انقلاب مخالفت کاوه، د افغانستان هر اړخیز حالات له هغه وخته خراب او د تباهی خواته په تېرۍ روان شول له کومه وخته چې د هېواد د ځوان کهول څخه ځینې ځوانان د علمي او نظامي تربیې لپاره د بهرني منظم پلان له مخې شوروي او یا د شوروي دوست هېوادونو ته واستول شول او هېواد کې دننه ورسره یوځای د خلق دیموکراتیک گوند فعالیتونه او ترڅنګ یې د ښې اړخه گوندونو په پراخ ډول جوړېدو د هېواد د سیاسي حالاتو ترڅنګ هراړخیزې ستونزې څو چنده زیاتې کړې.

دې پېښو د افغانستان په سیاست، ثقافت، ادب او دخلکو په نفسیاتو تر څو لسیزو پورې کرغړن او ویروونکي اغېزې پرېښودې د هېواد لیکوالان هم په دوه ډلو وېشل شوي و خو ددې ډله بنديو څخه یوه ستره گټه او لاس ته راوړنه پښتو ژبې او ادب دا و چې دواړو خواوو د خپلو فکرونو او نظریو د ترویج لپاره هر اړخیز مواد پښتو ژبې او ادب ته را داخل کړي، چې په پښتو ادب کې یو نوی فصل پرانستل شو او په سیاست او فرهنگ یې خپلې اغېزې پرېښودې د محمد اصف صمیم په وینا، دې لوغړن او غرغړان حالت زموږ د ټولنې د سیاسي او فرهنگي خونې دیوالونه پاڅه کړل.

هغه ادب چې دښکېلاک د دفاع یا پرمختیا لپاره لیکل شوی یا ددې پر ضد کې لیکل شوی دواړه یو قسم ته د مزاحمتي ادب حیثیت لري، غرض او منشا یې د افغانستان د وروسته پاتې کېدو علتونه له مینځه وړل و (وزیر، (۲۰۱۸). (۲۷۲-۲۷۳م). استاد ناگار یو مجاهد لیکوال دی هغه لیکي.

ځان به غلام قام به د ټول عمر بندي ساتي
څوک چې لاسونه ورکوي سر او تندي ساتي
شکونه هیڅ نه دي په کار په دریابۍ خاموشۍ
سمندر تل کې طوفانونه تل ژوندي ساتي

د ازادی په شیرنی شیندي د وینو برسات
ناگار چې هرڅه کوي مینه فرهادي ساتي
(ناگار، ۱۳۸۹، ۱۹م)

استاد ناگار په خپله شاعری کې هغه خلک غلامان بللي چې خپل نوی نسل او په ټوله کې په هېواد کې ټول شته قومونه د پردیو د گټو په پار نا خبره ساتي او د قوم په دې ناخبرۍ کې د پردۍ گټې ترڅنګ خپله مادي گټه په پام کې نیسي خپل ځانونه خوندي ساتي د ازادی او خپلواکۍ په کپسه کې نه وي، د بې ننگۍ وروستی حد پرې تمام او د نوي نسل لارښوونو او بیدارۍ لپاره قلم نه پورته کوي، ناگار نوي نسل ته د خپلې شاعری په زیاته برخه کې د غیرت، عزت او خپلواکۍ د گټلو وروسته د ارام درس وکوي.

پیر محمد کاروان هغه شاعر دی چې په شاعری کې یې نوی نسل د خپل هېواد او خاورې له ابادۍ خبر کړی، د نوموړي په شاعری کې نوي نسل ته د نورو لارښوونو ترڅنګ د کلتور د ساتنې خبرې هم کېږي.

په غرونو کې نښتر وي او په کلي کې چنار
په زړه کې مگر ځانگې ځانگې وغزېري یار
زلمي زلمي خوبونه دې په غېږه کې شیندم
که وخت دې چېرته وغځوي گونځې په رخسار
په سر کې لکه غر یوسي گلونه د جلال
له کوم سر نه چې ول تاو شي د دار لکه دستار
(کاروان، ۱۳۸۷ل، ص. ۲۷۳)

بله ډله چې نه یې د کین اړخو انقلابونه خوښول او نه یې د جهادي ډلو وخت ناوخته پندې مرمۍ خوښولې هغوی سوله غوښتونکي خلک و، که انقلاب او ښکېلاک د پښتنو او د پښتني ټولنې په ژوند ناوړه اثرات خپرول نو بل خوا د مجاهدينو څخه هم د ازادی پرته بل کوم خاص خیر نه دی رسېدلی، چې وروسته د بریا یې په داخلي جنگونو حساب نشي کېدای.

غزل

دښمن په زوره ننوت په کور د پښتانه
خو دغه کار یې هم وکړ په زور د پښتانه
چالاکه دښمنان چې یې سر وړي هغه مهال
مشغول لکه ماشوم کړي په څه ورو د پښتانه

ویر یا به یې هم درکړي که یې زړه وي ستا په کار
خو سر په هر حالت کې دی په پور دپښانه
دروېش ورپسې ټول عمر اخیستی و خراغ
خو چېرته یې هم ونه لیده غمخور دپښتانه
(درانی، ۲۰۱۰ل، ص. ۴۴)

که څوک د دروېش دراني شاعري سر تر پایه مطالعه کړي، و به ويني چې نوموړي شاعر څومره مسؤليت منوونکي شاعري کړې، نوی نسل يې د خپلو پلرونو او نيکونو بې غورۍ ته متوجه کړی، او ياد نسل ته روحیه ورکوي چې خپلو نیمگړتیاوو ته متوجه شي تر څو يې خدای مکره راتلونکی ژوند د لوړو ژورو سره مخ نشي.

د اوبښتون پړاو د شاعرۍ منځپانگه: دا پړاو په هېواد کې د لوړو ژورو د پيل سره يو ځای پيل شوی او زموږ گل هېواد د دې پړاو د پيلېدو سره يو ځای د پرديو جنگونو او گټو ښکار شوی هېواد ته په هره برخه کې خدای شته پراخ تاوانونه واوښتل په اقتصادي، فرهنگي او سياسي لحاظ ډېر وروسته پاتې شو، د انسانانو تر څنگ په څارويو او اباديو د زړې په اندازه رحم ونشو، خو ترڅنگ يې په هره برخه کې فکري بيداري را مينځ ته او نوی نسل د اروپايي تجربو په اړه يې لا پخوا معلومات درلودل. د دې تر څنگ په دغه پړاو کې د وطن د ازدۍ او ابادۍ روحیه ورکول کېږي، او اکثر و بڼي اړخو (مجاهدو) ليکوالانو تر څنگ ښځينه شاعرانې هم افغان ولس د هېواد خپلواکۍ او ابادۍ ته هڅوي، تر څو په خپل کلي کور کې د نور د شر څخه خلاص، هوسا، ارام او پرمختللی ژوند وکړي.

کریمه فیض زاده رسولي چې د اوبښتون پړاو یوه ښځينه شاعره ده، هغې هم د خپل زړه اواز د شعر په ژبه بیان کړی، د وطن د ابادۍ غم ورسره دی او هڅه کوي، چې د نوی نسل فکر او سوچ د وطن د ابادۍ او پرمختگ خواته واړوي.

قول

يوه ورځ نه يوه ورځ به راسې	زه به وا درته زړگۍ کړم
پر بڼو به دې بیده کړم	د امېل به دې غمی کړم
له اغیاره به دې دې پټ کړم	د پردو به دې پردی کړم
د سر تاج به درته جوړ کړم	چې په تا ښکلی پیکي کړم

تا به دومره ښکلمه چې رقيب دې لهونې کړم
زه دې ومـرم ای وطنه چې افغان دې راژوندی کړم
(رسولي، ۱۳۷۴ ل، ص. ۲۲)

پښتو ادب د نورو وختونو په پرتله د غربي ادب سره ژورې رېښې پيدا او وښلولې، فرهنگي ټولنې جوړې شوې چې په خپله برخه کې نه هېرېدونکي او د قدر وړ خدمتونه کړي دي.

له دې مخکې به چې شاعرانو هر رنگه د عشق، مينې، جام و ساقی، گل و بلبل نغمې غږولې خو د نويو حالاتو سره د ليکوالو او شاعرانو د ليکنو او شعرونو منځپانگه، کور، کالي، ډوډۍ، د خوار او غريب غمخواري، د مزدور سخت ژوند، د نادارو ناداري، د وطن غمخواري، ابادي، امن، د ژوند بقاء، هجرت، ورور وژنه، مورچل و سنگر، ستينگر و داشکه، ماین و چاودنې، وینه تويدل، د عزت او ناموس ساتنه او دې ورته نور موضوعات وگرځېدل دا چې هغه وخت زموږ د ټولنه په لومړيو کې په دوه برخو ووېشل شوه او هرې ډلې د خپل فکري ځواک په ملتيا ځان لوړ او په ښه لار روان احساسه وه، له لنډې مودې وروسته بيا هغه ليکوالان چې له هېواده مسافر شوي هغوی هم په نورو گاونډيو هېوادونو چپ نه دي پاتې شوي او خپل فکر يې د قلم په ژبه بيان کړی دی، اسحاق ننگيال چې د اوښتون پړاو مخکښ شاعر دی، هغه د وطن په وړانې دا ډول خفگان ښودلی.

يو باد

يو باد را لگېدلی ما د ځانه سره وړي
د زړه اس مې له باره د ارمانه سره وړي
د شپو پر اوبښ يو غل دی زموږ کلي ته راغلي
گلونه او باغونه له باغوانه سره وړي
(ننگيال، ۱۳۷۷ ل، ص. ۳۲۳)

له کومه وخته چې د شوروي په ملاتړ د خلق ديموکراتيک گوند پر سردار محمد داوود خان کودتا وکړه او نظام يې نسکور کړ له هغه وخته ليکل شوی پښتو ادب د هغوی د مفکورې او فکر تابع و، ترڅنگ يې د انقلاب پر پلوی هم په شاعرۍ کې د ډېرو شعرونو بېلگې شته دي، کاوون توپاني د نورو څېر د انقلاب په راتگ خوشاله دی او ياد انقلاب د هېواد د خاورې لپاره ازادي او خوشبختي گڼي دغه انقلاب يې د افغانانو د وښوونې او بيدارۍ لپاره اړين بللی په خپله شاعرۍ کې يې هم د انقلاب يادونه په دې ډول کړې ده.

سره شعرونه

اسمانه پرېږده چې زما په توپاني وطن کې
د انقلاب د حوادثو سوبه گرمه شي لا
پرېږده چې بیا د رستمیانو له هیبت له زوره
د تورو تیرو په سینو کې ینه نرمه شي لا
(اثر، ۱۴۰۱ل، ص. ۵۸)

د اوښتون پړاو د لومړیو شاعرانو د شاعرۍ موخه د شور د د انقلاب څخه ملاتړ و، شعري اصولو ته په کې پوره پاملرنه نه کېدله، شعار یې د (کور، کالي، ډوډۍ) و او هر چاته یې مساوي حق درلود، حتا د دې ډلې سیاسي مشرانو د مالدارو خلکو شخصي ځمکې او مالونه په غریبو د خپل لاس جوړ شوي قانون پر مټ وېشل شول، مجاهدینو که څه هم د تورې او قلم پر زور د هېواد د خپلواکۍ ویاړ وگاټه، د کین اړخو په څېر یې لیکنو او شاعرۍ د شعار بڼه درلوده او د وطن د ازادۍ، خپلواکۍ، ننگ، غیرت او داسې نور موضوعات د شعر په ژبه د شعار په بڼه وړاندې کول، خو د خپلواکۍ وروسته یې بیا کیسه بلې خوا ته واوښته او داخلي جنگونه پیل شول چې هېواد مو په هره برخه کې پراخ تاوانونه ولیدل.

نوی نسل: نوی نسل هغه نسل دی، چې د تېرو نسلونو په پرتله د ټکنالوژۍ، زراعت، ادب، کلتور، اړیکو، اقتصاد او د ژوند په نورو برخو کې نوي فکرونه لري، دا نسل د وخت د پرمختګ سره پرمختګ او هڅه کوي ځان د نورو پرمختللو نسلونو سره د ژوند په هره برخه کې سیال او برابر کړي.

نوی نسل مجازي نړۍ ته لاسرسی لري یاد نسل د ټولنیزو رسنیو له لارې (واټسپ، فیسبوک، انستیکرام، ټویټر او نورو) له لارې د نړۍ د نورو نسلونو سره اړیکه لري او هغوی ځاري وخت پر وخت یې د پرمختګونو او نیمګړتیاوو په اړه معلومات تر لاسه کولای شي، دوی د خپلو احساساتو څرګندول کوم عیب نه ګڼي او غواړي د هرې ممکنې لارې چې وي خپل احساسات څرګند کړي. همدارنګه نوی نسل یو هېواد پال نسل دی، دوی غواړي تر هر څه مخکې خپله هېواد پالنه په داسې ډول وکړي، لکه څنګه یې چې حق دی. د ادب لیکوالان باید د ټولنې د وګړو او په ځانګړې ډول د نوي نسل د ادبي ذوق معیار لوړ کړي او داسې لیکنې وکړي لکه څنګه چې ورته په نن ورځ ضرورت دی، له زړو او پخوانیو فکرونو پر ځای نوي فکرونه د نوي وخت سره برابر وړاندې کړي که داسې ونشي، نو خدای مکره د سانسګریت ژبې په څېر به خپله ژبه او ادبیات د لاسه ورکړي.

کابو دوه نیم زره کاله پخوا د سانسګریت عالمان په دې فکر کې ولوېدل چې خپله ژبه په پخوانۍ بڼه، په هماغه بڼه چې لرغونې لیکنې ورباندې شوې وې، خوندي وساتي. خو دوی چې د پخوانو کتابونو عالمان وو، د پخوانو خلکو سانسګریت یې د خپل عصر د سانسګریت غوره بڼه او دې ژبې ته یې د ډېرو زړو کتابونو په اساس

گرامر ولیکه او په دې ډول یې د خلکو د ژبې او د کتابونو د ژبې ترمنځ لوی دیوال ودراره (غضنفر، ۱۳۹۶، ۴۱ م). افغان نوی نسل په داسې روحیه روزل شوی، چې د وطن او ژبې د ساتنې ځانگړی فکر ورکړل شوی، خاوره او ژبه ورته د مور حیثیت لري، ځکه همدا ژبه ده، چې دوی پرې پېژندل کېږي او د نوي نسل پایښت، بقا او تلپاتې ژوند اساسي ستنې دي.

کله چې افغانانو خپله خاوره د پردو له منگلو و ایستله، او د افغانستان په نامه یې یو خپلواک هېواد جوړ کړ... دا چې ټول پاچاهان یې پښتانه وو... څنگه چې په کار وه پښتو ژبې هغسې وده ونه کړه... پښتنو پاچاهانو خپلې ژبې ته شا کړه، نه یوازې دا چې په دربار کې ځای ور نه کړ بلکې له خپلو کورونو یې هم وویستله (درانی، ۲۰۱۴، ۲۳۴م).

د نوي نسل ادبي غوښتنې: نوی نسل چې د نویو ټولنیزو، فرهنګي او تکنالوژیکي بدلونونو په څپو کې رالوی شوی، د ادب له نړۍ سره داسې اړیکه لري، چې له ادب څخه نوې مانا، نوې ژبه، نوي انځورونه او نوې غوښتنې غواړي، ځکه چې دوی په یوې داسې زمانه کې سترګې غړولي، چېرته چې د معلوماتو چټکتیا، د افکارو پراختیا، د بیان تنوع او د فرد ذهنیت دومره پراخ کړی چې د دودیزو ادبي قالبونو لپاره ځای نه پاتې کېږي، او د همدې تجربو له امله نوی نسل په ټوله کې له ادب څخه داسې څخه غواړي چې د دوی د روحي غوټو، ټولنیزو پوښتنو، او ارزښتنو سره ژوره او رښتینې اړیکه ولري.

نوی نسل نه غواړي چې اوږدې او سختې لیکنې ولولي، د دوی لپاره ادب هغه وخت خوندور وي چې د دوی ننی تنده پرې ماته شي، غوښتنو ته یې ځواب ووايي، دوی د نوي عصر غږونه واورې او د دوی غږ د نوې زمانې سره برابر تر نورو ورسوي، هره ټولنه د پرمختګ لپاره ورځ تر بلې خپل نوي نسلونه روزي او دملتونو د سیالۍ لپاره په خپل ځان کې د هرې ممکنې لارې کار اخلي، دا سیالۍ د ابدیت ژوند او ښه پرمختګ لپاره کوي، د ولسونو د رضایت او مخکې تګ لپاره هر څه چې د وسې یې پوره وي کوي یې د ټولنې دا ټول وګړي په دا ډول خدمتونو په کولو سره ځان هوسا او لا نور ملاتړي پیدا کوي. (اثر، ۱۴۰۱، ۵۸م)

د همدې امله د نوي نسل د نورو غوښتنو تر څنګ ادبي غوښتنې لري، چې په کې د محتوا، ژبې او فورم له پلوه یو بشپړ بدلون غواړي، نوی نسل د ادب څخه یوازې ساعتیرۍ، تفریح، احساساتۍ تسلي او ښایست او ښکلا نه غواړي، بلکې د دوی لپاره ادب یو فکري مقاومت، ټولنیز غږ او فلسفي اړخ لري، نوی نسل زموږ نوي نیالګي دي، باید د داسې باغوانو له خوا وپالل او روزل شي چې د دې بوټو او نیالګیو له ناروغیو څخه خبر وي، هره لیکنه یې شته ناروغۍ ته درمل او د نوې زمانې سره ورته د نوي ژوند لارښوونکې وي.

د نوي نسل ادبي غوښتنو ته څنګه ځواب ویلی شو؟ د نوي نسل ادبي غوښتنې که له یوې خوا د دودیزو ادبي قالبونو، ژبنيو تمایلاتو، او محتوايي چوکاټونو څخه بېلې دي، خو له بلې خوا د دوی فکري درک، ټولنیز شعور،

او د ژبې کارونه تخلیقي نوښت ته هم نوي مفاهیم وربښي، خو دا مفاهیم هغه وخت ادبي معنا مومي، چې لیکوال، شاعر، او ادبي نظریه ورکوونکي د دوی غوښتنو ته ځواب ووايي، لیکوالان او شاعران باید د نوي نسل غوښتنو ته د نوي زمانې سره له برابرې زاویې وگوري او ورته ځواب ویوونکي وي، که خدای مکره دې خبرو ته پام ونشي نو له شک پرته به مو د خپلې ژبې ادب څو پیرۍ شاته وړی وي او د نوي نسل د روا غوښتنو پر ستوني به مو داسې پل ایښی وي چې د بیا ژوند طمع به ترې نشي کېدای.

موږ باید د نوي نسل د ژبې د جوړښت، د کلمو کارول او د بیان د نوښتونو د منلو ذهنیت پیدا کړو، باید د نوي ادبي بڼې فورمونه، ژبنۍ تجربې، او د محتوا په اړه نوې پوښتنې ومنو، او د دوی سره شریک معیار په داسې ډول رامنځ ته کړو چې دوی او نوې راتلونکې ټولنې ته په کې بریالی لارې وښودل شي.

بله دا چې لیکوالان او شاعران باید د نوي نسل د ادب لوست ته د ښوونې له زاویې وړ داخل نه شو باید له زده کړې زاویې ورننځي، زموږ ننۍ زمانه کمپیوټري زمانه ده، د کمپیوټر ایجاد هم په ادب اغېز پرېښی دی، نوې ساینسي نومونې، حرکات او بڼې د ذهني تجربو له لارې له یو بل شي سره ایښودل شوې دي، د دې دواړو تر مینځ بیا ورته والی، مناسبت یا تضاد نه خیال یا تصویر رامنځته شوی دی (ازمون، ۱۳۹۹، ۹۷م).

نوی نسل په پښتو ادب کې د نثر په پرتله د شعر او په ټوله کې منظوم ادب سره ډېره علاقه لري دوی غواړي خپل دردونه، نیمگړتیاوې، هیلې او ارمانونه د نثر په پرتله په شعر کې ولټوي، د دې خبرې به دلیل داوي چې نوی نسل د عمر له مخې د ځوانۍ په مرحله کې وي ژوند او کړه وړه یې احساساتي وي نو شعر د احساساتو ژبه ده. شعر هغه وینا ده، چې الفاظ یې ښکلي وي او ویونکی یې په فکر، پوهه، ذوق، د زړه هیجان او د روح اغېز سره گډ کړي (هاشمي، ۱۳۹۲، ۶م).

عارف خزان چې د اوښتون پړاو یو مخکښ شاعر دی، د خپل قوي تخیل په زور کلمو او جملو ته داسې تربښت ورکوي، چې لوستوونکي کې یې له لوستلو خوند اخلي او د خپل ژوند سرنوشت د همدې نوښتگرو لیکوالانو او شاعرانو د لیکنو او شاعرۍ پر بنسټ ټاکي.

لکه غوټۍ په وینو سور یمه سبا خندوم

د گل په سرو شونډو پرتله ده او مسکا خندوم

(خزان، ۱۳۶، ص. ۱۶۶)

نوی نسل په ټوله کې ټول یو قسم طبع نه لری معلومه خبره ده، چې یوه ډله به خپل ذهني سکون او د راتلونکي ژوند ښېگنې په نثري ادب کې لټوي، له دې جملې څخه یوه ډله شته چې غواړي نثري ادب ولولي او ډرامې، لنډه کیسه ځکه لولي چې لنډه وي او لوستل یې د رسا پیغام تر څنګ کم وخت غواړي، چې دا یوه بېله موضوع ده.

پایله

ادب د ټولنې د روح هنداره ده، او نوی نسل د دې روح نوې څپه بلل کېږي، په دې مقاله روښانه شول چې نوی نسل د اوښتون پړاو د ټول ادب سره چندان ژور تړاو نه لري، ځکه د دې پړاو شاعري د شعار بڼه لري، پرته له یوې خاصې برخې چې د خوار او غریب د حق غوښتنه، د هېواد ساتنې، ابادۍ او غیرت بلنه په کې ورکړل شوې ده، کله چې په پښتو معاصره دوره کې د اوښتون پړاو پیل کېږي نوی نسل د گوندونو د گټو او تاوانونو په اړه معلومات نه لري، چې د وخت په تېرېدو یې هر څه په خپلو سترگو ولیدل، او د نوې نړۍ سره یې اړیکې پیدا کړې د اوښتون پړاو ټول ادبیات د دوی د غوښتنو سره برابر نه دي، یو خبره خو داده چې د یاد پړاو ادبیات په لومړیو کې یوازې د شعار بڼه درلوده او د شعر جوړښت او د ژوند د هرې برخې مفهوم ته په کې چندان پاملرنه نه کېده او دا چې، دا نسل د کینې اړخو او ښې اړخو په نسبت د منځلارو شاعرانو شاعري له دې وجهې خوښوي چې، نړیوال یوالي ته رابلل شوي، د ژوو مرگ ورته د انسان په څېر په یاده شاعرۍ کې ښودل شوی او دستونزو حللارې ورته په کې په ډاکه شوي، ځوانان نن ورځ د هغه ادبیاتو سره مینه لري چې د دوی د احساساتو، ژوند، ستونزو او هیلو ژبه وي.

نوی نسل نه یوازې عشقې شعر خوښوي، بلکې وطني او انقلابي شاعرۍ ته زړه ورکوي، بلکې هغه انقلابي شاعرۍ شته چې د نوې زمانې نوي ژوند ته پیغام په کې نغښتی وي، ځکه دا شعرونه دوی ته هویت، غیرت، بدلون او ارمانونه ور په زړه کوي، همدارنګه د نثري ادب هم د نوي نسل پام ځانته را اړولی، ځکه چې د دوی د ورځني ژوند انځور وړاندې کوي. موږ دا هم درک کړه چې نوی نسل نه یوازې د ادب لوستونکی دی، بلکې لیکوونکی هم دی او غواړي ادب ورته د انعکاس هنداره وي، د دې لپاره اړینه ده چې لیکوالان د ځوانانو ژبه وپېژني او داسې لیکنې په نثري او منظوم ادب کې وشي چې نوی نسل په کې ځان او ټولنه وويني.

وړاندیزونه

۱: څېړونکي او لوستونکي دې د پښتو ژبې او ادب د نورو تاریخي دورو او پړاوونو سره د نوي نسل اړیکې وڅېړي.

۲: د پښتو ژبې ویونکي او لیکوالان دې، د پښتو ژبې او پرمختګ په موخه په ټول پوره آثار ولیکي، تر څو پښتو ژبه د نړیوالو ژبو سیاله شي.

The Transitional Phase of Contemporary Pashto Literature: Poems and the Relationship between the New Generation

Teaching Assistant Safiullah Asar, Faculty of Education, Nimroz University,
Professor, Department of Pashto.

Email: Sfiullahasar97@gmail.com

Abstract

The transitional period of the modern Pashto period is a controversial period. This article, titled (The Transition Period of the Modern Pashto Literature: Poetic Literature and the Relationship of the New Generation), is related to the transitional period of the modern Pashto period. The new generation and the literary demands of the new generation are also taken into account in the article, which is an important theory to explore. It has been found that the new generation The amount of interest in the poetry of this period and what types of poems are their favorite poems, choosing a method for research is essential, I have also used the review method for this research, my research method is library and its value lies in the fact that no one or any writer has written under this title so far, poetry in this period of Pashto literature is a form of slogan It has been found that in the poetry of this period, the names of war reforms and the theories of right-side, left-side, and moderate poets have been explored, and the poetry of the new generation's taste has also been identified. It has also been shown that the new generation is interested in the development of the country in addition to the freedom of the country. The new generation is shaping the future of our country, and its writers and poets should be thoughtful. Educate in such a way that our country will stand in the ranks of developed countries in the future, and that is our responsibility.

Keywords: Literature, transitional period, new generation, demands of the new generation

اخځلیکونه

- اثر، صفی الله. (۱۴۰۱). پر پښتو منظوم ادب د روسي ښکېلاک او کورنیو جگړو د اغېزو څېړنه. د ماسترۍ تېزس. ننگرهار پوهنتون، پښتو ادبیاتو ماسترۍ برنامه.
- ارمل هاشمي. سید اصغر. (۱۳۹۲). شعر پوهنه. مومند خپرندویه ټولنه جلال اباد.
- ازمون، لعل پاچا. (۱۳۹۹). د ادبیاتو فلسفه. د افغانستان د علومو اکاډمي د اطلاعاتو او عامه اړیکو ریاست، کابل افغانستان.
- باجوړی، بریالی. (۱۴۰۱). د پښتو ادبیاتو معاصر تاریخ اوښتون پړاو. جهان دانش خپرندویه ټولنه. جهاني، عبدالباري. (۱۳۷۸ل). پایکوپ. کوټه: صحاف نشراتي موسسه.
- خزان، عارف. (۱۳۶۹ل). له برهوت نه. کابل: د افغانستان د لیکوالو انجمن، دولتي مطبعه.
- درانی، دروېش. (۲۰۱۴). د پښتني ژوند کره وړه. صحاف کتابخانه ارگ بازار قندهار افغانستان.
- درانی، دروېش. (۲۰۱۰م). دا ټوټي به لونگ شي. پېښور: صحاف خپرندویه ټولنه.
- رسولي فیض زاده. کریمه. (۱۳۷۴). زخمي شونلې. پېښور
- روهي. محمد صدیق. (۱۳۸۴). د پښتو ادبیاتو تاریخ دویم ټوک درېیم چاپ. دانش خپرندویه ټولنه تخنیکي څانگه پېښور.
- غضنفر. اسدالله. (۱۳۹۶). کلتور او ټولنه. مومند خپرندویي ټولنې تخنیکي څانگه.
- غوربندی. میراجان. (۱۳۹۹). د ژبپوهنې مبادي.
- کاروان، پیرمحمد. (۱۳۸۷). چنار خبرې کوي. پېښور: دانش خپرندویه ټولنه.
- لایق سلیمان. (۲۰۱۳). سندري په سویو واټونو کې. لاهور: پښتو ادبي غورځنگ کوټه.
- ناگار. فضل ولي. (۱۳۸۹). دا هغه بالاحصار دی. ننگرهار. ناگار خپرندویه ټولنه.
- ننگیال. اسحاق. (۱۳۷۷). سیندونه هم مري. پېښور
- وزیر. نصرالله جان. (۲۰۱۸). په پښتو ژبه او ادب د افغانستان د شور انقلاب اثرات پېښور: فاسټ ټریک کمیو نیکېشن.
- همت. عبدالملک. (۱۳۸۵). ادب او ادبي کره کتنه. صحاف نشراتي موسسه اکرم پریس لاهور.
- یون. محمد اسمعیل. (۱۳۸۷ل). سیندونه هم مري. یون کلتوري.

په اسلامي فقه او غرب کې د نکاح آثار

پوهنیار محمد نعیم رحمانی، سپین غر پوهنتون (ننګرهار) د اسلامي ثقافت ډیپارټمنټ استاد
عزیز الله تره خېل سپین غر پوهنتون (ننګرهار) د اسلامي ثقافت ډیپارټمنټ استاد

لنډیز

دا مقاله د زوجینو د نکاح حقوقي او ټولنیزو د اړیکې لپاره چمتو شوې ده، خو وینې چې د اسلام او لوېدیځو حقوقي نظامونو تر منځ په ودونو کې کوم بنسټیز توپیرونه او ګډ ټکي موجود دي. په اسلامي شریعت کې نکاح یو مقدس عقد ګڼل کېږي چې موخه یې د کورنۍ جوړول، د نسل ساتنه، د خاوند او مېرمنۍ د حقونو تنظیم، او د ټولنې اخلاقي ثبات تضمین دی. په څنګ کې، په لوېدیځو حقوقي سیستمونو کې نکاح په اصل کې یو مدني قرارداد بلل کېږي چې د شخصي ازادۍ، مساوات او د قانوني حقونو پر بنسټ تعریفېږي. مقاله د دواړو نظامونو له نظره د نکاح د حقوقي آثارو لکه مهر، نفقه، وراثت، طلاق، د اولاد حقونه، د کورنۍ جوړښت او ټولنیزې پایلو ارزونه کوي. یاده مقاله څرګندوي چې که څه هم دواړه نظامونه د کورنۍ د ثبات ارزښت مني، خو د پربښوونکو اصولو، ارزښتونو او تطبیقي قوانینو په برخه کې څرګند تفاوتونه شتون لري. همدارنګه د معاصرې نړۍ د بدلونونو له امله د اسلامي او لوېدیځو ټولنو د کورنۍ د جوړښت پر اغېزو هم بحث شوی دی. مقاله په پایله کې دې ته رسېږي چې د نکاح په اړه د اسلام او لوېدیځ مفهوم د انسان د ژوند په شخصي، ټولنیزو او حقوقي اړخونو ژور اغېز لري، او د دواړو نظامونو د ارزښتونو مقایسه د معاصرې کورنۍ د ثبات او د حقوقي اصلاحاتو لپاره مهمه علمي ارزښت لري.

کلیدي کلمات: اسلامي فقه، احوال شخصیه، اسلام، آثار، غرب، نکاح

سریزه

بسم الله الرحمن الرحيم، الحمد لله رب العلمين والصلاة والسلام على سيد المرسلين وعلى اله واصحابه اجمعين !
نکاح د انسان د ټولنیز او اخلاقي ژوند له بنسټیزو نظامونو څخه دی، چې د بشریت د پیل راهیسې د ټولنو د جوړښت، نسل د بقا، او د کورني ثبات د ټینګښت لپاره مهم رول لري. اسلام د نکاح موضوع ته ځانګړې پاملرنه کړې، او هغه یې یوازې یو مدني تړون نه، بلکې یو مقدس شرعي عقد بللی دی، چې د روحاني سکون، اخلاقي پاکۍ او ټولنیز نظم بنسټ ور باندې ولاړ وي. قرآن کریم د نکاح فلسفه په څو آیتونو کې په ښکاره ډول بیان کړې ده. الله تعالی فرمایي: ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً﴾. (الروم: ۲۱).

دغه آیت د نکاح بنسټیز هدف، چې سکون، مینه او رحمت دی، په واضح ډول څرګندوي. همدارنګه شریعت د نکاح د حقوقي او ټولنیزو آثارو د تنظیم لپاره داسې اصول وضع کړي چې د خاوند او ښځې تر منځ د مسؤولیت، عدالت، او احترام یو متوازن نظام رامنځته کړي. نبي کریم ﷺ د نکاح د اهمیت په اړه فرمایي: (النِّكَاحُ مِنْ سُنَّتِي، فَمَنْ رَغِبَ عَنْ سُنَّتِي فَلَيْسَ مِنِّي). (بخاري و مسلم)

دغه حدیث نکاح د اسلامي ټولنې د اخلاقي او اجتماعي جوړښت اساسي برخه معرفي کوي، او دا څرګندوي چې دا عمل یوازې د دنیوي اړیکو لپاره نه، بلکې د دیني روحيې د بشپړتیا لپاره هم مهم دی.

په مقابل کې، په لوېدیځو ټولنو کې د نکاح مفهوم د وخت په تېرېدو سره له ژورو بدلونونو سره مخ شوی دی. که څه هم نکاح هلته هم د کورنۍ د جوړښت یوه مهمه ستنه ګڼل کېږي، خو د هغې حقوقي بنسټ په اصل کې یو مدني قرارداد دی چې د فردي ازادۍ، شخصي رضایت او قانوني برابري پر محور ولاړ دی. له همدې امله د نکاح د آثارو په اړه د لوېدیځ او اسلامي لیدلوریو تر منځ د ارزښتونو، فلسفې، حقوقي تفسیر او ټولنیز اغېز له پلوه څرګند توپیرونه لیدل کېږي.

په دغه مقاله کې هڅه شوی چې د قرآن او سنتو په رڼا کې د نکاح د اسلامي آثارو روښانه بیان وړاندې کړي، او بیا یې د لوېدیځو حقوقي نظامونو له لیدلوري سره پرتله کړي. د دواړو نظامونو د حقوقي، اجتماعي او اخلاقي پایلو تحلیل به دا څرګنده کړي چې څنګه د ارزښتونو اختلاف د کورنیو په جوړښت، د خاوند او ښځې په مسؤولیتونو، او د اولاد په حقوقو ژور اغېز لري. همدارنګه مقاله به د معاصرې نړۍ د بدلونونو په رڼا کې دا هم وڅېړي چې د نکاح د مفهوم او آثارو بدلون په ټولنو کې څه انعکاس لري.

د مقالې لیکنې ستونزه

یاده مقاله د لاندې ستونزو د حل په موخه لیکل شوی:

- ۱- د اسلامي شریعت او وضعي غربي قوانینو په رڼا کې د کورني نظام مسائلو واضح کول، چې اسلامي شریعت په کوم ډول ذکر کړي، او غربي قوانینو په کوم ډول ذکر کړي.
- ۲- دا ثابتول چې د ځانه جوړ قوانینو څومره پاتې قوانین دي، چې هیڅ حکمت او فلسفه په کې نه تر سترگو کیږي، یوازې د خواهشاتو پوره کول په کې وجود لري.
- ۳- د اسلامي کورني نظام او خودساخته قوانینو تر مینځ مقارنه، او دا جوته ول چې کوم یو حکم کې حکمت او فلسفه شتون لري.

موخې

دغه مقاله لاندې علمي او تحلیلي اهداف تعقیبوي:

۱. د قرآن او حدیثو او د غرب قوانینو په رڼا کې د نکاح د مفهوم او فلسفې پیژندنه.
۲. په اسلام کې د نکاح د حقوقي، اقتصادي، اخلاقي او ټولنیزو آثارو تشریح.
۳. په لوېدیځو حقوقي نظامونو کې د نکاح تعریف او آثارو څېړنه.
۴. د دواړو نظامونو د ارزښتونو، قوانینو او ټولنیزو پایلو پیژندنه.
۵. د اسلامي او لوېدیځو لیدلوریو د توپیرونو او ګلو ټکو یادونه.
۶. د کورنۍ د ثبات لپاره د اسلامي سیستم د برتري او حکمتونو څرګندول.

د لیکنې میتود (Methodology)

دغه څېړنه د کیفی (Qualitative) او پرتلیز (Comparative) څېړنیز میتود پر بنسټ جوړه شوې ده. په دې میتود کې:

۱. د قرآن کریم آیتونه او صحیح احادیث اصلي مصادر ګیل شوي.
۲. د اسلامي فقهې، تفسیر، او حدیث کلاسیک او معاصر کتابونو څخه په کې ګټه پورته شوی.

۳. د لوېدیځو حقوقي سیستمونو د نکاح اړوند قوانین او اکادمیکې څېړنو څخه گټه پورته شوی.

۴. د اسلامي او لوېدیځو لیدلوریو تر منځ د نکاح د آثارو یادونه ترسره شوی.

۵. مقاله د علمي استدلال، منابعو او نقل قولونو پر بنسټ لیکل شوې.

د همدې میتود له لارې د دواړو لوریو حقوقي، اخلاقي او ټولنیز توپیرونه او گډ ټکي په علمي ډول روښانه شوي دي.

د فقهې او احوال شخصیه پېژندنه

په یاده برخه کې، دوه اساسي تعریفونه ذکر شوي چې د اسلامي فقهې او د احوال شخصیه پېژندنه ده، دلته یې په لاندې توگه ذکر کوو:

د اسلامي فقهې پېژندنه

په عربو کې د فقهې اصطلاح په یو شي باندې پوهیدلو ته وايي، نو هر هغه پوهه چې په یو شي باندې راځي فقه ورته وايي، او یا هم د متکلم په غرض باندې پوهیدلو ته فقه وايي. (۴۱) او په دی مورد کې الله جل جلاله فرمایي: (قَالُوا يَا شُعَيْبُ مَا نَفَقَهُ كَثِيرًا إِمَّا تَقُولُ) (۴۳)

ژباړه: او وویل د شعیب علیه السلام قوم موږ نه پوهیږو په ډیرو هغه خبرو چې ته یې وايي.

نو فقه د متکلم په خبرو پوهیدلو ته ویل کیږي، او دغه معناگانې ورته د عربو په ژبو کې استعمال شوي.

او په شریعت کې: دا هغه شرعي حکمونه دي، چې عملي جنبه ولري، او د تفصیلي دلائلو څخه اخیستل شوی وي. (۴۴)

۴۲: أبو العباس، المصباح المنیر فی غریب الشرح الکبیر، أحمد بن محمد بن علي الفیومی ثم الحموي، أبو العباس. الناشر: المكتبة العلمية - بیروت ج ۲ ص ۴۷۹.

۴۳: سورت هود (آیت ۹۱).

۴۴: ابن النجار، تقي الدين أبو البقاء محمد بن أحمد بن عبد العزيز بن علي الفتوحی المعروف بابن النجار ۱۴۱۸ هـ - ۱۹۹۷ م شرح الکوکب المنیر المحقق: محمد الزحيلي و نزيه حماد، مكتبة العبيكان، الطبعة الثانية ج ۱ ص ۴۱.

احوال شخصیه پیژندنه

کوم مسائل چې د کورني نظام پورې تړاو لري، د احوال شخصي اطلاق ورباندې کیدلای شي.

دغه نوم کوم چې نن ورځ زیات استعمالیږي احوال شخصي دا یو قانوني اصطلاح ده چې قانون پوهانو وضع کړی، چې اسلامي فقه کې ترې تعبیر په فقه الأسرة سره کیدلای شي. (۴۵)

د احوال شخصیه اصطلاح د لومړنیو خلفاؤ په دور خلافت کې رامنځته شوی، او فیصلي به په دې ترتیب کیدای شوی چې؛ لومړې به د مسألې حل په قرآن کې لیدل کیده که هغې کې به پیدا نه شو نو سنت در رسول الله (صلی الله علیه وسلم) کې به لیدلی شو، او که هغې کې به هم نه و بیا اجماع باندې استناد کیدلای شو، او که اجماع کې به پیدا نه شو نو خپله رایه به یې استعمالوله په کومه معینه ماده به یې تمرکز نه کولو، بیا وروسته په عباسي او عثماني خلافت کې حنفي فقه باندې فیصلي شروع شوی، تر دې چې دغه فقهی احکام په مادوار او قانوني شکل رامنځته شول، چې د لومړي ځل لپاره په کال ۱۲۹۳ هـ کې رامنځته شو، بیا وروسته په کال ۱۸۵۱ هـ کې مجلة الأحکام په ماده وار شکل ولیکل شوه آن تر دې چې په قانوني شکل فقهی احکام منځته راغلل. (۴۶)

په غربي قوانینو کې

غربي قوانینو د روماني قانون څخه اخیستنه کړی، چې روماني یوه امپراطوري وه او په بیزنطي سره هم مشهور و، چې په عقلي قوانینو کې تر ټولو معتمد قانون گڼل کیده، او بریطانیا له همدې څخه خپل قانون جوړ کړی و، او په دغه قوانینو کې به یې محلي او اصلي حکمونه ذکر کول. (۴۷)

اوسني قوانینو کې چې وگورو لکه د اروپا د ۱۸۰۴م کال قانون او د المان د ۱۹۰۰ قانون دی ټولو قوانینو د روماني قانون مادی شرحه کړي، او خپل کورنې قانون یې ورڅخه جوړ کړی.

د واده تاریخ اهداف

په دې برخه کې د واده مشروعیت، حکم او اړوند احکام ذکر شوي، او همداراز د واده اهداف هم په کې ذکر دي، او همداراز په غربي قانون کې د نکاح تاریخ او اهداف کوم دي، ذکر شوي.

^{۴۵}:أحكام الأسرة، دكتور محمود بلال مهران، ج ۱ ص ۹.

^{۴۶}: باشا، محمد قدری باشا الحنفی، ۲۰۲۰م مرشد الحیران فی معرفة الإنسان، طبعه الأولى، ج ۱ ص ۲۳.

^{۴۷}: تطبيق الشريعة الإسلامية في بلاد الغربية، دكتور صوفي أبو طالب ص ۲۶۷.

په اسلام کې د واده تاريخ او اهداف

واده د ژوند يو مهم سبب دی چې د بشریت د پيدايښت سره سم يې ورپه برخه کړی، لکه الله (جل جلاله) فرمايي: (وَقُلْنَا يَا آدَمُ اسْكُنْ أَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا حَيْثُ شِئْتُمَا) (۴۸)

ژباړه: او موږ اووويل، اى آدمه اوسيره ته او ميرمن دى په جنت کې او خورئ په جنت کې پراخه څرنگه مو چې خوښه وي.

همداراز په حديث کې راغلي چې درې صحابو رضي الله عنهم هود وکړ، چې نکاح به نه کوي او تل به عبادات کوي، رسول الله (صلی الله عليه وسلم) راوغوښتل او رسول الله صلی الله عليه وسلم ورته وويل، چې زه عبادات هم کوم او نکاح هم کوم، او څوک چې زما له سنتو مخ اړوي زما امتي نه دی. (۴۹)

خلاصه دا چې نکاح پخوا هم وه او اوس هم شتون لري، او همداراز نکاح ده چې ټولنه او فاميل تشکيلوي، اوکورني حقوق منځته راولي.

د واده پيژندنه او اهداف

(الزواج عقد يحل به الوطاء أو عقد يفيد استمتاع كل من العاقدین للآخر على وجه المشروع) (۵۰)

ژباړه: واده يو عقد دی چې وطي ورسره حلاليزي، او يا عقد دی چې د يو بل څخه فائده اخيستل په کې افاده کيږي، په داسې طريقه چې هغه مشروع دي.

د واده اهداف

۱. د ښځو ساتنه او د هغوي په کارونو حاکميت کول او په هغوي خرچه کول

۲. د فاحشۍ څخه ساتنه کوي.

^{۴۸}:سورت البقرة (آيت ۳۵).

^{۴۹}: البخاري، محمد بن إسماعيل أبو عبدالله البخاري الجعفي، الجامع الصحيح المختصر، الناشر: دار ابن كثير، اليمامة - بيروت، الطبعة الثالثة، ۱۴۰۷ - ۱۹۸۷، ج ۴ ص ۱۹۴۹.

^{۵۰}: الزحيلي، أ. د. وَهْبَةُ بن مصطفى الرَّحْيَلِي، أستاذ ورئيس قسم الفقه الإسلامي وأصوله بجامعة دمشق - كَلِيَّة الشَّرِيعَةِ، الفقه الإسلامي وأدلته (الشَّامِل لِلأَدَلَّة الشَّرْعِيَّة والآراء المذهبيَّة وأهم النَّظَرِيَّات الفقهِيَّة وتحقيق الأحاديث النَّبَوِيَّة وتخریجها)، الناشر: دار الفكر - سورِيَّة - دمشق، الطبعة الطبعة الثانية عشرة، ج ۹ ص ۶۵۱۳.

۳. د الله (جل جلاله) بندگان او د رسول (صلی الله علیه وسلم) د امت زیادت.

۴. د شهوت په مباحه طریقه پوره کول. (۵۱)

په غربي فکر کې د واده تاریخ او هدفونه

ټول اسماني دینونه په دې صراحت لري چې نکاح یو طبیعي امر دی چې هر سړی ورته میلان لري، نو له دې امله په غربي فکر کې هم ورته ځای ورکړل شوی، او دا وضاحت یې کړې چې انسان باید خپله جنسي غریزه پوره کړي، خو د دوي طریقه د اسلامي طریقې سره مخالفه وي، او هغه دا چې دوي د یو ښځې سره واده کوي چې د هغې څخه یې اولاد وي او ددی اولاد او ښځې نفقه په ده لازم وي، او هیڅ نه شی کولای چې د یوې ښځې نه زیاتې وکړي. (۵۲)

روماني نظام کورنۍ داسې پیژندلې چې: د هلك او نجلۍ اوږده رابطه ده چې د یو بل څخه گټه پورته کوي، او نسب ورته نه ثابتېږي مگر په نکاح سره او کوم اولاد چې د غیر شرعي اړیکو څخه پیدا شوي وي، د دوي نسبت یې مور ته کیږي، اوساتنه به یې هم دغه ښځه کوي. (۵۳)

د واده مقدمات

په دې برخه کې د واده د مقدماتي حکمونو څخه بحث شوی چې په اسلام او غربي نړۍ کې د نکاح لپاره کوم لومړني حکمونه په نظر کې نیول کیږي.

په اسلام کې د واده مقدمات

په اسلامي نظام کې لومړی مشوره کیږي، بیا استخاره کیدلای شي، بیا جانیښو ته اختیار ورکول کیږي، د خوښۍ څخه وروسته بیا خطبه منځ ته راځي، او په هغې څېنې حکمونه مرتبېږي او دلائل یې په یاده رساله کې ذکر شوي. (۵۴)

۵۱: السرخسي، محمد بن أحمد بن أبي سهل شمس الأئمة السرخسي المبسوط، الناشر: دار المعرفة - بيروت ۱۴۱۴هـ-۱۹۹۳، ج ۴ ص ۱۹۲.

۵۲: دراسة مقارنة عقد الزواج دكتور احمد يسرى چې دغه نقل یې د امریکایي روبرت څخه کړی، ج ۱ ص ۶۳.

۵۳: تاريخ تطور النظم الاجتماعية والقانونية دكتور صوفی أبو طالب ص ۳۴۷.

۵۴: دكتور/ سامح عبد السلام محمد، ۲۰۱۳م، فقه الأسرة بين حضارتين، ج ۱ ص ۴۵-۵۱.

په غربي قوانینو کې د واده مقدمات

په غربي ټولنه کې د خطبې لپاره کوم ټاکلې حد نشته هلته داسې وي چې هلک او نجلی سره رابطه پیدا کړي زیات وخت سره اړیکه لري، او د یو بل څخه جنسي خوند اخلي خو دا د واده په معنی نه وي، یعنی دواړه یاران وي او په راتلونکي کې پلان لري چې واده وکړي، ددی لپاره کومه څرنگوالي او محدود شکل نه وي، او اعلان هم په کې نه وي، برابره ده په پټه وي او که ښکاره. (۵۵)

د واده ارکان او شرطونه

په دی برخه کې د نکاح ارکان او شرطونه په خلاصه ډول ذکر شوي، چې اسلامي نظام کې یې حکم څه دی او په غربي قوانینو کې یې حکم څه دی.

په اسلامي فقه کې د نکاح ارکان او شرطونه

په اسلامي فقه کې د نکاح د صحت لپاره ځانگړي شرطونه وجود لري، چې په لاندې توگه یې په خلاصه ډول ذکر کوو:

د نکاح په عقد کې اکراه جائز نه ده چې د خنساء بنت خذام^(۵۶) حدیث پرې دلیل دی، د هغې پلار هغه په زوره په نکاح ورکړی وه او هغه کونډه وه رسول الله صلی الله علیه وسلم ته راغله او ورته وویل زه یې خوښه نه گڼم، نو نکاح یې رد کړه.

د عمر لحاظ په اسلامي فقه کې شرط نه دی، بلکې بلوغ یې آخري حد ټاکل شوی.

همداراز په اسلامي فقه کې کفایت (سیالتوب) مهم گڼل کیږي، که هغه د دین له لحاظه وي، او که د نسب له لحاظه وي، او هغه د مالدارۍ له لحاظه وي، چې هر یو ځانگړی حکمت لري.

دا راز د عقد صیغه مهمه ده چې د عاقدینو رضایت په کې څرگندیږي، چې هغه د ایجاب او قبول الفاظ دي.

همداراز د نکاح د صحت لپاره د گونډ لپاره کتابت او دکونډ لپاره د اشارې جواز ورکول شوی.

^{۵۵}: فقه الأسرة بین حضارتین ج ۱ ص ۲۱۱.

^{۵۶}: خنساء د خذام لور د اوس قبیلې، د أبي لبابه ښځه وه، روایات ترې نقل شوي، وگوره: العسقلاني، أحمد بن علي المعروف بابن حجر، تقریب التهذیب، المكتبة العلمية، ج ۱ ص ۷۴۲.

احيانا که چيرته هلک او انجلۍ بې زړه وي، يا بل کوم مشکل وي، اسلامي فقه کې د هغوي له اړخه وکالت کول روا گڼل شوی.

د نکاح د ښه مضبوط والي په خاطر لاندې کارونه تر سره کول اسلامي فقهې روا ښودلی

د عقد توثيق والی، هغه په دی معنی چې يو بل سره وعده کول چې گډ ژوند کې به يو بل سره د ښځې او خاوند په څېر ژوند کوي. داراز عرفي واده هم درست دی اگر که توثيق په کې نه وي.

د توثيق والي بله لاره هم شته چې هغې ته اعلان او اشهاد ویلی شوه چې اسلامي فقهې پرې زیات ترکیز کړی. همداراز اسلامي فقه موږ ته دا خبره څرگندوي چې د محرماتو سره به نکاح نه شي کیدلای، ځېنې یې د همیش لپاره او ځېنې یې د معین وخت لپاره حرام گڼل کيږي، د همیش لپاره ابدی او رضاعي محرمات دي چې ملاعنه هم کیدلای شي، او معین وخت لپاره بیا محرمات هغه دي چې د ښځې د طلاق او یا هم وفات په صورت کې تاته د هغې کورنۍ حلاله شي.

په غربي قوانینو کې د نکاح ارکان او شرطونه

د فرانسې قانون ۱۴۹ ماده صراحت کوي، چې نکاح نه ده صحیح مگر کله چې عاقدین راضي وي. (۵۷)

د بریتانېې قانون دا تصریح کړی چې د شاهدانو په وجود به رضا ښايي او هر یو ترې وگرځید بیا د ولي موافقې ته کتل کيږي، او نکاح کوونکي به مدرک او ممیز خلک وي. (۵۸)

غربي قوانین اکثریت په دی نظر دي چې د نکاح کولو قانوني عمر باید اتلس کاله وي، د هلکانو په حق کې او د نجلۍ په حق به پنځلس کاله عمر وي، او د نکاح کولو په صورت کې باید د دوي کورنۍ هم راضي وي، کومه رضا چې د عاقدینو وي هغې ته قاصره رضا وایي، او کومه چې د فامیل له اړخه وي هغې ته کامله رضا وایي. (۵۹)

په غربي قوانینو کې وکالت نشته او دوي نکاح په حضور د عاقدینو ترې، یعنې هر یو به حاضر وي او ایجاب او قبول به کوي، او دا صراحت د فرانسې قانون کړی. (۶۰)

^{۵۷}: الطهطاوي، رفاعه رافع، تعریب القانون المدني الفرنسي، المطابع الأميرية بمصر، (ماده ۱۴۹).

^{۵۸}: حانکیه أ/جمیل حانکی جمیل، الأحوال الشخصية للأجانب، المطبعة العصرية القاهرة، ص ۱۱۸.

^{۵۹}: د / عبد الفتاح عبد الباقي، الزواج في القانون الفرنسي، ص ۳۴.

^{۶۰}: مخکنی مرجع ص ۳۲ ۳۳.

مگر د کنسي قانون کې بيا وکالت کول جائز دي، خو مؤکل کولای شي مخکې د نکاح څخه ځانته وکیل وټاکي. (۶۱)

په غربي قوانينو کې محرمات داسې ښودل شوي لکه د اسلامي فقهي او يا هم د نورو شرائعو په څير، او د حرمت لپاره لاندې امور لري:

۱- القربة الشرعية

دغه قرابت کې دوه ډوله ډلې دي:

۱- قرابة الدم: هغه خپلوان چې وینه يې يوه وي چې لاندې حالات لري:

- د اصولو او فروعو تر مېنځ چې هېڅ کوم تحديد نه لري.
- د خویندو او ورنو تر مېنځ
- د تره او وریرې، خورزې، عمه د وراره سره، خاله د خوربې سره.

۲- قرابة المصاهرة: هغه محرمات چې د خسرگنۍ له امله حرامیږي، چې غربي قانون کې لاندې حالات لري:

- د خسرگنۍ د اصولو او فروعو سره نکاح منع ده اگر که ښځه مړه يا طلاقه شوی وي.
- د ښځې د خویندو د فروعو سره نکاح منع ده.

۳- القربة الطبيعية ال غير الشرعية

- د غیر شرعي ماشوم پلار او د هغه اصول
- د غیر شرعي ماشوم خویندې

۵- قرابة التبني: د زویتوب له نیولو له امله چې کوم حرمت را مینځته شي تبني ورته وایي، چې راتلونکي حالات لري:

- د متبني او متبنا تر مېنځ فروع حرام خو اصول يې حلال

٦١: د / احمد یسری، دراسة مقارنة - عقد الزواج - ج ٢ ص ٢١٣ - ٢١٤.

- د متبني ماشومې سره نکاح منع او چا چې نیولې د هغې حرمت په متبني.
- د متبني اولادونو سره نکاح منع ده
- د متبني د اولادونو اولادونو سره نکاح منع ده (۶۲)

د زوجینو تر مینځ په اسلامي فقه او غربي قوانینو کې د نکاح آثار

په دی برخه کې د د نکاح آثار چې کله هم نکاح ابرام شي کوم اثار ورباندې مرتبيري، اوهمداراز په غربي قوانینو کې حکم څه دی آیا د اسلامي فقهې سره تطابق لري او که تخالف.

په اسلامي فقه کې د نکاح آثار

په اسلامي فقه کې د نکاح آثار په لاندې توگه ذکر کوو، خو له تفصیل څخه یې صرف نظر کوو، تفصیل یې د غربي قوانینو څخه چې پرې پوه شو ذکر کوو:

د زوجینو تر مینځ په اسلام کې گډ حقوق

۱- گډ ژوند ښه تیږول

۲- له یو بله څخه جنسي گټه پورته کول

۳- د یو بل څخه میراث وړل

۴- د اولاد د نسب ثبوت

د ښځې حقوق په خاوند

۱- نفقه ورکول

۲- د اوسیدلو ځای برابرول

۶۲

: ادمون کیلي، ۲۰۰۹م، نشر London, Stevens and sons, limited قانون الزواج وعقود الزواج والطلاق

الفرنسي وتضارب القوانين الناشئة عنه، ص ۳۴. دا راز وگوره: الزواج في القانون الفرنسي، ص ۳۴.

۳- ښه لباس او خرجه پرې کول تر وسعې پورې

۴- مهر ورکول

په غربي قوانینو کې د نکاح آثار

په غربي قانون کې زوجین یو بل باندې درې اساسي واجبات لري چې په لاندې ډول دي:

- واجب الاخلاص: د اخلاص څخه مطلب د فرانسې مدني قانون په ۷۷۷ ماده کې تصریح کيږي چې په طرفینو باندې لازم دي چې د یو بل سره په ټولو چارو کې اخلاصمند اوسي. (۶۳)
- واجب المساكنة أو المعيشة المشتركة: د فرانسې قانون صراحت کوي او وایي چې ښځه او خاوند باید مشترک یعنی د یو پټ لاندې ژوند وکړي، خو دا یو طبیعي کار دی، ځکه نکاح د ځینې اهدافو لپاره کيږي، او دغه هدف په مشترک ژوند کې ترسټرگو کيږي.
- واجب المساعدة: له دې څخه مطلب دادی چې په هر یو د جانیو څخه لازم دي چې له یو بل سره مالي همکاري وکړي، که ښځه یې وي او که خپله خاوند وي، باید له یو بل مالي همکاري وکړي، دا په هغه صورت کې چې مشترک ژوند کوي او که جدا ول بیا هم باید همکاران اوسي. (۶۴)

د نکاح د قید خلاصون

په دې برخه کې درې مهمې مسألې دي چې کورنۍ ورسره لمنځه ځي، ذکر کيږي، خو په اسلامي فقه او غربي قوانینو کې په کوم ترتیب ذکر شوي حکم یې څه دی دلته یې ذکر کوو:

۱- طلاق (طلاق دیته ویلې کيږي چې خاوند خپله میرمن د طلاق په ښکاره لفظ سره یا د نیت په لرلو په کنایې ډول طلاقه (پریردي) کړي).

۶۳ : ادمون کیلي، ۲۰۰۹م، نشر London, Stevens and sons, limited قانون الزواج وعقود الزواج والطلاق الفرنسي وتضارب القوانين الناشئة عنه، ص ۱۲۲ - ۱۳۲.

۶۴: مخکنې مرجع ۱۳۲ص.

۲- خلع (د شرعي اعذارو په وجود سره د ښځې لخوا د مهر په ورکړه، د خاوند د قید څخه خلاصون ته ویلې کیږي)

۳- د قاضي د پریکړې پر اساس جدا والی

په اسلامي فقه کې طلاق

طلاق عبارت له هغه شي څخه دی چې د نکاح عقد ورسره لمنځه وړل کیږي، او طلاق هم اسلامي شریعت د حکمت لرلو سره روا کړی.^(۶۵)

د طلاق مشروعیت، ډولونه، حکم په فقهي کتابونو کې ذکر دی دلته یې ذکر کول کتابت اوږدول دي، یواځې د غربي قوانینو ذکر مهم دی.

په غربي قوانینو کې د طلاق احکام

په غربي قوانینو کې له طلاق څخه هدف د نکاح ختم والی دی چې ښځه او خاوند به له یو بل څخه جدا کیږي، خو دغه جدا والی به د قاضي د حکم پر اساس وي، او د هغې اسبابو سره کوم چې د دوي قانون ورته وضع کړي وي.

په غرب کې طلاق کوم ډول واقع کیږي؟

غرب د طلاق ډولونه نه لري بلکې یو طلاق لري، چې هغه هم د محکمې په وړاندې په طلب د یو د عاقدینو واقع کیدلای شي، سړی او ښځه یې په حکم کې برابر دي، او دغه کار یواځې محکمه کولای شي.

په غرب کې د طلاق اسباب

دوه نظریې وجود لري، یوه دا چې طلاق جزا او عقوبت دی چې خاوند یې ښځې ته یا ښځه یې خاوند ته ورکوي.

^{۶۵}: الجزيري، عبد الرحمن، الفقه على مذاهب الأربعة ج ۴ ص ۱۳۸.

دویمه نظریه وايي چې طلاق علاج او دواء ده چې کله هم ښځه بد اخلاقه شي خاوند طلاق ورکړي، چې بیرته ښه اخلاقه شي، او یا ښځه سړی طلاق کړي چې بیرته سم شي، یعنی څرنگه چې مریض دواء ته ضرورت لري همداراز طلاق هم یوه دوا ده او بس. (۶۶)

اسباب یې په لاندې ډول دي

۱- **زنا کول:** زنا که ښځه وکړي یا سړی یې وکړي نو طلاق منځ ته راځي فرنسي قانون ۷۷۸ ماده تصریح کوي چې ښځه کولای شي د زنا په سبب خپل خاوند پریري.

۲- کله چې خاوند ښځه اوځي یا ښځه خاوند اوځي بیا طلاق منځ ته راځي لکه څرنگه چې د فرانسې قانون په ۷۴۷ ماده کې دغه خبره واضح کړی.

۳- کله چې یو ددوي داپو یو بل سره سختې کوي یا هم بده کړنه کوي نو طلاق رامنځته کیږي. (۷۷)

خو د بریطانیا قانون بیا لاندې خبره کړی ده

۱- کله چې جانین یو بل د څه مودی لپاره پریري

۲- یو بل سره بد چلند شروع شي

۳- یو له دوي (زوجینو) کم عقل کیدل

۴- د خاوند تناسلي آله خرابیدل (۷۸)

هر چې خلع او حکم القاضي دی په اسلامي فقه کې ځانگړي احکام لري خو په غربي قوانینو کې طلاق هم خلع ده او هم د قاضي حکم، لکه څرنگه چې مخکې مادو کې ورباندې صراحت وشو.

پایله

^{۶۶} د/عبد الباقي، الزواج في القانون الفرنسي، ص ۱۷۱.

^{۶۷} الزواج في القانون الفرنسي، ص ۱۶۸.

^{۶۸} بلمير السعدية، ۱۹۸۱م الأحوال الشخصية للأجانب في التشريع المغربي، المعهد الوطني للدراسات القضائية، ج ۱ ص ۱۲۱.

۱- د دې مقالې څېړنې څرگنده کړه چې نکاح د انسان د ټولنیز او اخلاقي ژوند له مهمو بنسټونو څخه دی، خو د اسلام او لوېدیځو حقوقي نظامونو تر منځ د دې بنسټ په تړاو د مفکورې، فلسفې او عملي تطبیق له پلوه څرگند توپيرونه موجود دي. اسلام نکاح یو مقدس شرعي تړون گڼي، چې بنسټ یې د سکون، مینې، رحمت، د نسل د بقا، د کورنۍ ثبات، او د دواړو لورو د متقابل مسؤلیتونو پر تنظیم ولاړ دی. د قرآن او سنتو د لارښوونو په رڼا کې نکاح یوازې حقوقي تړون نه، بلکې د عبادت او اخلاقو یوه مهمه برخه ده، چې د ټولنې د پاکوالي او ثبات لپاره ځانگړی رول ادا کوي.

۲- په لوېدیځو ټولنو کې نکاح په اصل کې د مدني قرارداد په توگه تعریف شوې، چې تمرکز یې پر فردي ازادۍ، حقوقي مساوات، او شخصي رضایت دی. د دې لیدلوري له امله، په لوېدیځو هېوادونو کې د کورنۍ جوړښت د بدلون، د طلاق لوړ کچه، د گډ ژوند بې نکاح اړیکې، او د فردیت د زیاتوالي په څېر ټولنیز رجحانات ډېر شوي دي، کوم چې د کورنۍ پر ثبات منفي اغېز لري.

۳- دا مقاله څرگندوي چې که څه هم دواړه نظامونه د کورنۍ د اهمیت منونکي دي، خو اسلام د کورنۍ لپاره داسې سپېڅلی، انساني او متوازن چوکاټ وړاندې کوي چې د حقوقو او مسؤلیتونو منل، د اخلاقو لوړوالی، او د ټولنیز نظم دوام پکې خوندي کېږي؛ په داسې حال کې چې لوېدیځ لیدلوری زیاتره د فردي غوښتنو او قانوني ساحې په محدود څرخ کې راگرځي.

۴- دغه مقاله دا هم ثابتوي چې د اسلامي نظام د نکاح فلسفه، د هغې حقوقي بنسټونه او ټولنیز آثار د معاصرې نړۍ د کورنۍ د ستونزو لپاره د حل لارې په توگه مطرح کېدای شي. ځکه اسلام د کورنۍ د ثبات لپاره داسې اصول لري چې د انسان فطرت، ټولنیز ضرورتونه او اخلاقي ارزښتونه په متوازن ډول یو ځای کوي.

نو ویلای شو چې نکاح په اسلام کې د انسان، کورنۍ او ټولنې لپاره تر ټولو پیاوړی او دوامدار چوکاټ لري، چې د اخلاقو، حقوقو او ټولنیز ثبات ټول اړخونه پکې شامل دي، او په پرتله کې د لوېدیځ سیستم ډېرې نیمگړتیاوې څرگندېږي. د همدې حقیقت له کبله، د اسلامي کورنۍ نظام د معاصر انسان د ستونزو د حل لپاره یوه بااعتماد او فطري لار پاتې کېږي.

وړاندیزونه (Recommendations)

۱. د اسلامي کورنۍ نظام معرفي او پیاوړتیا: د اسلامي نصوصو، فقهې او معاصر اسلامي حقوق پوهې په رڼا کې باید د نکاح د فلسفې، اهدافو او آثارو معرفت زیات شي، خو مسلمانې کورنۍ د خپل دین د لارښوونو سره سم یو متوازن او باثباته ژوند وکړي.

۲. د نکاح د حقوقو او مسؤلیتونو عامه پوهاوی: د مسلمانو ټولنو لپاره اړینه ده چې د نکاح د حقوقي آثارو، لکه مهر، نفقه، د ښځې او مېړه مسؤلیتونو، او د ماشومانو د حقونو په اړه پراخ عامه پوهاوی رامنځته شي، خو د کورنیو ستونزې کمې او د طلاق کچه راټیټه شي.

۳. په تعلیمي نصاب کې د کورنۍ د نظام تدریس: په ښوونیزو او پوهنتوني نصابونو کې دې د کورنۍ د اسلامي نظام، د نکاح د ارزښت، او د لوېدیځو ټولنیزو بدلونونو د اغېزو په اړه ځانگړي مضمونونه شامل شي، خو ځوان نسل د سالمې کورنۍ په جوړولو پوه شي.

۴. د لوېدیځو تجربو علمي ارزونه: د لوېدیځو هېوادونو د کورنۍ د قوانینو، د طلاق د لوړې کچې او د ګډ ژوند د بې نکاحي اړیکو د پایلو په اړه باید علمي څېړنې زیاتې شي، خو د اسلامي کورنۍ نظام د برترې ثبوت نور هم څرګند شي.

۵. د نکاح د معاصر ستونزو لپاره فقهې حل لارې: د معاصرې نړۍ د نوو حالاتو لکه ګډ ژوند، مدني ازدواج، کورنې تشدد، اقتصادي فشارونو په اړه باید معاصرې فقهې څېړنې او اجتهادات ترسره شي، خو د اسلامي شریعت په رڼا کې واضح حل لارې وړاندې شي.

۶. د کورنۍ د ثبات لپاره دولتي او ټولنیزې برنامې: اسلامي هېوادونه دې د کورنۍ د ثبات او د نکاح د اسانتیا لپاره پروګرامونه جوړ کړي؛ لکه د ودونو د مراسمو ساده کول، د ځوانانو اقتصادي ملاتړ، او د کورني مشورې مرکزونه. (Family Counseling)

۷. مېړه او مېرمن تر منځ د همکارۍ فرهنگ پیاوړتیا: مسلمانې ټولنې باید د احترام، شفقت، همکارۍ، او متقابل تحمل فرهنگ ته وده ورکړي، لکه څنګه چې قرآن فرمایي: (وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ)، خو کورنۍ له داخلي شخړو خوندي شي.

۸. د ښځو د حقونو واقعي عملي کول: اسلامي ممالک دې د ښځو د هغه حقونو د عملي تطبیق لپاره جدي اقدامات وکړي چې شریعت ورکړي دي، لکه مهر، نفقه، میراث، تعلیم او درناوی، خو د لوېدیځو تبلیغاتو تاثیر کم او د کورنۍ ثبات پیاوړی شي.

۹. د ټولنیز رسنیو اغېزو ته اسلامي لارښوونې: نوي رسنۍ ډېر ځله د لوېدیځ کلتور د نکاح د تصور تقلید ته خلک هڅوي؛ نو د علماوو، لیکوالانو او متخصصینو دنده ده چې د کورنۍ په اړه اسلامي محتوا تولید او عامه کړي.

۱۰. د اسلامي او لوېدیځو نظامونو متوازن پرتلیز بحث ته دوام: پوهان، محصلین او څېړونکي دې هڅه وکړي چې د نکاح د دواړو نظامونو تر منځ علمي، بې طرفه او ژور پرتلیز بحث ته وده ورکړي، خو د کورنۍ د ثبات لپاره غوره لارې چارې رامنځته شي.

The Effects of Marriage in Islamic Jurisprudence and the West

Teaching Assistant Muhammad Naeem Rahmani, Department of Islamic Culture, Spinghar University (Nangarhar)

Azizullah Tarakhil,, Department of Islamic Culture, Spinghar University (Nangarhar)

Abstract

This article has been prepared to examine the legal and social dimensions of the marital relationship between spouses, with the aim of highlighting the fundamental differences and commonalities between Islam and Western legal systems regarding marriage. In Islamic Sharia, marriage (nikāḥ) is regarded as a sacred contract whose objectives include the formation of a family, preservation of lineage, regulation of the rights and duties of the husband and wife, and the assurance of moral stability within society. In contrast, in Western legal systems, marriage is essentially considered a civil contract, defined on the basis of personal freedom, equality, and legally guaranteed rights. The article evaluates the legal consequences of marriage in both systems, such as dower (mahr), maintenance (nafaqah), inheritance, divorce, children's rights, family structure, and broader social implications. It demonstrates that although both systems acknowledge the importance of family stability, there are clear differences in foundational principles, values, and legal applications. Furthermore, the study discusses the impact of contemporary global changes on the family structure in both Islamic and Western societies. In conclusion, the article argues that the concepts of marriage in Islam and the West have profound effects on the personal, social, and legal aspects of human life, and that a comparative analysis of these value systems holds significant academic importance for the stability of the contemporary family and for legal reforms.

Keywords: Islamic jurisprudence, personal status law, Islam, effects.

مأخذونه

القرآن الكريم

۱. ابن النجار، تقي الدين أبو البقاء محمد بن أحمد بن عبد العزيز بن علي الفتوحي المعروف بابن النجار ١٤١٨ هـ - ١٩٩٧ م شرح الكوكب المنير المحقق : محمد الزحيلي و نزيه حماد، مكتبة العبيكان، الطبعة الثانية.
۲. ابن حجر، أحمد بن علي المعروف بابن حجر، تقريب التهذيب، المكتبة العلمية.
۳. أبو العباس، المصباح المنير في غريب الشرح الكبير، أحمد بن محمد بن علي الفيومي ثم الحموي، أبو العباس. الناشر: المكتبة العلمية - بيروت.
۴. أحكام الأسرة، دكتور محمود بلال مهران.
۵. ادمون كيلى، ٢٠٠٩م، نشر London, Stevens and sons, limited قانون الزواج وعقود الزواج والطلاق الفرنسي وتضارب القوانين الناشئة عنه، ص ١٢٢ . ١٣٢.
۶. باشا، محمد قدري باشا الحنفي، ٢٠٢٠م مرشد الحيران في معرفة الأنسان، طبعة الأولى.
۷. البخاري، محمد بن إسماعيل أبو عبد الله البخاري الجعفي، الجامع الصحيح المختصر ، الناشر : دار ابن كثير ، اليمامة - بيروت، الطبعة الثالثة ، ١٤٠٧ - ١٩٨٧.
۸. بلمير السعدية، ١٩٨١م الأحوال الشخصية للأجانب في التشريع المغربي، المعهد الوطني للدراسات القضائية، ج ١ ص ١٢١.
۹. تاريخ تطور النظم الاجتماعية والقانونية دكتور صوفى أبو طالب.
۱٠. تطبيق الشريعة الاسلامية في بلاد الغربية، دكتور صوفى أبو طالب.
۱١. الجزيري، عبد الرحمن، الفقه على مذاهب الأربعة.
۱٢. حانكيه أ/جميل حانكي جميل، الأحوال الشخصية للأجانب، المطبعة العصرية القاهرة.
۱٣. د/عبد الباقي، الزواج في القانون الفرنسي.
۱٤. دراسة مقارنة عقد الزواج دكتور احمد يسرى.
۱٥. دكتور/ سامح عبد السلام محمد، ٢٠١٣م، فقه الأسرة بين حضارتين، ج ١ ص ٤٥-٥١.
۱٦. الزحيلي، أ. د. وهبة بن مصطفى الزحيلي، أستاذ ورئيس قسم الفقه الإسلامي وأصوله بجامعة دمشق - كلية الشريعة، الفقه الإسلامي وأدلته (الشامل للأدلة الشرعية والآراء المذهبية وأهم النظريات الفقهية وتحقيق الأحاديث النبوية وتوجيهها)، الناشر: دار الفكر - سورية - دمشق، الطبعة الثانية عشرة.
۱٧. السرخسي، محمد بن أحمد بن أبي سهل شمس الأئمة السرخسي المبسوط، الناشر: دار المعرفة - بيروت ١٤١٤ هـ - ١٩٩٣.
۱٨. الطهطاوي، رفاعه رافع، تعريب القانون المدني الفرنسي، المطابع الأميرية بمصر، (ماده ١٤٩).

Shaikh Zayed

Quarterly Academic and Research Journal 2025, No: 40

Editorial Board

- Prof. Zarwali Sadiqi / Faculty of Social Science
- Prof. Abdulkhlil Afghani / Faculty of Agriculture
- Assot. Prof. Dr Subhanullah Shahab / Faculty of Languages and Literature
- Assot. Prof. Mohammad Shafiq Mandozai/ Faculty of Law and Political Science
- Assot. Prof. Mohammadullah Mondoza/ Faculty of Law and Political Science
- Assot. Prof. Abdul Tawab Azizi/ Faculty of Education
- Assot. Prof. Amanullah Zadran/ Faculty of Law and Political Science
- Assot. Prof. Shafiqul Shafiqi/ Faculty of Agriculture
- Assot. Prof. Salih Khan Salih/ Faculty of Computer Science
- Assot. Prof. Said Kamal Shah Bannuri/ Faculty of Sharia
- Assot. Prof. Naqibullah Atish/ Faculty of Journalism
- Assist. Prof. Gawhar Shah Gawhari/ Faculty of Computer Science
- Assist. Prof. Ghazi jan Mohammadi/ Faculty of Education